

โรงแรมตรังพลาซ่าวัดตรัง

TRANG PLAZA HOTEL

นาย เจริญ เตชเจษฎาวงศ์

A020873

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....1100.....
วัน เดือน ปี.....13 ต.ค. 2537.....
020873

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ภาควิชาครุศาตร์อุตสาหกรรม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์เรื่อง	โครงการ โรงแรม จังหวัดตรัง TRANG PLAZA HOTEL
ชื่อนักศึกษา	นาย เจริญ เตชเจษฎาวงศ์
คณะ	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ภาควิชา	ครุศาสตร์สถาปัตยกรรม
สาขา	สถาปัตยกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ สมิทธิ์ หวังเจริญ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ได้ตรวจพิจารณาและ เห็นชอบแล้ว จึงอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2536

_____ คณะบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(รศ.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

_____ ประธานกรรมการ
(อาจารย์ สมิทธิ์ หวังเจริญ)

_____ กรรมการ
(ผศ.วิโรจน์ นิพัทธนะวัฒน์)

_____ กรรมการ
(อาจารย์ สุรศักดิ์ กังขาว)

ARCH. ED.

_____ กรรมการ
(อาจารย์ สมพล ดำรงเสถียร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยสามารถทำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยเป็นจำนวนมากซึ่งสูงเป็นอันดับหนึ่ง แล้วยังมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นทางภาครัฐบาลจึงมีนโยบายและเป้าหมายในอันที่จะมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น จากปีที่ผ่านมามีจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นเป็นผลทำให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวปี 2534 ประมาณ 100,004 ล้านบาท โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวในปี 2534 เท่ากับ 5.09 ล้านคน ทำให้ภาครัฐได้ทำการปรับปรุง โครงข่ายบริการพื้นฐานหลายประการ เพื่อรองรับการบริการให้เพียงพอ ดังนั้นภาคใต้จึงเป็นภาคหนึ่งที่ได้รับความสนใจและให้ความสนับสนุนจากภาครัฐบาลตามแผนพัฒนาฉบับที่7โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในขณะที่ภาคให้มีแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ทั้งทางด้านประวัติศาสตร์และด้านศิลปวัฒนธรรม จวบจนถึงประเพณีที่ดีงามต่างๆ จึงจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ เป็นผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวในภาคใต้เพิ่มขึ้นทุกปี

จังหวัดตรัง เป็นจังหวัดหนึ่งที่ได้ชื่อว่า เป็นศูนย์กลางของการบริการการศึกษาและยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกหลายแห่ง เช่น เกาะกระดานเกาะเภตรา เกาะลิบง หาดปากเมง หาดเจ้าไหมฯลฯซึ่งในปัจจุบันได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังเพิ่มขึ้น ทำให้มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาในจังหวัดตรังปี2533เท่ากับ 3,527 คน ชาวไทยเท่ากับ 138,674 คน และจากการศึกษาพบว่าในปัจจุบันจังหวัดตรังมีจำนวนห้องพัก ทั้งสิ้น 827 ห้อง (ปี 2535) แต่ความต้องการของจำนวนห้องพักในปี 2535 มีถึง 2,205 ห้อง และจากการวิเคราะห์จึงสรุปว่า จังหวัดตรังยังต้องการจำนวนห้องพักในปัจจุบันอีกถึง551ห้องโครงการโรงแรมจังหวัดตรัง (TRANG COMMERCIAL HOTEL) จึงเกิดขึ้นมา เพื่อรองรับจำนวนประชากรที่เดินทางเข้ามาสู่จังหวัดตรังที่เพิ่มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1. ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
2. ศึกษานโยบายของรัฐเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
3. ศึกษาแนวทางการส่งเสริมสินค้าและบริการ
4. ศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณี
5. ศึกษาความต้องการของห้องพักเพื่อหาขนาดของโครงการ

ขอบเขตของวิทยานิพนธ์

1. ศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและกายภาพระดับประเทศ
2. ศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและกายภาพระดับภาค
3. ศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและกายภาพระดับจังหวัด
4. ศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและกายภาพระดับชุมชน

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ
   - ช่วยสนองตอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
   - ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ
   - เผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย
   - เป็นการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด
2. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากวิทยานิพนธ์
   - ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
   - ได้ทราบรายละเอียดที่เกี่ยวกับโรงแรม
   - สามารถนำไปใช้ในงานอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปและเสนอแนะ

ผลจากการค้นคว้าวิจัยสรุป ได้ดังนี้

1. การลงทุนในกิจการโรงแรม มีแนวโน้มที่ดี เพราะกิจการมีผลตอบแทนสูง และ ยังได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล

2. ลักษณะความต้องการขั้นพื้นฐานทางกายภาพของโครงการ ได้แก่ สภาพทางกายภาพต้องมีความรู้สึกให้ความปลอดภัยมั่นคง

3. ความก้าวหน้าในการออกแบบทางสถาปัตยกรรม ซึ่งถือได้ว่ากฎหมาย และข้อบัญญัติต่าง ๆ มีอิทธิพลมากในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้ทำวิทยานิพนธ์จึงใคร่ขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

อาจารย์สมิทธ์ หวังเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา

เจ้าหน้าที่ฝ่ายผังเมือง จ.ตรัง

เจ้าหน้าที่หอการค้าจังหวัดตรัง

เจ้าหน้าที่ห้องสมุด คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล.

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ-คุณแม่และพี่นุจรีย์,นุจรินทร์ เศรษฐาวงศ์ ผู้อุปการะทางด้านทุนการศึกษา ตลอดจนเพื่อนๆทุกคน ได้แก่ พี่อ๊อด,แนะ,ง้วน,เป้า เสือ,เตี้ย,วิศาล และผู้ที่ให้กำลังใจตลอดมา อุไรวรรณ (คิ้ม) รวมทั้งผู้ที่ไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้

เจริญ เศรษฐาวงศ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
รายการตารางประกอบ	ฌ
รายการภาพประกอบ	ญ
บทที่ 1บทนำ	1
1.บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 เหตุผลในการเสนอวิทยานิพนธ์	2
1.3 ความเป็นมาของปัญหา	3
1.4 แนวทางการแก้ปัญหา	3
1.5 วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์	3
1.6 ขอบเขตของการศึกษา	6
1.7 วิธีการดำเนินงานวิทยานิพนธ์	7
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2การศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับประเทศ ระดับภาค	
2.การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น	
2.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านนโยบาย	11
2.1.1 การศึกษาข้อมูลด้านนโยบายระดับประเทศ	11
2.1.2 การศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจระดับประเทศ	15
2.1.3 การศึกษาข้อมูลด้านสังคมระดับประเทศ	18
2.1.4 การศึกษาข้อมูลด้านกายภาพระดับประเทศ	21
2.2 การศึกษาข้อมูลทางด้านนโยบาย	24
2.2.1 การศึกษาข้อมูลด้านนโยบายระดับภาคใต้	24
2.2.2 การศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจระดับภาคใต้	24
2.2.3 การศึกษาข้อมูลด้านสังคมระดับภาคใต้	30
2.2.4 การศึกษาข้อมูลด้านกายภาพระดับภาคใต้	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้า

2.4 การศึกษาอาคารตัวอย่างประเภทเดียวกัน..... 44
2.4.1 โรงแรมสุโขทัย..... 44
2.4.2 โรงแรมเชงกรีล่า กรุงเทพวิว..... 47
2.5 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 48
บทที่ 3 การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับจังหวัด ระดับชุมชน
3.1 การศึกษาข้อมูลด้านนโยบายระดับจังหวัด..... 52
3.1.1 การศึกษานโยบายจังหวัดตรัง..... 52
3.1.2 การศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจจังหวัดตรัง..... 55
3.1.3 การศึกษาข้อมูลด้านสังคมจังหวัดตรัง..... 66
1. การปกครอง..... 66
2. ประชากร..... 67
3. ศาสนา..... 69
4. ประเพณี..... 69
5. ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ..... 69
3.1.4 การศึกษาข้อมูลด้านกายภาพจังหวัดตรัง..... 83
1. สภาพทางภูมิศาสตร์..... 83
2. การใช้ประโยชน์ที่ดิน..... 83
3. ทรัพยากรธรรมชาติ..... 84
4. แหล่งน้ำธรรมชาติ..... 84
5. แหล่งท่องเที่ยว..... 85
3.1.5 การศึกษาข้อมูลด้านนโยบายระดับชุมชน..... 88
3.1.5.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านนโยบาย..... 88
1.นโยบายการพัฒนาชุมชนเทศบาลเมืองตรัง..... 88
2.แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอเมืองตรัง... 89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้า

3.1.5.2 การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ..... 89
1.ผลิตภัณฑ์มวลรวม..... 89
2.รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล..... 89
3.โครงสร้างสาขาการผลิต..... 90
4.การคลังส่วนท้องถิ่น..... 90
5.สภาพทั่วไป..... 91
3.1.5.3 การศึกษาข้อมูลทางด้านสังคม..... 91
1.ประชากร..... 91
2.ศาสนา..... 91
3.สถาบันบริการสังคม..... 91
4.การคมนาคม..... 92
3.2 การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม..... 96
3.2.1 ระบบการดำเนินงานและหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล..... 96
3.2.2 การศึกษาผู้ใช้โครงการ..... 103
3.2.3 การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบและการดำเนินการใช้สอย..... 105
3.3 การศึกษาข้อมูลเชิงเทคนิค..... 122
3.3.1 ระบบโครงสร้าง..... 122
3.3.2 ระบบสุขาภิบาล..... 129
3.3.3 ระบบขนส่งในอาคาร..... 136
3.3.4 ระบบป้องกันฟ้าผ่าและสายล่อฟ้า..... 144
บทที่ 4 การวิเคราะห์นโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม ข้อมูลเชิงเทคนิค
4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านนโยบาย..... 147
4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ..... 148
4.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคม..... 149
4.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านกายภาพ..... 159

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้า

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม..... 169
4.2.1 การวิเคราะห์ระบบการดำเนินงานและหน้าที่รับผิดชอบ..... 169
4.3 การวิเคราะห์ส่วนประกอบเชิงเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับอาคาร..... 193
4.3.1 การวิเคราะห์ระบบโครงสร้างอาคาร..... 193
4.3.2 การวิเคราะห์ระบบปรับอากาศ..... 200
4.3.3 การวิเคราะห์ระบบสุขาภิบาล..... 206
4.3.4 การวิเคราะห์ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง..... 212
4.3.5 การวิเคราะห์ระบบติดต่อสื่อสาร..... 214
4.3.6 การวิเคราะห์ระบบขนส่งในอาคาร..... 215
4.3.7 การวิเคราะห์ระบบป้องกันอัคคีภัย..... 215
4.3.8 การวิเคราะห์ระบบรักษาความปลอดภัย..... 216
4.3.9 การวิเคราะห์ระบบป้องกันฟ้าผ่าและสายล่อฟ้า..... 216
4.3.10 การวิเคราะห์ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้ม..... 217
4.3.11 การวิเคราะห์ระบบการจ่ายเชื้อเพลิงเหลว..... 217
4.3.12 การวิเคราะห์ระบบการกำจัดขยะ..... 217
4.4 การวิเคราะห์รายละเอียดขององค์ประกอบและการกำหนดพื้นที่ใช้สอย..... 218
บทที่ 5 การวางผังและการออกแบบทางสถาปัตยกรรม..... 221
5.1 ปรัชญาและแนวความคิดหลักในการออกแบบ..... 221
5.2 การวางผัง..... 221
5.3 การออกแบบอาคาร..... 224
5.4 ภาพถ่ายการออกแบบและหุ่นจำลอง..... 227
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ..... 256

บรรณานุกรม..... 258

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.3 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศตามแผนพัฒนาฯ 1-6	15
2.4 แสดงการเปรียบเทียบอัตราร้อยละมูลค่าผลิตภัณฑ์กับประชากร ปี 2534	16
2.6 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลตามแผนพัฒนาฯ 1-7	17
2.7 แสดงจำนวนประชากรไทยตามแผนพัฒนา 1-7	18
2.8 แสดงผู้นับถือศาสนาในปี 2532	19
2.9 แสดงสถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย ปี 2533-2534	20
2.10 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี 2535	
2.11 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค	25
2.12 แสดงจำนวนผู้นับถือศาสนา ปี 2533	26
2.13 แสดงจำนวนประชากรและอัตราการเพิ่มในภาคใต้ ปี 2533	28
3.1 แสดงมูลค่ารวมผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง	30
3.2 แสดงจำนวนร้อยละของสถานประกอบการอุตสาหกรรม	57
3.3 แสดงจำนวนร้อยละของสถานประกอบการค้าและบริการ	60
3.4 แสดงการปกครองส่วนภูมิภาคของจังหวัดตรัง	62
3.9 แสดงจำนวนประชากรในเขตผังเมืองรวมตรัง ปี 2535-2555	66
3.10 แสดงจำนวนโรงแรม บังกะโล ในจังหวัดตรัง ปี2535	68
3.11 แสดงการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยของจังหวัดตรัง ในช่วงปี 2535-2544	75
3.12 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เข้ามาจังหวัดตรัง ปี 2535	78
3.13 แสดงเพศของนักท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง ปี 2535	79
3.15 แสดงระยะเวลาการพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย-ต่างชาติ	80
3.16 แสดงผู้มาเยี่ยมเยือน(ชาวไทย) จังหวัดตรัง จำแนกถิ่นที่อยู่ ปี 2536	81
4.1 แสดงสถิติประชากรในจังหวัดตรัง ปี 2531-2535	82
4.2 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาจังหวัดตรังและพักแรม	151
4.3 แสดงชนิดห้องพักของโรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพฯ	157

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
2.1 แสดงความหนาแน่นของประชากรภาคใต้ ปี 2533	29
2.2 แสดงภาพภูมิประเทศของภาคใต้	32
2.3 แสดงลักษณะอากาศของภาคใต้	33
2.9 แสดงปริมาณน้ำฝน	36
2.10 แสดงปริมาณน้ำฝนรายปี	37
2.11 แสดงการใช้ที่ดินภาคใต้	38
2.12 แสดงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งภาคใต้	40
2.13 แสดง เส้นทางหลวงภาคใต้	41
2.14 แสดงระบบชุมสายโทรศัพท์ภาคใต้	42
4.3 แสดงระบบกระแสไฟฟ้าปัจจุบันและอนาคตของภาคใต้	73
4.4 แสดงระบบชุมสายโทรศัพท์ภาคใต้	74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1) ความเป็นมาของโครงการ

ในช่วงระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยสามารถทำ รายได้เข้าสู่ประเทศเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งปี พ.ศ.2534 มีรายได้ถึง 100,004 ล้านบาท จากจำนวนนักท่องเที่ยว 5.09 ล้านคน นับเป็นรายได้จากสาขาบริการที่สูงเป็นอันดับที่หนึ่ง และยังมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้ภาครัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ว่ามีบทบาทในการพัฒนาประเทศ ทั้งในแง่เศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (2530-2534) ต่อเนื่องจนถึงฉบับที่ 7 (2535-2539) จึงมีนโยบายและเป้าหมาย ในอันที่จะมุ่งส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากขึ้น โดยจะมุ่งเน้นทำการปรับปรุงโครงข่ายบริการพื้นฐานหลายประเภท เพื่อรองรับการบริการให้เพียงพอจากการศึกษาสำรวจพบว่า ภาคใต้มีความพร้อมในด้านทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยว และความเหมาะสมในหลายๆ ด้าน จังหวัดตรังซึ่งเป็นจังหวัดที่มีที่ตั้งอยู่ในส่วนของภาคใต้ซึ่งในพื้นที่ของจังหวัดตรังมีทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างครบถ้วนสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี มีที่ตั้งสะดวกต่อการคมนาคม มีโครงสร้างพื้นฐานบริการเพื่อการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ในอันที่จะพัฒนาส่วนบริการพื้นฐานด้านต่างๆ จังหวัดตรังมีสภาพทางภูมิศาสตร์และสังคม ซึ่งมีเอกลักษณ์ของภาคใต้ จากสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ปี 2535 มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดตรังรวมทั้งสิ้น 142,201 คน เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 3,527 คน และนักท่องเที่ยวชาวไทย 138,674 คน จังหวัดตรังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม จวบจนถึงประเพณี เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สระกระพังสุรินทร์ อุทยานนกน้ำคลอง\ลำชาน ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าเขาช่อง เกาะกระดาน เกาะลิบง ฯลฯ แหล่งท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ทางด้านธรรมชาติ สวยงามน่าสนใจ จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาไม่ขาดสาย มีความเหมาะสมที่จะรองรับการพักแรมของนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งได้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ที่มุ่งขยายส่วนบริการของเมืองให้เพียงพอจังหวัดตรังยังเป็นที่ตั้งของสถานประกอบการ และการอุตสาหกรรมและแรงงานถึง 284 สถานประกอบการ ในปี 2535 ซึ่งจะต้องมีการติดต่อทางธุรกิจที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความต้องการทางด้านโรงแรม และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

1.2) เหตุผลในการเสนอวิทยานิพนธ์

1.2.1 เหตุผลทางด้านนโยบาย

1. เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)
2. เพื่อตอบสนองนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว

1.2.2 เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ

1. เพื่อเกิดการสร้างงานในประเทศ
2. เพื่อทำเงินตราต่างประเทศให้มากขึ้น
3. เพื่อกระจายรายได้ของประชาชนไปสู่ส่วนภูมิภาค
4. เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ

1.2.3 เหตุผลทางด้านสังคม

1. เพื่อเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทยสู่สายตาชาวต่างประเทศ
2. เพื่อสร้างภาพพจน์อันดีงามของการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

1.2.4 เหตุผลทางด้านกายภาพ

1. เพื่อพัฒนาการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์
2. เพื่อพัฒนารูปแบบของสถาปัตยกรรมให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3) ความเป็นมาของปัญหา

1.3.1 ทางด้านนโยบาย

1.จากนโยบายแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ด้านการ เพิ่มประสิทธิภาพของ แหล่งท่องเที่ยวและการบริการ แต่ยังขาดแคลนห้องพักที่จะสนองตอบต่อความต้องการ ของผู้ที่มาท่องเที่ยว

2. ปัญหาของการพัฒนาเศรษฐกิจในส่วนภูมิภาค โดยการสร้างงานให้ประชา ชนในส่วนภูมิภาคแต่ยังขาดแคลนแหล่งงาน

1.3.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

1. ขาดโรงแรมที่ได้มาตรฐาน เพื่อสนองตอบต่อความต้องการ

2. ขาดการกระจายรายได้ออกสู่ท้องถิ่น

1.3.3 ทางด้านสังคม

1. ขาดการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อให้เป็นที่แพร่หลายของชาวโลก

2. ปัญหาการบริการต่อชุมชนและนักท่องเที่ยว

1.3.4 ทางด้านกายภาพ

1. การใช้ประโยชน์จากที่ดินขาดการส่งเสริมและลงทุน

2. ขาดการรับผิดชอบและสำนึกในการออกแบบ

1.4) แนวทางการแก้ปัญหา

1.4.1 ด้านนโยบาย

1. ศึกษาวางแผนเพื่อพัฒนาปรับปรุงบริการด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านที่พักแรม

2. ศึกษาวางแผนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ

1.4.2 ด้านเศรษฐกิจ

1. จัดตั้งโครงการที่เป็นโรงแรมมาตรฐาน

2. ส่งเสริมการกระจายรายได้ โดยการจัดตั้งโครงการโรงแรมชั้นหนึ่ง ของจังหวัดตรังขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.3 ด้านสังคม

1. จัดการส่งเสริมวัฒนธรรม เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดี

2. จัดการบริการต่อชุมชนและนักท่องเที่ยว

1.4.4 ด้านกายภาพ

1. หาที่ตั้งที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมภูมิทัศน์

2. ศึกษาสภาพแวดล้อมและให้การอนุรักษ์

1.5) วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์

1.5.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

แนวโน้มในอนาคตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวมากขึ้น เป็นเหตุให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภาครัฐบาล โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการดังต่อไปนี้

1.5.1.1 ทางด้านนโยบาย

1. ศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 เพื่อจัดตั้ง โครงการให้ เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

2. ศึกษาการส่งเสริมทางด้านนโยบายของรัฐ ทำให้การสนับสนุนกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการกระจายรายได้สู่ประชาชน

1.5.1.2. ทางด้านเศรษฐกิจ

1. ศึกษาการจัดกาแหล่งงานอาชีพกับผู้ที่ว่างงาน

2.ศึกษาแนวทางการส่งเสริมสินค้าและบริการแก่นัก ท่องเที่ยว

3. ศึกษาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

1.5.1.3 ทางด้านสังคม

1. ศึกษาการลงทุนเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดงาน เพื่อเป็น การยกระดับให้กับประชาชน

2.ศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อหาแนวทางเผยแพร่ สู่สายตา ชาวต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.1.4 ทางด้านกายภาพ

1.ศึกษาการใช้ที่ดินเพื่อหาแนวทางการใช้ที่ดินที่เหมาะสม

2.ศึกษาความต้องการห้องพัก เพื่อหาขนาดของโครงการ

1.5.2 วัตถุประสงค์ของการเสนอวิทยานิพนธ์

เพื่อเป็นการศึกษาความเป็นไปได้ และความเหมาะสมในการจัดตั้งโรงแรมชั้น หนึ่งจังหวัดตรัง เพื่อให้สอดคล้องกับแนวนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 จึงมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1.5.2.1 ด้านนโยบาย

1. เพื่อศึกษาแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่มีผลต่อเนื่องกับโครงการ

1.5.2.2 ด้านเศรษฐกิจ

1. เพื่อศึกษาอาชีพและรายได้ของประชากรในระดับต่างๆ รวมทั้ง กิจกรรม

2. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการการท่องเที่ยวที่มีผลกระทบต่อชุมชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม

1.5.2.3 ด้านสังคม

1. เพื่อศึกษาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวด้านการบริการและแหล่ง งานแก่ชุมชน

2. ศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม รวมทั้งจำนวนประชากรในระดับภาค ระดับจังหวัด และระดับชุมชน

1.5.2.4 ด้านกายภาพ

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพ สถาปัตยกรรม และประโยชน์ใช้ สอยต่าง ๆ ที่เกี่ยว ข้องกับโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6) ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะศึกษาจากใหญ่ลงสู่เป้าหมายที่เล็กลง ดังนี้

1.6.1 การศึกษาข้อมูลในระดับประเทศ

1.6.1.1 ทางด้านนโยบายศึกษา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7

1.6.1.2 ทางด้านเศรษฐกิจ ศึกษาการท่องเที่ยว และโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ

1.6.1.3 ทางด้านสังคม ศึกษาสภาพสังคม และประชากร การปกครองประเทศ

1.6.1.4 ทางด้านกายภาพ ศึกษาลักษณะทั่วไปทางกายภาพของประเทศ

1.6.2 การศึกษาข้อมูลในระดับภาค

1.6.2.1 ทางด้านนโยบาย ศึกษานโยบายและแผนงานในระดับภาค

1.6.2.2 ทางด้านเศรษฐกิจ ศึกษาภาวะการท่องเที่ยวและโครงสร้างทางเศรษฐกิจของภาคใต้

1.6.2.3 ทางด้านสังคม ศึกษาสังคมและการศึกษาของประชากรในระดับภาค

1.6.2.4 ทางด้านกายภาพ ศึกษาลักษณะทั่วไปทางกายภาพในระดับภาค

1.6.3 การศึกษาข้อมูลในระดับจังหวัด

1.6.3.1 ทางด้านนโยบาย ศึกษาแผนพัฒนาการท่องเที่ยวและแผนพัฒนาจังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.3.2 ทางด้านเศรษฐกิจ ศึกษาโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดตรัง ความเป็นไปได้ในแง่เศรษฐกิจของโครงการ

1.6.3.3 ทางด้านสังคม ศึกษาสภาพสังคมและประชากรของจังหวัดตรัง

1.6.3.4 ทางด้านกายภาพ ศึกษาลักษณะการใช้ที่ดิน และสภาพแวดล้อม

1.6.4 การศึกษาข้อมูลในระดับชุมชน

1.6.4.1 ทางด้านนโยบาย ศึกษาองค์กรการบริหารงานประเภท และอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่

1.6.4.2 ทางด้านเศรษฐกิจ ศึกษาการลงทุนผลตอบแทนและความเป็นไปได้ของโครงการ

1.6.4.3 ทางด้านสังคม ศึกษาพฤติกรรม กิจกรรม และประเภทของผู้ใช้โครงการ

1.6.4.4 ทางด้านกายภาพ ศึกษาความต้องการของโครงการองค์ประกอบพื้นที่ใช้สอยของโครงการ ระบบเทคนิคของโครงการ กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

1.7) วิธีดำเนินงานวิทยานิพนธ์

1.7.1 ขั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การรวบรวมข้อมูลโดยเก็บข้อมูลขั้นปฐมภูมิ จากการสังเกต สัมภาษณ์และสอบถาม เก็บข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารรายงานทางราชการ รายงานสถิติและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งข้อมูลออกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7.1.1 ทางด้านนโยบาย

1. นโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
2. นโยบายการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.7.1.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

1. ลักษณะโครงสร้างของเศรษฐกิจ
2. สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
3. ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.7.1.3 ทางด้านสังคม

1. การบริหารงาน การปกครองและประชากร
2. พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

1.7.1.4 ทางด้านกายภาพ

1. ลักษณะภูมิประเทศและสภาพแวดล้อมทั่วไป
2. ผังการใช้ที่ดิน
3. เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
4. ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการต่าง ๆ

1.7.2 ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ตามเหตุผลหลัก 4 ด้านดังนี้

1.7.2.1 ทางด้านนโยบาย

1. แยกแยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 นำส่วนเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

1.7.2.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

1. วิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างของเศรษฐกิจ
2. วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการจากข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

1.7.2.3 ทางด้านสังคม

1. วิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ เพื่อกำหนดองค์ประกอบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7.2.4 ทางด้านกายภาพ

1. พิจารณาหาที่ตั้งโครงการ โดยพิจารณาจากผังการใช้ที่ดินเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้อง และระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพื่อศึกษาศักยภาพของที่ตั้งโครงการ

1.7.3 ขั้นการสังเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำผลจากการวิเคราะห์มาสรุป เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบ

1.7.4 ขั้นการเสนอแนะและออกแบบ

1.7.4.1 แนวความคิดในการออกแบบ

1.7.4.2 กระบวนการในการออกแบบ

1.7.4.3 การออกแบบสถาปัตยกรรม

1.7.5 ขั้นนำเสนอ

1.7.5.1 ภาคข้อมูลและการวิเคราะห์

1.7.5.2 กระบวนการออกแบบ

1.7.5.3 แบบทางสถาปัตยกรรม

1.8) ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการ

1.8.1.1 ทางด้านนโยบาย

1. ช่วยตอบสนองแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7

2. สนองตอบนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8.1.2 ทางด้านเศรษฐกิจ

1. เกิดการสร้างงาน และกระจายรายได้สู่ประชาชน
2. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ
3. เป็นการหารายได้เงินตราต่างประเทศอีกทาง

1.8.1.3 ทางด้านสังคม

1. เป็นการเผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ของไทย สู่สายตาชาวต่างชาติ
2. เป็นการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ

1.8.1.4 ทางด้านกายภาพ

1. เป็นการให้การบริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์
2. เป็นการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพระดับประเทศ

2.1) การศึกษานโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและกายภาพระดับประเทศ

2.1.1) การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย

1. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ:ศ.2535-2539)

สาระสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 มีลักษณะเป็นแผนที่ชี้นำทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายที่ชัดเจน ภายใต้เค้าโครงประมาณการทางเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ไว้ดังนี้

1.มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจให้ขยายตัวในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง โดยปรับโครงสร้างการผลิตการตลาด รวมทั้งใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการเพิ่มผลผลิต เพื่อให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศ และสามารถพึ่งตนเองได้มากยิ่งขึ้น

2. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการเพิ่มโอกาสในการศึกษา และปรับปรุงระบบการศึกษาฝึกอบรมคนให้มีคุณภาพ

3. การพัฒนาและบริหารทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

4. การขยายและการกระจายการพัฒนาระบบบริการพื้นฐาน ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของประเทศ

5. การแก้ไขความยากจน และการกระจายรายได้อย่างเป็นรูปธรรมโดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นปัญหา เช่น เกษตรกร

6. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการตลอดทั้งพัฒนาบุคคลากรและรายได้ของข้าราชการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539)

2.1 วัตถุประสงค์

ก. เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเป็นเป้าหมายหลักและให้ความสำคัญต่อการจ้างงาน เพื่อกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่น

ข. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ถึงประเทศไทยต่อนานาประเทศทั้งในด้านวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงามต่าง ๆ

2.2 เป้าหมาย

เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ในรูปของเงินตราต่างประเทศให้เพิ่มขึ้นโดยการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8.00 ต่อปี เพิ่มระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศจากเดิม 5.5 วันเป็น 7.1 วัน และเพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อวันต่อคน ของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ 13.0 ต่อปี

2.3 นโยบาย

ก. ดำเนินการให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ข. อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากร และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในแหล่งท่องเที่ยว

ค. พัฒนาและยกระดับคุณภาพกำลังคนด้านการท่องเที่ยว

ง. ส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ และแสวงหาตลาดท่องเที่ยวแห่งใหม่

จ. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ในด้านการส่งเสริมการตลาด

ฉ. ส่งเสริมนักท่องเที่ยวชาวไทย เดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น

ช. เสริมสร้างความมั่นใจและความปลอดภัยต่อชีวิตทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช. ส่งเสริมการค้าการท่องเที่ยวให้เป็นระบบ และให้เด่นเป็นประจำปี

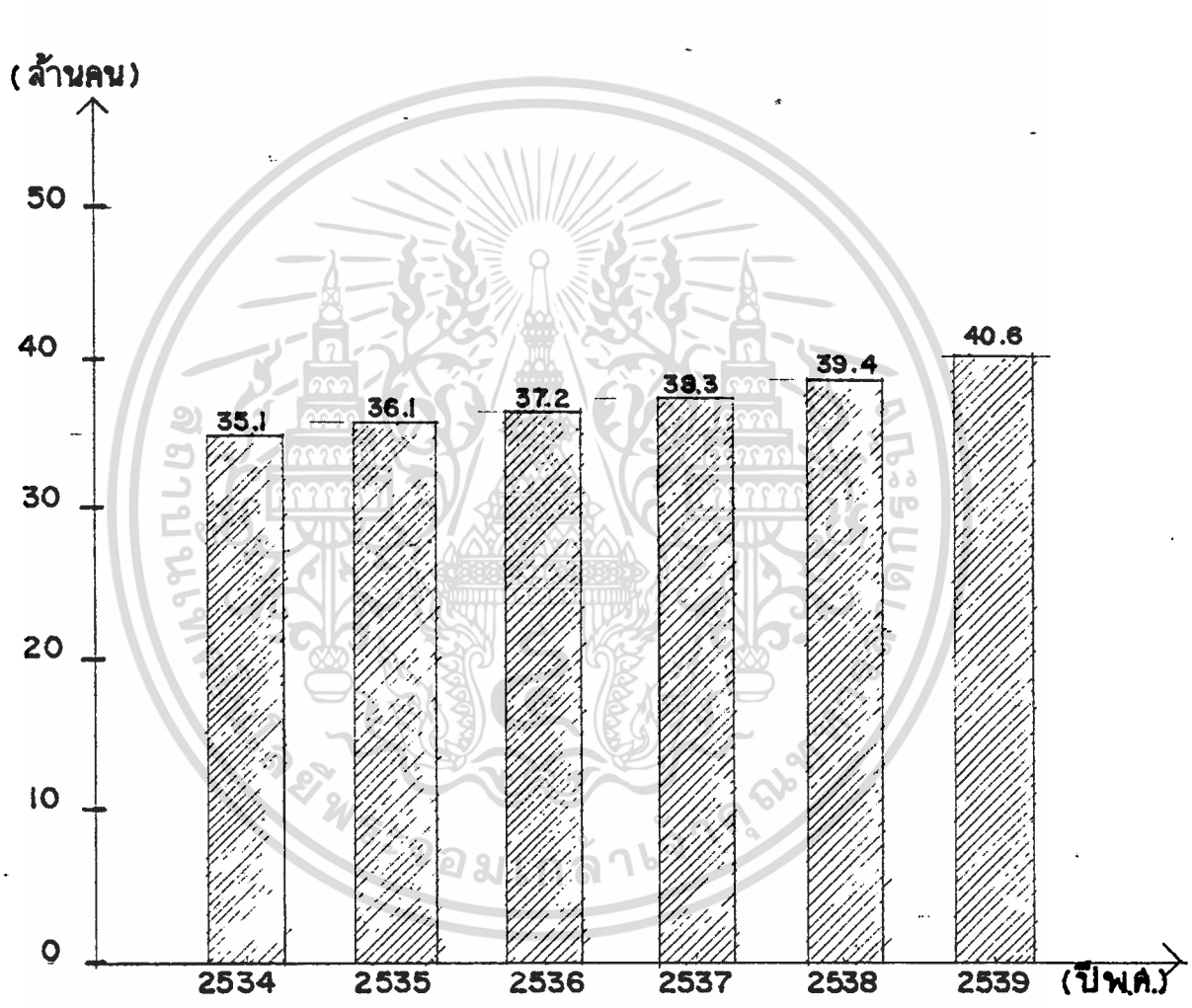
ฌ. ส่งเสริมและปรับปรุงคุณภาพของสินค้าท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว และดำเนินการที่ต่อเนื่อง จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ให้ดีขึ้น

ญ. ส่งเสริมการจัดระเบียบธุรกิจ และการบริการทางการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานที่ดี

ฐ. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจคุณประโยชน์ของการท่องเที่ยว และสร้างภาพพจน์ที่ดีของการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 2.1 การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางภายในประเทศตามแผนฯ 7

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปภ
ก 7225
2536

ห้องสมุด
คณะการศึกษาอบรมและการวิจัย

2 1.2) ทศนะเศรษฐกิจด้านเศรษฐกิจ ระดับประเทศ

1. อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวในระดับสูง และเปิดกว้างเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจนานาชาติมากขึ้น ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 เศรษฐกิจของไทยได้พื้นตัว และขยายตัวอย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 10.5 ต่อปี จวบจนถึงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 7 ได้มีการกำหนดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 8.2 ต่อปี โดยเน้นการส่งออก การท่องเที่ยว และการลงทุนให้สูงขึ้น

2. ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ

จากแผนพัฒนาฯ ที่ผ่านมา สามารถเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศเพิ่มขึ้นตามลำดับ ซึ่งประสบผลสำเร็จในการดำเนินการพัฒนาประเทศตามแผนนโยบาย

ตาราง 2.3 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศตามแผนพัฒนาฯ 1-6

แผนพัฒนาฯ	ฉบับที่ 1	ฉบับที่ 2	ฉบับที่ 3	ฉบับที่ 4	ฉบับที่ 5	ฉบับที่ 6
มูลค่าผลิตภัณฑ์ ล้านบาท	58,900	12,100	250,000	330,000	378,781	1,234,030

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1106 020873

3. มูลค่าผลิตภัณฑ์กับประชากร

จากการเปรียบเทียบร้อยละของจำนวนประชากร และผลิตภัณฑ์มวลรวมระหว่างภาคต่างๆ จากตารางที่ 2.6 ภาค ก.ท.ม. และปริมณฑลมีค่าร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมมากกว่าค่าร้อยละประชากร ซึ่งแสดงถึงการพัฒนามากกว่าภาคอื่นๆ รองลงมาคือ ภาคตะวันออก ภาคที่มีมูลค่าน้อยที่สุด คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 2.4 แสดงการเปรียบเทียบอัตราร้อยละมูลค่าผลิตภัณฑ์กับประชากร ปี 2534

พื้นที่	มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)	ร้อยละ	ประชากร (ล้านคน)	ร้อยละ	อันดับที่
รวมทั้งประเทศ	1,234,030	100	53,605	100	-
ก.ท.ม - ปริมณฑล	605,164	49.03	8,456	15.17	1
ภาคตะวันออก	100,497	8.17	3,232	6.02	2
ภาคตะวันตก	62,731	5.08	3,169	5.91	3
ภาคกลาง	49,516	4.01	2,642	4.92	4
ภาคเหนือ	138,282	11.20	10,488	19.56	5
ภาคใต้	122,470	9.92	6,996	13.05	6
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	155,367	12.59	18,622	34.74	7

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลของประเทศ

รายได้เฉลี่ยของประชากรตั้งแต่เริ่มแผนพัฒนาฉบับที่ 1 เท่ากับ 2,150 บาท และเพิ่มขึ้นเป็น 6,240 ในแผนฯ ฉบับที่ 2 ตามลำดับ โดยที่มีอัตราที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ได้กำหนดให้มีรายได้ถัวเฉลี่ยต่อบุคคลเท่ากับ 71,000 บาท/ปี

ตารางที่ 2.6 รายได้เฉลี่ยต่อบุคคลตามแผนพัฒนาฯ 1-7

แผนพัฒนาฯ	ฉบับที่ 1	ฉบับที่ 2	ฉบับที่ 3	ฉบับที่ 4	ฉบับที่ 5	ฉบับที่ 6	ฉบับที่ 7
รายได้เฉลี่ย/คน บาท	2,156	6,240	10,225	15,925	20,790	41,000	71,000

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ คณะกรรมการสภาพัฒนาฯ

สรุปภาวะเศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวในระดับสูงและเปิดกว้างเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจนานาชาติมากขึ้น เศรษฐกิจของประเทศไทยได้ฟื้นตัวและขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 10.5 ต่อปี ในแผนฯ 6 ซึ่งสูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้หนึ่งเท่าตัว ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการค้าระหว่างประเทศ ต่อผลผลิตรวมของประเทศเพิ่มจากร้อยละ 60 ในปี 2529เป็นร้อยละ 80 ในปี 2534

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3) การศึกษาข้อมูลด้านสังคม ระดับประเทศ

1.) ประชากร

อัตราการเพิ่มประชากรของประเทศไทย เมื่อแยกตามแผนพัฒนาที่ผ่านมา 6 แผน มีประชากรเพียง 23 ล้านคน และได้เพิ่มเป็น 29 ล้านคน 35,41,47 ล้านคน ตามลำดับ จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535 มีจำนวนประชากรเพิ่มเป็น 56.9 ล้านคน ซึ่งระยะเวลาจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1-6 ประชากรเพิ่มขึ้น 2.34 เท่า ซึ่งจากนโยบายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 จนสิ้นสุดระยะเวลาของแผนฯ (พ.ศ.2535-2539) จะมีจำนวนประชากรทั้งสิ้นประมาณ 61 ล้านคน โดยมีอัตราการเพิ่มของประชากรร้อยละ 1.2

ตารางที่ 2.7 แสดงจำนวนประชากรไทยตามแผนพัฒนาฯ 1-7

แผนพัฒนาฯ	ฉบับที่ 1	ฉบับที่ 2	ฉบับที่ 3	ฉบับที่ 4
ประชากรต่อล้านคน	23,000,000	29,252,000	35,721,000	41,352,000

แผนพัฒนาฯ	ฉบับที่ 5	ฉบับที่ 6	ฉบับที่ 7
ประชากรต่อล้านคน	47,775,000	55,605,000	61,000,000

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ คณะกรรมการพัฒนาฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชากรของประเทศปัจจุบันมีจำนวนทั้งสิ้น 56.9 ล้านคน มีอัตราการเพิ่มของประชากรลดลดร้อยละ 1.2 ตามแผนพัฒนา ฯลฯ ฉบับที่ 7 ที่วางไว้ลดอัตราการเพิ่มของประชากรร้อยละ 1.7 ในปี 2529 ให้เหลือร้อยละ 1.3 สิ้นปีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6

2.) การศึกษา

สภาพทั่วไปทางการศึกษา จำนวนโรงเรียนและสถาบันการศึกษา ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ในปีการศึกษา 2528 มีเท่ากับ 41,059 โรงและเพิ่มเป็น 44,237 โรง ใน 2533 แยกเป็นโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในปี 2528 และ 2533 เท่ากับ 36,408 และ 39,629 โรง ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีสถาบันการศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเท่ากับ 41 แห่ง และเพิ่มขึ้นเป็น 69 แห่ง ในปี 2533

3.) การสาธารณสุข

การบริการสาธารณสุขในประเทศไทยยังขาดแคลนอยู่ในเกณฑ์ที่สูงมากโดยเฉลี่ยในประเทศ 1 : 250 คน ตามมาตรฐานองค์การอนามัยโลก และมาตรฐานของกระทรวงสาธารณสุข มีอัตราส่วนเท่ากับ 1 : 350 คน

4.) ศาสนา

จำนวนผู้นับถือศาสนาจำแนกตามศาสนาต่าง ๆ มีผู้นับถือศาสนาพุทธประมาณร้อยละ 95 รองลงมา ได้แก่ อิสลาม คริสต์ ตามลำดับ

ตารางที่ 2.8 แสดงจำนวนผู้นับถือศาสนาในปี 2532 หน่วย : คน

พุทธ	อิสลาม	คริสต์	อื่น ๆ	รวม
53,019,944	2,224,525	297,427	346,487	55,541,896

ที่มา : กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.) ขนบธรรมเนียมประเพณี

ด้านขนบธรรมเนียมประเพณี คนไทยมีความยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ดังนั้นศาสนาจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ผูกพันกับการดำรงชีวิตของสังคมไทย เช่น การทำบุญเทศกาลต่าง ๆ มีประเพณีที่สำคัญทางด้านศาสนา เช่น วันวิสาขบูชา วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา ฯลฯ

6.) การปกครอง

ประเทศไทยแบ่งการปกครองออกเป็น 6 ภาค แต่ในวิทยานิพนธ์จะแบ่งภาคของประเทศตามสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา ซึ่งสามารถแบ่งได้ 7 ภาคดังนี้

1. ภาคมหานคร 6 จังหวัด
2. ภาคกลางส่วนกลาง 6 จังหวัด
3. ภาคตะวันออก 8 จังหวัด
4. ภาคตะวันตก 6 จังหวัด
5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 19 จังหวัด
6. ภาคเหนือ 17 จังหวัด
7. ภาคใต้ 14 จังหวัด

ตารางที่ 2.9 สถิตินักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าประเทศไทย ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม ปี 2533 - 2534

กลุ่มประเทศ	ยอดรวม มค.-ธค. 2534	ส่วนแบ่ง (%) 2534	ยอดรวม มค.-ธค. 2533	ส่วนแบ่ง (%) 2533	เปลี่ยนแปลง (%) 2533-2534
ยอดรวมทั้งสิ้น	5,086,899	100.00	5,298,860	100.00	4.00
เอเชียตะวันออก	2,960,173	58.19	3,018,205	56.96	1.92
ยุโรป	1,184,969	23.29	1,229,957	23.21	3.66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มประเทศ	ยอดรวม มค.-ธค. 2534	ส่วนแบ่ง (%) 2534	ยอดรวม มค.-ธค. 2533	ส่วนแบ่ง (%) 2533	เปลี่ยนแปลง (%) 2533-2534
อเมริกา	326,812	6.42	367,778	6.94	11.14
เอเชียใต้	270,292	5.31	267,583	5.05	1.01
โอเชียเนีย	229,757	4.52	288,209	5.44	20.28
ตะวันออกกลาง	79,271	1.56	90,218	1.70	12.13
แอฟริกา	35,625	0.71	36,910	0.70	3.48

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

2.1.4) <u>การศึกษาข้อมูลด้านกายภาพ ระดับประเทศ</u>

สภาพทางภูมิศาสตร์

1. ที่ตั้ง

ประเทศตั้งอยู่ในทวีปเอเชียทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้อยู่ในเขตร้อนชื้น ระหว่างเส้นรุ้งที่ 5-21 องศาเหนือ กับเส้นแวงที่ 90-100 องศาตะวันตก

2. พื้นที่

ประเทศไทยมีพื้นที่โดยประมาณ 518,000 ตารางกิโลเมตร โดยมีส่วนที่กว้างที่สุด 730 กม. ส่วนยาวที่สุด 1,620 กม. ส่วนที่แคบที่สุดของประเทศอยู่ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 10.6 กม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อาณาเขต

พื้นที่ของประเทศไทยแบ่งออกเป็น 6 ภาค และแบ่งจังหวัดออกเป็น 76 จังหวัด โดยมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	พม่าและลาว
ทิศใต้	ติดต่อกับ	มาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	กัมพูชาและอ่าวไทย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	พม่าและมหาสมุทรอินเดีย

4. ลักษณะทางภูมิประเทศ

โครงสร้างและลักษณะทางภูมิประเทศ แบ่งออกเป็น 5 เขตใหญ่ๆ ดังนี้

1. ที่ราบลุ่มน้ำตอนกลาง
2. บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกเฉียงใต้ของอ่าวไทย
3. ที่สูงภาคพื้นทวีป
4. คาบสมุทรภาคใต้
5. ที่ราบสูงโคราช

5. ลักษณะภูมิอากาศ

ประเทศไทย สามารถแบ่งลักษณะอากาศออกได้เป็น 3 ฤดู คือ 1. ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน

2. ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ประมาณเดือนพฤษภาคม - ตุลาคม ประมาณน้ำฝนมีค่าเฉลี่ย 1,551 มิลลิลิตร

6. ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ ที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำลำธาร ป่าไม้ แร่ธาตุ จึงนับว่ามีผลต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก แต่ในปัจจุบันทรัพยากรเหล่านั้นได้พัฒนาให้เกิดผลทางด้านเศรษฐกิจ อันได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. การใช้ประโยชน์จากที่ดิน

ประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศเกษตรกรรม เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรม ลักษณะการใช้ที่ดินขึ้นอยู่กับภูมิประเทศ

8. การคมนาคม

ลักษณะการคมนาคมแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1.) การคมนาคมทางบก การวิวัฒนาการทางด้านคมนาคมขนส่งจึงก่อให้เกิดการสัญจรทางบกโดยพาหนะต่างๆ ปัจจุบันการสร้างถนนเชื่อมต่อทั่วทุกจังหวัด

2.) การคมนาคมทางน้ำ ปัจจุบันประเทศไทยมีท่าเรือที่สำคัญ 3 แห่ง คือ ท่าเรือคลองเตย ท่าเรือสัตหีบ และท่าเรือสงขลา อันจะส่งผลให้การขนส่งรวดเร็ว พร้อมที่จะรองรับเรือเดินสมุทรเข้ามาเทียบท่าได้มากขึ้น

3.) การคมนาคมทางอากาศ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบินในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงทำให้มีการส่งเสริมการคมนาคมขนส่งทางอากาศเพิ่มมากขึ้น

ภาคกลาง	ดอนเมือง (กรุงเทพฯ) หนองงูเห่า สมุทรปราการ
ภาคเหนือ	เชียงใหม่
ภาคใต้	สงขลา(หาดใหญ่) ภูเก็ต ตรัง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	อุบลราชธานี
ภาคตะวันตก	อู่ตะเภา (ชลบุรี)

9. สถานที่ท่องเที่ยว

โดยแบ่งแยกตามลักษณะได้ 3 ประเภท คือ

1.ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ น้ำตก ทะเล หาดทราย ทะเลสาบ เกาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และศาสนา ได้แก่ วัดโบสถ์ โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ ฯลฯ

3. ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม

2.2) การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพระดับภาคใต้

2.2.1) <u>การศึกษาข้อมูลด้านนโยบายระดับภาคใต้</u>

แนวนโยบายการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจภาคใต้ ได้วางแนวทางการพัฒนาในเรื่องหลัก ๆ ที่สำคัญ ดังนี้

1.) กำหนดมาตรการการอนุรักษ์และฟื้นฟู สภาวะสิ่งแวดล้อมด้านทรัพยากรธรรมชาติมิให้เสื่อมโทรมลง เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ในกิจกรรมเศรษฐกิจด้านต่างๆ

2.) เร่งรัดการขยายบริการพื้นฐาน โดยเฉพาะโครงข่ายระบบคมนาคมขนส่งให้เชื่อมโยงกับโครงข่ายของประเทศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของตลาดทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

3.) ส่งเสริมการพัฒนาเมืองชายฝั่งทะเล และเมืองชายแดนของภาค เพื่อเป็นประตูการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน รวมตลอดทั้งการพัฒนาเขตนิคมอุตสาหกรรม เพื่อเป็น ฐานรองรับอุตสาหกรรมต่างๆ โดยเฉพาะการแปรรูปการเกษตร เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อาหารทะเล ฯลฯ

2.2.2) <u>การศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจระดับภาคใต้</u>

1.) ผลิตภัณฑ์มวลรวม

จังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้ คือ จังหวัดสงขลา 26,447.4 ล้านบาท ในปี 2532 รองลงมาได้แก่ นครศรีธรรมราช ต่ำสุด ได้แก่ จังหวัดระยอง 4,916.4 ล้านบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.) รายได้เฉลี่ย/คน ภาคใต้

รายได้ถั่วเฉลี่ยส่วนใหญ่ของภาคใต้ สูงกว่ารายได้ถั่วเฉลี่ยประชากรของภาค ยกเว้น ตรัง ยะลา นครศรีธรรมราช นราธิวาส พัทลุง และปัตตานี ซึ่งมีรายได้ต่ำกว่ารายได้ถั่วเฉลี่ยของประชากร

ตารางที่ 2.10 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ประชากร ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อบุคคลภาคใต้ ปี 2535

จังหวัด	ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	ประชากร (คน)	ผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ย/คน(บาท)
ภูเก็ต	11,349.4	171,001	66,372
ระนอง	4,916.4	119,001	41,314
พังงา	7,393.4	217,631	33,971
สุราษฎร์ธานี	20,804.2	762,003	27,302
กระบี่	7,818.8	302,001	25,890
สงขลา	26,447.4	1,128,013	23,446
ชุมพร	9,286.4	409,996	22,655
สตูล	5,182.3	229,001	22,630
ตรัง	11,041.8	538,992	20,486
ยะลา	7,415.8	365,996	20,262
นครศรีธรรมราช	25,068.9	1,486,974	16,859
นราธิวาส	9,700.4	581,001	16,696
พัทลุง	7,137.5	478,995	14,901
ปัตตานี	7,721.4	555,017	13,912
รวม	161,284.4	7,345,360	21,957

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.11 แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค (หน่วย / 1,000 บาท)

สาขาการผลิต	1987	1988	1989
เกษตรกรรม	45,453,236	55,019,661	53,033,292
กสิกรรม	24,706,802	31,558,136	30,497,450
ปศุสัตว์	3,112,574	3,112,574	3,150,480
การประมง	8,372,975	10,522,572	9,795,991
ป่าไม้	5,528,171	5,054,707	4,146,304
การบริการเกษตรกรรม	413,373	400,964	345,568
เหมืองแร่ย่อยหิน	2,914,010	4,190,704	8,407,152
หัตถกรรม	6,474,524	7,670,609	8,768,644
การก่อสร้าง	6,583,458	8,994,230	9,391,481
ไฟฟ้า ปะปา	2,414,031	2,694,026	3,161,892
การคมนาคมขนส่ง	8,218,918	8,093,429	9,880,546
ค้าปลีก ค้าส่ง	22,021,468	27,064,938	30,075,434
ธนาคารประกันชีวิต	3,159,453	4,066,099	5,500,546
ที่อยู่อาศัย	4,870,440	5,074,720	5,568,379
การบริหารและป้องกัน	6,126,406	6,706,495	7,673,573
การอุตสาหกรรม	3,589,341	4,305,258	5,097,499
การบริการ	14,328,134	16,248,390	19,823,272
รวมผลิตภัณฑ์ทั้งหมด	122,564,078	145,823,301	161,284,211
รายได้เฉลี่ยต่อคน/บาท	17,519	20,329	21,955
จำนวนประชากร(1000)	6,996	7,173	7,346

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) ธุรกิจการค้าภาคใต้

การจดทะเบียนธุรกิจภาคใต้ในปี 2534 มีนักลงทุนมายื่นขอจดทะเบียนธุรกิจนิติบุคคลทั้งสิ้น 1,252 ราย ทุนจัดทะเบียน 2,909.4 ล้านบาท จังหวัดที่มีธุรกิจจดทะเบียนมากที่สุด คือ สงขลา มีธุรกิจขอจดทะเบียนทั้งสิ้น 244 ราย ทุนจดทะเบียน 911.5 ล้านบาท รองลงมาได้แก่ ภูเก็ต ตามลำดับ

4.) อุตสาหกรรม

ภาคใต้มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้นปี 2530 มีจำนวนทั้งสิ้น 9,159 โรงงาน โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นที่สูง แสดงถึงอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาค

5.) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวภาวะการท่องเที่ยวในภาคใต้ มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองในภาคใต้ทั้งสิ้น 929,532 คน ปี 2534 เพิ่มขึ้นจาก 166,820 คน ในปีก่อน ร้อยละ 2.19 เป็นนักท่องเที่ยวของมาเลเซีย 671,993 คน ชาวสิงค์โปร์ 129,821 คน และชาติอื่นๆ 127,718 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.7 , 19.0 , 54.0 ตามลำดับ

2.) การศึกษา

ภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการบริหารการศึกษา เป็นที่ตั้งของสำนักงานการศึกษาเขต 4 มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา คือ วิทยาลัยครู วิทยาลัยชุมชน และวิทยาลัยอาชีวศึกษา

3.) การสาธารณสุข

การบริการสาธารณสุขที่รัฐจัดบริการให้แก่ประชาชนภาคใต้ จัดอยู่ในอันดับที่ 4 ของประเทศ การบริการสามารถบริการได้อย่างทั่วถึง โดยมีโรงพยาบาลศูนย์ ของภาคขนาดเตียงตั้งแต่ 600 ถึง 1,000 เตียง ตั้งอยู่ที่อำเภอ หาดใหญ่ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และยะลา สามารถให้บริการแก่ประชากรได้ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ ของภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.) ศาสนา

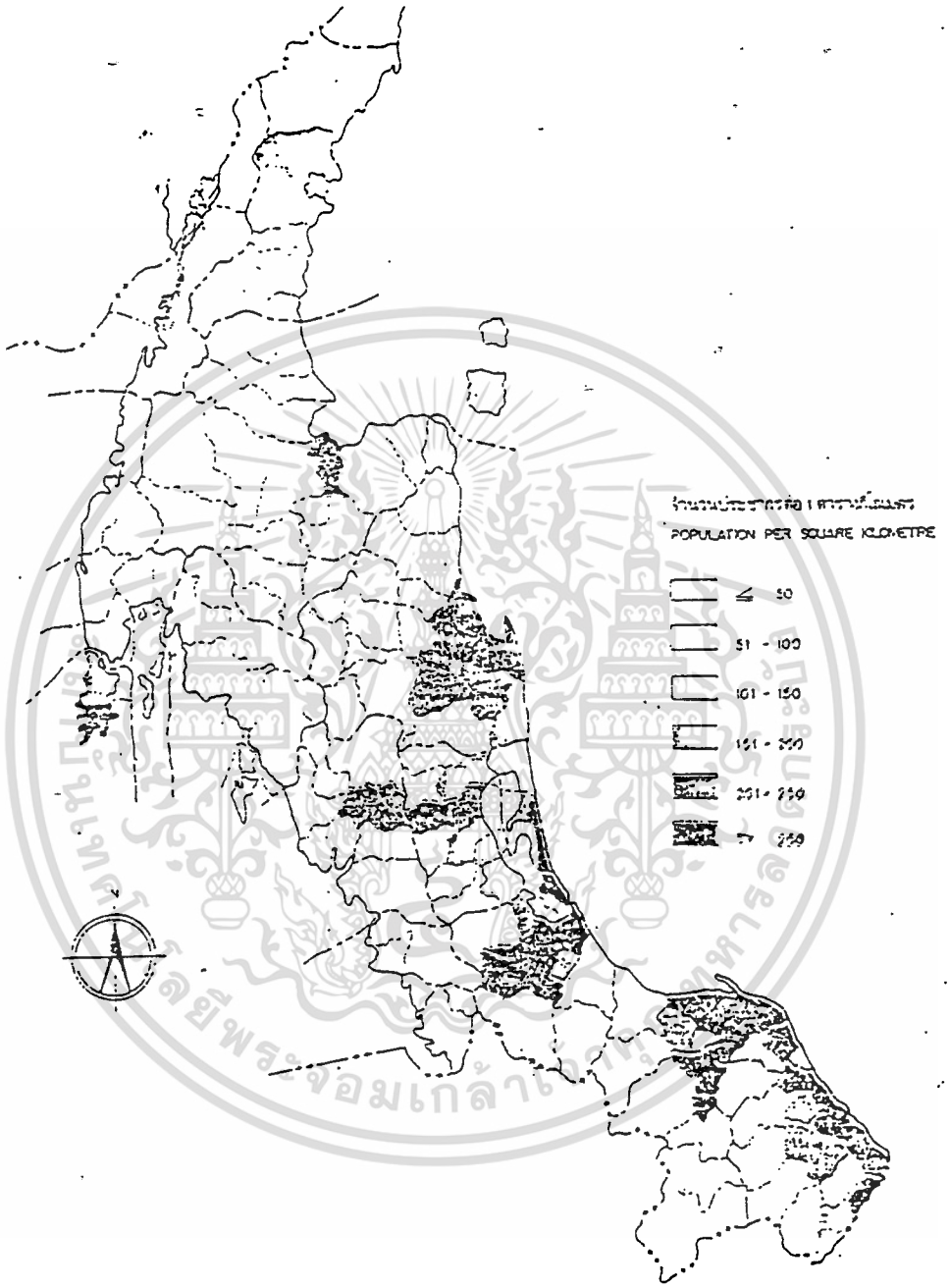
ประชากรส่วนใหญ่ของภาคใต้นับถือศาสนาพุทธ และอิสลาม ตามลำดับ ซึ่งสามารถคิดเป็นจำนวนร้อยละได้ดังนี้

ตารางที่ 2.12 แสดงจำนวนผู้นับถือศาสนา ในปี 2533 หน่วย : คน

พุทธ	อิสลาม	คริสต์	อื่น ๆ	รวม
75.35 %	24.15 %	0.12 %	0.02 %	100 %
5,359,466	1,743,338	8,535	1,423	7,112,762

ที่มา : กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 2.6 แสดงความหนาแน่นของประชากรภาคใต้ ปี พ.ศ. 2533

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3) การศึกษาข้อมูลด้านสังคมระดับภาคใต้

1. ประชากร

ในปี 2533 ภาคใต้มีจำนวนประชากร 7,112,762 คน คิดเป็นร้อยละ 13 % ของประชากรทั้งประเทศ กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ 14 จังหวัด จังหวัดที่มีประชากรมากที่สุด คือ นครศรีธรรมราช สงขลา สุราษฎร์ธานี นราธิวาส ปัตตานี ตรัง พัทลุง ตามลำดับ มีความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย 100.58 % คน / ตารางกิโลเมตร

ตารางที่ 2.13 จำนวนประชากรและอัตราการเพิ่มในภาคใต้ รายจังหวัด 2533

จังหวัด	2533 (1990)	
	จำนวนประชากร NUMBER OF POPULATION	อัตราเพิ่ม GROWTH RATE
รวม	7,112,762	1.67
กระบี่	298,406	2.79
ชุมพร	397,679	1.75
ตรัง	519,155	1.32
นครศรีธรรมราช	1,427,001	1.06
นราธิวาส	565,456	2.06
ปัตตานี	537,542	1.76
พังงา	212,923	1.35
พัทลุง	460,626	1.18
ภูเก็ต	168,429	3.53
ยะลา	356,904	2.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จังหวัด	2533 (1990)	
	จำนวนประชากร NUMBER OF POPULATION	อัตราเพิ่ม GROWTH RATE
ระนอง	117,440	2.66
สงขลา	1,090,083	1.54
สตูล	222,768	2.22
สุราษฎร์ธานี	738,350	1.75

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

2.3.4 <u>การศึกษาข้อมูลทางด้านกายภาพของภาคใต้</u>

1.) ลักษณะภูมิประเทศ

ส่วนส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่สูงเป็นแกนกลางของคาบสมุทร เป็นแนวต่อเนื่องจากทิวเขาตะนาวศรีในภาคตะวันตกในแนวเหนือ - ใต้ สำหรับที่ราบมีอยู่จำกัดเป็นที่ราบแคบๆ ชายฝั่งทะเล มีแม่น้ำสายสั้นๆ ไหลผ่าน ลักษณะชายฝั่งทะเลประกอบด้วย

ก.) ชายฝั่งตะวันออก เริ่มจากจังหวัดชุมพรเลียบชายฝั่งตะวันออกไปจนถึงจังหวัดนราธิวาส

ข.) ชายฝั่งตะวันตก เริ่มจาก จ.ระนอง ถึง จ.สตูล

2.) ลักษณะภูมิอากาศ

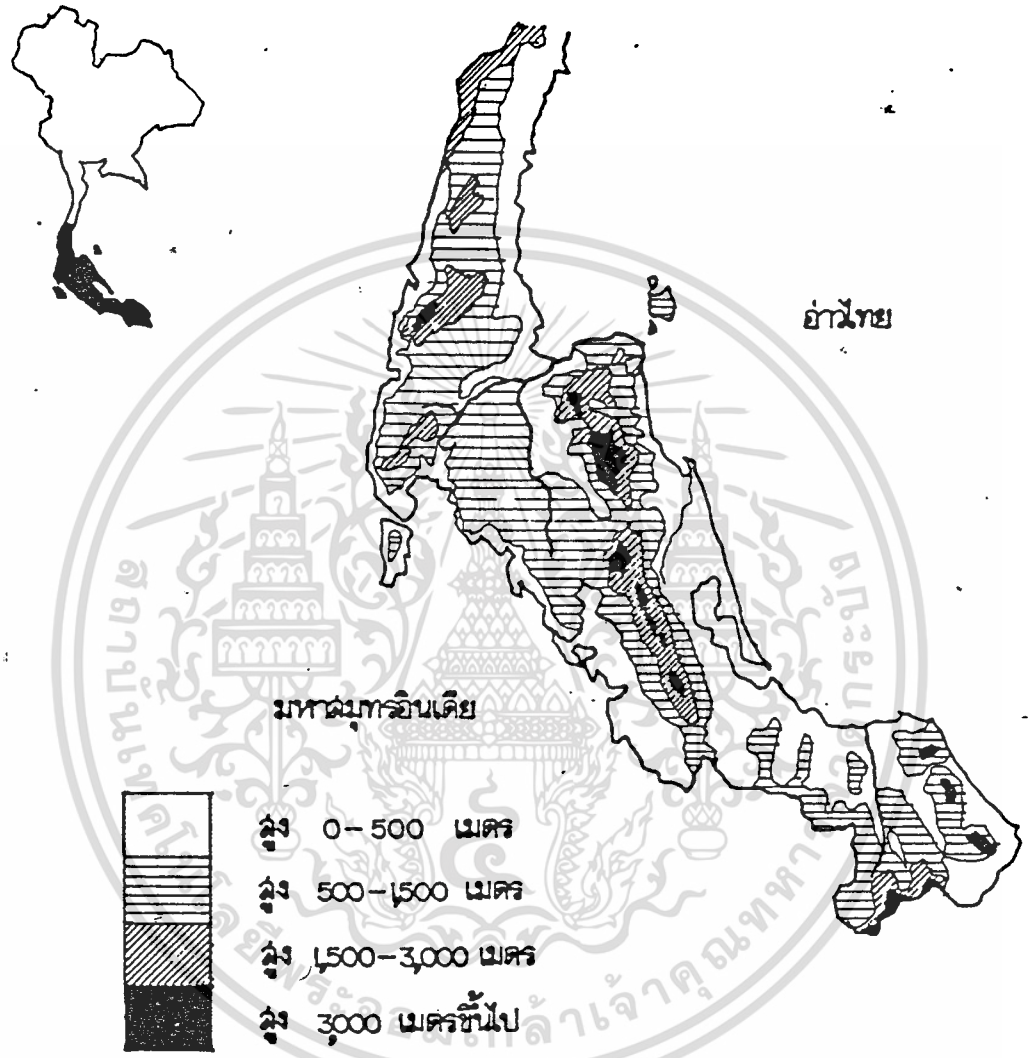
เนื่องจากภาคใต้อยู่ในเขตมรสุมเมืองร้อน (IROPICAL MONSOON CLIMATE) แบ่งออกเป็น 2 ฤดู คือ ฤดูฝน และ ฤดูร้อน

ฤดูฝน มี 2 ระยะ คือ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงต้นเดือนตุลาคม อยู่ในเขตอิทธิพลลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนเมษายน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

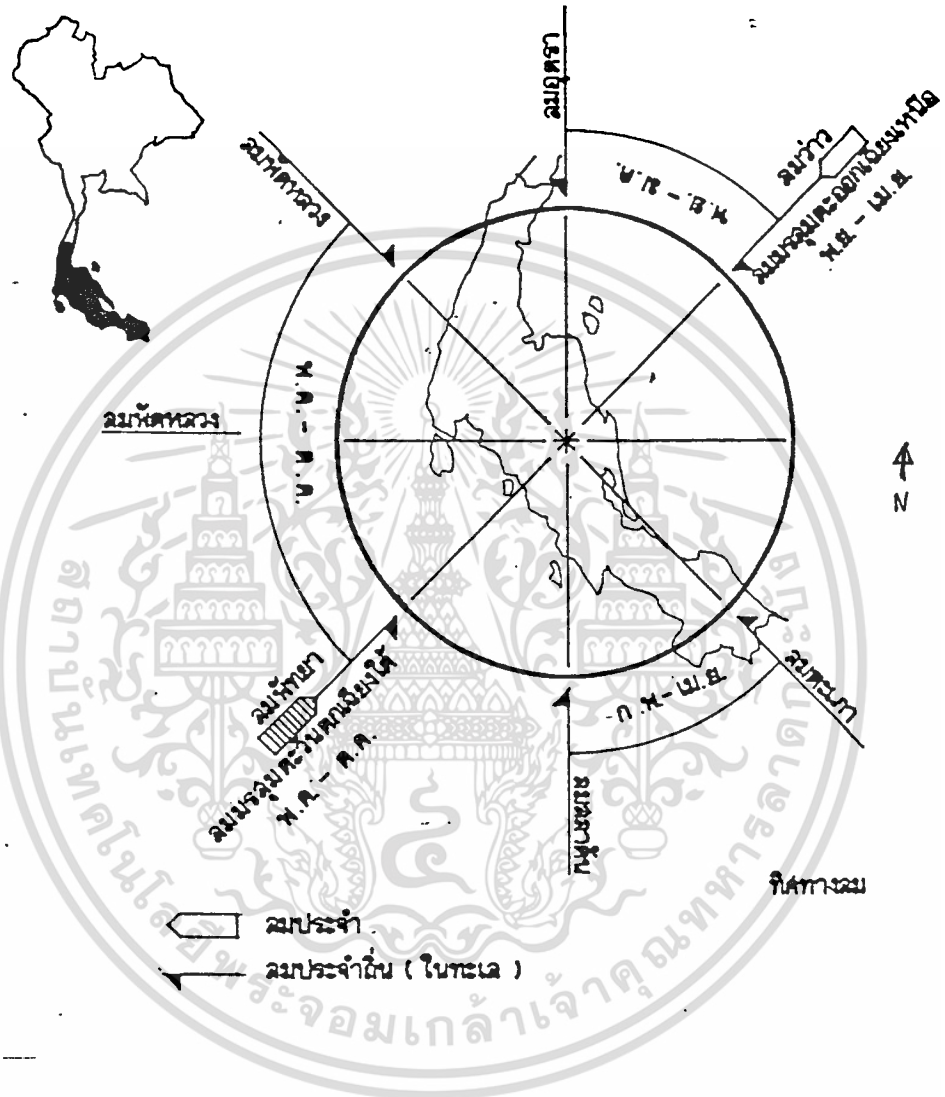
รูปที่ 2 แสดงภาพภูมิประเทศของภาคใต้

-สภาพภูมิประเทศ2 เป็นที่ราบสำหรับปลูกข้าวและพืชผัก มีป่าไม้ มีภูเขา มีหาดทราย มีน้ำตก มีถ้ำ มีอุทยาน มีทะเลสาป มีเกาะทั้งขนาดใหญ่ขนาดเล็กมากมาย ภาคใต้มีเนื้อที่ประมาณ 70,715.2 ตารางกิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3 แสดงลักษณะอากาศของภาคใต้

-ภาคใต้มีฝนในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ3 ซึ่งเป็นฤดูหนาวก็จะยังคงมีฝนอยู่โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งตั้งแต่ชุมพรลงไปจะมีฝนตกมากในฤดูนี้ จึงนับได้ว่าบริเวณดังกล่าว มีสภาพอากาศแบบฝนเมืองร้อนตลอดปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) อุณหภูมิ ปริมาณน้ำฝน

3.1 อุณหภูมิ ความแปรผันของอุณหภูมิไม่มากนัก อุณหภูมิทั้งปีโดยเฉลี่ย 27 องศาเซลเซียล ความแตกต่างของอุณหภูมิสูงสุดและต่ำสุดเพียง 3 องศาเซลเซียล

3.2 ปริมาณน้ำฝน ปริมาณน้ำฝน โดยเฉลี่ยสูงที่สุดของประเทศปริมาณฝนเฉลี่ยประมาณ 2,400 มิลลิเมตร และสูงสุด 4,000 มิลลิเมตรต่อปี

4.) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

เนื่องจากข้อจำกัดทางกายภาพซึ่งมีพื้นที่ภูเขาส่วนมาก ลักษณะดินและลักษณะทางภูมิศาสตร์ ทำให้พื้นที่ในภาคใต้เหมาะสมในการปลูกพืช ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักเพียง 2-3 ชนิด ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผลและมะพร้าว ดังนั้นการใช้ที่ดินของภาค จึงใช้ปลูกพืชดังกล่าวมาแล้วถึงร้อยละ 59.27 ของพื้นที่เกษตรกรรม และเป็นร้อยละ 24 ของพื้นที่ภาค

5.) ทรัพยากรธรรมชาติ

นอกจากแหล่งแร่และป่าไม้ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีอยู่ ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์แล้ว ภาคใต้ยังมีทรัพยากรทางทะเลและแหล่งท่องเที่ยว ทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมอยู่เป็นจำนวนมาก

6.) แหล่งน้ำธรรมชาติ

เนื่องจากพื้นที่เป็นภูเขาส่วนมาก จึงทำให้เกิดแม่น้ำสายสั้น ๆ หลายสาย ภาคใต้จึงไม่ค่อยมีปัญหาการขาดแคลนน้ำมากนัก

7.) แร่ธาตุ

ภาคใต้เป็นภาคที่มีแหล่งแร่ธาตุที่อุดมสมบูรณ์ แร่ธาตุที่สำคัญ คือ ดีบุก ลิกไนต์ หินปูน หินดินดาน ยิปซั่ม ฟลูออไรท์ ดินขาว เฟสสบาร์ พลวง และทังสเตน มีแหล่งผลิตอยู่ใน เขต จ.พังงา ภูเก็ต ระนอง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานีและกระบี่

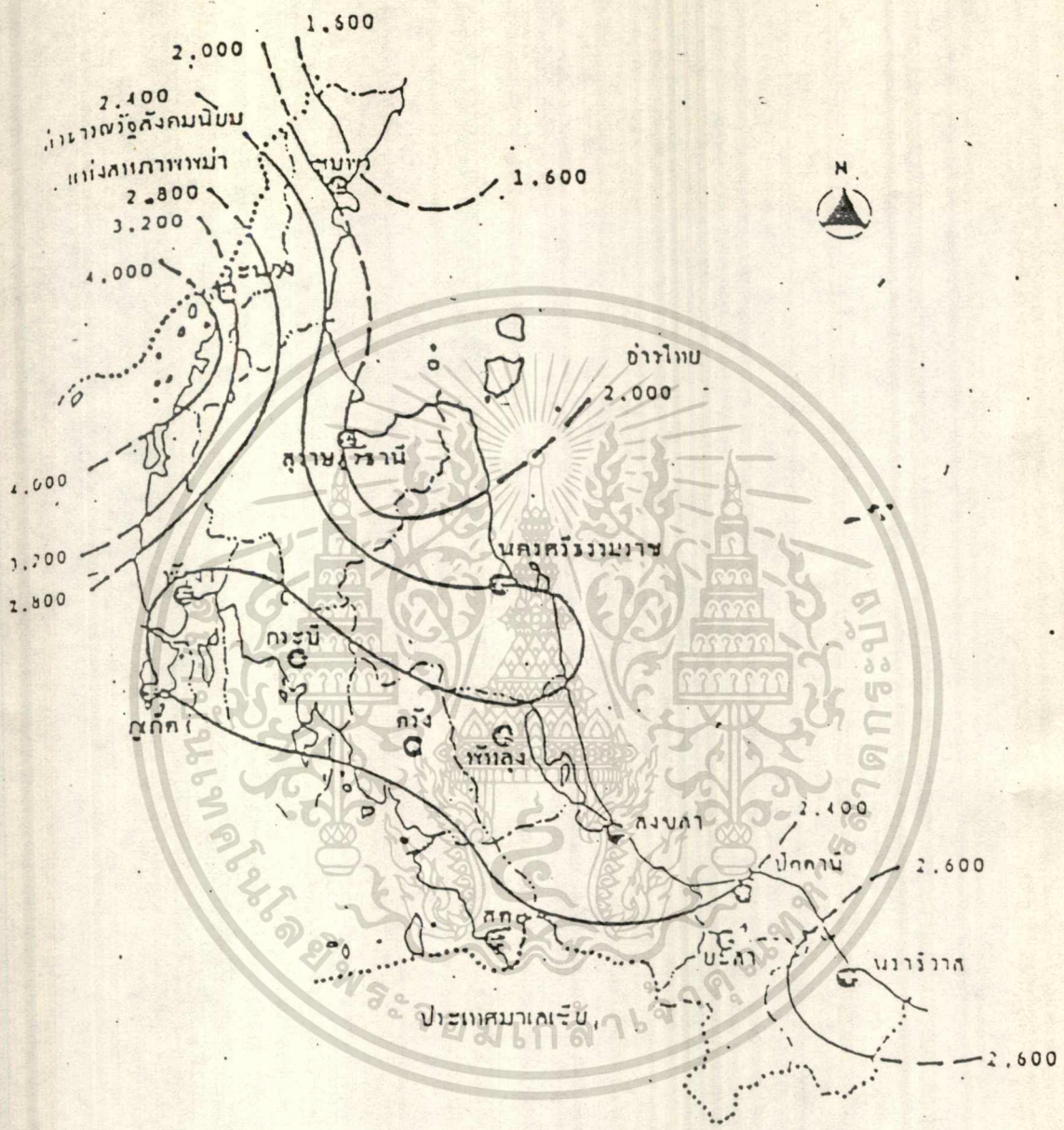
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.) ป่าไม้

ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ (TROPICAL EVERGREEN FOREST) มีไม้ชั้นบนเป็นไม้ขนาดใหญ่ ไม้ผลัดใบ ส่วนใหญ่อยู่ในตระกูลยาง ส่วนไม้ชั้นล่างเป็นไม้ตระกูลไม้ไผ่ ปาล์ม ขึ้นอยู่หนาแน่น ตามแถบชายฝั่งมีป่าชายเลน (MANGROVE FOREST) อยู่มากและอยู่สภาพสมบูรณ์

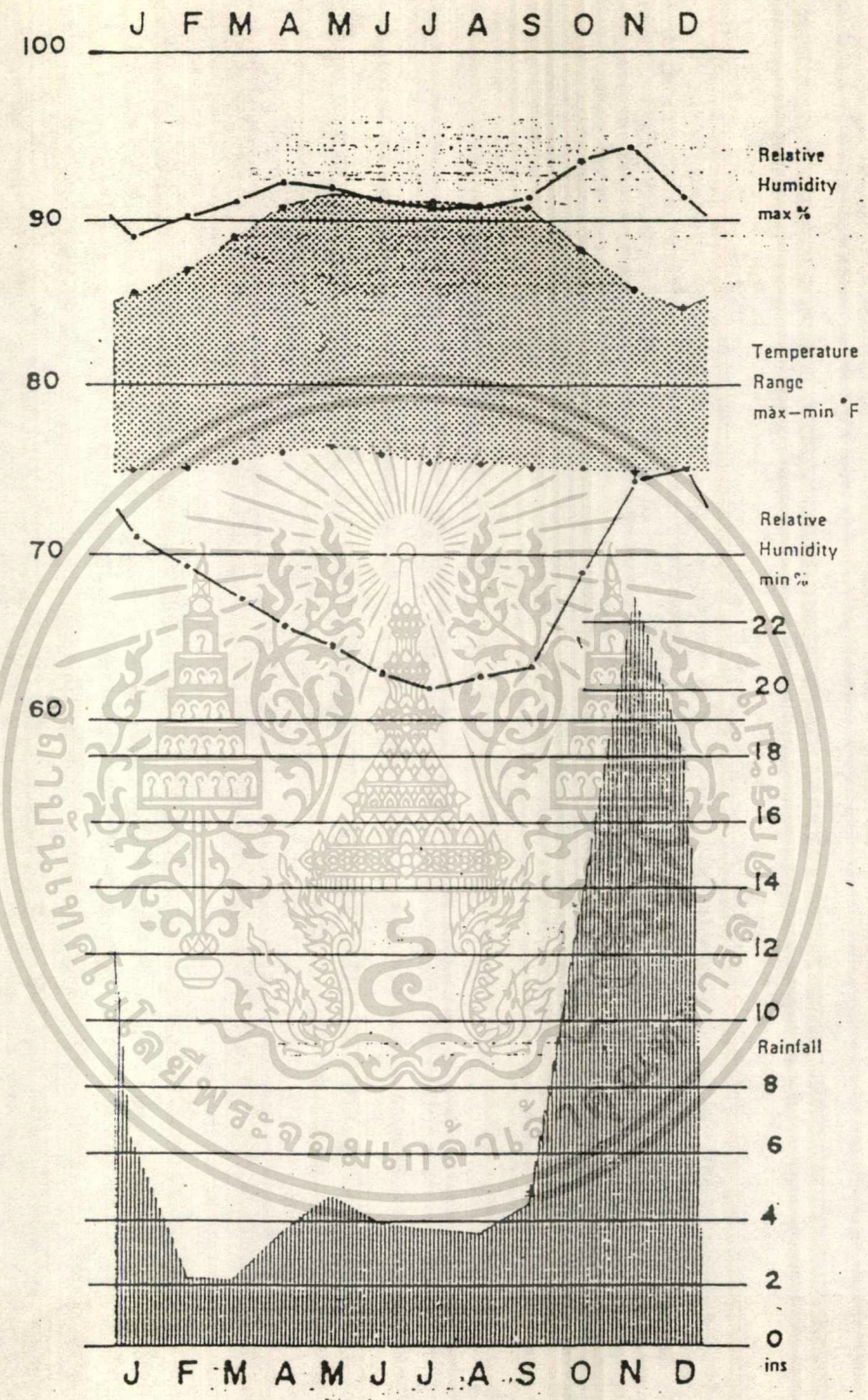
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.9 แสดงปริมาณน้ำฝน

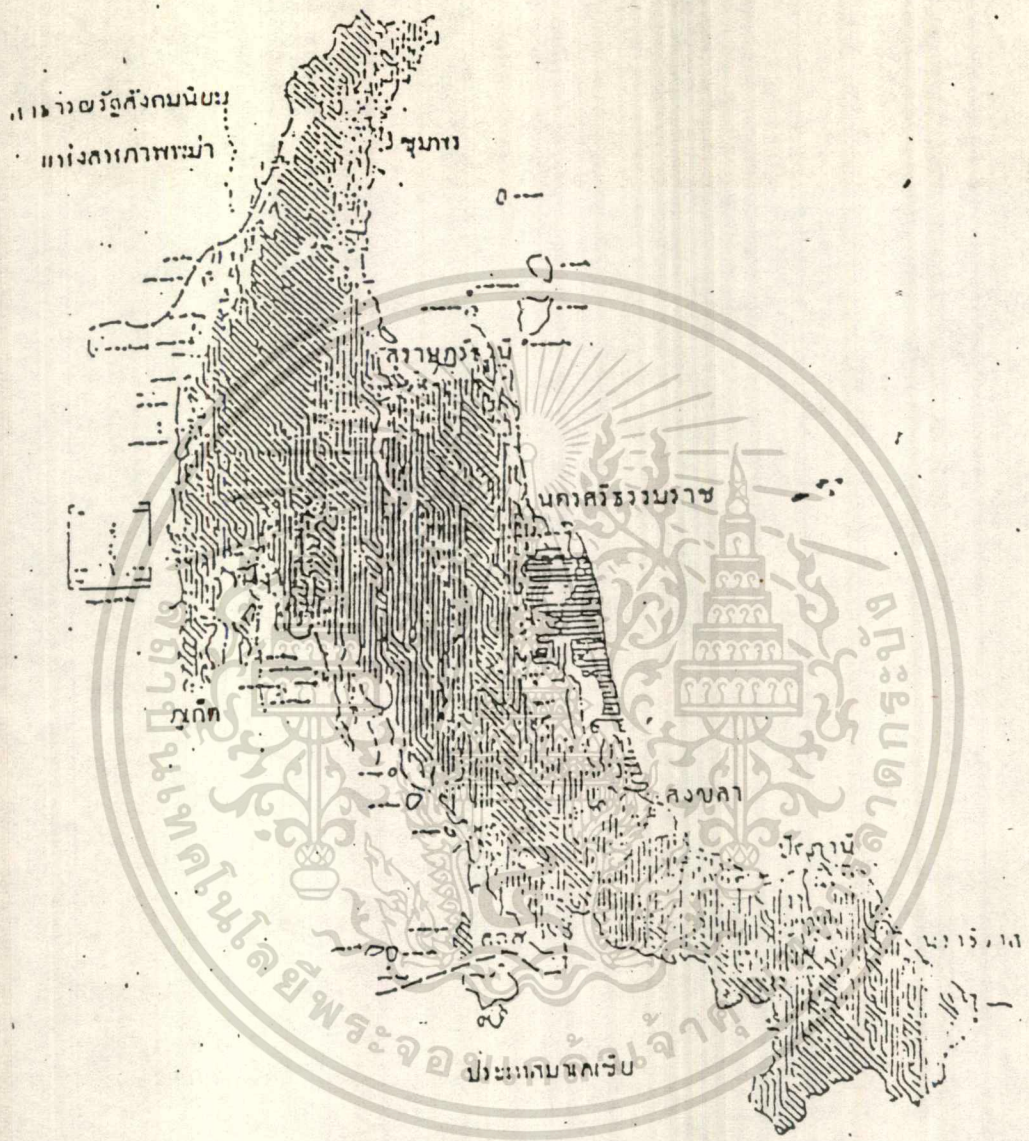
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคใต้

รูปที่ 2.10 แสดงปริมาณน้ำฝนรายปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.11 แสดงการใช้ที่ดินภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.) ทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยวในภาคใต้นั้นมีมากพอสมควร ซึ่งพอจะแยกออกได้ตามลักษณะสำคัญของทรัพยากรการท่องเที่ยวนั้นๆ ได้แก่

9.1 ประเภทธรรมชาติและการพักผ่อนหย่อนใจ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ เช่น ชายหาด เกาะ น้ำตก ป่าเขา ฯลฯ

9.2 ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณคดีและศาสนาเป็นบริเวณที่มีความสำคัญในชีวประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี หรือด้านศาสนา

9.3 ประเภทการศึกษา เป็นบริเวณที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ความเข้าใจในด้านใดด้านหนึ่ง เช่น ศูนย์วัฒนธรรมภาคใต้ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช ฯลฯ

9.4 ประเภทกิจกรรมและวัฒนธรรม เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยว ในลักษณะการละเล่น พิธี ประเพณีเด่นๆ ในท้องถิ่น เช่น ประเพณีงานเดือนสิบ การชนวัว

10.) การคมนาคมและการขนส่ง

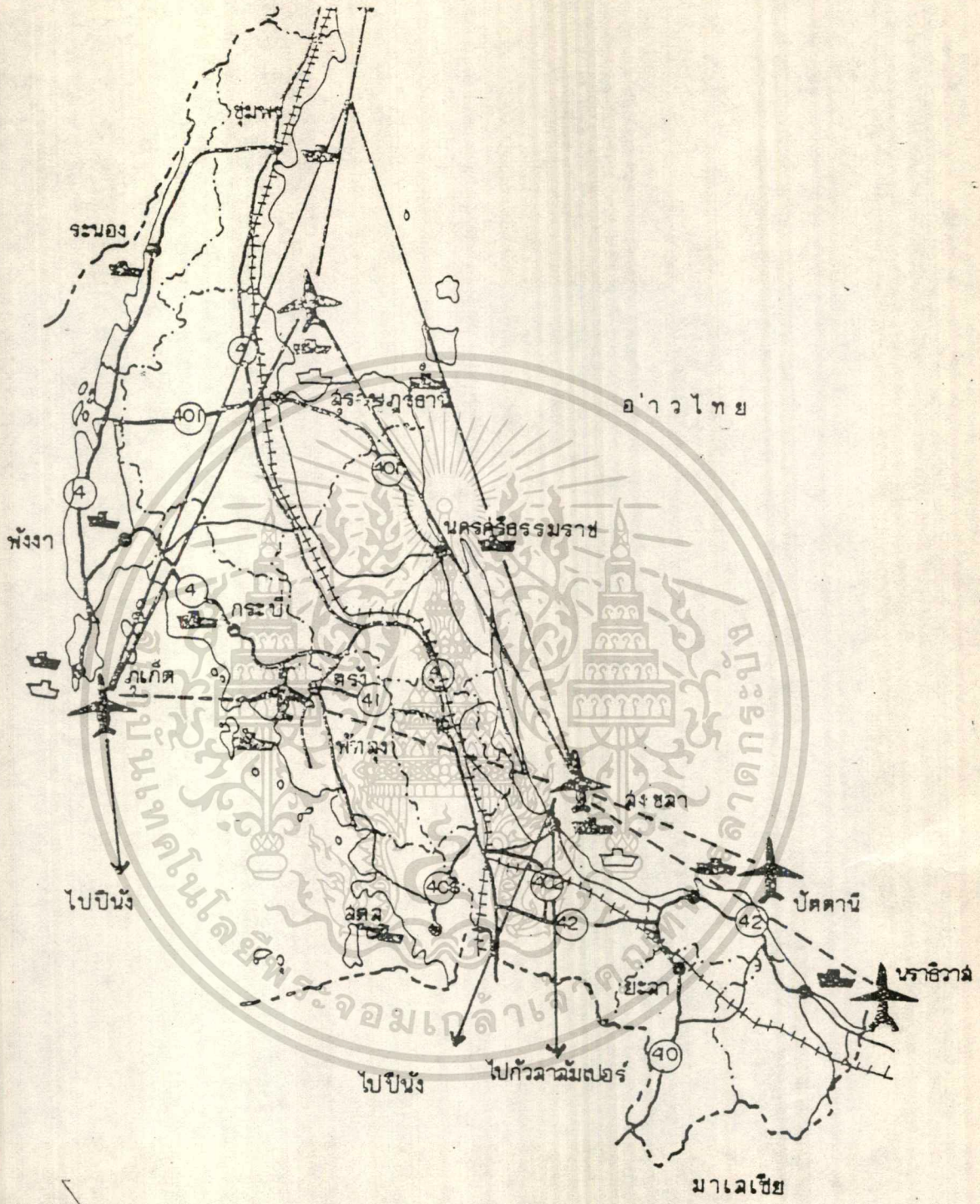
การเดินทางติดต่อและการขนส่งระหว่างภาคใต้กับภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศ ใช้ได้ทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ การคมนาคมทางบกประกอบด้วยเส้นทางหลวงแผ่นดินทางหลวงจังหวัด และถนนท้องถิ่น

การคมนาคมทางอากาศ ปัจจุบันภาคใต้มีสนามบินพาณิชย์ 8 แห่ง ประกอบด้วย ท่าอากาศยานในประเทศ 6 แห่ง และท่าอากาศยานนานาชาติ 2 แห่ง ได้แก่ สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช หาดใหญ่ ปัตตานี นราธิวาส ตรัง ภูเก็ต และเกาะสมุย

การคมนาคมขนส่งทางน้ำ ปัจจุบันมีท่าเทียบเรือประกอบด้วยแพปลา ประมง ท่าเรือชายฝั่งทะเลและองค์กรสะพานปลา กระจายตามชายฝั่งทะเลทั้งชายฝั่งทะเลตะวันออก ตั้งแต่จังหวัดชุมพรถึงจังหวัดนราธิวาส และชายฝั่งตะวันตกตั้งแต่จังหวัดระนอง ถึง จังหวัดสตูล

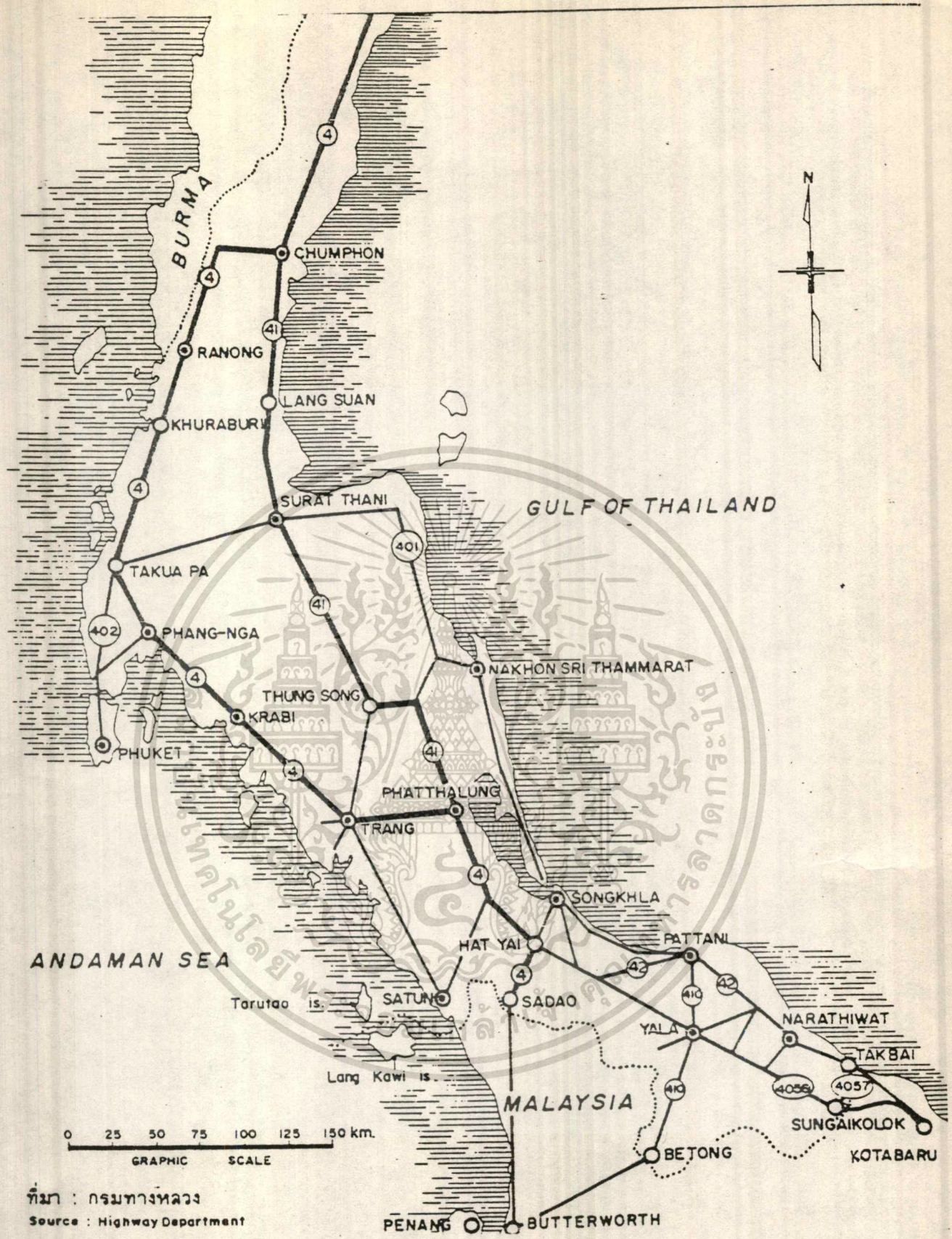
ทางรถไฟ เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สำคัญมาก และมีเส้นทางยาวที่สุดของประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.12 แสดงโครงข่ายการคมนาคม ขนส่งภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่ 4.1 ระบบเส้นทางหลวงภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.14 แสดงระบบชุมสายโทรศัพท์ภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปปัญหาในการพัฒนาภาคใต้

เนื่องจากภาคใต้เป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ด้วยเหมืองแร่ และติดต่อกับทะเล และดินมีคุณภาพเหมาะสมในการปลูกยางพารา ปาล์มและผลไม้ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ จึงทำให้ประชากรมีโอกาสในการเลือกประกอบอาชีพและเนื่องจากภาคใต้มีพื้นที่ติดต่อกับประเทศอื่นจึงทำให้ภาคใต้มีปัญหาในการปกครองจากชนกลุ่มน้อยบริเวณชายแดน และปัญหาจากผู้ก่อการร้าย ซึ่งเกิดจากปัญหาลัทธิการปกครอง และเงื่อนไขการปกครองมาตั้งแต่อดีต ประกอบกับ 14 จังหวัดภาคใต้มีภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป มีไทยมุสลิมมากถึง 80 ของประชากรทั้งหมด ทำให้การติดต่อระหว่างไทยพุทธ และไทยมุสลิม ค่อนข้างมี ปัญหา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 การศึกษาอาคารตัวอย่าง

2.4.1 โรงแรมสุโขทัย

โรงแรมสุโขทัย ตั้งอยู่ติดกับริมถนนสาธรใต้ ติดกับ สมาคม YWCA เป็น RESIDENCE เก่าของ HONG KONG AND SHIANGHAI BANK

<u>ส่วนประกอบของโรงแรม</u>

เนื้อที่ของโรงแรม 16 ไร่ จำนวนห้องพักแขกทั้งสิ้น 222 ห้อง เป็นอาคารโรงแรมระดับ 5 ดาว ลักษณะของอาคารจะเป็น MEDIUM RISE BUILDING เป็นลักษณะของการวางกลุ่มอาคาร ล้อมรอบสระน้ำขนาดใหญ่

<u>รูปแบบและลักษณะของอาคาร</u>

เป็นกลุ่มอาคารตั้งแต่ BLOCK A ถึง BLOCK H โดยแยกออกเป็นชั้นที่ต่างระดับกัน ดังนี้

- อาคาร A,B เป็นอาคารสูง 4 ชั้น
- อาคาร C เป็นอาคารสูง 5 ชั้น
- อาคาร D เป็นอาคารสูง 9 ชั้น
- อาคาร E เป็นอาคารสูง 4 ชั้น
- อาคาร F เป็นอาคารสูงชั้นเดียว
- อาคาร G เป็นอาคารสูง 7 ชั้น
- อาคาร H เป็นอาคารสูงชั้นเดียว

<u>ชั้นใต้ดิน</u> เป็นส่วนของที่จอดรถ และห้องเครื่อง

<u>ลักษณะของอาคาร</u> ลักษณะของอาคารเป็นแบบ CLASSIC เรียบง่าย เนื่องจากชื่อโรงแรมเป็นลักษณะแบบไทยๆ จึงมีลักษณะของการออกแบบให้มีเสาเรียงราย มีทั้งเสาจริง และเสาหลอก โดยเฉพาะในส่วนของ LOBBY เป็นเสา แนวยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ใช้สอยของอาคาร มีลักษณะดังนี้

- ห้องพักแขก จำนวน 222 ห้อง
- ห้อง BALL ROOM จุ 350 คน
- COFFEE SHOP จุ 90 ที่นั่ง
- PREMIER RESTAURANT จุ 60 ที่นั่ง
- ห้อง PRIVATE ROOM จุ 16 ที่นั่ง
- ห้อง ศิลาดล (อาหารไทย) จุ 50 ที่นั่ง
- พื้นที่จอดรถ จุ 306 คัน

พื้นที่ใช้สอยทั้งหมดประมาณ 35,000 ตารางเมตร

ลักษณะโครงสร้าง เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ผนังภายนอกโดยทั่วไปก่ออิฐมอญหนา 15 ซม. ฉาบปูนเรียบทาสี หลังคาปูกระเบื้องหางมลสีเขียว โครง TRUSS หลังคาเป็น ค.ส.ล แปเป็นเหล็กต้วยู

ระบบความปลอดภัย มียามรักษาความปลอดภัยประจำที่ป้อมยามประตูทางเข้า-ออกตลอด 24 ชั่วโมง และจุดสำคัญด้านในของอาคาร

ระบบการป้องกันไฟ ใช้ระบบ SMOKE DETECTOR และ SPRINKLE , FIRE HOSE และ ประตูเหล็กทนไฟได้ 2 ชั่วโมง

ระบบสุขาภิบาล ถังเก็บน้ำใต้ดินและถังเก็บน้ำบนหลังคา WASTE ต่างๆ ต่อท่อลงไปสู่ TREATMENT PLANT รวมขนาดใหญ่

ระบบปรับอากาศ ระบบปรับอากาศของโรงแรมใช้ระบบ CENTRAL AIR โดยใช้คอม เพรสเซอร์ มีจำนวนทั้งสิ้น 2 เครื่อง ขนาดเครื่อง 500 ตัน และ 350 ตัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบไฟฟ้า ไฟฟ้าใช้จากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และมีเครื่องกำเหนิดไฟฟ้าสำรอง ไว้จ่ายไฟในกรณีฉุกเฉิน เป็นเครื่องยนต์ดีเซล ขนาดกำลังผลิต 325 เควีเอ 3 เครื่อง

ระบบทำน้ำร้อน ประกอบด้วยเครื่องต้มน้ำร้อน จำนวน 2 เครื่อง ขนาด 100 แรงม้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 โรงแรมแชงกรีล่า กรุงเทพวิว

โรงแรมแชงกรีล่า กรุงเทพวิว เป็นอาคารโรงแรมที่สร้างขึ้น เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว เนื่องจากโรงแรมแชงกรีล่าเดิม มีจำนวนที่พักไม่เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งโรงแรมแชงกรีล่า กรุงเทพวิว ตั้งอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นที่ว่างของอาคารเดิม (ติดสะพานสาธร)

<u>รูปแบบและลักษณะของอาคาร</u> แบ่งเป็นอาคาร 2 TOWER โดยมีส่วน PODIUM เชื่อมกัน ตรงกลาง คือ ส่วน LOBBY ของโรงแรม และอาคารจอด รถอีกหลังหนึ่ง อาคาร TOWER โค้ง ที่ติดอยู่กับแม่น้ำเป็น โรงแรมสูง 16 ชั้น และ TOWER ส่วนที่ติดถนน เป็น อาคารสำนักงานให้เช่าสูง 7 ชั้น และร้านค้าให้เช่าสูง 4 ชั้น

<u>พื้นที่ใช้สอยของอาคาร</u> มีลักษณะดังนี

- HOTEL	21,217	ตารางเมตร
- OFFICE & SHOP	18,278	ตารางเมตร
- PARKING	13,579	ตารางเมตร
TOTAL	53,074	ตารางเมตร

<u>ระบบโครงสร้าง</u> ระบบเสา - คาน ในส่วน PODIUM + TOWER

<u>ระบบปรับอากาศ</u> ระบบปรับอากาศของโรงแรมใช้ระบบ WATER CHILIERS ใช้คอม เพรสเซอร์ จำนวน 2 เครื่อง ขนาด 300 ตัน ทั้ง 2 เครื่อง

<u>ระบบน้ำทิ้ง</u> ระบบน้ำทิ้งใช้ระบบท่อส่ง โดยระบายออกนอกอาคาร

<u>ระบบป้องกันไฟ</u> มี HEAT DETECTOR ติดไว้ทุกห้องพัก มีสัญญาณแจ้งเพลิงไหม้ระบบแยก ชั้น และระบบรวมติดตั้งน้ำยาเคมี และท่อน้ำดับเพลิงไว้ตามจุดที่สำคัญ ต่างๆ ทุกชั้น

<u>ระบบไฟฟ้า</u> ใช้ไฟจากการไฟฟ้า โดยการต่อไฟจากเสาไฟแรงสูงขนาด 12 เค.วี เข้าห้อง SUB STATION เพื่อทำการแปลงไฟเป็น 380 และ 220 3 เค.วี 4 สาย แยกไปยังส่วนต่าง ๆ ซึ่งแต่ละส่วนจะมี SUB MAIN BREAKER ควบคุมอีกทีหนึ่ง

<u>ระบบน้ำร้อน</u> ประกอบด้วย เครื่องต้มน้ำร้อน จำนวน 2 เครื่อง ขนาด 100 แรงม้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- คำนิยามของโครงการ

โรงแรม คือ สถานที่ประกอบการเชิงการค้าที่นักธุรกิจจัดตั้งขึ้นเพื่อ เพื่อบริการผู้เดินทางในเรื่องที่พักอาศัย อาหารและบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัย และเดินทาง หรืออาจหมายถึง อาคารที่มีห้องนอนหลายห้องติดต่อเรียงรายกับไปในอาคาร หนึ่งหลัง หรือ หลายหลัง และมีบริการหลายอย่างเพื่อความสะดวกของผู้มาพัก ซึ่งนิยม เรียกว่า "แขก" (GUEST)

ประเภทของโรงแรม

ชนิดของโรงแรมสามารถแบ่งได้หลายวิธี ตามหลักการดังนี้ คือ

1. การแบ่งชนิดตามลักษณะที่ตั้ง
2. การแบ่งชนิดตามมาตรฐานของโรงแรม
3. การแบ่งชนิดตามขนาดของโรงแรม
4. การแบ่งชนิดตามการดำเนินการของโรงแรม
5. การแบ่งชนิดตามระยะเวลาการเข้าพัก
6. การแบ่งชนิดตามลักษณะการเข้าพัก

1.) การแบ่งชนิดตามลักษณะที่ตั้ง สามารถแบ่งได้ 3 ชนิด คือ

ก. โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL) คือ โรงแรมตามเมืองใหญ่ๆ ที่มี ความสำคัญทางด้านการค้า ธุรกิจ การกีฬา การทูต หรือการท่องเที่ยวที่มีสถานที่ท่องเที่ยว ในลักษณะสถาปัตยกรรมเก่าแก่ของเมืองหรืออื่น ๆ

ข. โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALL CITY HOTEL) คือ โรงแรมที่อยู่ใน เมืองที่ห่างไกลจากชุมชนของเมืองใหญ่หรือชนบท และแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นลักษณะประวัติศาสตร์ต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. โรงแรมตากอากาศ (RESORT HOTEL) คือ โรงแรมที่อยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น ชายหาด ริมทะเล บนภูเขาในป่า เป็นต้น

2.) การแบ่งชนิดตามมาตรฐานโรงแรม สามารถแบ่งได้เป็น 5 ชนิด คือ

ก. โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการ และความ สะดวกสบายต่างๆ ครบถ้วน มีการจัดการด้านบริการที่พิเศษต่างๆ ครบถ้วน

ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการและความ สะดวกสบายต่างๆ ครบถ้วน มีการจัดการด้านบริการเป็นอย่างดี มีระบบบริการที่ซับซ้อนมากมาย

ค. โรงแรมชั้นสอง (SECOND CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการและส่วนประกอบต่างๆ ด้อยกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

ง. โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL) การบริการและส่วนประกอบ ที่อำนวยความสะดวกต่างๆ มีน้อยหรือบางส่วนไม่มี

จ. โรงแรมชั้นสี่หรือโรงแรมราคาถูก (CHEAP HOTEL) ให้บริการด้านที่พัก ค้างคืนหรือห้องนอนเท่านั้น

สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้แบ่งชนิดของโรงแรมตามมาตรฐาน โรงแรมออกเป็น 5 ระดับ เช่นกัน โดยให้เป็นจำนวนดาวสำหรับโรงแรมระดับต่างๆ มี เกณฑ์ในการกำหนดมาตรฐานที่แตกต่างกันเพื่อเป็นแนวทาง ให้หน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณา ดังนี้ คือ

ก. โรงแรมระดับพิเศษ 5 ดาว (DELUSE)

ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง 4 ดาว (FIRST CLASS)

ค. โรงแรมนักท่องเที่ยว 3 ดาว (TOURIST CLASS)

ง. โรงแรมระดับประหยัด 2 ดาว (ECONOMY CLASS)

จ. โรงแรมระดับประหยัด 1 ดาว (ECONEMY CLASS)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) การแบ่งชนิดตามขนาดโรงแรม สามารถแบ่งได้ดังนี้

ก. โรงแรมขนาดใหญ่ มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไป

ข. โรงแรมขนาดกลาง มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ 25-299 ห้อง

ค. โรงแรมขนาดเล็ก มีจำนวนห้องพักแขกน้อยกว่า 25 ห้อง

4.) การแบ่งชนิดตามลักษณะการดำเนินการของโรงแรม สามารถแบ่งดังนี้

ก. ลักษณะอเมริกัน (AMERICAN PLAN HOTEL) คือ อัตราห้องพักที่รวม ค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจจะเป็น 2-3 มื้อ ไม่ยกเว้นกรณีที่แขกไม่รับการบริการอาหาร

ข. ลักษณะยุโรป (EUPROPE PLAN HOTEL) คือ คิดเพียงอัตราห้องพัก เท่านั้น ส่วนค่าอาหาร ถ้าแขกพักจะรับบริการก็ต้องเสียเพิ่มอีก

ค. ลักษณะผสม (DUEL PLAN HOTEL) คือ อาจจะเป็นอย่างใดก็ได้ ให้แขกเลือกรับบริการได้ตามความต้องการ

5.) การแบ่งชนิดตามระยะเวลาเข้าพัก สามารถแบ่งได้ดังนี้

ก. TRANSIENT HOTEL มีระยะเวลาการเข้าพักสั้นเพียงวันเดียว หรือ มากกว่านั้น ไม่มีการจองห้องล่วงหน้า

ข. RESIDENT HOTEL มีระยะเวลาการเข้าพักนานเป็นเดือน หรือ เป็น ปี อาจมีแบบอาพาร์ทเมนท์ (APARTMENT) หรือแมนชั่น (MANSION)

ค. RESORT HOTEL เป็นแบบพักผ่อนหรือพักฟื้น อาจจะมีระยะเวลาเข้าพัก 3 วัน ไปจนถึง 20 วัน ตามลักษณะความต้องการเข้าพักของคนที่มาพักโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.) การแบ่งชนิดตามลักษณะการเข้าพัก สามารถแบ่งได้ดังนี้

ก. BUSINESS เป็นโรงแรมสำหรับนักธุรกิจ ซึ่งอาจจะมีส่วนประชุม หรือ จัดงานเลี้ยงเพิ่มเข้าด้วย

ข. SPORTS เป็นโรงแรมสำหรับนักกีฬา หรือ กีฬาอาจจะมีส่วนเล่นกีฬา ประกอบในตัวโรงแรมด้วย หรืออาจจะอยู่ใกล้กับสนามกีฬา

- ลักษณะการรองรับของโครงการ

ลักษณะที่ตั้งของโครงการนั้น จะตั้งอยู่บริเวณใจกลางเมืองของจังหวัดตรัง ดังนั้นโครงการนี้จึงเป็นโครงการโรงแรมในเมือง

ในส่วนระดับมาตรฐานของโครงการนั้น จะยึดความเป็นมาตรฐานให้มี ความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล และนโยบายส่งเสริมกิจการโรงแรมในต่างจังหวัดซึ่งมี การกำหนดเงื่อนไขในการส่งเสริมเอาไว้ ฉะนั้นเพื่อให้ได้รับการส่งเสริมจึงทำโครงการนี้เป็นโรงแรมชั้นหนึ่ง

ขนาดของโครงการ จากการเป็นเมืองหลักซึ่งมีศักยภาพสูง ทั้งด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ จังหวัดตรังยังเป็นศูนย์กลางของการศึกษา การ บริการ และการบริหาร ซึ่งในปัจจุบันธุรกิจก็ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงต้องมีการ รองรับจำนวนผู้มาใช้โครงการจำนวนมาก ขนาดของโครงการจึงเป็นโรงแรมขนาดใหญ่ชั้น หนึ่ง จำนวนห้องมากกว่า 300 ห้อง เพื่อให้เหมาะสมกับจำนวนเงินในการลงทุน

การดำเนินงานของโครงการ จากการสำรวจความนิยมของผู้มาพักโรง แรมชอบบริการที่มีลักษณะผสม ฉะนั้นโรงแรมนี้จะดำเนินการการให้บริการในลักษณะแบบผสม

ระยะเวลาการเข้าพัก ควรเป็นลักษณะโรงแรมที่มีช่วงการเข้าพักระยะ สั้น เพราะระยะพักเฉลี่ย 1.87 วัน (จากสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) ฉะนั้นผู้ เข้าพักประมาณ 2 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ระดับจังหวัด ระดับชุมชน และข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรมเชิงเทคนิค

3.1) การศึกษาข้อมูลด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคมและกายภาพระดับจังหวัด

3.1.1) การศึกษาข้อมูลด้านนโยบายระดับจังหวัด

1.) แผนพัฒนานโยบายของจังหวัดตรัง

จังหวัดตรังมีนโยบายที่จะพัฒนาจังหวัด เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังให้มีศักยภาพที่สูงขึ้นโดยมีแนวนโยบายดังนี้

ก. เพื่อพัฒนาทางด้านกายภาพ ได้แก่ การใช้ประโยชน์ที่ดินระบบคมนาคมและขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ส่งเสริมและอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกันในระดับจังหวัด

ข. เพื่อเป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การค้าบริการ การค้าปลีก และการค้าส่งในสาขาการเกษตร และสาขาอุตสาหกรรม

ค. เพื่อเป็นศูนย์กลางทางด้านสังคม ได้แก่ การบริการ การปกครอง การศึกษา การบริการสาธารณสุขในระดับจังหวัด

ง. เพื่อรองรับจำนวนประชากร และจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต

2.) แผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

การท่องเที่ยวประเทศไทยได้วาง นโยบายเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ได้ระบุไว้ในแผนพัฒนาฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. วัตถุประสงค์ ในการพัฒนาการท่องเที่ยว จะมีดังนี้

- เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นพื้นฐานทางเศรษฐกิจ นอกเหนือไปจากการเกษตร และอุตสาหกรรมการเกษตร

- เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อม เพื่อที่จะรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

- เพื่ออนุรักษ์ไว้ซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณสถานและศาสนา ฯลฯ

- เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ให้ดำเนินไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

ข. นโยบาย ในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง จะมีดังนี้

- ส่งเสริมและควบคุมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ก่อประโยชน์ทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแก่จังหวัดตรัง

- เร่งชักจูงและให้ความร่วมมือกับธุรกิจภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน พร้อมทั้งเกิดการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น ธุรกิจที่พัก ร้านอาหาร สินค้าของที่ระลึก ฯลฯ

- เร่งส่งเสริมชักจูงและประชาสัมพันธ์ให้แก่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดตรังให้เพิ่มมากขึ้น ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยว วันพักแรมและการใช้จ่าย ทั้งนี้โดยมุ่งนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นเป้าหมายหลัก และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเป็นเป้าหมายรอง

ค. เป้าหมาย ในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง มีดังนี้

- นักท่องเที่ยวชาวไทยซึ่งเป็นเป้าหมายหลักควรมีการเพิ่มตามแนวโน้มที่ประมาณการไว้ คือ เพิ่มร้อยละ 3.5 ต่อปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นเป้าหมายรองกำหนดอัตราการเพิ่มร้อยละ 2.0 ต่อปี

ง. มาตราการ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ได้แก่ มาตราการด้านการพัฒนาแหล่งและบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยว

- มาตราการด้านการพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่

1. เร่งรัดพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงของจังหวัด ให้เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

2. ให้จังหวัดเป็นแกนกลางในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัด โดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง และหน่วยงานเจ้าของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

3. รณรงค์และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ถึงความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวให้กับประชาชน พร้อมทั้งให้การสนับสนุนต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เจริญก้าวหน้าในท้องถิ่นของตน

- มาตราการด้านการพัฒนาบริการการท่องเที่ยว ได้แก่

1. เร่งรัดปรับปรุงและขยายโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง

2. ชักจูงและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยให้ภาครัฐและเอกชน ร่วมมือกันในการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยว และการบริการ

3. พยายามให้มีการใช้แรงงานในท้องถิ่นให้มากที่สุด ในการบริการด้านการท่องเที่ยวด้านต่าง ๆ

4. กำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งได้แก่ โรงแรม ร้านอาหาร ร้านค้าของที่ระลึก ฯลฯ ให้มีการบริการตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีและความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวอันจะส่งผลให้การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด ให้กว้างขวางออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดของกระทรวงมหาดไทยสำหรับเป้าหมายของกระทรวงมหาดไทยที่สำคัญ ที่จะสนองนโยบายดังนี้

ก. เพื่อให้ประชาชนตื่นตัวและตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของการท่องเที่ยวภายในประเทศ

ข. มุ่งที่จะให้มีการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวออกไปสู่ประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้น

ค. ให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอาชีพและรายได้เกี่ยวกับการผลิตสินค้าผลิตผลทางการเกษตรและการบริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

3.1.2) <u>การศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด</u>

จังหวัดตรังเป็นจังหวัดที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับการผลิตยางพารา โดยที่จังหวัดตรัง เป็นตลาดยางพาราที่ใหญ่เป็นอันดับสอง รองจากภาคใต้ คือ หาดใหญ่ ประชากรของจังหวัดตรัง โดยส่วนรวมจะทำการปลูกยางพาราเป็นอาชีพหลัก ในแต่ละปีผลผลิตที่ได้จากยางพาราจะมีมูลค่าสูงประมาณ 2,000 ล้านบาท คิดเป็นรายได้หลักอันดับหนึ่งของจังหวัด

1.) ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด

สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดตรัง จากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดจะมีค่าสูงเป็นลำดับที่ 4 ของภาคใต้ คือมีมูลค่ารวม 11,041.8 ล้านบาท จากการศึกษาสาขาการผลิต สามารถสรุปได้ว่าพื้นฐานเศรษฐกิจจะขึ้น อยู่กับการเปลี่ยนแปลง 5 สาขาที่สำคัญ คือ

1. สาขากสิกรรม มีมูลค่ามากที่สุดเท่ากับ 513.3 ล้านบาท หรือ 20.17 % ของจังหวัด ซึ่งยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยมีมูลค่าการส่งออกประมาณ 1,000 ล้านบาท / ปี

2. สาขาการค้าส่งและค้าปลีก มีมูลค่ามากเป็นลำดับที่ 2 เท่ากับ 451 ล้านบาท (18.20 %)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.สาขาการประมง เนื่องจากเป็นจังหวัดทางชายฝั่งทะเล อาชีพทำการประมง จึงเป็นอาชีพหนึ่งที่ทำรายได้ให้แก่จังหวัดปีละไม่น้อย ทั้งการประมงน้ำจืดและน้ำเค็ม

4.การบริการ มีมูลค่าเท่ากับ 269.4 หรือ 10.87 % ของจังหวัด

5.ป่าไม้ มีมูลค่าเท่ากับ 212.7 ล้านบาท หรือ8.58 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 แสดงมูลค่ารวมผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตรัง (หน่วย : บาท)

สาขาการผลิต	2528	2529	2530	2531	2532
เกษตรกรรม	2,775.3	2,775.9	3,493.3	4,114.9	4,609.3
กสิกรรม	1,331.4	1,372.4	2,119.4	2,615.1	2,834.3
ปศุสัตว์	361.4	392.5	222.1	234.6	228.2
ประมง	499.4	624.8	391.3	622.5	672.4
ป่าไม้	628.1	386.2	323.0	228.7	356.9
บริการการเกษตร	29.8	16.5	15.9	20.3	16.3
การแปลงรูปและผลิตผล การเกษตรอย่างง่าย	306.2	336.4	421.0	393.7	500.9
เหมืองแร่และย่อยหิน	125.2	43.5	57.0	38.1	126.8
อุตสาหกรรม	173.1	170.2	227.6	312.4	393.7
การก่อสร้าง	261.3	269.9	332.3	427.8	502.2
การไฟฟ้าและการประปา	91.1	107.5	156.0	149.8	176.5
การคมนาคมและการขนส่ง	627.3	664.7	694.6	966.8	782.5
การค้าส่งและการค้าปลีก	1,441.9	1,544.2	1,675.9	1,799.7	2,233.9
การธนาคารประกันภัย ธุรกิจอสังหาฯ ที่อยู่อาศัย	308.5	323.0	131.6	247.3	311.5
	91.7	99.6	139.9	344.6	379.7
การบริหารราชการ	303.9	316.2	343.4	374.6	424.9
การบริการ	566.8	598.4	807.9	925.1	1,100.3
มูลค่ารวมผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)	6,766.1	6,913.1	8,349.8	9,701.0	11,041.8
มูลค่าผลิตภัณฑ์ เฉลี่ย / คน (บาท)	13,893.0	13,965.0	16,534.0	18,443.0	20,486.0

ที่มา : กองบัญชีประชาชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนั้นยังมีสาขาการผลิตในด้านต่าง ๆ อีก ที่มีส่วนส่งเสริมในธุรกิจและเศรษฐกิจของจังหวัดตรัง ให้พัฒนาโครงสร้างทางเศรษฐกิจ มีดังนี้

1.1) สาขาอุตสาหกรรม

กิจการอุตสาหกรรมเป็นสาขาการผลิตที่สำคัญอีกสาขาหนึ่งที่มีอัตราการขยายตัวอยู่ในระดับค่อนข้างสูง จากการสำรวจพบว่ามีสถานประกอบการอุตสาหกรรมจำนวน 284 แห่ง จำแนกเป็นอุตสาหกรรมการผลิต 81 แห่ง อุตสาหกรรมการบริการ 2.3 แห่งโรงงานเหล่านี้ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองตรังจำนวน 272 แห่ง นอกเขตเทศบาลจำนวน 12 แห่ง

อุตสาหกรรมที่สำคัญและมีลักษณะเด่นของจังหวัดจะเป็นอุตสาหกรรมที่อาศัยวัตถุดิบทางการเกษตรและการประมง ที่มีอยู่มากมายภายในจังหวัดมาทำการแปรรูป เช่น

- โรงงานรมควันยาง เป็นโรงงานขนาดกลาง และเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ ทำการผลิตยางรมควัน โดยการนำยางดิบมาทำการผลิตเป็นขั้นที่สอง

- โรงงานผลิตปลากระป๋อง ทำการผลิตปลากระป๋องปุ้มปุ้ยซึ่งนำวัตถุดิบ คือ ปลาสดจากพื้นที่ต่างๆ ในจังหวัดตรังและจังหวัดใกล้เคียงมาทำการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป เพื่อส่งออกไปจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศ

- โรงงานผลิตอาหารทะเลแช่แข็งหรือห้องเย็นเก็บสัตว์น้ำทำการผลิตอาหารกึ่งสำเร็จรูป ในรูปของสัตว์น้ำทะเลแช่แข็ง เช่น กุ้ง ปลา ปลาหมึกแช่แข็ง เพื่อส่งออกไปจำหน่ายทั้งภายในและต่างประเทศ

นอกจากนี้แล้วจะเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้า หรือให้บริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรภายในชุมชน เช่นการทำขนมจีน การทำขนม น้ำดื่ม ทำน้ำแข็ง ฯลฯ ซึ่งกิจการดังกล่าวนี้เป็นกิจการขนาดเล็ก

1.2) สาขาการเกษตร

พื้นที่ที่ทำการเกษตรของจังหวัดตรัง คือ บริเวณพื้นที่บางส่วนที่อยู่รอบนอกของชุมชน บริเวณดังกล่าวนี้จะมีการใช้พื้นที่ทำสวนยางพารา ปลูกผัก ผลไม้ และบางส่วนเป็นที่ทำปะปนอยู่กับบริเวณพักอาศัย ที่กระจายอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างเบาบาง มีประชากรที่ประกอบอาชีพทางการเกษตรประมาณ 2,655 คน

1.3) สาขาการค้าและบริการ

จากการศึกษาพบว่าสถานประกอบการค้าและบริการ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองตรังและพื้นที่โดยรอบ มีสถานประกอบการค้าและบริการทั้งสิ้น 1,436 แห่ง สถานประกอบการเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นร้านค้าปลีกและร้านค้าบริการ

1.4) แร่ธาตุ

แร่ธาตุเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ทำรายได้ให้จังหวัด ปีละกว่าร้อยล้านบาท การประกอบกิจการเหมืองแร่ส่วนใหญ่ จะอยู่บริเวณพื้นที่ตอนเหนือของจังหวัดในเขต อ.ห้วยยอด โดยมีแร่ที่สำคัญ เช่น ดีบุก ฟลูออไรท์ ถ่านหิน และแบไรท์ เป็นต้น

1.5) สัตว์น้ำ

จังหวัดตรังมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลด้านมหาสมุทรอินเดีย โดยมีความยาวประมาณ 119 กิโลเมตร จึงอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์ทะเลนานาชนิด เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา และสัตว์น้ำอื่น ๆ

1.6) รังนก

มีในเขตพื้นที่ อ.สิเกา โดยให้สัมปทานแก่เอกชนในการเก็บรังนกแต่ละปี

2.) รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล

จากมูลค่ามวลรวมผลิตภัณฑ์ของจังหวัดตรัง ในปี 2532 มีมูลค่า 11,041.8 ล้านบาท สูงเป็นอันดับ 5 ของภาคใต้ คิดเป็นรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรเท่ากับ 20,486 บาท / คน / ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 จำนวนร้อยละของสถานประกอบการอุตสาหกรรม

ประเภทอุตสาหกรรม	รวม		แหล่งที่ตั้งสถานประกอบการ			
			ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1.โรงสีข้าว	1	0.35	-	-	1	8.33
2.ห้องเย็นผลิตภัณฑ์อาหารทะเล	1	0.35	-	-	1	8.33
3.ผลิตปลากระป๋อง	1	0.35	1	0.37	-	-
4.ทำขนมจีน	3	0.06	2	0.74	1	8.33
5.ทำซีอิ๊ว กะปิ	6	2.11	6	2.21	-	-
6.ทำเส้นก๋วยเตี๋ยว ลูกชิ้น ฯลฯ	18	6.34	18	6.62	-	-
7.ทำน้ำแข็ง,เครื่องดื่ม	6	2.11	6	2.21	-	-
8.ผลิตเฟอร์นิเจอร์	5	1.76	5	1.84	-	-
9.ผลิตภัณฑ์จากไม้	2	0.70	1	0.37	1	8.33
10.แปรรูปไม้	4	1.41	4	1.47	-	-
11.ทำปูนขาว	2	0.70	1	0.37	1	8.33
12.ทำอุปกรณ์ก่อสร้างท่อซิเมนต์	3	1.06	3	1.10	-	-
13.เตาและผลิตภัณฑ์จากอโลหะ	8	2.82	8	2.94	-	-
14.ทำมีดและผลิตภัณฑ์โลหะ	6	2.11	6	2.21	-	-
15.ยางแผ่นรมควัน	6	2.11	6	2.21	-	-
16.เครื่องมือที่ใช้ในการเกษตร	3	1.06	3	1.10	-	-
17.ผลิตเครื่องแต่งกาย,รองเท้า	3	1.06	13	1.10	-	-
18.ผลิตภัณฑ์จากหินอ่อน	1	0.35	-	-	1	8.33
19.ผลิตอาหารสัตว์	1	0.35	1	0.37	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทอุตสาหกรรม	รวม		แหล่งที่ตั้งสถานประกอบการ			
			ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
20. เผาถ่านไม้	1	0.35	1	0.37	-	-
21. ซ่อมเครื่องยนต์ ฯลฯ	151	53.17	147	54.04	4	33.33
22. ซ่อมแซมประตู-หน้าต่าง ฯลฯ	32	11.27	30	11.03	2	16.67
23. โรงกลึง	13	4.58	13	4.78	-	-
24. โรงพิมพ์	7	2.46	7	2.57	-	-
รวม	284	100.00	272	100.00	12	100.00

ที่มา : การสำรวจกองวิจัย พ.ศ. 2535

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.3 จำนวนร้อยละของสถานประกอบการค้าและบริการ

ประเภทการค้า	รวม		แหล่งที่ตั้งสถานประกอบการ			
			ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
การค้าปลีก	459	31.96	439	31.18	20	71.43
การค้าส่ง	33	2.30	33	2.34	-	-
การค้าบริการ	747	52.02	739	52.49	8	28.57
การค้า ปลีก - ส่ง	96	3.90	56	3.98	-	-
การค้าปลีก - บริการ	95	6.62	95	6.75	-	-
การค้าปลีก-ส่ง บริการ	31	2.16	31	2.20	-	-
การค้าส่ง-บริการ	15	1.04	15	1.70	-	-
รวม	1,436	100.00	1,408	100.00	28	100.00

ที่มา : การสำรวจกองวิจัย พ.ศ. 2535

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.5 แสดงจำนวนร้อยละของสถานประกอบการค้าและบริการ

ประเภทการค้า	รวม		แหล่งที่ตั้งสถานประกอบการ			
			ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม	347	24.16	340	24.15	7	25.00
ร้านขายของชำ	162	11.28	146	10.37	16	57.14
ร้านขายของใช้เบ็ดเตล็ด	64	4.46	63	4.47	1	3.57
ร้านขายเสื้อผ้าสำเร็จรูป	60	4.18	60	3.55	-	-
ร้านขายเสื้อผ้าชาย-หญิง	50	3.48	50	8.45	-	-
ร้านเสริมสวย ตัดผม	119	8.29	119	1.99	-	-
ร้านขายเครื่องแต่งกายและเครื่องกีฬา	28	1.95	28	1.99	7	25.00
ร้านจำหน่ายรถยนต์, จักรยานยนต์	71	4.94	71	5.04	16	57.14
ร้านซ่อมจักรยานยนต์, อุปกรณ์ไฟฟ้า	58	4.04	58	4.12	1	3.57
ร้านจำหน่ายวัสดุและอุปกรณ์ก่อสร้าง	47	3.27	47	3.34	-	-
ร้านจำหน่ายยาและคลีนิค	73	5.08	73	5.18	-	-
ร้านจำหน่ายและบริการซ่อมเฟอรนิเจอร์	21	1.46	21	1.49	-	-
ร้านขายทองรูปพรรณ, เครื่องประดับ	17	1.18	17	1.21	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

ประเภทการค้า	รวม		แหล่งที่ตั้งสถานประกอบการ			
			ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ร้านจำหน่ายหนังสือ, เครื่องเขียน	17	1.18	17	1.21	-	-
ร้านถ่ายรูป	14	0.97	14	0.99	-	-
ร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ทางเกษตร	104	7.24	103	7.32	1	3.57
สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง, แก๊ส	23	1.60	22	1.56	1	3.57
ไนท์คลับ	1	0.07	1	0.07	-	-
ร้านขายของที่ระลึก, สินค้าพื้นเมือง	2	0.14	2	0.14	-	-
โรงแรม-บังกาโล	17	1.18	17	1.21	-	-
โรงภาพยนต์	3	0.21	3	0.21	-	-
ธนาคาร	10	0.70	10	0.71	-	-
บริการเกี่ยวกับการขนส่งและท่องเที่ยว	9	0.63	9	0.64	-	-
สำนักงานทนายความ, นายหน้า	35	2.44	35	2.94	-	-
โรงรับจำนำ	-	-	-	-	-	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

ประเภทการค้า	รวม		แหล่งที่ตั้งสถานประกอบการ			
			ในเขตเทศบาล		นอกเขตเทศบาล	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ร้านจำหน่ายซ่อมแว่นตา	15	1.04	15	1.07	-	-
ร้านจำหน่ายเครื่องสังฆภัณฑ์	7	0.49	6	0.43	1	3.57
ร้านบริการทำป้ายโฆษณา	4	0.28	4	0.28	-	-
ร้านบริการซักอบรีดเสื้อผ้า	25	1.74	24	1.70	1	3.57
ร้านบริการให้เช่าภาพยนตร์	6	0.42	6	0.43	-	-
อื่นๆ นอกเหนือที่ระบุไว้	27	1.88	27	1.92	-	-
รวม	1,436	100.00	1,408	100.00	28	100.00

ที่มา : การสำรวจกองวิจัย พ.ศ. 2535

เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มที่ผ่านมาของสถานประกอบการค้าและบริการที่มีอยู่ในเขตเทศบาลเมืองตรังโดยพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนสถานประกอบการในปี พ.ศ.2528 กับปี พ.ศ.2533 (ดูตารางที่) ปรากฏว่าบริเวณดังกล่าวมีสถานประกอบการค้า และบริการเพิ่มขึ้น จากจำนวน 910 แห่งในปี พ.ศ.2528 เป็นจำนวน 1,408 แห่งในปี 2535 หรือเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 7.8 ต่อปี แสดงให้เห็นว่าในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ธุรกิจการค้าและบริการซึ่งเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของชุมชน มีแนวโน้มการขยายตัวค่อนข้างสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3) การศึกษาข้อมูลด้านสังคม

1.) การปกครอง

จังหวัดตรังจัดการปกครองตาม พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน จำแนกออกเป็นดังนี้

1.1) การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น 6 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ กำหนดการปกครองหมู่บ้านดังนี้

ตารางที่ 3.7 แสดงการปกครองส่วนภูมิภาคของจังหวัดตรัง

อำเภอ	พื้นที่	ตำบล	หมู่บ้าน
เมืองตรัง	682.12	21	147
ห้วยยอด	925.65	17	111
กันตัง	544.97	13	70
ย่านตาขาว	363.49	8	59
ปะเหลียน	1,094.63	13	70
สิเกา	1,090.98	5	29
กิ่ง อ.วังวิเศษ	513.16	5	35
รวม	5,215.00	82	521

ที่มา : สถิติข้อมูลการปกครองส่วนภูมิภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2) การปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น

ก.) องค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข.) เทศบาล 2 แห่ง คือ เทศบาลเมืองตรัง และเทศบาลตำบลก้นต้ง

ค.) สุขาภิบาล 8 แห่ง คือ

- สุขาภิบาลนาโยงเหนือ อ.เมือง
- สุขาภิบาลคลองเต็ง อ.เมือง
- สุขาภิบาลคลองปาง อ.เมือง
- สุขาภิบาลทุ่งยาว อ.ปะเหลียน
- สุขาภิบาลย่านตาขาว อ.ย่านตาขาว
- สุขาภิบาลห้วยยอด อ.ห้วยยอด
- สุขาภิบาลสิเกา อ.สิเกา

2.) ประชากร

สภาพประชากรจังหวัดตรัง มีรายละเอียดดังนี้

2.1) จำนวนประชากร

ในปี พ.ศ.2535 จังหวัดตรังมีจำนวนประชากร 540,079 คนเป็นประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล 103,229 คน ร้อยละ 18.77 ของประชากรทั้งจังหวัด และนอกเขตเทศบาล 439,850 คน

2.2) ความหนาแน่นของประชากร

พื้นที่ของจังหวัดตรังเท่ากับ 4,941.439 ตารางกิโลเมตร อัตราความหนาแน่นของประชากรเฉลี่ยทั้งจังหวัด เท่ากับ 106 คน/ตร.กม. เฉลี่ยในเขตเทศบาลเมือง 3,289 คน/ตร.กม. เขตเทศบาล ต.ก้นต้ง 4,109 คน/ตร.กม. เขตเทศบาล ต.ห้วยยอด 1,722 คน/ตร.กม. นอกเขตเทศบาล 92 คน/ตร.กม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3) การเติบโตของประชากร

อัตราการเพิ่มของประชากรรายตำบล ระหว่าง พ.ศ.2523 - 2527 อัตราการเพิ่มอยู่ในระดับต่ำทุกตำบล คืออยู่ระหว่าง 0.06% - 2.21% เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับอัตราการเพิ่มรายตำบล ในช่วงเวลาที่ใกล้เคียงกับปัจจุบัน คือ ระหว่าง พ.ศ.2530-2534 อัตราการเพิ่มของประชากรเพิ่มขึ้นทุกตำบล คือ อยู่ระหว่าง 1.36 - 2.66 %

2.4) การคาดการประชากรในอนาคต

ในการคาดการประมาณค่าประชากรในอนาคตของจังหวัดตรัง จากการได้ศึกษาค่าประมาณประชากร พ.ศ.2527 ซึ่งได้จากค่าประมาณ พ.ศ.2535 ได้จำนวน 73,900 คน โดยใช้อัตราการเพิ่ม 2.21 % โดยคาดว่าการขยายตัวของเมืองในอนาคต จะมีการขยายออกไปยังนอกเขตเทศบาล ดังนั้นจึงเลือกค่าอัตราการเพิ่มของประชากรในอดีต เพื่อมาคาดประมาณค่าประชากรในอนาคต เป็น 2 ระดับ คือ

ก.) อัตราการขยายตัวขั้นสูง = 2.54

ข.) อัตราการขยายตัวขั้นต่ำ = 2.21

<u>ตารางที่ 3.9</u> แสดงจำนวนประชากรในเขตผังเมืองรวมตรัง พ.ศ. 2535-2555

พ.ศ.	อัตราการเพิ่ม2.21	อัตราการเพิ่ม2.54
2535	69,308	69,308
2540	77,300	78,600
2545	86,200	89,100
2550	96,200	101,000
2555	107,300	114,500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.) ศาสนา

ประชากรในจังหวัดตรังส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 81.39 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 18.13 ศาสนาคริสต์และอื่น ๆ ร้อยละ 00.48

4.) ประเพณีประจำปี

ก. ประเพณีกินเจ

ประเพณีกินเจ จัดขึ้นในวันที่ 1 ค่ำถึง 9 ค่ำ เดือน 9 ผู้ที่มีความศรัทธาประเพณีนี้ ก็จะละเว้นการเบียดเบียนทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ทำตัวให้เป็นผู้บริสุทธิ์ ในระหว่างนี้จะมีพิธีต่างๆ เช่น ลุยไฟ สะเดาะเคราะห์ เป็นต้น

ข. ประเพณีเช้งเม้ง

ประเพณีเช้งเม้ง จัดขึ้นราววันที่ 4 – 5 เมษายนของทุกปีเป็นวันที่ญาติพี่น้องนำอาหาร เครื่องเซ่นไหว้ ไปเคารพหลุมฝังศพของบรรพบุรุษโดยพร้อมเพรียงกัน

ค. ประเพณีชักพระ

จัดขึ้นในวันออกพรรษา ถือว่าเป็นการต้อนรับพระพุทธเจ้า ซึ่งเสด็จจากดาวดึงส์ จะแห่พระไปตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อให้คนทั่วไปได้กราบไหว้

ง. ประเพณีวันสารท

จัดในวันแรม 1 ค่ำเดือน 10 ประชาชนจะเตรียมอาหารไปรับเปรตที่วัด เชื่อกันว่าเป็นบรรพบุรุษที่ตายไปแล้วที่อยู่ในเมืองนรก จะถูกปล่อยขึ้นมาในเมืองมนุษย์รับของที่ญาตินำมาให้

จ. ประเพณีวันออกบวช

เป็นประเพณีของชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม ตรงกับวัน 1 ค่ำข้างขึ้น เดือน 10 ของศักราชอิสลาม มีการบริจาคข้าวสารให้กับคนจนและงานรื่นเริงที่ไม่ขัดต่อศาสนา

6.) ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

ความเจริญของระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเป็นเครื่องชี้ประการสำคัญและมาตรฐานการครองชีพที่ดี หรือความอยู่ดีกินดีของประชาชนในท้องถิ่น ในขณะเดียวกันเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยว ระบบสาธารณูปโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และสาธารณูปการก็จะเป็นปัจจัยพื้นฐาน ที่จะเป็นตัวชี้ถึงความเหมาะสม หรือ ความพร้อมในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาสู่ท้องถิ่นนั้น ๆ

6.1) การไฟฟ้าจังหวัดตรัง

ก. แหล่งจ่ายกระแสไฟฟ้า

พื้นที่จังหวัดตรังในปัจจุบันรับกระแสไฟฟ้าจากแหล่งจ่ายไฟ 2 แห่ง คือ

1. สถานีไฟฟ้าลำภูรา ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยจ่ายไฟฟ้าผ่านหม้อแปลงขนาด 1 x 31.5 และ 3 x 7.5 เม็กกะโวลท์-แอมป์ (MVA) รวมทั้งสิ้น 54 เม็กกะโวลท์-แอมป์

2. โรงจักรไฟฟ้าหลังน้ำคลองลำปอก อ.ย่านตาขาวของการพลังงานแห่งชาติ มีกำลังผลิต 2 x 590 กิโลวัตต์

ข. ระบบจำหน่ายไฟฟ้า

ระบบจำหน่ายไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในพื้นที่จังหวัดตรัง แบ่งเป็น 2 ระบบ คือ

1.ระบบจำหน่ายแรงสูงมีขนาดแรงดัน 33,000 โวลท์ และ มีความยาวทั้งสิ้นประมาณ 2,000 วงจร

2.ระบบจำหน่ายแรงต่ำมีขนาดแรงดัน400/200 โวลท์ และ มีความยาวทั้งสิ้นประมาณ 3,040 วงจร-กิโลเมตร

6.2) การประปาของจังหวัดตรัง

การประปาจังหวัดตรังมีเขตจำหน่ายน้ำประปา 2 เขต คือ เขตจำหน่ายน้ำประปาตรัง จำหน่ายในเขตชุมชนอำเภอเมืองตรัง มีใช้น้ำทั้งสิ้น 4,124 ราย และเขตจำหน่ายน้ำประปากันตัง จำหน่ายน้ำในเขตชุมชนอำเภอกันตัง ในเขตตำบลควนธานี ตำบลบางเป้าและตำบลกันตังใต้ ซึ่งตำบลเหล่านี้เป็นหมู่บ้านที่มีท่อเมนประปาผ่าน มีผู้ใช้น้ำ ทั้งสิ้น 2,761 ราย อัตราการเพิ่มของผู้ใช้น้ำทั้ 2 แห่ง ประมาณร้อยละ 10 ต่อปี ผลผลิตในรอบปีของการประปาตรังมีกำลังผลิตน้ำได้ 13,680 ลูกบาศก์เมตร/วัน ในรอบปี 2535 ผลิตน้ำได้ทั้งสิ้น 3,967,361 ลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำผ่านมาตร 2,587,169 ลูกบาศก์เมตรปริมาณน้ำสูญเสียประมาณร้อยละ 34.78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3) โทรศัพท์

จังหวัดตรังมีชุมสายขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศรวมทั้งสิ้น 9 ชุมสาย มีจำนวนเลขหมายเปิดให้บริการใช้รวม 8,320 เลขหมายจำนวนคู่สายรวม 17,976 คู่สาย

6.4) การโทรคมนาคม

จังหวัดตรังมีการโทรคมนาคมในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านไปรษณีย์โทรเลข จังหวัดตรังมีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 2 แห่ง คือ ไปรษณีย์ทับเที่ยงและไปรษณีย์จังหวัด

6.5) การระบายน้ำ

ในเขตจังหวัดตรังจะมีการระบายน้ำ โดยใช้ท่อระบายน้ำเฉพาะในเขตเทศบาลเมืองตรัง โดยประมาณการเฉลี่ยต้องมีน้ำเสียออกมาวันละ 4,927,000 ลิตร น้ำเสียและน้ำทิ้งจะลงสู่คลองห้วยยาง ประมาณ 75% คลองน้ำเจ็ด 25%

6.6) การกำจัดขยะ

เทศบาลเมืองตรังได้บริการเก็บขยะและกำจัดขยะ โดยมีรถขนขยะ 6 คัน นำไปทิ้งบริเวณที่โล่งที่ถนนตรัง-สิเกา โดยใช้วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยแบบผังกลบ เนื่องจากเทศบาลได้มีการเตรียมที่ดินไว้เป็นการเพียงพอแล้ว

6.7) สถานีดับเพลิง

สถานีดับเพลิงเป็นหน่วยงานซึ่งขึ้นตรงต่อเทศบาลเมืองตรัง มีรถดับเพลิง 9 คัน รถบรรทุกน้ำ 2 คัน เครื่องดับเพลิงหาบหาม 2 เครื่อง

6.8) โรงฆ่าสัตว์

เป็นหน่วยงานซึ่งขึ้นตรงต่อเทศบาลเมืองตรัง ตั้งอยู่บริเวณถนน ตรัง-สิเกา

6.9) อาคารทางวัฒนธรรม

จังหวัดตรังมีอาคารทางวัฒนธรรมรวมทั้งสิ้น 3 แห่ง ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลทั้งสิ้น โดยทางราชการเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมด คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ศาลาประชาคม (ศาลากลาง) พื้นที่ 1 งาน

2. สโมสร ตั้งอยู่ที่ถนนพระราม 6 พื้นที่ 100 ตารางวา

3. ห้องสมุดประชาชน ตั้งอยู่ที่ถนนพระราม 6

6.10) สถานที่พักผ่อน

1. สวนสาธารณะสระกระพังสุรินทร์ ตั้งอยู่ถนนเวียงกะพังตำบลทับเที่ยว มีพื้นที่ 89 ไร่

2. สวนสาธารณะอนุสาวรีย์ ตั้งอยู่ที่ถนนพัทลุง-ทับเที่ยง มีพื้นที่ 25 ไร่ ประกอบด้วยสนามเด็กเล่น สวนสุขภาพ

3. สนามกีฬา ตั้งอยู่ที่ถนนรัษฎา ตำบลทับเที่ยว มีพื้นที่ทั้งสิ้น 50 ไร่ ประกอบด้วย โรงยิม สระว่ายน้ำ สนามฟุตบอล ฯลฯ

6.11) ตลาดสด

เทศบาลเมืองตรังมีตลาดสด อยู่ 2 แห่ง คือ

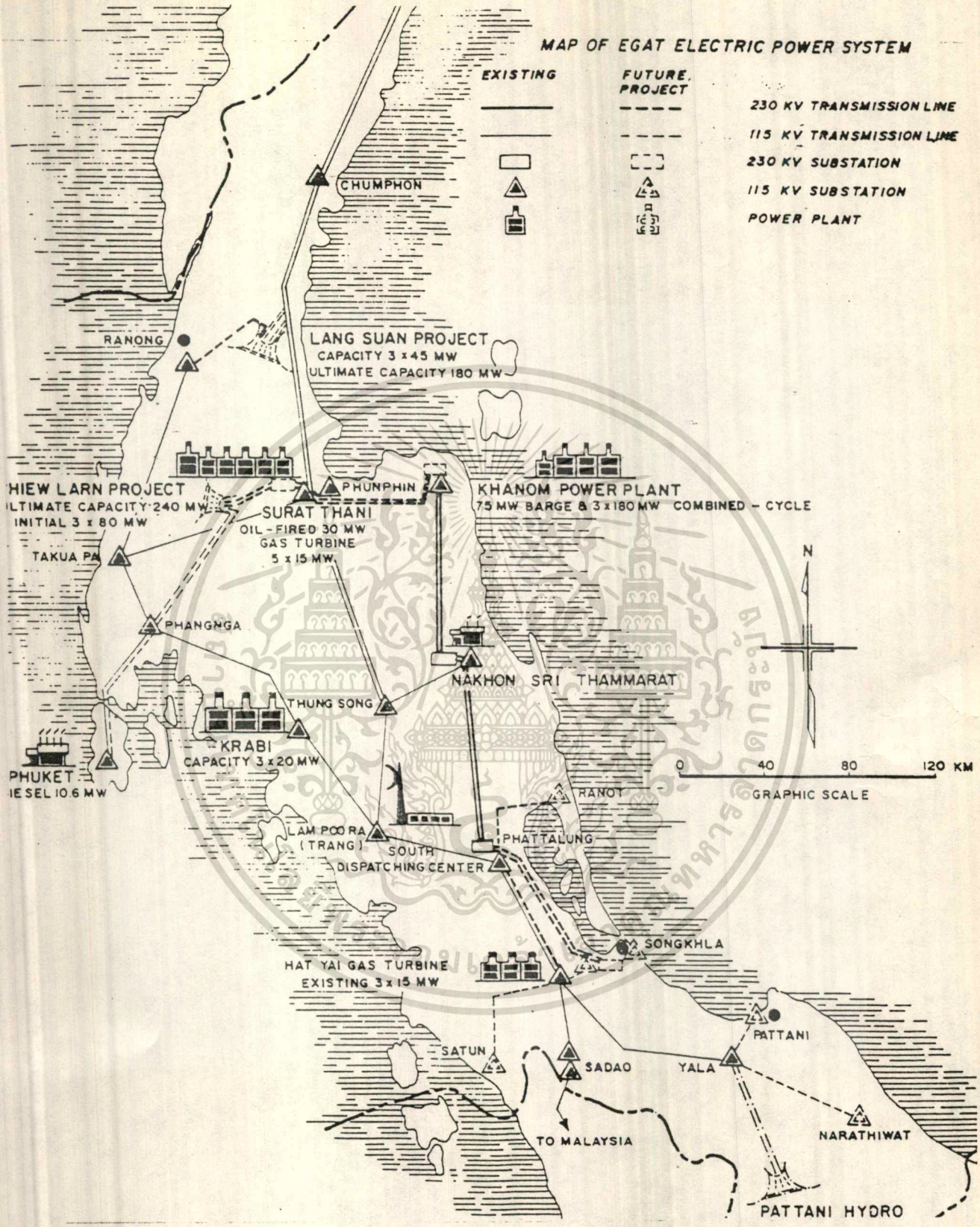
1. ตลาดสดเทศบาล ตั้งอยู่ที่ถนนราชดำเนิน เป็นตลาดขายส่วนและปลีก ผักสด ผลไม้ และสินค้าเบ็ดเตล็ด

2. ตลาดสดท่ากลาง เป็นตลาดสดเอกชนดำเนินการตั้งอยู่ที่ถนนท่ากลาง เป็นตลาดขายส่งและปลีก สินค้าอุปโภค-บริโภคทุกประเภท

6.12) การรักษาความปลอดภัย

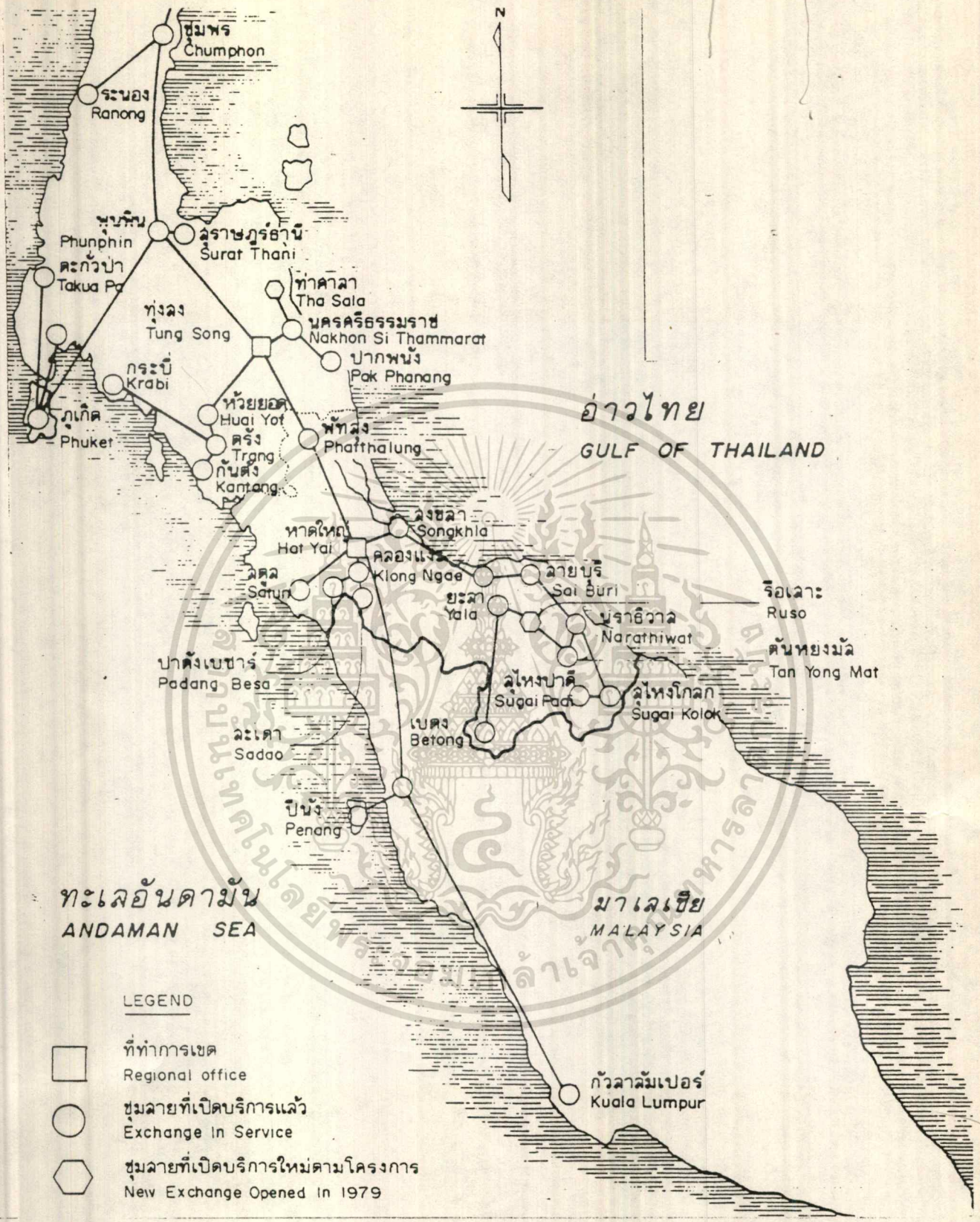
สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองตรัง ที่ให้บริการด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ 226 นาย เมื่อพิจารณาสัดส่วนความสามารถในการให้บริการ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อจำนวนประชากร อำเภอเมืองตรัง ปี 2535 จำนวน 125,391 คน เท่ากับ 1:555 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่ 4.3 ระบบส่งกระแสไฟฟ้าปัจจุบันและอนาคตของภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ระบบชุมสายโทรศัพท์ในภาคใต้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.13) การสาธารณะสุข

จังหวัดตรังมีจำนวนโรงพยาบาลทั้งสิ้น 5 แห่ง โดยแยกเป็นของรัฐบาล 1 แห่ง ของเอกชน 4 แห่ง โรงพยาบาลดังกล่าวตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองทั้งสิ้นเมื่อพิจารณาจากสถิติการให้บริการของโรงพยาบาลพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ นิยมเข้ารับการรักษาจากโรงพยาบาลของรัฐมากกว่า โดยที่จำนวนคนไข้ของโรงพยาบาลเอกชน มีจำนวนคนไข้เฉลี่ยเท่ากับ 17,700 คน/แห่ง/ปี หรือเฉลี่ยแห่งละ 49 คน/วัน ส่วนจำนวนคนไข้ของโรงพยาบาลของรัฐเท่ากับ 22,000 คน/แห่ง/ปี หรือเฉลี่ย 60 คน/วัน สัดส่วนของจำนวนแพทย์ พยาบาลและเตียงคนไข้ ต่อประชากรในเขตอำเภอเมืองตรัง เท่ากับ 1 : 853 คน, 1:367 คน และ 1 : 302 คน ตามลำดับ

6.14) ที่พักและร้านอาหาร

ก. ที่พักในจังหวัดตรัง มี 3 ลักษณะคือ โรงแรม บังกะโลและเกสท์เฮาส์ ซึ่งที่พักส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรม

ตารางที่ 3.10 แสดงจำนวนโรงแรม บังกะโล ในจังหวัดตรัง ปี 2535

ชื่อโรงแรม/สถานที่	จำนวน(ห้อง)	ราคา (บาท)
อ.เมืองตรัง		
– ชีชาร์ บังกะโล	27	150-300
– ชินจงเอียง	34	150-350
– ออลิเดย์	28	110-200
– โกเต็ง	56	120-300
– ไมตรี	23	150-200
– นันที โมเต็ล	12	100-200
– นราโอเต็ล	34	100-200
– พลาซ่า	28	150-300

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตาราง 3.10 (ต่อ)

ชื่อโรงแรม/สถานที่	จำนวน(ห้อง)	ราคา (บาท)
- ควีนส์	148	150-400
- สหไทย	30	100-200
- สายฟ้า	26	100-200
- ศรีตรัง	30	100-200
- ทับเที่ยง	23	120-240
- ตรัง	39	150-300
- วัฒนา	39	150-300
- ธรรมรินทร์	120	450-2,800
อ.ห้วยยอด		
- เอเชีย	19	80-160
- โชคดี	10	80-120
- จุ้งอ้ว	10	80-120
- ห้วยยอด	8	100-120
- เพชรเกษม	11	80-160
- คำสว่าง	18	100-200
- สายฟ้า	26	100-180
อ.กันตัง		
- กันตัง	15	100-200
- ศิริชัย	23	100-250
รวม	827	

ที่มา : กองสำรวจ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. ร้านอาหารในจังหวัดตรัง จะมีจำนวนมาก และได้มาตราฐานสำหรับบริการนักท่องเที่ยวก็เฉพาะในเขตอำเภอเมืองตรัง นอกนั้นในท้องที่อำเภออื่นๆ . จะเป็นร้านอาหารที่เหมาะสำหรับบริการคนในท้องถิ่นเท่านั้น จำนวนร้านอาหารในตัวเมืองจะมีประมาณ 340 แห่ง

7.) การประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

จำนวนผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดตรังในปี พ.ศ.2535 มีทั้งสิ้น 194,802 คน เป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย จำนวน 190,728 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 97.91 เป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวต่างประเทศ จำนวน 4,674 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.09 หากจำแนกผู้เยี่ยมเยือนเป็นนักท่องเที่ยว และนักทัศนาจร จะมีจำนวนร้อยละ 73.00 และ 27.00 ตามลำดับ

7.1) การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยว

ก.) นักท่องเที่ยวชาวไทย การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในเขตจังหวัดตรัง ใช้วิธีการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในระดับประเทศการพยากรณ์ดังกล่าวคือ การหาอัตราเพิ่มของนักท่องเที่ยวชาวไทย ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร และอัตราการเพิ่มรายได้เฉลี่ยต่อคนซึ่งกำหนดได้ ดังนี้

ปี	2525 - 2526	มีอัตราเพิ่มร้อยละ	4.5	ต่อปี
ปี	2530 - 2534	มีอัตราเพิ่มร้อยละ	4.0	ต่อปี
ปี	2535 - 2539	มีอัตราเพิ่มร้อยละ	3.5	ต่อปี
ปี	2540 - 2544	มีอัตราเพิ่มร้อยละ	3.0	ต่อปี

โดยจะใช้ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวในรอบปี 2535 จากกองสถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นพื้นฐานการคำนวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.11 การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย ของจังหวัดตรัง ในช่วงปี 2535 - 2544

ปี พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว	อัตราการเพิ่มต่อปี
2535	138,674	3.5
2536	187,210	3.5
2537	252,734	3.5
2538	341,191	3.5
2539	460,608	3.5
2540	621,821	3.0
2541	640,476	3.0
2542	659,690	3.0
2543	679,481	3.0
2544	699,865	3.0

ข.) นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ในการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ท.ท.ท) ได้ทำการศึกษาและวิจัย โดยคาดการณ์ว่า ในปี 2535 - 2539 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวประมาณ 22,720 คน เป็นอัตราส่วน 9.4 % และในปี 2540 - 2544 จะมีอัตราของนักท่องเที่ยว 26,339 คน เป็นอัตราส่วน 9.4 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.12 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่เข้ามาจังหวัดตรัง ปี 2535

ที่อยู่ของผู้เยี่ยมเยือน	นักท่องเที่ยว		นักทัศนาจร		ผู้เยี่ยมเยือน	
	ชาวต่างประเทศ	ร้อยละ	ชาวต่างประเทศ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
อเมริกา	964	27.33	137	25.05	1,101	27.03
ยุโรป	1,887	53.50	182	33.27	2,069	50.79
ออสเตรเลีย	410	11.63	-	-	410	10.06
เอเชีย	266	7.54	228	41.68	494	12.12
ตะวันออกกลาง	-	-	-	-	-	-
รวม	3,527	100	547	100	4,074	100

8.) โครงสร้างนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดตรัง ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย และ ชาวต่างประเทศ มีรายละเอียด ดังนี้

8.1) เพศ

สัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดตรังจะเป็นนักท่องเที่ยว เพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นอัตราเพศชาย 71.01 % หญิง 25.99 % นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ชาย 67.42% หญิง 32.58%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8.2) ช่วงอายุ

นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ส่วนใหญ่มีอายุช่วง 25 - 34 ปี ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 25 - 34 ปี และ 35 - 44 ปี

ตารางที่ 3.13 แสดงเพศของนักท่องเที่ยว ของจังหวัดตรัง ปี 2535

เพศ	นักท่องเที่ยว					
	ไทย	ร้อยละ	ต่างประเทศ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
ชาย	38,476	71.01	2,378	67.42	100,854	70.92
หญิง	40,198	28.99	1,149	32.58	41,347	29.08
รวม	138,	100.00	3,527	100.00	142,201	100.00

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

8.3) อาชีพ

กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่จะมีอาชีพประกอบกิจการส่วนตัว รองลงมาคือ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศก็มีลักษณะเช่นเดียวกับนักท่องเที่ยวชาวไทย

8.4 แหล่งที่มา

กลุ่มนักท่องเที่ยวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง ส่วนใหญ่จะเป็นนักท่องเที่ยวจากภาคใต้ รองลงมาคือ กรุงเทพมหานคร ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ส่วนใหญ่จะมาจากยุโรป รองลงมาคือ อเมริกา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9.) ฤดูกาลท่องเที่ยว

ส่วนใหญ่จะนิยมเดินทางเข้ามาโดยรับแรงจูงใจด้านภูมิอากาศ นอกจากนี้ ยังมีแรงจูงใจด้านอื่นอีก เช่น งานเทศกาล และงานประเพณี ช่วงเวลาที่เป็นฤดูกาลท่องเที่ยวจะอยู่ในช่วง เดือน มีนาคม - พฤษภาคม

10.) จุดประสงค์และแรงจูงใจในการเดินทาง

จุดประสงค์ในการเดินทางมาจังหวัดตรัง ส่วนใหญ่จะมาท่องเที่ยว ประกอบธุรกิจ และการประชุมสัมนา โดยมีอัตราส่วน 16 : 16 , 16.06 และ 12.36 ตามลำดับ

11.) ระยะเวลาการท่องเที่ยวและพักค้าง

นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาจังหวัดตรัง จะพำนักเฉลี่ย 4.06 วัน โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยจะพำนักเฉลี่ย 4.28 วัน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจะพำนักเฉลี่ย 2.90 วัน

ตารางที่ 3.15 แสดงระยะเวลาการพำนักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทย - ต่างชาติ

นักท่องเที่ยว	ระยะเวลาพำนัก (วัน)								รวม	เฉลี่ย (วัน)
	1	2	3	4	5	6	7	>7		
ไทย	27.00	29.68	15.19	5.63	5.91	3.09	3.80	9.70	100	4.28
ต่างประเทศ	42.35	20.00	18.82	7.65	0.59	0.59	1.18	8.82	100	2.90
เฉลี่ยรวม										4.06

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12.) สถานที่พัก

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดตรัง โดยส่วนใหญ่จะนิยมพักโรงแรม 50.88 % รองลงมาคือ บ้านญาติ/เพื่อน 34.71 % ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ พักโรงแรม 73.83 % รองลงมาคือ บังกาโล/รีสอร์ท 10.77 %

13.) ค่าใช้จ่าย

นักท่องเที่ยวจะใช้จ่ายเงินเฉลี่ยต่อคนต่อวันเท่ากับ 1,431.47 บาท โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยจะใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน เท่ากับ 1,478.78 บาท นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จะใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน เท่ากับ 1,200.59 บาท

ตารางที่ 3.16 จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน(ชาวไทย) จังหวัดตรัง จำแนกถิ่นที่อยู่ ปี 2536

ที่อยู่ของผู้เยี่ยมเยือน	นักท่องเที่ยว		นักทัศนาจร		ผู้เยี่ยมเยือน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	57,910	41.76	4,473	8.59	62,383	32.71
ภาคกลาง	8,135	5.86	1,220	2.35	9,355	4.91
ภาคเหนือ	4,842	3.49	407	0.78	5,249	2.75
ภาคใต้	61,396	44.28	45,547	87.50	106,943	56.07
ภาคตะวันออก	2,905	2.10	-	-	2,905	1.52
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3,486	2.51	407	0.78	3,893	2.04
รวม	138,674	100.00	52,054	100.00	190,728	100.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4) การศึกษาข้อมูลด้านกายภาพ จังหวัดตรัง

1.) สภาพทางภูมิศาสตร์

จังหวัดตรังตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย มีพื้นที่ของจังหวัดเลียบชายฝั่งทะเลตะวันตกของมหาสมุทรอินเดียยาวตลอดแนวเขตจังหวัด ระยะทางประมาณ 119 กิโลเมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ตามเส้นทางสายเพชรเกษมประมาณ 862 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อจังหวัดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ทิศเหนือ จด อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช และอ.คลองท่อม จ.กระบี่

ทิศใต้ จด อ.ทุ่งหว้า จ.สตูล และช่องมะละกา มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันออก จด อ.ควนขนุน อ.กงหรา อ.ตะโหนด จ.พัทลุง (มีเทือกเขาบรรทัดกั้นอาณาเขต)

ทิศตะวันตก จด อ.คลองท่อม เกาะลันตา จ.กระบี่ และมหาสมุทรอินเดีย

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่โดยทั่วไป จะเป็นเนินสูงๆ ต่ำๆ สลับด้วยภูเขาใหญ่เล็กกระจายอยู่ทั่วไป พื้นที่ราบมีจำนวนน้อยซึ่งใช้เป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวทิศตะวันออกมีเทือกเขาบรรทัดยาวจากตอนเหนือจดตอนใต้ และเป็นแนวเขตแบ่งจังหวัดตรังกับจังหวัดพัทลุง มีพื้นที่เกาะจำนวน 46 เกาะ อยู่ในอำเภอกันตัง 12 เกาะ อำเภอปะเหลียน 13 เกาะ และอำเภอสิเกา 21 เกาะ

1.2) ลักษณะภูมิอากาศ

เนื่องจากเป็นจังหวัดหนึ่งของภาคใต้ จึงอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน ซึ่งได้รับอิทธิพลจากมรสุมทั้ง 2 ฤดู คือ ลมมรสุมฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่พฤษภาคม ถึงธันวาคม มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 2,1461 มิลลิเมตร/ปี สำหรับลมมรสุมฤดูร้อนจะเริ่มตั้งแต่ มกราคมถึงเมษายน โดยจะมีอุณหภูมิเฉลี่ย 27.61 องศาเซลเซียส

2.) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตจังหวัดตรัง จะสอดคล้องกับลักษณะสภาพทางกายภาพ สภาพการใช้ที่ดินโดยทั่วไป มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ละ 46.25 ของพื้นที่จังหวัดรองลงมา คือ พื้นที่ที่ทำการเกษตร ร้อยละ 45.47 ของพื้นที่ ส่วนที่เหลือเป็นพื้นที่อื่นๆที่ไม่ได้จำแนก คิดเป็นร้อยละ 8.28 ของพื้นที่จังหวัด

3.) ทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ทำการศึกษา มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญทั้งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยแยกตามพื้นที่จังหวัดได้ดังนี้

3.1) ป่าไม้ พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดมีทั้งหมดเท่ากับ 2,411.72 ตารางกิโลเมตร (1,507,325 ไร่) หรือคิดเป็นร้อยละ 46.25 ของพื้นที่จังหวัดโดยเป็นป่าสงวนแห่งชาติ 61 ป่า สภาพป่าไม้ประกอบด้วยป่าดงดิบและป่าชายเลน มีไม้โกงกาง ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการเผาถ่าน

3.2) แร่ธาตุ แร่ธาตุเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ทำรายได้ให้จังหวัดปีละกว่าร้อยล้านบาท การประกอบกิจการเหมืองแร่ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณพื้นที่ตอนเหนือของจังหวัดในเขต อ.ห้วยยอด โดยมีแร่ที่สำคัญ เช่น ดีบุก ฟลูออไรท์ ถ่านหิน และแบไรท์เป็นต้น

3.3) สัตว์น้ำ จังหวัดตรังมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลด้านมหาสมุทรอินเดีย โดยมีความยาวประมาณ 119 กิโลเมตร จึงอุดมสมบูรณ์ไปด้วยสัตว์ทะเลนานาชนิด เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา และสัตว์น้ำอื่นๆ

3.4) รังนก มีในเขตพื้นที่ อ.สิเกา โดยให้สัมปทานแก่เอกชนในการเก็บรังนกแต่ละปี

4.) แหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดตรังมีแม่น้ำที่สำคัญ 2 สาย คือ

- แม่น้ำตรัง มีต้นน้ำจากเทือกเขาบรรทัดในเขตนครศรีธรรมราชไหลผ่าน อ.ห้วยยอด กิ่ง อ.วังวิเศษ อ.เมือง ออกทะเลที่ปากน้ำกันตัง อ.กันตัง รวมความยาวเท่ากับ 123 กิโลเมตร

- แม่น้ำปะเหลียน ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบรรทัดในเขต จ.ตรังไหลผ่าน อ.ย่านตาขาว และออกทะเลที่อำเภอปะเหลียน ความยาว 50 กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากแม่น้ำสำคัญทั้ง 2 สายแล้ว ยังมีลำคลองเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติอีกแหล่งหนึ่ง โดยมีคลองที่สำคัญๆ เช่น คลองชี คลองยางยอน คลองลำภูรา คลองนางน้อย คลองแคลง คลองปลอก ฯลฯ

5.) แหล่งท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

1. อนุสาวรีย์พระยารัษฎานุประดิษฐ์ (คอซิมบี้ ณ ระนอง) ตั้งอยู่ในบริเวณสวนสาธารณะเขตเทศบาลเมืองตรัง มีบริเวณกว้างขวางเต็มไปด้วยพันธุ์ไม้ดอกและไม้ประดับต่าง ๆ

2. สระกะพังสุรินทร์ เป็นหนองน้ำธรรมชาติกว้างใหญ่มีเนื้อที่ประมาณ 50 ไร่ มีถนนรอบบริเวณสระ ได้จัดทำเป็นสวนสาธารณะ สวนสัตว์ เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน

3. เขาปินะ ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลนาวง อำเภอห้วยยอดเป็นภูเขา ตั้งอยู่โดดเดี่ยวกลางทุ่งนา อยู่บริเวณวัดเขาปินะ มีถ้ำธรรมชาติเหมาะสมสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ และมีทิวทัศน์สวยงาม

4. น้ำตกโตนเต๊ะ ตั้งอยู่ที่ตำบลปะเหลียน อำเภอปะเหลียน ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 45 กิโลเมตร เป็นน้ำตกที่สวยงามมีน้ำไหลผ่านตามแอ่งหิน ซอกหินตลอดสาย และบริเวณใกล้เคียงประกอบด้วยไม้เบญจพรรณนานาชนิด

5. น้ำตกอ่างทอง ตั้งอยู่ที่ตำบลไม้ฝาด อ.สิเกา ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 21 กิโลเมตร ตั้งอยู่ติดกับถนนสายตรัง – สิเกา มีลักษณะเป็นน้ำไหลจากเขาอ่างทองทางทิศใต้ ลัดเลาะผ่านตามแอ่งหิน มาสิ้นสุดที่หน้าผาและตกสู่อ่างเบื้องล่าง มีความสูงประมาณ 10 เมตร

6. น้ำตกกะช่อง อยู่ในบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาช่อง ตั้งอยู่ริมถนนสายตรัง – พัทลุง ในเขตอำเภอเมือง ห่างจากตัวเมืองประมาณ 21 กิโลเมตร มีน้ำตกจากภูเขาสูงไหลลงมาตามหน้าผา ซอกหิน ภายในบริเวณมีสวนสัตว์ มีสัตว์นานาชนิดให้ชม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. น้ำตกโตนตก น้ำตกเจ้านะ น้ำตกไพรสวรรค์ น้ำตกโตนคราน น้ำตกสายรุ้ง และน้ำตกร้อยชั้นพันวง ตั้งอยู่ในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดตรัง เป็นน้ำตกที่มี ความงดงามมาก

8. ทะเลสองห้อง ตั้งอยู่ในตำบลบางดี อำเภอห้วยยอด ห่างจากตัวอำเภอประมาณ 27 กิโลเมตร มีสภาพเป็นแอ่งน้ำธรรมชาติกว้างใหญ่คล้ายทะเลสาปมีเนินเขายื่นออกมาเกือบจะติดต่อกันแบ่งแอ่งน้ำออกเป็น 2 ตอน เรียกว่า "ทะเลสองห้อง" มีทิวทัศน์สวยงาม น้ำใส สะอาด และมีปลาน้ำจืดชุกชุม

9. หาดสำราญ ตั้งอยู่ในตำบลหาดสำราญ อ.ปะเหลียนห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 40 กิโลเมตร เป็นหาดริมฝั่งมหาสมุทรอินเดีย มีต้นสนอยู่หนาแน่นละหาดทรายสะอาด

10. หาดปากเมง อยู่ในเขตตำบลไม้ฝาด อ.สิเกา ห่างจากจังหวัด ประมาณ 38 กิโลเมตร เป็นหาดทรายชายทะเลยาวประมาณ 5 กิโลเมตร เป็นรูปโค้งวงพระจันทร์ มีภูเขาสูงเป็นส่วนประกอบอยู่มุมหนึ่ง และมีเกาะแก่งต่างๆ สลับกันอยู่ และตามชายหาดมีแนวสนทะเลยาวขนานไปตลอด

11. หาดเจ้าไหม ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเจ้าไหม ในเขตตำบลไม้ฝาด อ.สิเกา และตำบลเกาะลิบง อ.กันตัง ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 42 กิโลเมตร มีหาดทรายติดต่อกับแนวชายหาดปากเมง เป็นหาดทรายขาวและสะอาด กล่าวได้ว่าเป็นหาดทรายที่สวยงามที่สุดของจังหวัด

12. เกาะเจ้าไหม ตั้งอยู่ในตำบลเกาะลิบง อ.กันตัง เป็นหาดทรายขาว ยาวประมาณ 5 กิโลเมตร ใกล้กับเจ้าไหม มีถ้ำโบราณ มีหินงอกหินย้อยสวยงามมาก

13. เกาะมุกต์ ตั้งอยู่ในตำบลเกาะลิบ เป็นเกาะใหญ่กลางทะเล บริเวณเกาะเป็นที่อยู่อาศัยของนกนางแอ่น

นอกจากจะมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติแล้ว จังหวัดตรังยังมีสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ที่สำคัญของจังหวัด ดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. หลักเมืองควนธานี เป็นหลักไม้แก่น (ไม้สไหน) ตั้งอยู่ที่ตำบลควนธานี อ.กันตัง ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในปี พ.ศ. 2354 ตรงกับรัชสมัยรัชกาลที่ 2 ได้โปรดเกล้าฯ ตั้งพระบริรักษ์ภูเบศร์ (น้อย) เป็นพระยานครศรีธรรมราชสืบแทนเจ้าพระยานคร (พัฒน์) และตั้งพระอุไภยราชธานีเป็นเจ้าเมืองตรัง จึงได้จัดตั้งหลักเมืองขึ้นที่ตำบลควนธานี อันเป็นที่ตั้งของเมืองตรังในสมัยนั้น หลังจากนั้นได้ย้ายเมืองตรังไปที่ตำบลกันตังแต่ หลักเมืองก็ยังคงตั้งอยู่ที่เดิม ซึ่งปัจจุบันได้รับการตกแต่งให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดตรัง

2. พระเงินพระทอง ปัจจุบันพระทั้งสององค์นี้ได้ประดิษฐ์ฐานไว้ข้างพระประธานในพระอุโบสถ วัดประสิทธิชัย (วัดท่าจีน) ต.บางรัก อ.เมือง ตรัง พระทั้ง 2 องค์นี้ เป็นพระพุทธรูปสร้างด้วยเงินและเกศาทำด้วยทองคำ 2 องค์คู่กัน ซึ่งพญาตรังวิศยานุรักษ์พิทักษ์รัฐเสมา (ทองปาน) เป็นผู้สร้าง

3. วัดพระพุทธสิหิงค์ ตั้งอยู่ที่ตำบลนาโยงใต้ อ.เมืองตรัง เป็นวัดที่มีมาแต่โบราณ มีพระพุทธรูปที่สำคัญ คือ พระพุทธรูปปูนปั้นปางมารวิชัย เป็นพุทธศิลป มีลักษณะ แบบพุทธสิหิงค์

4. ถ้ำตราและภาพเขียนในถ้ำตรา ถ้ำตราเป็นแหล่งก่อนประวัติศาสตร์แห่งหนึ่งของจังหวัด ตั้งอยู่ที่เขาน้ำพราย ต.ปากแจ่ม อ.ห้วยยอด

5. เขาสามบาตร ตั้งอยู่ที่บ้านปากหมาก (ต.นาตาล่วง) อ.เมืองตรัง เป็นภูเขาลูกเล็กตั้งอยู่โดดเดี่ยวใกล้กับแม่น้ำตรัง

6. วัดต้นตยาภิรม เป็นอารามหลวงชั้นตรี สังกัดมหานิกายตั้งอยู่ที่ ต.ทับเที่ยง ในเขตเทศบาลเมืองตรัง สร้างในสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์มีความสำคัญ คือ ทางราชการได้ใช้เป็นสถานที่กระทำพิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยาประจำทุกปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2461 - 2476

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.5) <u>การศึกษาข้อมูลทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพระดับชุมชน</u>

3.1.5.1) การศึกษาข้อมูลทางด้านนโยบาย

1.) นโยบายการพัฒนาชุมชนเทศบาลเมืองตรัง

เทศบาลเมืองตรังได้วางแผนนโยบาย เพื่อพัฒนาเทศบาลเมืองตรังให้มีบทบาทที่เหมาะสม โดยได้กำหนดแนวทางนโยบายดังนี้

1.1 การเป็นศูนย์กลางการบริหารราชการภาคใต้ โดยจะมุ่งพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

1.2 การเป็นศูนย์กลางการบริการทางสังคม มุ่งพัฒนาคุณภาพประชากรและแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงานในภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ

1.3 การเป็นศูนย์กลางการพาณิชย์กรรมและการค้าส่ง-ปลีกโดยจะพัฒนาการจัดจำหน่าย และการให้บริการ

1.4 การเป็นศูนย์กลางพัฒนาอุตสาหกรรม โดยจะพัฒนากิจกรรม การผลิต เพื่อเป็นแหล่งจ้างงานและรองรับแรงงานส่วนเกินจากภาคเกษตรในชนบท

1.5 การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว โดยจะพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ การให้ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน รวมทั้งการจำหน่ายสินค้าที่ระลึกต่าง ๆ

1.6 การเป็นศูนย์กลางการบริการเกษตร โดยส่งเสริมให้มีการพัฒนาปัจจัยการตลาดขั้นพื้นฐาน เช่น สถานที่เก็บรักษาสินค้าแหล่งรวบรวมผลผลิต เพื่อเป็นแหล่งกลางของการซื้อขายที่เป็นธรรม

1.7 การเป็นศูนย์กลางการบริการปัจจัยพื้นฐาน โดยมุ่งพัฒนาและปรับปรุงกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่จำเป็น ให้เพียงพอและมีคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.) แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในอำเภอเมืองตรัง และอำเภอใกล้เคียงรอบนอก

2.1 กำหนดให้จังหวัดตรังมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี และแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

2.2 ส่งเสริมงานเทศกาลประเพณีสำคัญๆของท้องถิ่นให้เป็นงานที่มีเอกลักษณ์ และมีความน่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยว

2.3 เพิ่มการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งจะอำนวยประโยชน์ ให้ทั้งประชาชนในท้องถิ่นและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.4 ส่งเสริมการผลิตสินค้าพื้นเมือง ที่ใช้วัตถุดิบในจังหวัดเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ของประชากร

2.5 เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว

3.1.5.2) การศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ

1. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม

ในปี พ.ศ. 2534 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม มีมูลค่าเท่ากับ 11,041.8 ล้านบาท

2. รายได้เฉลี่ยต่อบุคคล

รายได้เฉลี่ยของบุคคล ในปี พ.ศ.2535 เท่ากับ 20,486 บาท

3. ลักษณะสถานประกอบการค้าบริการและโรงงานอุตสาหกรรม

3.1 กิจการค้าและบริการ จากการสำรวจพบว่าสถานประกอบการค้าและบริการในเขตเทศบาลเมืองตรัง มีจำนวน 1,408 แห่ง ประเภทกิจการค้าส่วนใหญ่ร้อยละ 88.68 เป็นร้านค้าปลีกและร้านค้าบริการ

3.2 กิจการอุตสาหกรรม จากการสำรวจในปี พ.ศ.2535 พบว่ามีโรงงานอุตสาหกรรม ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล จำนวน 272 แห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะของอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ จะเป็นการผลิตผลทางด้านการเกษตร ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และสัตว์น้ำทะเล ซึ่งอาศัยวัตถุดิบจากการเกษตรเหล่านี้มาทำการแปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป หรือถึงสำเร็จรูปเพื่อส่งจำหน่ายภายในและ ต่างประเทศต่อไป

4. การคลังส่วนท้องถิ่น

สำหรับการคลังท้องถิ่นของเทศบาลเมืองตรัง พิจารณาจากงบ ประมาณประจำปีของเทศบาล ระหว่าง ปี 2530-2534 มีรายรับรายจ่าย จำแนกได้ดังนี้คือ

1. รายรับ ประกอบด้วย

--รายได้จริง ประกอบด้วยรายได้จากภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต รายได้จากทรัพย์สิน ฯลฯ

- เงินอุดหนุนและอื่นๆ ประกอบด้วยเงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ

เมื่อพิจารณาจากรายรับในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา คือ ระหว่างปี 2530-2534 รายได้ส่วนใหญ่มากจากหมวดภาษีอากร เฉลี่ยร้อยละ 67.20 ของรายได้ทั้งหมด รองลงมาเป็นรายได้ของหมวดเงินอุดหนุนและอื่นๆ และหมวดทรัพย์สิน เฉลี่ยร้อยละ 23.52 และ 17.43 ตามลำดับ สำหรับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงรายได้ ในช่วงปี 2530 - 2534 พบว่ารายรับทั้งหมด มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยประมาณร้อยละ 30.21 ต่อปี อัตราการเพิ่มสูงสุด ได้แก่ หมวดทรัพย์สิน เฉลี่ยประมาณร้อยละ 44.81 ต่อปี รองลงมาได้แก่ หมวดภาษีอากร เฉลี่ยประมาณร้อยละ 36.22 ต่อปี

2. รายจ่าย ประกอบด้วย

- รายจ่ายประจำ ได้แก่ หมวดเงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ฯลฯ - รายจ่ายเพื่อการลงทุน ได้แก่ ค่าครุภัณฑ์ และสิ่งก่อสร้าง

- รายจ่ายพิเศษ ได้แก่ รายจ่ายจากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. สภาพทั่วไป

ภาวะเศรษฐกิจและการค้าของจังหวัดตรังขึ้นอยู่กับพืชเศรษฐกิจได้แก่ ยางพารา ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการทำสวนยางพารา ถ้าปีใดยางพารามีราคาสูง เศรษฐกิจของจังหวัดโดยส่วนรวมก็จะดี แต่ถ้าปีใดราคายางพาราตกต่ำเศรษฐกิจโดยส่วนรวมก็จะซบเซาตามไปด้วย สำหรับเศรษฐกิจทางด้านพาณิชยกรรมศูนย์กลางธุรกิจการค้าของจังหวัดจะอยู่ในเขตเทศบาลต่างๆ โดยเฉพาะเทศบาลเมืองตรังจะเป็นศูนย์กลางพาณิชยกรรมที่ใหญ่และสำคัญที่สุดของจังหวัด

3.1.5.3) <u>การศึกษาข้อมูลทางด้านสังคม</u>

1. ประชากร

เทศบาลเมืองตรังมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 48,589 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ยเท่ากับ 3,289 คน/ตร.กม.

2. ศาสนา

การนับถือศาสนาพบว่าประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 81.39 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 18.13 ศาสนาคริสต์และอื่นๆ ร้อยละ00.48

3. สถาบันบริการสังคม

3.1 สถาบันราชการ เทศบาลเมืองตรังมีสถานที่ราชการทั้งหมด 68 แห่ง บุคคลากรในสถานที่ราชการทั้งหมด 4,878 คน สำหรับความสามารถของบุคคลากรที่ให้บริการ แก่ประชาชน โดยพิจารณาจากสัดส่วนบุคคลากรของหน่วยราชการต่อจำนวนประชากรเท่ากับ 1:14 คน

3.2 การสาธารณสุข การบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุข เป็นการให้บริการขั้นพื้นฐานทางสังคมอย่างหนึ่ง ในเขตเทศบาลเมืองตรังมีหน่วยงานบริหาร และบริการ สาธารณสุขแก่ประชาชน ซึ่งดำเนินการโดยภาครัฐ เอกชน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. รัฐบาล ได้แก่

- โรงพยาบาลทั่วไป ขนาด 230 เตียง 1 แห่ง
- โรงพยาบาลชุมชน ขนาด 60 เตียง 1 แห่ง
  ขนาด 30 เตียง 4 แห่ง
  ขนาด 10 เตียง 1 แห่ง
- สถานีอนามัย 112 แห่ง
- สาธารณสุขชุมชน 7 แห่ง
- สาธารณสุขเทศบาล 1 แห่ง

ข. เอกชน

- โรงพยาบาลทั่วไป ขนาด 100 เตียง 1 แห่ง
  ขนาด 50 เตียง 1 แห่ง
  ขนาด 35 เตียง 2 แห่ง
  ขนาด 10 เตียง 1 แห่ง

นอกจากนี้ยังมีคลินิก 68 แห่งร้านขายยาปัจจุบัน 19 แห่ง สำหรับบุคคลากรด้านสาธารณสุข มีแพทย์ 41 คน พยาบาล 381 คน

3.3 การศึกษา

เทศบาลเมืองตรังมีสถานศึกษาจำนวน 23 แห่ง สำหรับ จำนวนนักเรียน-นักศึกษ มีจำนวน 23,595 คน หรือร้อยละ 34.04 จำนวนครู-อาจารย์มี จำนวน 1,389 คน สัดส่วนครูต่อนักเรียนเท่ากับ 1:17 คน

3.4 สถานีดับเพลิง

เทศบาลเมืองตรังมีหน่วยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยมีเจ้าหน้าที่ประจำ 57 คน รถดับเพลิง 6 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 การจัดเก็บขยะมูลฝอย

เมื่อเก็บรวบรวมขยะจากถังขยะที่มีอยู่ตามอาคารบ้านเรือน และถังรวมขยะของเทศบาล ชุมชนต่างๆ จะนำไปกำจัด ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยทุ่งปอน โดยวิธีการถมที่แล้วใช้ดินกลบและเผาเป็นบางส่วน

3.6 การรักษาความปลอดภัย

สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองตรัง มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ 226 นาย เมื่อพิจารณาสัดส่วนความสามารถในการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชากร จะเป็นอัตราส่วนเท่ากับ 1 : 555 คน

3.1.5.4) <u>การศึกษาข้อมูลทางด้านกายภาพ</u>

เทศบาลเมืองตรังเดิมเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นในรูปสุขาภิ บาล คือสุขาภิบาลจังหวัดตรัง ในปี พ.ศ.2478 หลังจากที่ได้มีการตราและประกาศใช้พระ ราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองตรัง

ปัจจุบันเทศบาลเมืองตรัง มีพื้นที่ 14.70 ตร.กม.คลอบคลุมพื้นที่ 6 ตำบล คือ ตำบลควนปลิง ตำบลโคกหล่อ ตำบลนาตาล่วง ตำบลบ้านควน ตำบลบ้านโพธิ์ ตำบลบางรัก

1.) สภาพทางภูมิศาสตร์

1.1 ลักษณะภูมิศาสตร์

เทศบาลเมืองตรัง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ลาดเป็นดินแดง เหมาะแก่การเพาะปลูก บริเวณทางเหนือและทิศตะวันตกเฉียงเหนือเป็นที่ลุ่ม ส่วนบริเวณ ด้านทิศตะวันออกเป็นที่ดอนมีเนินสูง

2.) ลักษณะภูมิอากาศ

ก. ฤดูกาล

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-กลางเดือนพฤษภาคม อา กาศร้อนจัดเดือนมีนาคม-เมษายน อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยประมาณ 35.62 องศาเซลเซียส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ได้รับอิทธิพล จากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากมหาสมุทรอินเดีย ฝนตกมาก ที่สุดเดือนกันยายน ปริมาณฝนวัดได้ 2.218.9 มิลลิเมตร

- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม-กลางเดือนกุมภาพันธ์ ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีน อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยประมาณ 21.48 องศาเซลเซียส

2.) ความชื้นสัมพัทธ์

ความชื้นสัมพัทธ์กับมวลอากาศและอิทธิพลของลมมรสุมเป็นสำคัญตลอดปีจะ มีความชื้นสัมพัทธ์อยู่ในเกณฑ์สูง ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีประมาณ 81.11 %

3.) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

3.1 ลักษณะการตั้งถิ่นฐานในเขตเทศบาล จะหนาแน่นอยู่ทางฝากทิศตะวันออกของทางรถไฟสายใต้ โดยมีศูนย์กลางอยู่หน้าบริเวณสถานีรถไฟ และกระจายออกมา ทิศเหนือตามแนวถนนห้วยยอด ทางทิศตะวันออกตามแนวถนนพัทลุงและถนนพระราม 6 และ ทิศใต้ตามแนวถนนกันตัง ในรัศมีประมาณ 1 กิโลเมตร จากสถานีรถไฟ ในบริเวณอื่นในเขต เทศบาลมีการตั้งถิ่นฐานเพื่อการพักอาศัยกระจายอยู่ทั่วไป

3.2 ราคาที่ดิน ในเขตเทศบาลเมืองตรัง ราคาที่ดินจะมีราคาค่อนข้าง สูง เนื่องจากเป็นบริเวณย่านพาณิชยกรรมและการพักอาศัยที่อยู่หนาแน่น ส่วนบริเวณรอบนอก ของเทศบาล ก็จะมีราคาลดต่ำลงมาจากเขตเทศบาล

4.) การคมนาคม

4.1 การจราจรในเขตเทศบาลเมืองตรัง

- รถสามล้อเครื่อง (รถตุ๊กตุ๊ก) เป็นรถที่รับส่งผู้โดยสารทั่วไปในเขตเทศบาล โดยจอดรับผู้โดยสารในแหล่งชุมชน เช่น ตลาดเทศบาล สถานีรถไฟ สถานที่ ราชการ โรงพยาบาล ซึ่งรถประเภทนี้มีจำนวนประมาณ 500 คัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รถจักรยานยนต์รับจ้าง รถประเภทนี้เป็นลักษณะของการต้องการความรวดเร็วในเรื่องของการบริการ มีจำนวนประมาณ 2,000 คัน

4.2 การขนส่งสาธารณะที่วิ่งระหว่างอำเภอหรือหมู่บ้าน

- การขนส่งประจำทางโดยรถโดยสารซึ่งมีทั้งรถโดยสารธรรมดา รถโดยสารขนาดเล็กและรถตู้ปรับอากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การศึกษาข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

3.2.1 ระบบการดำเนินงานและหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล

1. บุคลลระดับบริหาร แยกได้ดังนี้

1.1 เจ้าของโรงแรมบริษัทเจ้าของโรงแรม (HOTEL OWNER OR OWINING COMPANY) อาจเป็นบุคลลธรรมดาหรืออาจจะรวมทุนกันหลายๆ คนในรูปของบริษัท ซึ่งตั้งขึ้นโดการแบ่งทุนออกเป็นหุ้นละเท่าๆ กัน

1.2 ผู้จัดการโรงแรม (GENNERAL MANAGER) มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบการดำเนินการทั้งหมดของโรงแรม โดยได้รับมอบหมายหน้าที่จากคณะกรรมการของโรงแรม

2. บุคคลระดับให้บริการ แบ่งตามลักษณ การดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ได้ 9 แผนก คือ

2.1 ฝ่ายขาย (SALES DEPARTMENT)

2.2 ฝ่ายควบคุมบัญชีและการเงิน (CONTROLLER AND ACCOUUNTING DEPARTMENT)

2.3 ฝ่ายห้องพัก (ROOMS DIVISION)

2.4 ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT)

2.5 ฝ่ายบุคลล (PERSONAL DEPARTMENT)

2.6 ฝ่ายจัดซื้อ (PURCHASING DEPARTMENT)

2.7 ฝ่ายประชาสัมพันธ์ (PUBLIC RELATION DEPARTMENT)

2.8 ฝ่ายวิศวกรรม (ENGINEERING DEPARTMENT)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 แผนกงานส่วนย่อย (MINORS DEPARTMENT).

ดังมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ฝ่ายขาย มีผู้จัดการฝ่ายขาย (SALE MANAGER) เป็นผู้รับผิดชอบงานด้านการขายของโรงแรมทั้งหมด รับคำสั่งโดยตรงจากผู้จัดการทั่วไป (G.M)

2.2 ฝ่ายควบคุมบัญชีและการเงิน (CONTROLLER AND ACCOUNTING DEPARTMENT) มีหัวหน้าฝ่ายการเงินและการบัญชี (CONTROLLER) เป็นผู้รับผิดชอบ สามารถแบ่งตามหน้าที่ใหญ่ ๆ ได้ 4 แผนก คือ

1. แผนกบัญชี มีหน้าที่
   - ตรวจสอบ ควบคุม รายได้และรายจ่ายทั้งหมด
   - ควบคุมด้านสวัสดิการของพนักงาน
   - ควบคุมชั่วโมงการทำงานการจ่ายค่าแรง การจ่ายค่าทำงานล่วงหน้า

2. แผนกพิมพ์ มีหน้าที่รวบรวมบิลล์จากทุกแผนก ทำหลักฐานเป็น และบันทึกรายละเอียดของแขกที่มาพัก ซึ่งได้จากฝ่ายต้อนรับและยังทำเป็น VISITOR LEDER (บัญชีแยกประเภทนักท่องเที่ยว) และมีส่วนตรวจสอบบัญชีอยู่ในที่นี้ด้วย

3. แผนกการเงิน มีหน้าที่รวบรวมเงินทั้งหมดของโรงแรมทั้งเงินที่ได้รับจากแขก ภัตตาคาร ห้องอาหารต่าง ๆ โดยรับเงินส่งบิลล์และเงินสดมายังแคชเชียร์ส่วนกลางจนกระทั่งรายได้ที่มาจากค่าเช่าร้านค้า

4. แผนกสถิติบัญชี มีหน้าที่ปฏิบัติงานและรับผิดชอบตามลำดับ ดังนี้

4.1 หัวหน้าฝ่ายการเงินและบัญชี (CONTORLLER) ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการเงินบัญชีและทรัพย์ต่าง ๆ ของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผู้ช่วยฝ่ายการเงินและบัญชี (ASSITTANNT CONTROLLER)ทำหน้าที่แทนหัวหน้าฝ่ายการเงินและบัญชีในด้านการเงินและบัญชีทั้งหมด รับผิดชอบงานบัญชีโดยควบคุมดูแลให้พนักงานในฝ่านปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 สมุห์บัญชี (CHIEF ACCONTANT) รับผิดชอบต่อรายงานการเงินตลอดจนการวิเคราะห์ด้านการเงินงานหลัก คือ การจัดเตรียมรายงานประจำเดือนในเรื่องบัญชีกำไร ขาดทุน งบดุลย์ การจัดทำรายละเอียดในบัญชีรวมและบัญชีแยกประเภทและการจัดเตรียมวิเคราะห์ประจำเดือน

2.3 ฝ่ายห้องพัก (ROOM DIVISION) ผู้จัดการฝ่ายห้องพัก (ROOM DIVISION MANAGER) เป็นผู้ควบคุมรับผิดชอบของทุกแผนกที่เกี่ยวข้องและทำงานสัมพันธ์กับห้องพักมีขอบข่ายกว้างขวางจึงต้องมีผู้ช่วยและผู้ใต้บังคับบัญชาจำนวนมาก ดังนี้

ก. ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายห้องพัก (ASISTANT ROOMS DIVISION MANAGER) มีหน้าที่

- ดูแลการปฏิบัติงานของแผนกต่าง ๆ ในฝ่ายห้องพัก
- ประสานงานกับแผนกบริการส่วนหน้าและฝ่ายขาย
- จัดทำนโยบายเกี่ยวกับอัตราค่าห้องพัก
- ควบคุมปริมาณและคุณภาพของห้องพัก

ข. ผู้จัดการแผนกส่วนหน้า มีหน้าที่ดังนี้

- ดูแลการปฏบัติงานของแผนกส่วนหน้าทั้งหมด
- ประสานงานกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะการทำงานของแผนกนี้แบ่งออกเป็น

1.แผนกต้อนรับ (RECEPTION DEPARTMENT) มีหน้าที่ในการต้อนรับแขกที่มาลงทะเบียนควรจะอยู่ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจนและสามารถมองเห็นจากที่ผ่านไปมาบริเวณโถงลิฟท์ และ บันได

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.แผนกสั่งจองห้องพัก มีหน้าที่มรการต้อนรับแขกทำทะเบียนผู้เข้าพักจัดทำ REGISTRATION และ ARRIVAL NOTIFICATION เพื่อจะส่งไปแผนกต่างๆ เช่น แผนกโทรทัศน์ แผนกประชาสัมพันธ์ แผนกแม่บ้าน ฝ่ายนี้จะทำ PACKAGE CLERK เพื่อให้ทราบถึงการย้ายที่แล้ว

3.แผนกกระเป๋าเดินทาง (PACKAGE DEPARTMENT)โดยมากจะมี POPTER'S STATION คุมทางเข้าลิฟท์และทางเข้าออกของแขกที่จะ CHECK-IN-OUT ในแผนกนี้ประกอบด้วย

- หัวหน้าพนักงานรับใช้ (BELL BOY OR PORTER) มีหน้าที่ยกหีบห่อและสัมภาระของแขก นับตั้งแต่วาระแรกที่แขกเข้ามาถึงโรงแรมถึงห้องพัก และจากห้องพักถึงรถในกรณีที่แขกกลับ

- พนักงานแจ้งข่าว (PAGE BOY) สำหรับโรงแรมที่ไม่มีการแจ้งข่าวทางเสียงให้แขกทราบว่ามีใครติดต่อมาก็จะให้พนักงานแจ้งข่าวนี้เดินไปตามจุดต่าง ๆ ที่คาดว่าแขกจะนั่งพักอ่านอยู่

4.แผนกของหาย (LOST ANDFOUND) มีหน้าที่รับแจ้งและตรวจค้นหาของที่หายไป สิ่งของที่ค้นพบหรือแขกที่มาพักลืมไว้ในห้องใดก็ตาม

5.แผนกโทรศัพท์ (DEPERATOR DEPARTMENT) มีหน้าที่ในการต่อสายโทรศัพท์ทั้งภายในและภายนอกโรงแรม ซึ่งอาจจะมีส่วนทำงานแยกออกจากแผนกต้อนรับ

6.แผนกไปรษณีย์และพัสดุภัณฑ์ (MAIL AND POSTAGE DEPARTMENT) มีหน้าที่จัดการเกี่ยวกับไปรษณีย์ภัณฑ์ที่เข้ามาได้แก่ โทรเลขและจดหมายต่าง ๆ และต้องตรวจดูว่าสิ่งของต่าง ๆ ที่ว่านั้นได้ส่งไปถึงแขกผู้พักแล้ว

7.แผนกเก็บบิลล์ (BILLING DEPARTMENT) มีหน้าที่รวบรวมบิลล์ทั้งหมดที่แขกใช้จ่ายจากส่วนบริการต่าง ๆ ของโรงแรม

8.แผนกเก็บเงินล่วงหน้า (FRONT OFFICECASHIER DEPARTMENT) มีหน้าที่รับเงินจากผู้มาพัก

9.แผนกแลกเปลี่ยนเงินตรา (MONEY CHANGER)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. หัวหน้าแผนกแม่บ้าน (EXECUTIVE HOUSEKEEPER) มีหน้าที่ดูแลจัดการเกี่ยวกับความสะอาดเรียบร้อยทั้งหมดของโรงแรมรวมทั้งอำนวยความสะดวกในด้านเครื่องใช้ไม้สอยและสิ่งต่าง ๆ ที่แขกต้องการประกอบด้วยแผนกต่าง ๆ ดังนี้

1. LINE DEPARTMENT เป็นคลังเก็บรักษาผ้าทุกชนิดที่ใช้อยู่ในโรงแรมทั้งเครื่องแบบพนักงานด้วย เป็นแผนกเก็บและเบิกจ่ายผ้าต่าง ๆ

2. LAUNDRY DEPARTMENT เป็นส่วนซักรีดผ้าและเครื่องแบบพนักงานของโรงแรม รวมทั้งเสื้อผ้าของแขกที่ต้องงการให้ซัก แล้วจัดส่งเสื้อผ้าของแขกไปยังห้องพัก

3. HOUSE PHYSICIAN DEPARTMENT เป็นแผนกให้บริการตรวจรักษาแก่พนักงานและแขกผู้มาพักด้วย

4. SEMSERCESSES DEPARTMENT เป็นแผนกซ่อมเสื้อผ้าต่างๆ ที่ชำรุด

5. REPAIRING DEPARTMENT เป็นแผนกซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องใช้ไม้สอย เล็ก ๆ น้อย ๆ

แผนกแม่บ้านประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ดังนี้

- แม่บ้าน (EXCUTIVE HOUSEKEEPER) ดูแลรับผิดชอบความสะอาดเรียบร้อยของโรงแรมให้อยู่ในสภาพพร้อมที่แขกจะเข้าพักได้และควบคุมการทำงานพนักงานในแผนก

- ผู้ช่วยแม่บ้าน (ASSISTANT HOUSEKEEPER) ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายจากแม่บ้าน

- หัวหน้าประจำแต่ละชั้น (FLOOR SUPERVISION) ตรวจความเรียบร้อยของห้องพักทุกวัน

- หัวหน้าประจำห้อง (ROOM MAID/CHAMBER MAID) มีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยของห้องพักทั้งก่อนที่แขกเข้าพักและในขณะที่พักอยู่

- พนักงานประจำห้องช่างกลางคือ (NIGHT MAID) ทำงานตั้งแต่ เวลา23.00 - 7.00 น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พนักงานทำความสะอาด (HOME MAID) ทำความสะอาดทั่วไปยกเว้นห้องพักแขก เช่น ทำความสะอาดกระจก ฝาผนัง ขัดเงาเฟอร์นิเจอร์ ฯลฯ

ง. หัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัย มีหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการรักษาความปลอดภัยแก่แขกผู้มาพักและพนักงาน รวมทั้งทรัพย์สินของทางโรงแรม

2.4 ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE PERPARTMENT) มีผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE) เป็นผู้รับผิดชอบหน่วยงานฝ่ายนี้แบ่งออกเป็น

- ก. ส่วนบริการอาหาร (FOOD SERVICE) แบ่งตามลักษณะการบริการได้เป็น

- RESTAURANT บริการอาหารแก่แขกและผู้ใช้บริการ จากภายนอกในลักษณะอาหารเป็นมื้อ

- COFFEE SHOP บริการอาหารแก่แขกและให้บริการจากภายนอก โดยบริการอาการแบบที่เตรียมได้ง่ายและรวดเร็วมัก เปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมง

- BANGUET เป็นส่วนบริการสถานที่ อาหาร และเครื่องดื่มที่ใช้สำหรับงานจัดเลี้ยง

ข. ส่วนบริการเครื่องดื่ม (BAR AND COCKTAIL LOUNGE) บริการเครื่องดื่มต่าง ๆ อาจมีดนตรี, การแสดงด้วย

ค. ROOM SERVICE DEPARTMENT เป็นส่วนที่ตอบรับคำสั่งจากห้องพักเพื่อนำอาหารและเครื่องดื่มไปบริการ

ง. KITCHEN DEPARTMENT อาหารและของว่างจะถูกผลิตขึ้นที่นี้ โดยทั่วไปครัวของโรงแรมจะอยู่รวมกัน ยกเว้น COFFEE SHOP ซึ่งอาจมีครัวสำรอง (AUXILIARY KITCHEN)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ฝ่ายบุคลล (PERSONAL DEPARTMENT) มีหน้าที่ปกครองดูแลพนักงาน จัดหาพนักงานบรรจุใหม่ ควบคุมรายได้ให้เหมาะสมกับค่าครองชีพ กำหนดสถานที่ความเป็นอยู่สวัสดิการรวมไปถึงการศึกษาอบรมพนักงานให้มีความรู้ด้านเหตุการณ์

2.6 ฝ่ายจัดซื้อ (PURCHASING DEPARTMENT) มีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ (PURCHSING MANAGER) เป็นผู้รับผิดชอบ

2.7 ฝ่ายประชาสัมพันธ์ (PUBLIC RELATION DEEPARTMENT) มีผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ (PUBLIC RELATION MANAGER) เป็นผู้รับผิดชอบงานในฝ่าย

2.8 ฝ่ายวิศวกรรม (ENGINEERING DEPARIMENT) ทำหน้าที่ควบคุมบำรุงดูแลรักษาและซ่อมแซม รับผิดชอบงานช่างทั้งหมด

2.9 แผนกงานสส่วนย่อย (MINOR DEPARTMENT)

ก. แผนกธุรกิจการค้า (BUSINESS DEPARTMENT) ดำเนินนโยบายการค้าตามนโยบาย การบริการโรงแรม ซึ่งอาจดำเนินการเองหรือเปิดให้ผู้อื่นเช่าแล้วเก็บค่าเช่าก็ได้ เช่น

- แผนกขายบุหรี่ หนังสือพิมพ์
- ร้านขายของที่ระลึก
- ร้านแต่งผม ชาย - หญิง

ข. แผนกบริการด้านซักรีด (VALET SHOP) ทำหน้าที่เกี่ยวกับการทำความสะอาดและซ่อมแซมเสื้อผ้า รองเท้าแขกที่มาพัก

ค. แผนกสระว่ายน้ำ (SWIMMING POOL)

ง. แผนกอาคารและลานจอดรถ (GARAGE AND PARKING LOT)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 การศึกษาผู้ใช้โครงการ สามารถแบ่งผู้ใช้อาคารออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ ดังมีรายละเอียดดังนี้

1. ประเภทหรือพฤติกรรมผู้ใช้โครงการ

1.1 ผู้ใช้บริการ คือผู้ที่ใช้บริการต่าง ๆ ของทางโรงแรมแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

ก. ผู้ที่มาพักครงแรม คือผู้มาเช่าพักของทางครงแรมส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆของโรงแรมคือ ส่วนห้องพัก ส่วนห้องอาหาร ส่วนพักผ่อน ส่วนร้านค้า ส่วนห้องประชุมจัดเลี้ยง และส่วนกีฬานันทนาการ

ข. ผู้ที่มิได้มาพักแรม คือผู้ที่มิได้เช่าห้องพักของโรงแรมแต่มาใช้บริการด้านอื่น ๆมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ ของโรงแรม คือ ส่วนห้องพัก ส่วนห้องอาหาร ส่วนพักผ่อน ส่วนร้านค้า ส่วนห้องประชุมจัดเลี้ยง และส่วนกีฬานันทนาการ

1.2 ผู้ให้บริการ คือผู้ที่ให้บริการแก่แขกของทางโรงแรม ซึ่งก็คือ พนักงานและเจ้าหน้าที่ของโรงแรมทั้งหมดแบ่งออกเป็น2ประเภทใหญ่ๆ คือ บุคลลระดับบริหารและบุคลลระดับบริการ

ก. ระดับผู้บริหาร ในส่วนของระดับวางแผนได้แก่ ประธานบริษัท เจ้าของบริษัท เป็นต้นการทำงานไม่จำเป็นจะต้องอยู่ที่โรงแรมเพราะจะไม่สะดวกแก่การติดต่อธุรกิจ แต่อาจจะมาพักเพื่อดูแลกิจการติดต่อ และบริหาร

ข.ระดับบริการ ในส่วนของระดับควบคุมการดำเนินงานได้แก่ ผู้จัดการฝ่ายต่างๆหัวหน้าฝ่ายต่างๆจะคอยดูแลสั่งงานให้พนักงานทำหน้าที่ต่างแล้วติดตามประเมินผลทั้งจากแขกผู้มาพักและจากพนักงานในส่วนของผู้ให้บริการโดยตรงได้แก่พนักงานทุกแผนก ซึ่งจะทำงานตามโยบายที่วางไว้ เวลาในการปฏิบัติงานขึ้นอยู่กับแผนงานกะเวลาซึ่งปกติจะแบ่งงออกเป็น 2 กะ คือกะเช้าเริ่มตั้งแต่เวลา 06.00 น. ถึง 15.00น. และ จาก 15.00 ถึง 24.00 น. ผู้ให้บริการบางคนอาจเป็นผู้ที่ไม่ได้อยู่ในพื้นถิ่นจำเป็นต้องมีที่พักให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การศึกษาอัตรากำลังคนของโครงการ

การประมาณจำนวนบุคลากรในโรงแรม ยังไม่มีการกำหนดอัตราที่แน่นอนและมีการเสนอเกณฑ์ก้นมาหลายลักษณะ สำหรับโครงการนี้อาศัยแนวทางการคิดจำนวนบุคคลากรสองลักษณะ ดังนี้

2.1 สถิติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รายงานประจำปี 2528 เสนอไว้ว่าจำนวนพนักงานเฉลี่ยต่อห้องพัก (ทั่วประเทศไทย) คือ 1.093 คน และโรงแรมต่างจังหวัดเฉลี่ยตั้งแต่ 0.509 - 1.315 ต่อห้องพัก

2.2 จากหนังสือ THE HOTEL AND RESTAURANT BUSSINESS, REVISE EDITING (BOSTON MAS : CAHNERS PUBLISHING COMPANY)โดย DONALD ELUNBORG หน้า 32 - 33 ได้เสนอเรื่องต้นทุนการทำธุรกิจโรงแรมว่า ในส่วนของการลงทุนเรื่องบุคคลากรนั้น การดำเนินการของโรงแรมใช้คนน้อยกว่า 1 คน ต่อ1 คน เช่น 0.8 คนต่อ 1 ห้อง นอกเสียจากว่าค่าแรงในเขตนั้นต่ำ

การแบ่งประเภทของแรงงาน แบ่งตามลักษณะานได้ดังนี้

1.พนักงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิค เช่น DORTERS , WAITERS , ROOM CLEANERS , KITCHEN HELPERS , FRONT DESK CLERKS , TELEPHONE OPERATORS , ETC. โดยมีประมาณ 75 % ของพนักงานทั้งหมด

2.พนักงานที่ใช้เทคนิคระดับกลาง เช่น BARTENERS , HEAD WAITERS , KITCHEN SUPERVISORS , CASHIER , HOUSE KEEPER , SECRETARIES , ACCOUNTING ETC. โดยมีประมาณ 16 %

3.พนักงานที่ทำงานเหนือกว่าระดับเทคนิค เช่น ROOM DIVISION MANAGERFOOD AND BEVERAGE MANAGER , CHIEF ACCOUNTANT PERSONAL MANAGER ECT.มีประมาณ 6 %

4.พนักงานระดับบริหาร เช่น GENERAL MANAGER , MARKETING DIRECTOR ECT. มีประมาณ 3 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3 การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบและการดำเนินการใช้สอย

1. FRONT OF THE HOUSE เป็นส่วนของโรงแรมที่มีผู้มาใช้บริการได้พบเห็นและใช้บริการโดยตรง ไม่ว่าจะเป็นแขกผู้มาพักหรือบุคคลภายนอกทั่วไป เป็นส่วนที่สะสร้างความพึงพอใจและประทับใจ ให้แก่ผู้มาใช้บริการ องค์ประกอบที่สำคัญในส่วนนี้ ประกอบด้วย

1.1 LOBBY

1.2 FRONT DESK

- GUSET REGISTRATION
- ADVANCE RESERVATING
- MAIL AND KEY
- CASHIER

1.3 ADMINISTRATIVE AREA

1.4 RESTAURANT FACILITIES

1.5 ELEVATOR AND STAIR LOBBY

1.6 GUEST FLOOR CORRIDOR

1.7 GUEST ROOM AND UTILITES

1.8 BANGUETING FACILITIES

1.9 SHOPING UNIT

1.10 PUBLIC TOILETS

2. BACK OF THE HOUSE เป็นส่วนหนึ่งที่มีหน้าที่ทำอาหารผลิตแล้วส่งไปป้อนให้บริการด้านหน้า (FRONT OF THE HOUSE) เปรียบได้กับหัวใจของโรงแรมที่สูบฉีดอาหารไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ในส่วนที่เข้าถึงได้เฉพาะเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องเท่านั้นการออกแบบส่วนนี้ต้องให้ปกปิดจากสายตาของผู้ใช้บริการ เพราะการทำงานที่สับบนวุ่นวายองค์ประกอบของส่วนนี้ประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 LAUNDRY FACILITIES

2.2 HOUSEKEEPING DEPARTMENT

2.3 FODD BEVERAGE SERVICE

2.4 EMPLOYEE'S FACILITIES

2.5 ENGINEER SECTION AND SHOPS

สำหรับการศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบและการกำหนดเนื้อที่ใช้สอย ในวิทยานิพนธ์นี้ จะแบ่งตามลักษณะการใช้งานของพื้นที่ใช้สอยเป็นหลัก ซึ่งโดยหบลักการทั่วไปสามารถแบ่งประเภทของพื้นที่ใช้สอยของโรงแรมออกได้เป็น 7 ส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

1. PUBLIC SPACE
2. GENERAL ADMINISTRATION SPACE
3. CONCESSION AND SUBRENIAL SPACE
4. FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE
5. GUEST - ROOM SPACE
6. SPECIALLY ACCOMMIDATION
7. GENERAL SERVICE SPACE

1. PUBLIC SPACE

เป็นส่วนที่สำคัญมากอันหนึ่งของโรงแรม เพราะเป็นส่วนบริการที่แขกผู้มาพักทำหารติดต่อเป็นอันดับแรก แม้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ทำรายได้ให้โรงแรมโดยตรง (NONPRODUCTIVE AREA) แต่ก็ขากเสียไม่ได้ องค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนนี้ คือ

1.1 HOTEL ENTRANCE

ก. MAIN ENTRANCE ทางเข้าหลักเป็นจุดแรกที่แขกมาพักได้พบเห็น ดังนั้นต้องออกแบบให้มีความเชื้อเชิญและน่าประทับใจ และต้องสามารถมองเห็นได้ชัดแจน ตำแหน่งที่อยู่ต้องนำพาไปสู่ส่วนต้อนรับโดยตรง การเข้าถึงจากภายนอกต้องสะดวกและรวดเร็ว และต้องเข้าถึงได้ทั้งทางรถยนต์และทางเดินเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และส่งน้ำมันควรสามารถเข้ามาส่งได้ หรือ สามารถถ่ายน้ำมันได้

7.11) TRANSFORMER VAULT

เป็นห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้าของโรงแรม โดยที่โรงแรมเป็นสถาน ที่ที่ใช้กำลังไฟฟ้าปริมาณสูง จึงจำเป็นต้องมีส่วนห้องเครื่องกำเนิดไฟฟ้าหรือหม้อแปลงไฟฟ้า จากสาธารณะจะมาเข้าที่ส่วนนี้ก่อน และจึงเข้าสู่แผงควบคุมไฟฟ้าแล้วจึงแยก เพื่อจ่ายไปสู่ ส่วนต่างๆ ส่วนใหญ่มักวางส่วนนี้ไว้ในชั้นใต้ดิน

7.12) CHILLER ROOM

เป็นห้องติดตั้งเครื่องปรับอากาศควรอยู่ใกล้ห้อง ELECTRICAL ROOM

7.13) PARKING SPACE

เป็นส่วนที่จอดรถของผู้ที่มาใช้บริการของโรงแรม และรวมถึง STAFF ในส่วนต่างๆ ด้วย

3.3) การศึกษาข้อมูลเชิงเทคนิค

3.3.1 ระบบโครงสร้าง

1.) แนวความคิดในการเลือกระบบโครงสร้าง

2.) ชนิด และหน้าที่ของระบบโครงสร้าง วัสดุ แต่ละประเภท

1.) แนวความคิดในการเลือกระบบโครงสร้าง

ระบบโครงสร้างของโรงแรมมีอยู่หลายลักษณะ เนื่องจากความต้องการ เนื้อที่ใช้สอยที่ต่างกันในงานออกแบบ การพิจารณาเลือกใช้ช่วงเสาให้เหมาะสมกับประโยชน์ ใช้สอยและพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก.) ส่วน PODIUM ต้องการโครงสร้างแบบผสม

- ส่วนทำงาน ร้านค้า ส่วน Back of the House ต้องวาง โครงสร้างช่วงแคบปกติ

- ห้องจัดเลี้ยง และห้องเครื่อง บางอย่างต้องการโครงสร้าง แบบช่วงกว้าง

ข.) ส่วน ห้องพัก แบ่งเป็นห้องย่อยๆ เหมาะสมกับโครงสร้างประเภท ช่วงแคบ

ตัวอย่างการจัดระบบโครงสร้างตามลักษณะการวางองค์ประกอบของอาคาร

การแยกโครงสร้างช่วงกว้างออกจากโครง สร้างช่วงแคบทำให้สามารถใช้พื้นที่ได้อย่างอิสระเต็มที่ตรงตามประโยชน์ใช้สอย

การวางส่วนของห้องพักซ้อนบนส่วนที่ต้องการโครงสร้างช่วงกว้างอาจทำให้เกิดเสากีดขวางที่ว่างภายในอาคาร

การใช้โครงสร้างพิเศษในส่วนที่รองรับ Guest Tower ทำให้สามารถใช้ที่ว่างภายในอาคารได้อย่างเต็มที่ โดยน้ำหนักของ Guest Tower จะถ่ายลงบน Girder ขนาดใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.) ชนิดและหน้าที่ของระบบโครงสร้าง

การศึกษาและวิเคราะห์ชนิดของโครงสร้างจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ก. ระบบโครงสร้างที่อยู่ใต้ดิน (Sub Structure)

ข. ระบบโครงสร้างที่อยู่บนดิน (Super Structure)

การแบ่งรายละเอียดโครงสร้างอาคารสูง ตามลักษณะการจัดระบบการรับน้ำหนักสามารถ แบ่งออกได้ดังนี้

- Parallel Bearing Walls

เป็นระบบการจัดการรับน้ำหนักอาคารด้วยการใช้ผนังทางแนวตั้งเป็นตัวรับ น้ำหนักของอาคารเอง และรับแรงกระทำตามแนวนอน เช่น แรงลม เหมาะกับอาคารประ เภทพักอาศัย ที่ไม่ต้องการที่ว่างขนาดใหญ่ และไม่ต้องการระบบเครื่องกลที่ต้องติดตั้ง โดย การใช้ระบบแกน

- Core and Facade Bearing Walls

เป็นระบบโครงสร้างที่จัดให้มีแกน (Core) และผนัง (Bearing Wall) เป็นตัวรับน้ำหนักของโครงสร้าง

- Self-Supporting Boxes

การก่อสร้างระบบกล่องเป็นระบบการก่อสร้างสำเร็จรูป แบบ 3 มิติ โดย นำกล่องเหล่านี้มาเรียง และเชื่อมเข้าด้วยกัน

- Cantilevered Slab

ใช้แกนกลาง (Central Core) เป็นตัวรับน้ำหนักจากระบบพื้นสามารถ จัดที่ว่างให้เป็นอิสระจากเสาได้

- Flat Slab

เป็นระบบที่ใช้คอนกรีตแผ่นหนาวางบนหัวเสา สามารถจัดให้เป็นระบบการ ก่อสร้างที่มีความสูงน้อยกว่าระบบอื่น (สนอาคารที่มีจำนวนชั้นเท่ากัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Interspatial

เป็นระบบโครงสร้างที่มีโครงพื้นออกมาจากแกนกลาง Core โดยโครงพื้น นี้อาจใช้สำหรับติดตั้งอุปกรณ์หรือใช้ทำประโยชน์อื่นๆ

- Staggered Truss

ใช้โครง Truss เป็นตัวรับน้ำหนักพื้นของอาคารแต่ละชั้น นอกจากนี้ยังมี การติดตั้ง Wind Bracing เพื่อรับแรงลมอีกด้วย

- Rigid Frame

เป็นโครงสร้างแบบโครงที่มีการออกแบบรอยต่อให้มีความแข็งแกร่งเป็นชิ้น เดียวกัน โครงสร้างที่ประกอบกันขึ้นในแนวตั้ง ได้แก่ เสา และคานหลักส่วนโครงสร้างที่ ประกอบกันขึ้นในแนวนอน คือ คานหลัง และคานชอย มีคุณสมบัติในการต้านทานแรงกระทำ ในแนวรายได้ดี

- Rigid Frame and Core

เป็นโครงสร้างสำหรับอาคารสูงมีการนำเอาระบบแกนมาใช้จ่ายในการรับ แรงและใช้เป็นที่ติดตั้งของระบบเครื่องกลต่าง ๆ

- Trussed Frame

คล้ายกับระบบของ Rigid Frame แต่มีการเพิ่ม Truss ขึ้นมาบริเวณมุม ทั้ง 4 ของอาคารเพื่อช่วยรับแรงเฉือนตามแนวตั้ง ลักษณะการรับแรงคล้ายกับระบบ Rigid Frame and Core.

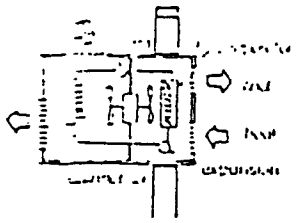
ระบบปรับอากาศ

ในปัจจุบันแบบปรับอากาศสามารถแบ่งออกได้ตามขนาดของเครื่องปรับ อากาศ และแบ่งตามระบบการจ่ายความเย็นและระบายความร้อน ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

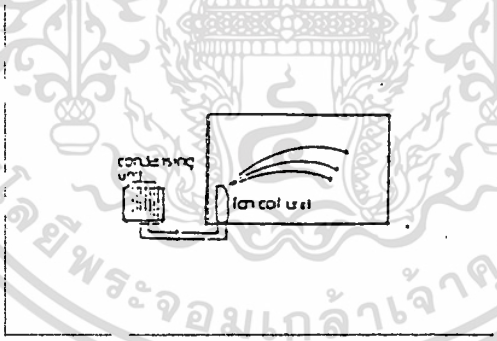
1.) แบ่งตามขนาดของเครื่องปรับอากาศ

1.1) Unit Type Packaqe Type จะพบได้ในเครื่องปรับอากาศ แบบ "Window Type" คือทั้งระบบจะอยู่ภายในตัวเครื่องเดียวกัน พัดลมตัวนอกใช้สำหรับ ระบายความร้อน และพัดลมตัวในใช้สำหรับกระจายความเย็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

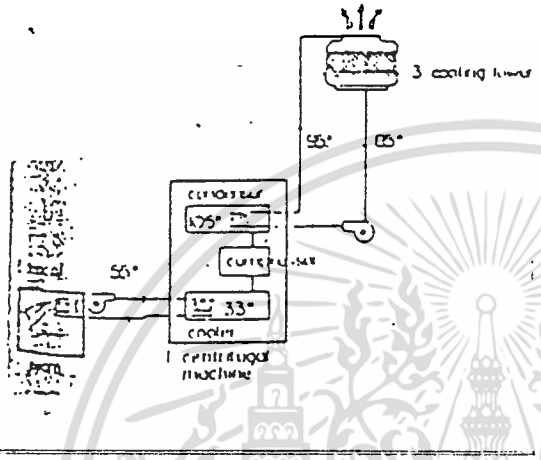
1.2) Split Type เป็นเครื่องปรับอากาศขนาดกลาง แบ่งแยก เครื่องออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่อยู่ภายในห้องเรียกว่า Coil Unit และส่วนภายนอกห้อง เรียกว่า Evaporator Coil หรือ Condensing Unit ในการกำหนดตำแหน่งของเครื่อง จะต้องคำนึงถึงระยะห่างของ Condensing Unit กับ Fan Coil Unit เนื่องจากมีข้อ จำกัดในด้านประสิทธิภาพของการทำงาน ในกรณีที่ Fan Coil Unit อยู่ในระดับเดียวกันกับ Condensing Unit ระยะห่างระหว่างทั้ง 2 นี้ ประมาณ 12-25 ม.

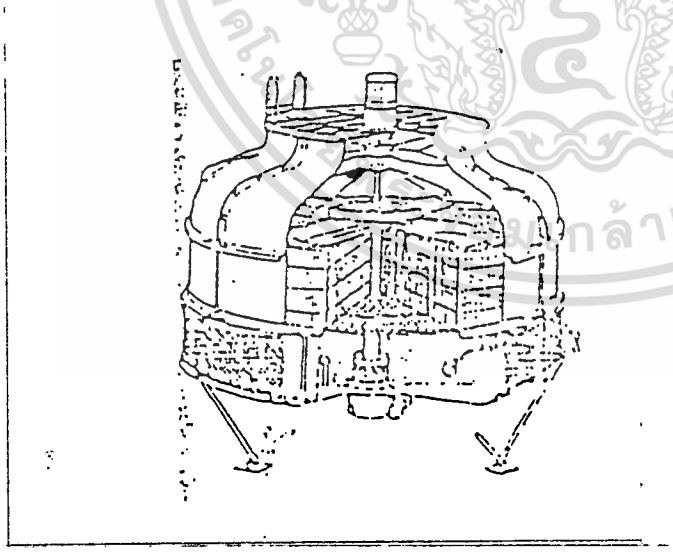
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 Central Unit เป็นระบบปรับอากาศขนาดใหญ่ เป็นระบบที่ พัฒนามาจากแบบ Split Type โดยการแยกการทำงานของเครื่องออกเป็น 3 ส่วน คือ

- Centrifugal Machine
- Air Handling Unit
- Cooling Tower or Condensing Unit

ก) Centrifugal Machine ประกอบด้วยส่วนการทำงานที่สำคัญ 3 ส่วน คือCondensor, Compressor และ Cooler เป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อนและความเย็นให้กับระบบการทำงานส่วนอื่น

ข) Air Handling Unit แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

- Air Handling ใช้เป่าลมผ่าน Coil เย็นนำอากาศเข้าสู่ห้องโดยตรง
- Air Handling จะเป่าลมผ่าน Coil เย็นแล้วนำลมเย็นผ่านเข้าสู่ช่องท่อแล้วกระจายไปตามส่วนต่างๆที่ต้องการปรับอากาศ

Cooling Tower หรือCondensing Unitเป็นตัวถ่ายเทความร้อนและส่งความเย็นให้กับระบบ Centrifugal Machine

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.) การแบ่งระบบปรับอากาศตามระบบจ่ายความเย็นและระบายความร้อน

2.1 All Air System เป็นระบบจ่ายและระบายความร้อนด้วยอา กาศ ถ้าเป็นระบบ Central Unit ความเย็นจะถูกส่งไปตามท่อ(Duct)และมักใช้กับพื้นที่ ที่เป็นห้องโถงใหญ่มีห้องเพียงห้องเดียว ต้องการการควบคุมการจ่ายอากาศเย็นทั่วบริเวณ เช่น โรงหนัง หอประชุม ห้องจัดเลี้ยง

2.2 All Water System เป็นระบบจ่ายความเย็นและระบายความ ร้อนโดยใช้น้ำ โดยมากเป็น Central Unit น้ำเย็นจะถูกส่งไปตามท่อซึ่งเดิมเป็นวงจะผ่าน ห้องต่างๆ ซึ่งแต่ละห้องจะมี FanCoil Unit สำหรับพัดพาความเย็นเข้าไปภายในห้องห้อง ใดที่ไม่ใช้งานก็สามารถปิด Fan Coil ได้เป็นส่วนๆ ลักษณะนี้ทำให้สามารถควบคุมความเย็น ได้เป็นชั้นๆ และแต่ละชั้นยังสามารถควบคุมความเย็นได้เป็น ห้องๆ อีกด้วย ซึ่งเหมาะสมกับ การนำไปใช้ในโรงแรม โรงพยาบาล

2.3 Air-Water System ส่วนใหญ่จะเป็นระบบ Central Unit สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

ก.นำความเย็นด้วยน้ำและระบายความร้อนด้วยอากาศ

ข.จ่ายความเย็นด้วยอากาศและระบายความร้อนด้วยน้ำ

2.4 Direct Refrigerent System ให้ความเย็นจากน้ำยาโดย ตรง ส่วนใหญ่ในระบบปรับอากาศขนาดเล็ก เช่น Unit Type, Package Type

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.2 ระบบสุขาภิบาล

1) ระบบน้ำใช้ (Water Supply)

น้ำสะอาดที่นำไปใช้ในโรงแรมนั้นถูกนำไปใช้ในส่วนต่างๆ ของอาคาร เช่น ประกอบอาหาร, ทำความสะอาด, ใช้ในระบบดับเพลิง, ใช้ในระบบทำความเย็นความ ร้อน, ใช้กับสระว่ายน้ำ ฯลฯ ซึ่งในแต่ละส่วนมีปริมาณและคุณภาพต่างกัน ดังนี้

ปริมาณของน้ำ

ปริมาณเฉลี่ย	ปริมาณการใช้ต่อวันต่อคน	
	ลิตร	แกลลอน
แขกของโรงแรม	135	35
ลูกจ้างของโรงแรม (อาศัยที่โรงแรม)	90	24
ลูกจ้างของโรงแรม (อาศัยนอกโรงแรม)	43	12
ภัตตาคาร	7.5	2 (ต่อมื้อ)

1.2) การเก็บการจ่ายน้ำและการเพิ่มแรงดันน้ำ

ปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน จะต้องพอเพียงกับความต้องการโดยมี การเก็บและจ่ายน้ำอย่างต่อเนื่อง โดยมีปริมาณและอัตราแรงดันที่สม่ำเสมอ

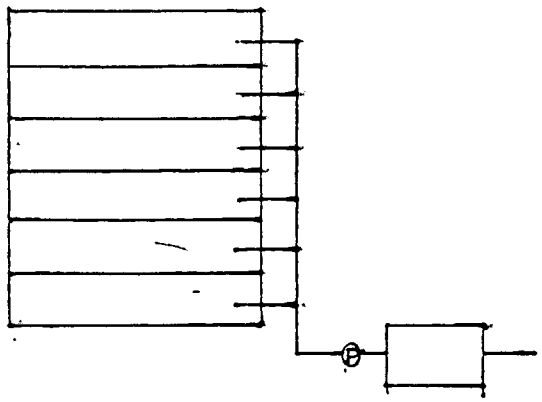
1.3) ระบบการจ่ายน้ำ (Water Distribution System)

ระบบการจ่ายน้ำแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ

ก) Up Feed Distribution System

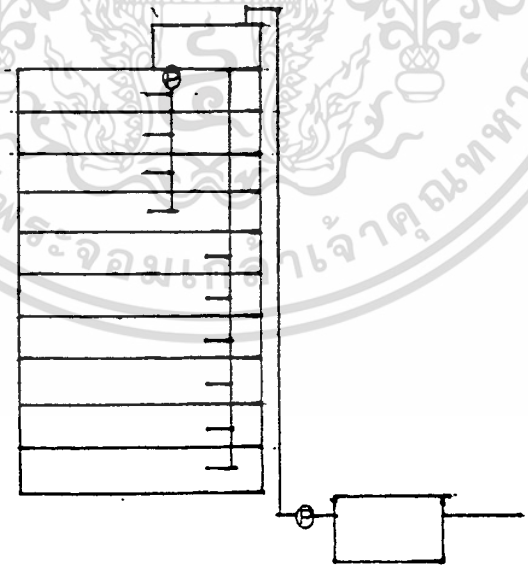
ใช้หลักการ นำแรงดันน้ำจากข้างล่างต้นน้ำขึ้นสู่ชั้นบน โดย อาศัยปั๊มน้ำมีข้อจำกัดในการใช้ คือ เหมาะกับอาคารที่สูงระหว่าง 4-6 ชั้น (แต่ละชั้นสูงประ มาณ 3 เมตร) ข้อเสียคือเครื่องปั๊มน้ำจะต้องทำงานตลอดเวลาที่มีการใช้น้ำ ทำให้สิ้นเปลือง พลังงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

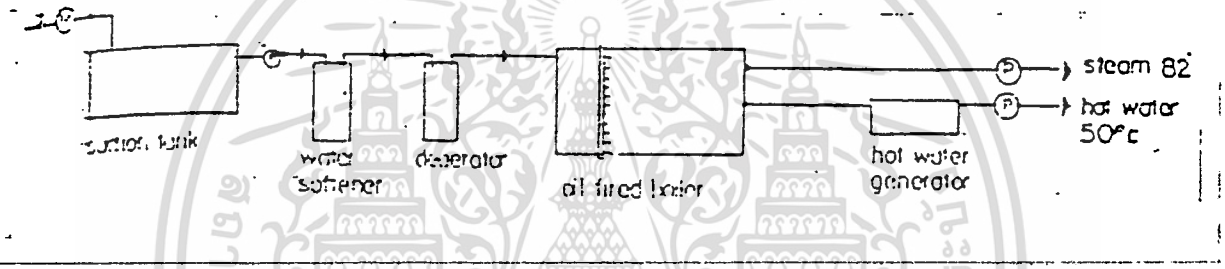
ข) Down Feed Distribution System

เหมาะกับอาคารที่มีความสูงเกิน 4 ชั้นขึ้นไป การทำงาน กระทำโดยสูบน้ำจากถังเก็บชั้นล่างขึ้นไปเก็บไว้บนถังน้ำชั้นบน แล้วจ่ายน้ำโดยอาศัยแรงโน้ม ถ่วงของโลก (Gravity) ช่วงของการเก็บน้ำและจ่ายน้ำ นิยมแบ่งช่วงๆ ช่วงละประมาณ 8 ชั้น โดยในถังเก็บแต่ละถังจะมีการสำรองเอาน้ำไว้ในยามฉุกเฉินเช่นการดับเพลิงอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4) ระบบน้ำร้อนและไอน้ำร้อน (Hot Water & Steam Supply System) น้ำร้อนและไอน้ำร้อนโดยทั่วไปจะอยู่ในขบวนการผลิตเดียวกัน คือ น้ำ เย็นจากระบบท่อน้ำใช้จะถูกปั้มผ่านเครื่องทำน้ำให้เป็นน้ำอ่อน (Water Softener) ก่อน แล้วจึงผ่านเครื่องกำจัดอากาศ (Deaerator) และผ่านเข้าสู่ขบวนการทำไอน้ำร้อน (Boiler) เพื่อให้น้ำเย็นกลางเป็นไอน้ำร้อน โดยส่วนหนึ่งจะถูกปั้มไปใช้ในส่วนของห้องซัก รีด เครื่องล้างจาน ถ้วยชาม และอุปกรณ์อื่นๆ ที่ต้องการใช้ไอน้ำ และไอน้ำร้อนอีกส่วนจะถูก ส่งเข้าสู่ Hot Water Generator เพื่อทำให้ไอน้ำร้อนกลายเป็นน้ำร้อน และส่งไปยังส่วน ต่าง ๆ ของอาคาร เช่น ห้องพักแขก ภัตตาคาร ครัว

2) ระบบการระบายน้ำโสโครก และการกำจัดน้ำเสีย

ในระบบการระบายน้ำเสียน้ำโสโครกจะสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 วิธี การดังนี้

1. ระบบกำจัดน้ำเสียโดยใช้ออกซิเจน
2. ระบบกำจัดน้ำเสียโดยไม่ใช้ออกซิเจน

ระบบที่นิยมใช้โดยทั่วไปจะเป็นระบบที่ใช้ออกซิเจน เพราะระบบที่ไม่ใช้ออกซิ เจนจะก่อให้เกิด H2S ซึ่งทำให้มีกลิ่นเหม็น

ระบบกำจัดน้ำเสีย น้ำโสโครกที่ใช้ออกซิเจนสามารถแบ่งออกได้เป็น

1. Septic Tank and Sand Filler
2. Oxidation Pond
3. Acratcd Lagoon

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ctivated SLUDGE

2.1 ระบบการกำจัดน้ำเสียจากครัว-ภัตตาคาร เป็นขบวนการขจัดไขมัน (Crease, Silt) ออกจากน้ำเสียก่อน นำเข้าสู่ระบบกำจัดน้ำเสียหลัก เพื่อทำให้ระบบการกำจัดน้ำเสียหลักทำงานได้โดยสะดวกไม่ ยุ่งยาก

3.3 ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

1) ระบบไฟฟ้ากำลัง เป็นระบบจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ที่ต้องการใช้กระแสไฟฟ้า โดยทั่วไปกระแสไฟฟ้าภายในโรงแรม จะเป็นระบบไฟฟ้าแรงสูง จากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคขนาดแรงเคลื่อน 12 KV. ผ่านเข้าสู่หม้อแปลงไฟฟ้าขนาด 11,600 KVA จำนวน 2 ลูก แปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380/220 โวลท์ (ตามมาตรฐานของเครือ จักรภพอังกฤษ) นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์ตัววงจรกระแสไฟฟ้า เมื่อหม้อแปลงไฟฟ้ามีระดับความ ร้อนสูงเกินขีดการทำงาน (Temperature Monitoring System) จากนั้นจะจ่ายกระแสไฟฟ้าสู่แผงจ่ายไฟฟ้า วงจรแรงเคลื่อนต่ำ และแผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง และอุปกรณ์ไฟ ฟ้าอื่นๆ ตามลำดับ

อุปกรณ์แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง ติดตั้งทางด้านไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูง 12 ก่อน ที่จะเข้าหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งจะใช้อุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงแบบ Vacumn Circuit Breakerทำงานด้วยมอเตอร์ และนอกจากนี้ยังติดตั้งมิเตอร์วัดแรงดันไฟฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน

ใช้ในกรณีที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคไม่สามารถทำการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้ กับโรงแรมได้

แหล่งกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน แบ่งออกเป็น 2 แบบตามลักษณะการใช้

3.1) เครื่องดีเซลเยนเนอเรเตอร์ (Disesel Generator)

ทำงานโดยใช้ Micro Processor เป็นตัวควบคุมการทำงาน โดยสามารถ ทดสอบการทำงานได้ทุกขณะโดยไม่รบกวนระบบไฟฟ้าอื่นๆ กระแสไฟฟ้าที่เกิดขึ้นในระบบกำ เนิดไฟฟ้าฉุกเฉินนี้จะถูกจ่ายให้กับระบบไฟฟ้าต่างๆ

3.2) แบตเตอรี่

ใช้สำหรับวงจรเตือนภัยทุกระบบ เช่น ระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ระบบรักษา ความปลอดภัย ฯลฯ เพื่อประสิทธิภาพของการทำงาน และให้ความปลอดภัยแก่ผู้เข้าพัก

ระบบติดต่อสื่อสาร

1. ระบบติดต่อสื่อสารภายใน - ภายนอกทางอิเลคโทรนิคส์

1.1 ระบบโทรศัพท์

เป็นระบบสื่อสารที่สามารถทำการติดต่อทั้งภายในและภาย นอกมีขอบข่ายการติดต่อที่กว้างขวาง และการติดต่อค่อนข้างสะดวกรวดเร็วกว่าวิธีการติดต่อ แบบอื่นๆ ในปัจจุบันโทรศัพท์ติดต่อที่ใช้ภายในโรงแรมแบ่งออกเป็น 4 ระบบ ดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. SUB ENTRANCE ทางเข้าสำรองนี้จัดไว้เพื่อเป็นทางเข้าไปยังส่วนของห้องอาหาร ห้องประชุมและจัดเลี้ยง (BANQUET AND CONVERTION HALL)หรือร้านค้าในโรงแรม เพื่อช่วยแบบ่งเบาภาระของทางเข้าหลักไม่ให้วุ่นวายเกินไป

1.2 LOBBY OR RECEPTION HALL

โถงต้อนรับนี้ จัดไว้สำหรับเป็นส่วนแรกที่รับรองแขกที่จะมาเข้าพัก ตำแหน่งต้องแยู่ติดกับทางเข้าใหญ่ เข้าถึงได้ทันที เนื้อที่ส่วนนี้ก้นรวมถึงส่วนนั่งเล่น พักผ่อน ซึ่งมักใช้เป็นที่พบปะสังสรรค์และนั่งคุยกันของแขกที่มาพัก รวมทั้งบุคคลภายนอกด้วยและส่วนของฝ่ายธุรการส่วนหน้า (FRONT OFFIC)

1.3 LOUNGE

ห้องนั่งเล่นและพักผ่อนนี้เป็นส่วนที่โรงแรมจะต้องจัดไว้ให้แขกผู้มาพักได้ใช้เป็นที่นั่งเล่นพักผ่อน อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เขียนจดหมาย หรือใช้เป็นที่นัดหมาย พบปะสังสรรค์กับเพื่อนฝูง ญาติมิตร หรือบุคคลอื่น ๆ ทั่วไป

1.4 BAGGAGE HANDLING

เป็นส่วนบริการด้านกระเป๋าเดินทางของแขกที่มาพักส่วน BAGGAGE HANDLING นี้จะเป็นส่วนที่คอยรับกระเป๋าเดินทางของแขก โดยทั่วไปโรงแรมส่วนใหญ่จะใช้ระบบขนกระเป๋าแขกขึ้นไปพร้อมกับแขก หรือแยกขนทางลิฟท์บริการ

1.5 FRONT OFFICE

ส่วนธุรกิจด้านนี้ทำหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นศูนย์กลางการติดต่อและควบคุมการดำเนินงานของฝ่ายต่าง ๆ ที่ทำหน้าที่ในการบริการแขกผู้มาพักของโรงแรมองค์ประกอบต่าง ๆ ในส่วนนี้ประกอบด้วย

ก. FRONT DESK

เป็นส่วนต้อนรับและติดต่อกับแขกโดยตรง โดยทั่วไปจะออกแบบเป็น COONTER สำหรับทำงานและประกอบด้วยฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนต้อนรับและลงทะเบียนแขก (GUEST RECEPTION AND REGRISTRATION)

- ส่วนประชาสัมพันธ์ กุญแจห้อง ไปรษณีย์ภัณฑ์ ข่าวสารและเอกสารแนะนำ(INFORMATION , KEY , MAIL , MESSAGES AND BROCHURES)

- ส่วนเก็บเงินและแลกเปลี่ยนเงินตรา (CASHIER AND MONY CHANGING)

ข. TELEPHONE OPERATION , SOUND AND MESSAQE RELAYS

- TELEPHONE OPERATION นั้นเป็นส่วนทำหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบเกี่ยวกับ ระบบการติดต่อทางโทรศัพท์ทั้งหมดของโรงแรม

- SOUND AND MASSAQE RELEYS เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ควบคุมการเปิดเสียงเพลง เพื่อเป็น BACKGROUND ตลอดจนการแจ้งข่าวสารปรือประกาศต่าง ๆ

ค. ADVANCE RESERVATION OFFICE

แผนกจองห้องพักล่วงหน้าในโรงแรมขนาดใหญ่มักจะแยกออกจากส่วน Front desk เช่นกัน แต่ก็ต้องอยู่ใกล้กันพอที่จะประสานงานกันได้อย่างมีประสิทธิ ภาพ ดังนั้นโดยทั่วไปจึงมีการวางตำแหน่งส่วนนี้ไว้ด้านหลังส่วน Front desk และติดต่อกันได้โดยตรง และด้วยระบบสื่อสารด้วย

ง. FRONT OFFICE MANAGEMENT

แผนกบริการธุรกิจด้านหน้า เป็นส่วนที่ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานและประสานงานระหว่างส่วน front desk กับแผนกอื่นๆ ทั้งหมด ประกอบด้วยส่วนงานFront office manager, Head Cashier และเจ้าหน้าที่อื่นๆ ข้อสำคัญก็คือ ส่วนทำงาน ของ Front office manager จะต้องวางไว้ใกล้กับส่วน Front desk ที่มีทางจะถึงได้โดยตรงและต้องเข้าถึงได้จาก Lobby ส่วน office อื่น เช่น ฝ่ายบัญชี ฝ่ายเอกสาร อาจวางไว้ที่อื่นซึ่งสามารถติดต่อกันได้โดยสะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 PUBLIC TOILETS AND RESTROOM

ส่วนห้องน้ำ-ห้องส้วมสาธารณะนี้ ควรจัดวางในตำแหน่งที่ใกล้กับโถง ต้อนรับ (Main Lobby) ภัตตาคารและห้องอาหารส่วนตัว (Restaurant and Private dining room) ส่วนประชุมและส่วนจัดเลี้ยง (Banquet halls, ballrooms, convention rooms)

2. GENERAL ADMINISTRATION SPACE

เป็นส่วนทำงานของฝ่ายบริการทั้งหมด นอกเหนือจากส่วนบริหารธุรกิจการ ด้านหน้า (FRONT OFFICE) ทำหน้าที่รับผิดชอบดำเนินกิจการทั้งหมดของโรงแรม ซึ่งประ กอบด้วยส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่บริหารชั้นสูงของโรงแรม นอกจากนี้ยังมีส่วนทำงานของstaff ฝ่ายบริหารอื่นๆ ที่นอกเหนือจากส่วน Front office องค์ประกอบของพื้นที่ใช้สอยในส่วนนี้ประกอบด้วย

2.1 EXECUTIVE MANAGEMENT OFFICES

เป็นส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่บริหารชั้นสูงของโรงแรม ดังนั้นจึงมักออกแบบเป็นห้องทำงานส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ของแต่ละส่วน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

- ห้องทำงานผู้จัดการโรงแรม (General manager office)
- ห้องทำงานรองผู้จัดการ (Assistant manager office)
- ห้องทำงานผู้จัดการอาหารและแผนกจัดเลี้ยง(Food & Beverage manager office)
- ห้องทำงานผู้จัดการฝ่ายขาย (Sale manager office)
- ห้องทำงานผู้จัดการฝ่ายบุคคล (Personal manager office)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 SALE DEPARTMANT

เป็นส่วนทำงานของฝ่ายขาย (Sale staff) ฝ่ายประชาสัมพันธ์ และโฆษณา (Advertising & public relation) และ งานด้านเลขานุการต่างๆ (Secretaries)

2.3 ALL OTHER DEPARTMENT

เป็นส่วนทำงานของแผนกอื่นๆ ที่เหลือทั้งหมด ได้แก่ ฝ่ายบุคคล (Personal department) ฝ่ายจัดซื้อ (Purchasing Department)ฝ่ายค้นคว้าและปรับ ปรุง (Research & Developement) ฝ่ายรักษาความปลอดภัย(Security Department)ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าแผนกของแต่ละฝ่าย

2.4 CONFERENCE ROOM

เป็นห้องประชุมสำหรับเจ้าหน้าที่แผนกบริหารชั้นสูงอีกทั้งคณะกรรม การโรงแรม (Board of directors) เพื่อรายงานผลของกิจการหรือการปรึกษาหารือในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับกิจการของโรงแรม

2.5 TOILET FACILITIES FOR STAFF

ส่วนห้องน้ำ-ห้องส้วมสำหรับเจ้าหน้าที่และพนักงานในแผนกบริหารนี้ควรจัดให้มี โดยแยกชายหญิงออกจากกัน ในตำแหน่งที่เหมาะสม

3. CONCESSION AND SUBRENTAL SPACE

เป็นบริหารด้านการค้าที่ทางโรงแรมจัดขึ้นให้ขายบริการแก่แขกผู้มาพักเป็นหลัก แต่ก็ให้บริการแก่บุคคลฝ่ายนอกด้วย เป็นกิจการส่วนหนึ่งที่ทำรายได้ให้กับโรงแรมโดยทั่ว ไป กิจการจะอยู่ภายใต้การดำเนินงานของโรงแรม แต่ก็อาจให้บุคคลภายนอกเช่าไปดำเนินการก็ได้แล้วแต่นโยบายของโรงแรม ร้านค้าในส่วนนี้ประกอบด้วย

3.1 BARBER SHOP AND BEAUTY PARLOR

ก.BARBERSHOP เป็นส่วนที่จัดให้บริการแก่แขกสุภาพบุรุษใน ด้านการตัดผม โกนหนวด เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. BEAUTY PARLOR เป็นส่วนบริการด้านการเสริมสวยให้แก่แขกสุภาพสตรี

3.2 CIGAR AND NEWS STAND

เป็นส่วนบริการขายบุหรี่และหนังสือพิมพ์ ส่วนบริการนี้จะวางไว้ใน โถงต้อนรับตรงกันข้ามกับ Front desk

3.3 TELEGRAPH OFFICE

เป็นส่วนบริการด้านโทรเลข โดยทั่วไปบริการนี้จะมีเฉพาะในโรงแรมใหญ่เท่านั้น เพื่อลดภาระของส่วน Front desk

3.4 SUBRENTAL SPACE

เป็นส่วนร้านค้าซึ่งโรงแรมทั่วไปมักจะให้บุคคลภายนอกเช่าดำเนินการโดยเสียค่าเช่าหรืออาจตกลงในรูปแบบอื่นๆ เช่น แบ่งเปอร์เซนต์ของผลกำไร ประกอบด้วยร้านค้าทั่วไป เช่น Tailor, Drougstore, Florist shop, Gift shop เป็นต้นนอกจากนี้ก็มีพวกตัวแทนบริษัทนำเที่ยว ตัวแทนบริษัทการบิน และสำนักงานอื่นๆ

4. FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE

เป็นแผนกบริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม ทั้งแก่แขกผู้มาพักโรงแรมบุคคลภายนอกทั่วไป องค์ประกอบใหญ่ ๆ ของแผนกนี้แบ่งได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

4.1 FOOD SERVICE แผนกบริการด้านอาหารเป็นหลัก

4.2 BEVERAGE SERVICE แผนกบริการด้านเครื่องดื่ม

4.3 FOOD PREPARATION แผนกผลิตอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 FOOD SERVICE

คือแผนกให้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม ในส่วนต่างๆ โดยจะเน้นในเรื่อง การบริการอาหารเป็นหลัก ได้แก่ ภัตตาคาร Coffee shop ส่วนประชุมและจัดเลี้ยง รวมไปถึง Room Service ซึ่งเป็นส่วนบริการแก่ห้องพักแขกโดยตรงในเรื่องของอาหารและเครื่องดื่ม ในเรื่องจำนวนของส่วนบริการเหล่านี้อาจแตกต่างกันไปในแต่ละโรงแรม สำหรับในโครงการนี้จะประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

ก. MAIN DINING ROOM

Main dining หรือ Main restaurant นี้จัดว่าเป็นส่วนบริการอาหารหลักของโรงแรม ซึ่งมักจะบริการอาหารทั้ง 3 มื้อ โดยบริการอาหารนานาชาติ และมีหลายชนิด

ข. COFFEE SHOP

เป็นส่วนบริการอาหารในลักษณะง่ายๆ เป็นกันเองไม่มีพิธีรีตรองมาก อาหารก็เป็นแบบทำง่ายๆ เสร็จโดยรวดเร็วการบริการที่สะดวกรวดเร็วเป็นหลักสำคัญ โดยมาก ส่วนนี้จะเปิดบริการ 24 ชม.

ค. BANQUET OR FUNCTION ROOMS

funtion rooms นี้ โดยทั่วไปมีไว้บริการบุคคลภายนอก มากกว่าที่จะบริการเฉพาะแขก รายได้ของโรงแรมนั้นมีเปอร์เซนต์สูงที่มาจากการให้เช่าสถานที่ เพื่อการจัดเลี้ยง เพื่องานพิธีหรือสังสรรค์ต่างๆ ตลอดจนงานมงคล ประชุม แสดงนิทรรศการและการสัมมนา เป็นต้น

ง. ROOM SERVICE

เป็นส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม ที่จัดไว้สำหรับบริการห้องพักแขก สำหรับแขกที่ต้องการจะรับประทานอาหารในห้องพัก ซึ่งส่วนนี้จะจัดวางไว้ในห้องครัวใหญ่หรือใกล้กับห้องครัวใหญ่

4.2 BEVERAGE SERVICE

เป็นส่วนบริการด้านเครื่องดื่ม และการพักผ่อนหย่อนใจด้วยเสียงเพลงและการแสดงต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งประเภทออกได้เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. COCKTAIL LOUNGE

เป็นบริการพวกเครื่องดื่มเป็นพวกเหล้าเบียร์เป็นหลัก และอาจมีอาหารแกล้มเหล้าและเบียร์จัดบรรยากาศแบบง่ายๆ โดยมากจะเป็นพวกอาหารแกล้มเหล้าและเบียร์

ข. NIGHT CLUB

เป็นส่วนบริการด้านความบันเทิงเริงรมณ์ต่างๆ เพื่อความสนุกสนานและเพลิดเพลินของแขกในยามค่ำคืน เป็นส่วนที่มีการแสดงต่างๆ เช่น วงดนตรีและเวทีเต้นรำซึ่ง อาจเป็น Discotheque หรือเป็น Club ที่มีวงดนตรีเล่นบรรเลงบรรยากาศภายในจะค่อนข้างมืดสลัว จะเสริฟเครื่องดื่มพวกเหล้า เบียร์เป็นหลัก การจัดวางตำแหน่งมักนิยมจัดไว้ในส่วนชั้นใต้ดิน ทั้งนี้เพราะเป็นบริเวณที่มีเสียงดังพอสมควร ทั้งนี้ต้องสามารถติดต่อกับครัวใหญ่

4.3 PUBLIC TOILET FACILITIES

ส่วนห้องน้ำ-ห้องส้วม สำหรับบริการแขกผู้มาใช้บริการในส่วนทานอาหารต่างๆ นั้นควรจัดให้มีเพิ่มเติมนอกเหนือจากส่วน Toilets ของ Main Lobby อีกสัก1 แห่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อเป็นการบริการผู้มาใช้ส่วน Banquet Hall

4.4 FOOD PREPARATION

คือส่วนที่ทำหน้าที่ผลิตอาหารของโรงแรม เพื่อป้อนให้กับส่วนบริการด้านอาหาร และเครื่องดื่มต่างๆ ตลอดจนห้องพักแขก และห้องอาหารของพนักงานด้วย องค์ประกอบที่สำคัญในส่วนนี้คือ

ก. Main kitchen เป็นส่วนครัวใหญ่ของโรงแรมอาหารในส่วนบริการต่างๆ ส่วนใหญ่จะมาจากโรงครัวใหญ่นี้

ข. Storage area เป็นส่วนเก็บอาหารและเครื่องดื่ม รวมทั้งภาชนะและเครื่องใช้ในครัวด้วย ของครัวทั้งหมดควรวางไว้ในระหว่าง ส่วนตรวจรับของ(Recieving Area) ในแผนกแม่บ้าน และส่วนครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. GUEST - ROOM SPACE

ส่วนห้องพักแขกนี้อาจกล่าวได้ว่า เป็นหัวใจสำคัญของโรงแรมเลยทีเดียวเพราะเป็นส่วนบริการที่เป็นปัจจัยหลักของการทำรายได้ให้กับธุรกิจของโรงแรม องค์ประกอบของส่วนห้องพักแขกประกอบด้วย

5.1 GUEST ROOM

ห้องพัก (Guest room) สามารถแบ่งประเภทออกได้เป็น 4 ชนิด คือ

ก. SINGLE BED ROOM

ห้องนอนเดี่ยว (Single bed room) เป็นห้องพักที่มีเตียงนอนเพียงเตียงเดียวเหมาะสำหรับคนโสดทั่วไปที่เดินทางเพียงคนเดียว ห้องประเภทนี้ราคาไม่แพงนัก

ข. STANDARD DOUBLE ROOM

ห้องคู่มาตราฐาน (Standard double room) เป็นห้องพักที่จัดไว้บริการแขกที่เข้าพัก 2 คน โดยอาจจัดเตียงแบบนอนคู่ (Double bed) ไว้เพียง1 เตียง หรืออาจใช้เป็นเตียงเดี่ยวนอนคนเดียว 2 เตียง (Twin bed) ราคาประเภทนี้สูงกว่าห้องนอนเดี่ยว

ค. STANDARD SUITE

ห้องชุดมาตราฐาน (Standard suite) เป็นห้องพักซึ่งมีขนาดใหญ่เหมาะสำหรับ แขกที่มาเป็นครอบครัวโดยมีการจัดส่วนนั่งเล่น (Living area)พร้อมชุดรับแขกส่วนเตรียมอาหารเล็กๆ (Pantry) และบริเวณรับประทานอาหารด้วยอัตราค่าห้องพักประเภทนี้ค่อนข้างสูง จัดไว้สำหรับแขกที่ต้องการห้องพักที่พิเศษกว่า 2 ชนิดแรก

ง. EXECUTIVE SUITE

ห้องชุดพิเศษ (Executive suite) นี้จัดไว้ให้มีขนาดใหญ่และสวยงามเป็นพิเศษ เหมาะกับครอบครัวขนาดใหญ่ ซึ่งต้องการห้องพักที่มีลักษณะพิเศษสุด ประกอบด้วยส่วนนอนนั่งเล่นพักผ่อน ส่วนเตรียมอาการและรับประทานอาหารพร้อมสรรพอีกทั้งมีสิ่งอำนวยความสะดวกสบายครบครัน อาทิ โทรทัศน์ เครื่องเสียง ห้องพักประเภทนี้ราคาแพงมาก เหมาะอย่างยิ่งสำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรับแขกคนสำคัญ (V.I.P) นักธุรกิจชั้นนำตลอดจน เศรษฐีต่างๆและแขกเมืองเป็นต้น

5.2 ELEVATOR LOBBY FOR GUEST

ก. LOCATION

ตำแหน่งของโถงลิฟท์ สำหรับแขกนั้นต้องเห็นได้ชัดเจนจากส่วน Main lobby และจากส่วน Front desk เพื่อการใช้งานที่สะดวกและมีประสิทธิภาพอีกอย่างหนึ่ง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในส่วน Front desk สามารถเห็นแขกได้ทันทีนับออกจากโถงลิฟท์ เมื่อตอนจะตรวจเช็คออกจากโรงแรมไป นอกจากนี้ส่วนโถงลิฟท์ผู้โดยสารนี้ยังต้องมองเห็นได้ชัดเจนจากส่วน Sub entrance ซึ่งจัดไว้บริการผู้มาใช้ส่วนห้องอาหารต่างๆ ด้วย

ข. NUMBER OF ELEVATOR DETERMINATION

การหาจำนวนลิฟท์ผู้โดยสารของโรงแรมนั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรค่าหลายอย่างเช่น ข้อกำหนดมาตราฐาน จำนวนห้องพักของโรงแรม จำนวนชั้นของโรงแรมบุคคลภายนอกที่มาใช้บริการต่างๆ ของโรงแรม ตลอดจนถึงขนาดและความเร็วของลิฟท์เองก็มีส่วนสัมพันธ์อยู่ด้วย แต่อย่างไรก็ดี ค่าเฉลี่ยของโรงแรมต่างๆ ทั่วโลก เกี่ยวกับจำนวนของลิฟท์ที่จัดไว้บริการ มีลักษณะดังในรูป

จากกราฟจะเห็นได้ว่า ต้องใช้ลิฟท์ทั้งสิ้น 2.5 = 3 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค. ELEVATOR SPECIFICATION

Typical installation	Speeds (m/sec.)
Hotels òf 4-8 storeys	1.25
8-12 storeys	1.75
12-16 storeys	2.4

Capacities : 110-1600 kg. (2500-3000 lb) 16-22 persons

6. SPECIALLY ACCOMMODATION

โรงแรมชั้นหนึ่งจะมีส่วนเพิ่มเติมพิเศษ เพื่อให้บริการและความสะดวกสบายแก่แขกที่มาพักได้อย่างเต็มที่ ดังมีรายละเอียดดังนี้

6.1 SWIMMING POOL สระว่ายน้ำกลายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของโรงแรม ซึ่งโรงแรมชั้นหนึ่งทุกโรงแรมต้องมีส่วนนี้ ซึ่งจะมี TERRACE ขนาดใหญ่เพื่อให้แขกมาใช้นอนตากแดดได้อย่างเพียงพอรอบๆ สระซึ่งแขกจะออกกำลังกายพบปะสนทนากันในส่วนนี้จะมีที่นั่ง เพื่อให้แขกมานั่งดื่มได้ด้วย

6.2) SNACK BAR เป็นส่วนที่แขกสามารถจะมานั่งดื่มเครื่องดื่มได้ อาจจะมีที่นั่งแช่อยู่ในน้ำหรือบนพื้นบนขอบสระก็ได้ โดยทั่วไปมีที่นั่ง 5-10. ที่นั่ง ในส่วนนี้จะ มีเคาน์เตอร์และ ที่เก็บของ ตู้แช่เครื่องดื่มต่างๆ ส่วนนี้จะบริการไปยังโต๊ะรอบ ๆ สระได้ด้วย

6.3) FIRST AID เป็นส่วนบริการสำหรับแขกและพนักงานในลักษณะ การปฐมพยาบาลเท่านั้น ในกรณีที่แขกเกิดอุบัติเหตุ โดยปกติประกอบด้วย

6.4) GAME ROOM เป็นห้องเล่นเกมส์ต่างๆ ซึ่งควรอยู่ใกล้กับส่วนพัก ผ่อน LOUNGE ของแขก ประกอบด้วย

- โต๊ะบิลเลียด
- ห้องเล่นตู้เกมส์ เพื่อให้แขกหรือเด็กได้มีโอกาสพักผ่อนสมอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5) HEALTH CLUB เป็นส่วนบริการแขกผู้มาพัก และบุคคลภายนอก ซึ่งอาจมาใช้บริการในรูปของสมาชิก ต้องมีเนื้อที่กว้างขวางสำหรับการติดตั้งอุปกรณ์ในการ บริการร่างกายต้องมีแสงสว่างกระจายสม่ำเสมอ

6.6) SAUNA เป็นห้องอบไอน้ำ แยกชาย-หญิง คิดค่าบริการพอสมควร

6.7) LOCKER & TOILET กำหนดให้มีส่วนนี้เพื่อให้แขกสามารถเปลี่ยน เครื่องแต่งตัวและเก็บเสื้อผ้า โดยแยกชาย-หญิง

7.) GENERAL SERVICE SPACE

ส่วนบริการทั่วไปนี้ นับเป็นส่วน Non-productive space อีกส่วน หนึ่งของโรงแรม กล่าวคือไม่ได้เป็นพื้นที่ส่วนที่ทำรายได้ ให้กับโรงแรมโดยตรง และในส่วน นี้มีองค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

7.1) SERVICES' QUARTER

ก. SERVICE ENTRANCE

ข. TRUCK DOCK

ค. LOADING PLATEPORM

ง. RECEIVING ROOM

จ. CONTROL AND KEEPER

ฉ. GARBAGE ROOM

7.2) STAFF FACILITIES OR EMPLOYEES' QUARTERS

ก. EMPLOYEES' LOCKER AND TOILETS

ข. EMPLOYEES' DINING ROOM

ค. EMPLOYEES' LOUNGE

7.3) SERVICING OF ROOMS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4) HOUSEKEEPING OFFICE

7.5) LINEN ROOM

7.6) LAUNDRY

7.7) MAINTERNANCE SHOPS

7.8) FURNITURE STORAGE

7.9) BOILER ROOM

7.10) FUEL STORAGE

7.11) TRANFORMER VAULT

7.12) CHILLER ROOM

7.13) PARKING SPACE

7.1) SERVICES' QUARTER

ก. SERVICE ENTRANCE

บริเวณทางเข้าของส่วนบริการของโรงแรมนี้ จะต้องแยก ออกจากทางสัญจรของแขกหรือผู้ใช้บริการทั่วไปอย่างเด็ดขาด ทั้งนี้เพื่อความเป็นระเบียบ เรียบร้อยง่ายต่อการควบคุม

ข. TRUCK DOCK

เป็นส่วนจอดรถบริการ ได้แก่ รถขนอาหารและเครื่องดื่ม รถขยะและรถบริการอื่นๆ ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่ารถธรรมดาทั่วไป

ค. LOADING PLATFORM

เป็นบริเวณสำหรับขนถ่ายวัตถุดิบต่างๆ ที่นำมาส่งโดยการ ทำเป็นชานสำหรับเทียบรถบรรทุก แล้วขนสินค้าลงมาไว้บริเวณนี้ก่อน ดังนั้นจึงต้องมีการยก ระดับให้สูงประมาณ 0.90 - 1.20 เมตร เพื่อสะดวกในการขนสินค้าขึ้นลง การวางตำ แหน่งของส่วนนี้โดยทั่วไปก็วางไว้ติดกับส่วนจอดรถและเป็นส่วนทางเข้าของฝ่ายบริการทั้งหมด ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง. RECEIVING AREA

เป็นบริเวณที่จัดไว้เพื่อพักสินค้าหรือวัตถุดิบต่างๆ ที่ส่งเข้า มายังโรงแรม เพื่อรอการตรวจเช็คจากเจ้าหน้าที่ซึ่งได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม ผ้า ของใช้ ต่างๆ ตลอดจนอาหลั่ยและวัตถุดิบอื่นๆ แล้วจึงขนถ่ายไปยังห้องเก็บของแยกเฉพาะในส่วน ต่างๆ ต่อไป

จ. CONTROL AND TIME KEEPER

เป็นส่วนควบคุมการเข้าออกและการลงเวลาทำงานของ พนักงานฝ่ายบริการทั้งหมด มักจะอยู่รวมกับแผนกตรวจสอบและรับสินค้า

ฉ. GARBAGE ROOM

ส่วนเก็บขยะนี้จัดไว้เพื่อเก็บเศษอาหาร เศษกระดาษกระ ป๋องขวดเปล่าและของเหลือใช้ที่ทิ้งแล้วทั้งหลาย เพื่อรอการขนไปทิ้งหรือทำลายเสีย

7.2) STAFF FACILITIES OR EMPLOYEES' QUARTERS

เป็นส่วนที่จัดไว้บริการเจ้าหน้าที่และพนักงานของโรงแรมทั้งหมด ยกเว้นพวกเจ้าหน้าที่บริหารชั้นสูงของโรงแรม เป็นการจัดสวัสดิการแก่พนักงาน การวางตำ แหน่งอยู่ใกล้ทางเข้าออกของส่วนบริการต่าง ๆ ได้ง่าย องค์ประกอบต่างๆ ในส่วนนี้ประกอบด้วย

ก. EMPLOYEES' LOCKERS AND TOILETS

เป็นส่วนเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวของพนักงาน มีตู้เก็บของ(Lockers) พร้อมห้องน้ำ-ห้องส้วม จัดแยกเป็น 2 ส่วน คือ สำหรับพนักงานชายส่วนหนึ่ง และสำหรับ พนักงานหญิงอีกส่วนหนึ่ง โดยจัดให้อยู่ใกล้กัน

ข. EMPLOYEES' DINING ROOM

เป็นส่วนที่จัดไว้เป็นบริเวณรับประทานอาหารของพนักงานในฝ่าย ต่างๆ เช่น bellmen, maids, elevator, operators, kitchen staffs และ staff ในส่วนอื่นๆ อีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.3) SERVICING OF ROOMS

เป็นส่วนที่จัดไว้สำหรับบริการห้องพักแขก โดยจัดเป็นโถงบริการ แยกไว้แต่ละชั้นของส่วนห้องพักแขก การติดต่อในระหว่างชั้นทำได้ด้วยลิฟท์บริการ (Service elevators) และที่สำคัญต้องไม่รบกวนห้องพักแขก องค์ประกอบในส่วนนี้มีดังนี้

ก. SERVICE ELEVATORS AND SERVICE LOBBY

ข. SERVICE BOY ROOM

ค. LINEN STORE

ง. PORTOR'S OR CLEANER'S STORE

จ. LINEN CHUTE

ฉ. TRASH CHUTE

ก. SERVICE ELEVATORS AND SERVICE LOBBY

เป็นส่วนสัญจรของพนักงานบริการต่างๆ ต้องแยกออกจาก ส่วนสัญจรของแขกผู้มาพัก การออกแบบส่วนนี้ต้องคำนึงถึงลักษณะของการบริการประกอบคือ ความกว้างบริเวณโถงบริการต้องเพียงพอสำหรับรถเข็นและอุปกรณ์ต่างๆ ในขณะที่ต้องยืนรอ ลิฟท์

ข. SERVICE BOY ROOM

เป็นบริเวณทำงานของพนักงานบริการประจำชั้น โดยทั่วไป จัดเป็นเคาน์เตอร์เล็กๆ พร้อมเก้าอี้ พนักงานที่จุดนี้จะอยู่ประจำ 24 ชม. โดยผลัดเวรกัน

ค. LINEN STORE

เป็นส่วนเก็บผ้าประจำในแต่ละชั้น ส่วนใหญ่จัดเป็นห้องแยก จากส่วนอื่นขององค์ประกอบในส่วน Servicing of rooms

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.4) HOUSE - KEEPING OFFICE

เป็นห้องทำงานของฝ่ายแม่บ้าน ซึ่งมีส่วนทำงานของหัวหน้าแม่บ้าน (Executive housekeeper) และผู้ช่วย (Assistan housekeeper)

7.5) LINEN ROOM

เป็นส่วนเบิกจ่ายผ้าทุกชนิด นับได้ว่าส่วนนี้เป็นศูนย์กลางการติดต่อ ของพนักงานอยู่ประจำ และเป็นส่วนทำการซ่อมแซมผ้าที่ชำรุดต่างๆ ด้วย โดยอยู่ในความควบ คุมดูแลของแม่บ้าน การวางตำแหน่งควรวางอยู่ใกล้กับห้องซักรีด และที่ทำงานแม่บ้าน

7.6) LAUNDRY

ส่วนซักรีดนี้เป็นบริการที่อาจจะดำเนินการโดยโรงแรมเอง หรือ ให้ผู้อื่นเช่าดำเนินการก็ได้ สำหรับโรงแรมชั้นหนึ่งขนาดใหญ่แล้วจะดำเนินการเองเสียเป็น ส่วนใหญ่

7.7) MAINTENACNE SHOPS

แผนกซ่อมบำรุงมีหน้าที่ซ่อมแซมแก้ไขเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ที่ ชำรุดของโรงแรมทั้งหมด รวมทั้งการซ่อมแซมแก้ไขและดูแลระบบทางวิศวกรรมต่างๆ ด้วย

7.8) STORES

เป็นส่วนที่ใช้ทำการเก็บของต่างๆ ของโรงแรมทั้งหมด

7.9) BOILER ROOM

เป็นส่วนเก็บเครื่องจักรกลในการต้มน้ำร้อนและท่อไอน้ำ เพื่อแจก จ่ายไปสู่ส่วนต่างๆ ของโรงแรม ได้แก่ ครัว ห้องพักแขก ห้องซักรีด เป็นต้น

7.10) FUEL STORAGE

เป็นส่วนเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้กับห้องเครื่องต่างๆ ลักษณะการ เก็บอาจทำเป็นแท้งค์ตั้งลอย หรือทำเป็นแท้งค์ใต้ดิน ซึ่งวิธีหลังนี้จะมีความปลอดภัยมากกว่า การวางตำแหน่งควรอยู่ใกล้กับห้อง Boiler

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบ	ลักษณะทั่วไป
Private Manual Branch-Exahange (Pmbx or Pbx)	การโทรศัพท์เข้า-ออก กระทำโดยเชื่อมระบบการติดต่อภายใน เข้ากับระบบการติดต่อภายนอก โดยผ่านพนักงานต่อสายโดยอาศัยข่ายการติดต่อจะสามารถติดต่อภายในได้ 50 คู่สายและติดต่อภายนอกได้ 10 คู่สายโดยใช้พนักงานต่อสาย 2 คน
Private Automatic Brach Exchange (Pabx of Pbx)	เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายในหรือภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสายเหมาะกับการใช้ในธุรกิจโรงแรมซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย
Private Manual Exchahge (PMX) and Private Automatic Exchange (PAX)	เป็นระบบการติดต่อสู่บริเวณที่เป็นสาธารณะโดยแยกระบบเป็นอิสระ โดยมีการกำหนดขอบเขตของการติดต่อเอาไว้
Intercom or Direct Spech System	เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายในปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สายถ้าเป็นการติดต่อจากห้องพักสู่บริเวณที่ถูกจำกัดไว้ เช่น บาร์ ห้องบริการ ห้องผู้จัดการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 เทเล็กซ์ (โทรพิมพ์) และอุปกรณ์ติดต่ออื่นๆ

ก. โทรพิมพ์ เป็นอุปกรณ์การพิมพ์ซึ่งสามารถติดต่อได้โดย ตรง จากผู้ส่งถึงผู้รับเป็นอุปกรณ์การพิมพ์ ซึ่งประกอบอยู่รวมกันทั้งภาคส่งและภาครับ

ข. โทรทัศน์วงจรเปิด เป็นอุปกรณ์ซึ่งติดตั้งเพื่อใช้ในการ รักษาความปลอดภัย ในการนำไปใช้อาจมีขีดจำกัดในเรื่องความสว่าง การใช้แสง และไม่ สามารถทนต่อในที่มีอุณหภูมิสูงได้ และในการให้แสงสว่างจะต้องมีการป้องกันแสงที่จะฉายถูก ตัวกล้องโดยตรง

1.3 ระบบเสาอากาศสำหรับเครื่องรับโทรทัศน์ภายในโรงแรม โดยปกติเครื่องรับโทรทัศน์จะต้องใช้เสาอากาศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับ ซึ่งในระบบการรับสัญญาณในปัจจุบันที่นิยมใช้มีอยู่ 2 ระบบ คือ

- ระบบการใช้เสาอากาศเดี่ยว

เป็นที่นิยมมากในปัจจุบัน เพราะทำให้อาคารดูสวยงามไม่ เกะกะรุงรังและตรงตามประโยชน์ใช้สอย คือ เสาอากาศเสาเดี่ยว ใช้ร่วมกันได้ทั้งอาคาร หลักการทำงานกระทำโดยต่อสายจากเสาอากาศเดี่ยวผ่านเข้าเครื่อง Signal Splitter ระบบการรับของโทรทัศน์ก็จะกลายเป็น Cable Vision ทำให้สามารถกระจายไปตามจุด ต่างๆ ได้โดยมีความสวยงาม และประหยัด

- ระบบการใช้จานเสาอากาศ (Satellite)

เป็นระบบที่เริ่มเข้าสู่ความนิยมโดยเร็วในต่างประเทศ เพราะประสิทธิภาพการทำงานดีกว่าการใช้ระบบเสาอากาศเดี่ยวสามารถรับสัญญาณในไมโครเวฟจากภายในประเทศและจะจาก ภายนอกประเทศได้ โดยผ่านสัญญาณโทรทัศน์จากดาว เทียมแล้วป้อนเข้าสู่ทุก ๆ จุดที่มีการติดตั้งเครื่องรับสัญญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.3 ระบบขนส่งในอาคาร

1.) ระบบลิฟท์ (ELEVATOR)

ลิฟท์เป็นระบบขนส่งในแนวดิ่งที่ให้ความเร็วและมีประสิทธิภาพในการสัญจรมากที่สุดในบรรดาระบบขนส่งอื่น ๆ ในอาคาร ซึ่งอาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 5 ชั้น ขึ้นไปจะต้องติดตั้งระบบขนส่งลิฟท์ในอาคารด้วย

ประเภทของลิฟท์

ระบบลิฟท์แบ่งตามการขับเคลื่อนได้เป็น 2 ประเภทคือ

1) ELECTRIC ELEVATOR เป็นระบบที่ใช้พลังงานไฟฟ้าป้อนให้มอเตอร์เพื่อการขับ เคลื่อนลิฟท์โดยตรง แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

- GRARLESS TRACTION, MULTIVOLTAGE CONTROL เป็นระบบลิฟท์ชนิด ไม่มีเกียร์ใช้กับอาคารที่สูงมากกว่า 10 ชั้นขึ้นไปและใช้ขนส่งคน (PASSENGER SERVICE) อย่างเดียว ความเร็วตั้งแต่ 150 เมตร /นาทีขึ้นไป

- GEAR TRACTION, MULTIVOTACE CONTROL เป็นระบบลิฟท์ชนิดที่มีเกียร์ สามารถใช้ในการขนส่งและคน ความเร็วประมาณ 15 - 105 เมตร/นาที

- GEAR TRACTION, RHOESTATIC CONTROL เป็นระบบลิฟท์ที่มีเกียร์สามา รถควบคุมความต่างศักย์ได้ ใช้กับความเร็วสูงและต่ำได้ การจอดตามชั้นต่างๆ ไม่เหลื่อมล้ำ

2) ELECTRIC-MIDRALIC ELEVATOR ใช้พลังงานไฟฟ้าป้อนให้แก่มอเตอร์เครื่อง ปั้มไฮดรอลิค เพื่อขับเคลื่อนโดยใช้ระบบไฮดรอลิค

ระบบลิฟท์แบ่งตามประโยชน์ใช้สอยได้เป็น

1 ลิฟท์โดยสาร

2 ลิฟท์บริการ(ขนของ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 ลิฟท์โดยสาร

ควรจะมองเห็นได้ชัดเจน เมื่อเข้ามาในโถงของโรงแรมและการ จัดกลุ่มของลิฟท์ควรอยู่ใกล้กับกลุ่มของบันได ซึ่งอาจใช้เป็นการติดต่อในเวลาฉุกเฉินได้ระบบ จากโถงรอลิฟท์ไปยังส่วนต่าง ๆ ของอาคารไม่ควรเกิน 30 เมตร (100 ฟุต)

- ห้องเครื่องลิฟท์

จะอยู่เหนือช่องที่ติดตั้งลิฟท์ ซึ่งจะต้องมีเนื้อที่พอเพียงสำหรับติด ตั้งเครื่องกลและเครื่องควบคุม ตลอดจนเนื้อที่สำหรับติดตั้งรอการระบายความร้อนของห้อง เครื่องมีความจำเป็นมาก

2 ลิฟท์บริการ

ลิฟท์บริการจะต้องมีขนาดใหญ่พอที่จะสามารถขนเฟอร์นิเจอร์ที่จำ เป็นทั่วไปได้ เช่น เตียง อ่างอาบน้ำ ฯลฯ หรือสามารถขนผู้ป่วยออกจากโรงแรมได้

การออกแบบห้องโดยสาร

- ขนาดต้องแปลตามลักษณะการใช้ส่วนใหญ่จะมีขนาด 2.5-3.0 เมตร
- ความสูง 2 เมตร
- น้ำหนักบรรทุก 1400 กก. - 2500 กก.
- ความเร็ว ใช้ความเร็วแบบเดียวคือ 0.5 เมตร/วินาที
- ความปลอดภัยใช้มาตรฐานเดียวกับลิฟท์โดยสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบป้องกันอัคคีภัย

ระบบป้องกันเพลิงไหม้, ดับเพลิง และการหนีไฟ เป็นระเบียบที่มีความ สำคัญต่อความปลอดภัยของผู้ที่อยู่ภายในโรงแรมเป็นอย่างยิ่ง

ลักษณะเครื่องมือเครื่องใช้ในการดับเพลิง

- เครื่องมือที่ติดกับรถดับเพลิง
- เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและควบคุมการใช้ด้วยมือ
- เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและใช้การควบคุมการทำงานโดยอัตโนมัติ
- เครื่องมือสามารถนำเคลื่อนที่ไปใช้ยังที่ต่างๆ ได้

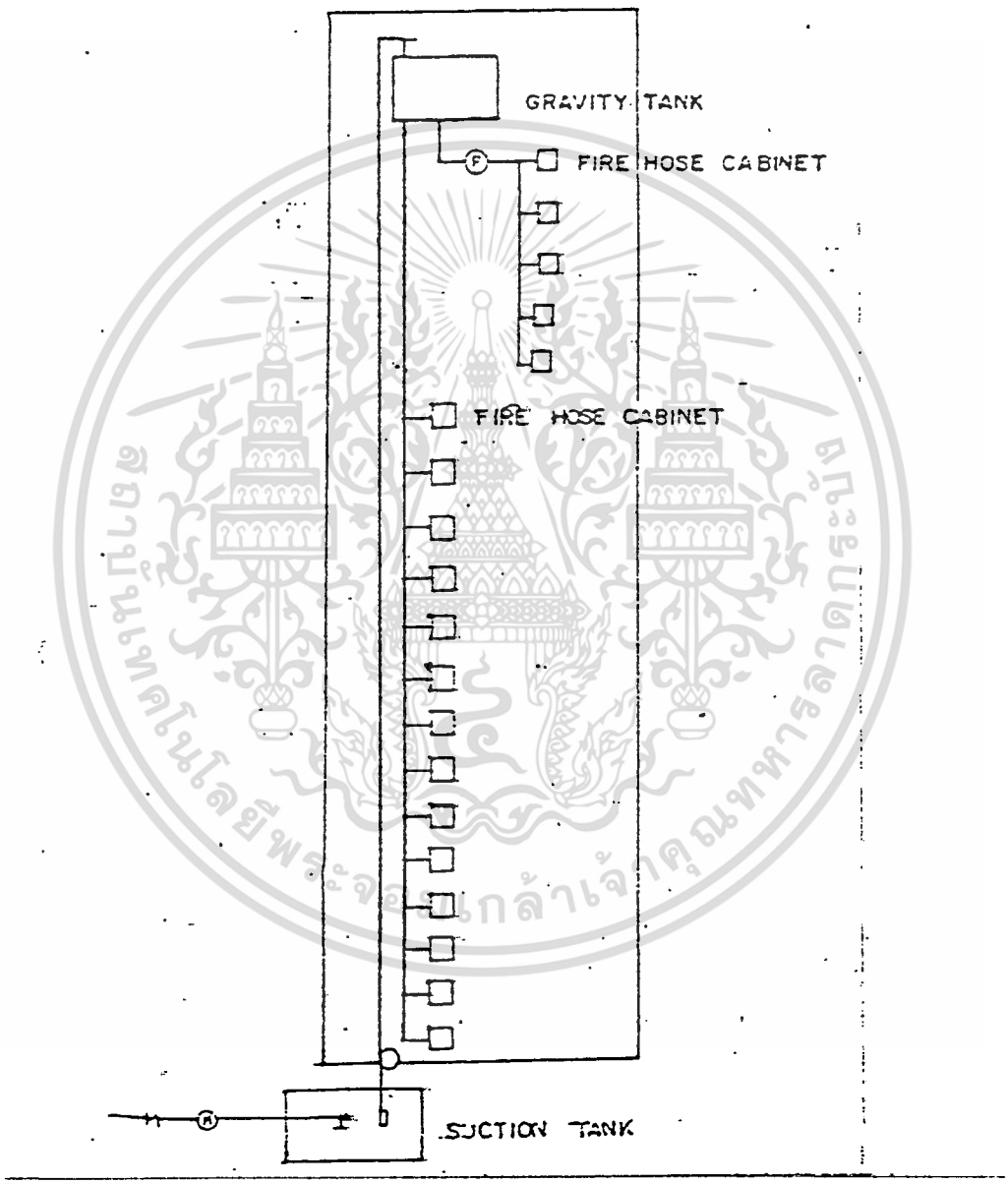
1. รถดับเพลิงและเครื่องมือที่ติดมากับรถ ขนาด, ชนิด และจำนวนของอุปกรณ์ และรถยนต์ดับเพลิง ขึ้นอยู่ กับอุปกรณ์ ในแต่ละท้องที่ ๆ มีอยู่ไม่แน่นอน แต่สามารถยึดถือมาตรฐานในการออกถนน, ทาง เข้า

2. เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและควบคุมด้วยมือ เครื่องมือเหล่านี้ แบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอยได้เป็น - สัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ ซึ่งเป็นชนิดที่ใช้การกดปุ่มแจ้งเหตุ

- อุปกรณ์ดับเพลิง ได้แก่หัวฉีดดับเพลิงและอุปกรณ์ ซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้จะเชื่อมอยู่กับแหล่งเก็บน้ำหลักของโรงแรม (Water Tower) เพราะต้องการแรงดันน้ำที่สูงแดงเก็บสายหัวฉีดภายในโรงแรมควรจะมีการติดตั้งทุกๆ 20 เมตรในทุกๆ ส่วนที่มีการสัญจรหลัก

(รูปหน้าต่อไป)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

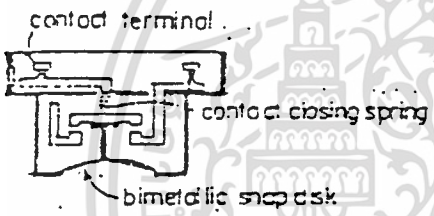
รูปอุปกรณ์ดับเพลิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

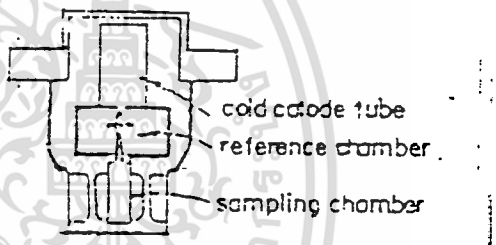
3. เครื่องมือที่ติดตั้งตายตัวและควบคุมการทำงานโดยอัตโนมัติ สามารถแบ่งออกตามประโยชน์ใช้สอย ได้ดังนี้

ก. อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้

อุปกรณ์แจ้งเหตุเพลิงไหม้มีหลายชนิด สามารถเลือกใช้ได้ตามความต้อง การเช่น เครื่องมือดักจับความร้อน เครื่องดับจับควัน เครื่องดักจับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งระบบเหล่านี้สามารถควบคุมให้ทำงานแจ้งเหตุเพลิงไหม้หรือทำงานร่วมกับระบบอื่นๆ ได้ ในทันที เช่น ระบบสปริงเกอร์ ระบบป้องกันควัน ฯลฯ

ภาพแสดงเครื่องจับความร้อน

ภาพแสดงเครื่องจับควัน

ข. อุปกรณ์ดับเพลิงอัตโนมัติ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการดับเพลิงอัตโนมัติ แบ่งออกตามตัวกลางที่ใช้กับไฟมีดังนี้

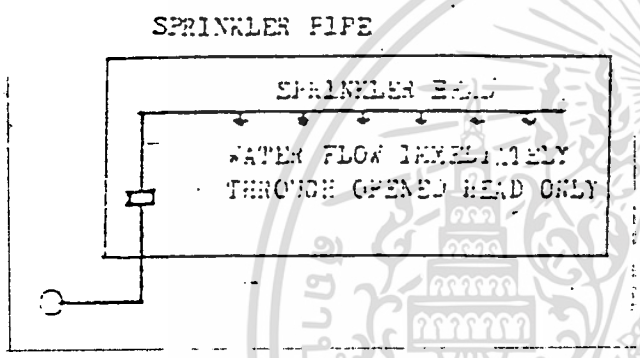
- อุปกรณ์ที่ใช้น้ำ
- อุปกรณ์ที่ใช้ก๊าซ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

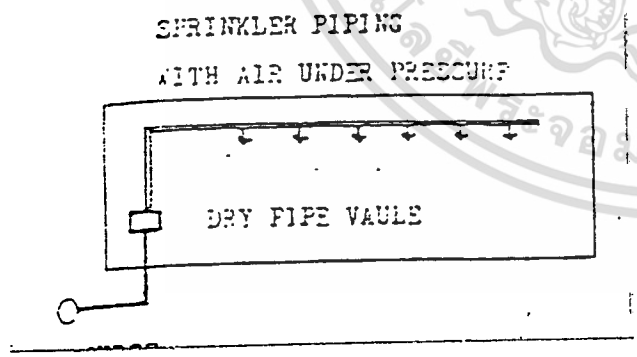
อุปกรณ์ที่ใช้น้ำ ได้แก่ ระบบสปริงเกอร์ (Sprinkler System)

ตำแหน่งที่ติดตั้ง ตำแหน่งของตัวสปริงเกอร์จะอยู่ในส่วนใต้เพดาน และ สปริงเกอร์ 1 ตัว สามารถครอบคลุมพื้นที่การดับไฟได้ 16 ตารางเมตร

ระบบการทำงานของสปริงเกอร์ แบ่งออกเป็น 4 ระบบ ดังนี้

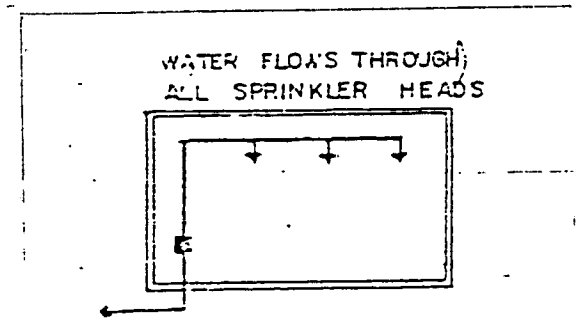

<u>ระบบท่อเปียก</u> (Wet Pipe System) ในระบบท่อของสปริงเกอร์ จะมีน้ำที่มีแรงดันอยู่ตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิด และน้ำที่มีแรงดันสูงจะพ่นกระจายลงมาระบบนี้เหมาะสำหรับอาคารสถานที่ทั่วๆ ไปที่ไม่มีการแข็งตัวของน้ำภายในท่อ

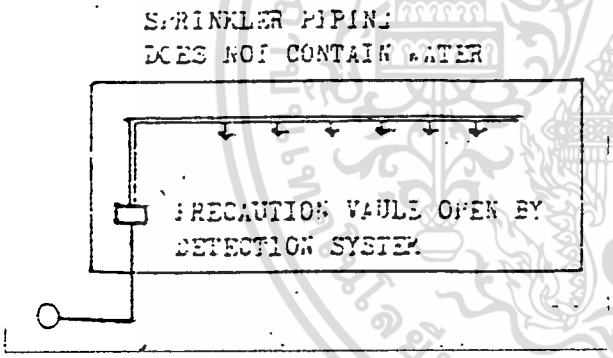
<u>ระบบท่อแห้ง</u> (Dry Pipe System) การทำงานของกลไก เช่นเดียวกับระบบท่อเปียกแต่มีการแก้ไขข้อบกพร่องในกรณีที่อาคารอยู่ในเขตหนาว น้ำในท่ออาจมีการแข็งตัว ดังนั้นจึงทำให้ระบบท่อเป็นระบบท่อแห้ง จนกว่ากลไกที่หัวสปริงเกอร์ทำงาน แรงดันอากาศในท่อลดลงน้ำก็จะเข้าไปแทนที่ในท่อ และพ่นออกมาจากหัวสปริงเกอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Preaction System

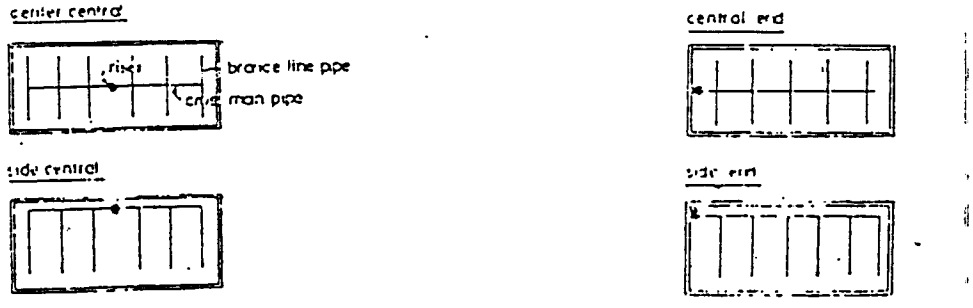
ปรับปรุงมาจากระบบท่อแห้งเนื่องจากระบบท่อแห้งต้องรอเวลาในการที่จะทำให้น้ำไหลไปตามท่อ การปรับปรุงทำโดยนำเอาระบบเครื่องจับควันและความร้อนมาใช้สัมพันธ์กับการทำงานคล้ายระบบท่อแห้งแต่ได้มีการบังคับวาวล์ปิดเปิดของระบบท่อด้วยเครื่องดักจับความร้อนหรือเครื่องดักจับควันทำให้มีน้ำเข้าไปอยู่ในท่อ เพื่อรอเวลาให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์ทำงานได้

Deluge System

นำระบบท่อแห้งมาใช้กับระบบหัวสปริงเกอร์เปิดและระบบดักจับความร้อนและควันการทำงานกระทำโดยการบังคับวาวล์เปิดปิดด้วยเครื่องดักจับควันหรือเครื่องดักจับความร้อนเมื่อวาวล์เปิด น้ำก็จะไหลผ่านท่อและพ่นออกจากหัวสปริงเกอร์ได้ทันที

การวางผังการเดินท่อของสปริงเกอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ที่ใช้ก๊าซ

ก๊าซที่ใช้ในปัจจุบันมี 2 ชนิด คือ ฮาลอน 1301 และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

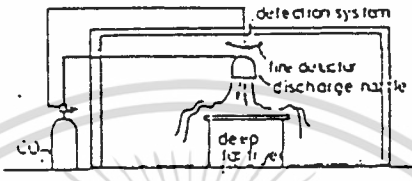
ก๊าซฮาลอน 1301 ทำหน้าที่หยุดปฏิกิริยาลูกโซ่ของระบบเผาไหม้จากโมเลกุลหนึ่งไปยังอีก โมเลกุลหนึ่ง ได้ภายในระยะเวลา 10 วินาที ลักษณะของฮาลอน 1301 เป็นก๊าซเหลวไม่ เป็นอันตรายต่อคนและมีประสิทธิภาพดีที่สุด เหมาะกับห้องที่มีอุปกรณ์อิเลคโทรนิคส่วนการใช้ ก๊าซฮาลอน 1301 ในการดับเพลิงคิดเป็นอัตราส่วนก๊าซฮาลอน 1 กก. ต่อปริมาตรห้อง 3 ลูกบาศก์เมตร การควบคุมการทำงานของระบบนี้ ควบคุมโดยใช้เครื่องจับความร้อน-ควัน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รูปแสดงการทำงานของระบบดับเพลิงก๊าซฮาลอน 1301

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ลักษณะการทำงานและข้อกำหนดในการใช้ คล้ายกับ ระบบก๊าซฮาลอน 1301 มีข้อเสีย คือ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ไม่เอื้ออำนวยต่อระบบการ หายใจของมนุษย์

ภาพแสดงการทำงานของระบบดับเพลิงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

2.4 เครื่องมือที่สามารถนำเคลื่อนที่ไปยังที่ต่างๆ ได้

ส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องมือขนาดเล็ก น้ำหนักเบา บรรจุในภาชนะที่มีความคล่องตัวในการใช้งาน การดับเพลิงจะใช้ระบบการทำงานของก๊าซหรือสารเคมี (รัศมีทำการ 75 ฟุต)

3.3.4 ระบบป้องกันฟ้าผ่าและสายล่อฟ้า

โดยปกติระยะฟ้าผ่าจะมีค่าเท่ากับ 40 เมตร ฉะนั้น อาคารที่สูงกว่า 40 เมตรมีโอกาสเกิดฟ้าผ่าลงด้านข้างของอาคารได้ จึงควรมีสายนำลง ให้ทำหน้าที่เป็นสายอากาศล่อฟ้าด้วย

เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่อาคารที่ถูกฟ้าผ่า หรือเกิดอันตราย แก่คนและสัตว์ในบริเวณใกล้เคียง อันเป็นผลมาจากฟ้าผ่าดังกล่าวแล้วจึงควรจัดทำระบบป้องกันวิธีที่ดีและปลอดภัยที่สุดเท่าที่รู้จักกันในปัจจุบันนี้ก็คือ วิธีของฟาราเดย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนประกอบของระบบป้องกันฟ้าผ่าแบบฟาราเดย์

ระบบป้องกันฟ้าผ่าแบบฟาราเดย์ประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 3 ส่วน คือ

1. สายอากาศล่อฟ้า (AIR TERMINAL)
2. สายนำลงดิน (DOWN CONDECTER)
3. รากสายดิน (EARTH ELECTRODE)

ระบบการกำจัดขยะ

ขยะที่เกิดขึ้นจากโรงแรมนับเป็นขยะที่เกิดขึ้นโดยมีองค์ประกอบสำคัญหลายชนิด เช่น เศษอาหาร เศษภาชนะ พลาสติก โลหะ เศษแก้ว ฯลฯ ปริมาณขยะในแต่ละวันจะมี ปริมาณ 0.25 ลิตรต่อคน

1) ขบวนการในการกำจัด

1.1 การเก็บกักขยะ (Refuse and Garbage Collection)

ก. Chuter ในอาคารของโรงแรมที่มีความสูง Chuter จะ เป็นตัวรับและเชื่อมการติดต่อจากแต่ละชั้น ลงไปสู่ห้องเก็บขยะ (Depot) ซึ่งอยู่ในส่วนบริ การ

ข. Waste Pulding System ใช้เก็บขยะเปียกที่เป็นชิ้น เล็กชิ้นน้อย หรือเป็นตะกอน ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากครัว หรือบริเวณที่ล้างจาน ในขบวนการ เก็บนี้จะต้องทำการแยกรวบรวมเศษอาหารหรือขยะก่อนที่จะทำการขนส่งไปยังที่เก็บขยะต่อไป

ค. Individual Refuse Bins and Sacks กระสอบถัง เก็บขยะสามารถใช้ได้ในห้องพักของแขก โดยการนำมาเก็บรวบรวมขยะลงไปทิ้งที่ Chuter เพื่อให้ลงสู่ถังเก็บใหญ่ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 การกำจัดขยะ

ก. Incineration เป็นระบบการกำจัดขยะที่มีความต่อเนื่อง โดยมีการระยะการขนส่งและเก็บกักน้อยที่สุด มีการใช้พลังงานความร้อนมาใช้ ให้เป็นประ โยชน์ในขบวนการกำจัด (การเผา)

ข. การนำขยะออกไปทิ้ง (Transportation)-

ในการวางผังควรจะกำหนดเส้นทางสำหรับการบริการในการนำ ขยะจากแหล่งที่เก็บขยะออกไปทิ้ง

ระบบหมุนเวียน (Recycling) ของขยะอาจเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ขบวนการ กำจัดขยะ มีความประหยัดขึ้น เช่น เศษอาหารจากภัตตาคาร สามารถนำไปใช้เลี้ยงสัตว์ซึ่ง ในการเก็บอาจต้องเก็บเอาไว้ภายในห้องเย็นเพื่อรอการขนถ่าย หรือเศษกระดาษ-เอกสาร พลาสติก แก้ว ฯลฯ อาจสามารถนำเข้าสู่ขบวนการหมุนเวียนได้เช่นกัน

การนำขยะออกไปทิ้งนั้นกระทำได้โดยผ่านขบวนการ 2 ขบวนการ คือ

- ใช้รถเข็น

เป็นยานพาหนะขนาดเล็กสามารถใช้สำหรับการขนขยะภายในโรงแรมจาก ห้องต่างๆ ลงสู่ปล่องทิ้งขยะ (Chutes)

- รถบรรทุกขยะ

เป็นยานพาหนะขนาดใหญ่ที่จะรับขยะจากห้องเก็บ (Depot) ไปสู่ขบวนการ การกำจัดขยะสาธารณะต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์นโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม และเชิงเทคนิค

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม กายภาพ

4.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านนโยบาย

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)ภาครัฐได้กำหนดนโยบายที่จะพัฒนากระจายความเจริญและรายได้ไปสู่ส่วนภูมิภาคนอกจากนี้ก็ยังจะปรับปรุงและขยายระบบบริการพื้นฐานให้เพียงพอกับความต้องการ ซึ่งจะเป็นการสร้างงาน และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนทางหนึ่ง

ส่วนแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ 7 ภาครัฐมุ่งที่จะส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่ 6 โดยส่งเสริมให้เอกชนเข้ามามีบทบาทในการลงทุนด้านการบริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวมากขึ้นจากการศึกษาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พบว่าจังหวัดตรังมีศักยภาพสูงจึงมีความเป็นไปได้ที่ตลาดการท่องเที่ยวจะกระจายเข้าไปถึง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดนโยบายพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง โดยจะทำการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆพร้อมทั้งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว และประสานประโยชน์กับการพัฒนาเศรษฐกิจสาขาอื่นๆ ควบคู่กันไป โดยเร่งชักจูงและให้ความร่วมมือกับธุรกิจเอกชน ให้มีส่วนร่วมในด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นตน และการลงทุนด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พร้อมทั้งเร่งส่งเสริม ชักจูง และประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดตรังให้มากขึ้น ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยว และประสานประโยชน์กับการพัฒนาเศรษฐกิจสาขาอื่น ๆ ควบคู่กันไป โดยเร่งชักจูงและให้ความร่วมมือกับธุรกิจเอกชน ให้มีส่วนร่วมในด้านการพัฒนาแหล่งท่งเที่ยวในท้องถิ่นตน และการลงทุนด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว พร้อมทั้งเร่งส่งเสริม ชักจูง และประชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาสู่จังหวัดตรังให้มากขึ้น ทั้งจำนวนนักท่องเที่ยว และวันพักแรม

โดยสรุปจะเห็นได้ว่านโยบายและโครงการต่างๆของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบเมือง และการท่องเที่ยวจังหวัดตรัง ตั้งแต่ระดับประเทศ ภาค และ ระดับจังหวัด ล้วนแต่มีส่วนสนับสนุนการพัฒนาเมืองและการท่องเที่ยวของจังหวัดตรังทั้งสิ้น และจังหวัดตรังซึ่งมีความพร้อมในด้านปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาเมือง และการท่องเที่ยว พร้อมทั้งมีนโยบายและโครงการของรัฐ ซึ่งจะเป็นแกนนำในการดำเนินการ ย่อมทำให้แนวโน้มการเจริญเติบโตของจังหวัดตรัง จะเป็นไปอย่างเด่นชัดและอยู่ในระดับสูงต่อไป

4.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปมีการขยายตัวอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 10.5 ต่อปี อันเป็นผลมาจากการขยายตัวในสภาพอุตสาหกรรมและการบริการจวบจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 ได้มีการกำหนดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 8.2 ต่อปี โดยเน้นการส่งออก การท่องเที่ยว และการลงทุนให้สูงขึ้น

ภาคใต้มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม 112,470 ล้านบาทคิดเป็นร้อยละ 13.05 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ จัดเป็นลำดับที่ 6 รองจากภาคเหนือและภาคกลางโครงสร้างทางเศรษฐกิจมีการผลิตสาขาการเกษตรสูงสุดรองลงมาได้แก่ สาขาการบริการ

จังหวัดตรังมีมูลค่ามวลรวมผลิตภัณฑ์ ในปี 2532 มีมูลค่า 11,041.8 ล้านบาท สูงเป็นอันดับที่ 5 ของภาคใต้ โดยคิดเป็นรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากรเท่ากับ 20,486 บาทโดยพื้นฐานของเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับ สาขากสิกรรม การค้าส่งและค้าปลีก การประมง การบริการและป่าไม้ และเนื่องจากจังหวัดตรังมีแร่ธาตุที่สำคัญหลายชนิด จึงทำให้มีการลงทุนทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่ก้นมาก เศรษฐกิจของจังหวัดตรัง พัฒนาจากความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ ในฐานะเป็นจังหวัดที่มีการคมนาคมขนส่งพร้อม ทั้งการคมนาคมทางบก น้ำ อากาศโดยมีเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางรถยนต์ รถไฟ เรือ และท่าอากาศยาน จากการพัฒนาระบบบริการพื้นฐานต่างๆ มีส่วนส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางพานิชยกรรม การบริการต่างๆ และการลงทุนทางอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิตเกี่ยวกับการเกษตร และที่ใช้วัตถุดิบท้องถิ่นเทศบาลเมืองตรังมีอัตราการขยายตัวในทางเศรษฐกิจที่สูง มีจำนวนของสถานประกอบการต่างๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นร้านค้าปลีก และร้านค้าบริการ โดยมีจำนวนร้อยละ 88.68และในปี พ.ศ. 2534 มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 11,041.8 ล้านบาท

โดยสรุปสภาวะเศรษฐกิจและแนวโน้มความเจริญเติบโตทั้งระดับประเทศ ภาคจังหวัด มาจนถึงชุมชนเทศบาลเมืองตรัง ซึ่งเป็นศูนย์กลางการพานิชยกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวของจังหวัด แสดงให้เห็นถึงสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน ด้านธุรกิจบริการ และธุรกิจการค้า เพื่อรองรับการเติบโตของเมือง พร้อมทั้งจะเป็นการสนับสนุนการลงทุน และการกระจายรายได้ทางหนึ่งด้วย

4.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสังคม

สภาพสังคมโดยทั่วไปจำนวนประชากรในปี 2535 มีจำนวนประชากร 56.9ล้านคน ระดับอัตาการเพิ่มของประชากรร้อยละ 2.34 ภาคใต้ในปี 2533 มีจำนวนประชากร 7,112,762 คน คิดเป็นร้อยละ 13% ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ

จังหวัดตรังในปี 2535 มีจำนวนประชากร 540,079 คน โดยความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ 4,941.439 ตารางกิโลเมตร ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธระบบสาธารณบริโภคและสาธารณบริการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นบริการของสังคม ได้มีการพัฒนาไปมาก จากความพร้อมในหลายๆ ด้าน ทำให้แนวโน้มการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวสูงขึ้น จากปี 2535 จำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 142,201 โดยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 138,674 คน และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 3,527 คน โดยคาดการณ์ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวจะมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

โดยสรุปแล้ว จังหวัดตรัง ซึ่งจะเป็นเมืองที่มีบทบาทสำคัญใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนา แต่ส่วนบริการของเมืองในปัจจุบันมีแน้วโน้มว่า จะไม่เพียงพอกับการบริการในอนาคตอันใกล้นี้ จึงสมควรที่จะปรับปรุง และพัฒนาให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการ

1.) การคาดการณ์ประชากรผู้ใช้โครงการ

ประชากรที่จะมาใช้โครงการแบ่งเป็นใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท ได้แก่

1.1) ประชากรในจังหวัดตรัง

1.2) นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศ

การคาดการณ์จำนวนประชากรผู้ใช้โครงการ จะใช้สูตรการคำนวณดังนี้

$$R = n/\sqrt{\frac{PT}{PO} - 1}$$

R = RATE OR POPULATION GROWTH

N = จำนวนปีที่เปลี่ยนไป (จากปีต้น-ปีสุดท้าย)

PT = จำนวนประชากรในปีปัจจุบัน

PO = จำนวนประชากรปีต้น

เมื่อได้ค่า R แล้วจะนำไปเข้าสูตรการคาดการณ์จำนวนประชากร

$$PN = PT\ (1+R)n$$

PN = จำนวนประชากรในปีคาดการณ์

PT = จำนวนประชากรในปีปัจจุบัน

n = ระยะเวลาของจำนวนปีที่คาดการณ์

R = RATE OF POPULATION GROWTH

1.1) การคาดการณ์จำนวนประชากรในปัจจุบันตรัง

เนื่องจากประชากรในจังหวัดตรังที่ใช้ในการคำนวณหา ผู้ใช้โครงการส่วนการค้านั้น แบ่งเป็น 3 ระยะคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. ระยะที่ 1 ได้แก่ ประชากรในเขตอำเภอเมือง

ข. ระยะที่ 2 ซึ่งเป็นประชากรในรัศมีประมาณ 15 ก.ม.ได้แก่ ประชากรในเขตอำเภอห้วยยอด อำเภอย่านตาขาว อำเภอสิเกา อำเภอวังวิเศษ

ค. ระยะที่ 3 ซึ่งเป็นประชากรในรัศมีประมาณ 30 ก.ม. ได้แก่ ประชากรในเขตอำเภอกันตัง อำเภอปะเหลียน

ดังนั้นจำนวนประชากรที่จะคาดการณ์ ก็จะกระทำแต่เฉพาะในเขตอำเภอดังกล่าวเท่านั้น

ตารางที่ 4.1 แสดงสถิติประชากรในจังหวัดตรัง พ.ศ. 2531-2535

ชื่อชุมชน	2531	2532	2533	2534	2535
อำเภอเมือง	111,111	112,326	124,326	125,413	126,158
อำเภอย่านตาขาว	51,600	52,678	53,608	54,347	54,350
อำเภอสิเกา	23,468	24,082	24,601	25,429	26,430
อำเภอห้วยยอด	100,485	101,669	102,734	103,307	104,579
อำเภอวังวิเศษ	26,670	27,548	28,356	29,016	30,102
อำเภอนาโยง	3,737	3,684	3,716	3,789	38,806
อำเภอกันตัง	54,259	55,569	56,674	57,712	70,205
อำเภอปะเหลียน	65,178	66,530	67,687	68,780	69,357
	(PO)				(PT)

การคาดการณ์กำหนดเป็นระยะ 4 ปี ล่วงหน้าตามเป้าหมายของโครงการโดยจะสิ้นสุดที่ปี 2539 อันเป็นปีที่เริ่มเปิดใช้โครงการ โดยการแทนค่าสูตรข้างต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

R = RATE OF POPULATION GROWTH (%)

N = 4

PT = (จำนวนประชากรในช่วงปี 2535)

PO = (จำนวนประชากรในช่วงปี 253)

เมื่อแยกคำนวณในแต่ละอำเภอแล้วไปแทนค่าในสูตร

PN = PT (1+R)n

จะได้ผลดังสรุปในตารางนี้

ชุมชน	2535	2539
อำเภอเมือง	126,150	143,243
อำเภอย่านตาขาว	54,350	57,247
อำเภอสิเกา	26,430	29,766
อำเภอห้วยยอด	104,579	108,840
อำเภอวังวิเศษ	30,102	33,976
อำเภอนาโยง	38,807	402,972
อำเภอกันตัง	70,205	908,373
อำเภอปะเหลียน	69,357	73,804

และจากผังโครงสร้างประชากรจังหวัดตรัง 2539 ได้สรุปไว้ดังนี้

โครงสร้างอายุ	%
0-14 ปี	28.10
15-56 ปี	64.02
60 ปี ขึ้นไป	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2) การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวที่พักโรงแรม

การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวอาศัยการคำนวณตามสูตร RATE OF POPUTION GROWTH โดยอาศัยข้อมูลจาก ท.ท.ท. ดังแสดงในตาราง

ปี พ.ศ.	นักท่องเที่ยวที่มาจังหวัดตรัง และพักโรงแรม		รวม
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	
2535	138,674	3,527	142,201

ที่มา : กองสถิติและวิจัย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

จากสถิติในตารางนำมาแทนค่าในสูตรการหา RATE OF POPUTION GROWTH ดังนี้

$$R = n/\frac{pt}{po} - 1$$

R = RATE OF POPUTION GROWTH

N = 4

PT = (จำนวนนักท่องเที่ยวในปี)

PO = (จำนวนนักท่องเที่ยวในปี)

โดยแยกเป็นชาวไทย และชาวต่างประเทศ แล้วไปแทนค่าในสูตร

$$PN = PT\ (1+R)n$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะได้ผลดังสรุปในตาราง

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวยังจังหวัดตรังและพักแรม

ปี พ.ศ.	นักท่องเที่ยวที่มาจังหวัดตรัง และพักโรงแรม		
	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ	รวม
2535	138,674	3,533	142,207
2536	187,210	3,687	190,897
2537	252,734	4,229	256,963
2538	341,191	4,849	346,040
2539	460,608	5,564	466,172
2540	621,821	6,379	628,200
2541	640,476	7,319	647,795
2542	659,690	8,370	668,060
2543	679,481	9,624	689,105
2544	699,865	10,428	710,293

2) การประมาณการความต้องการของห้องพักในโครงการ

โดยคิดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโรงแรมประกอบกับค่าตัวแปรที่สำคัญอื่นๆได้แก่ วันพักเฉลี่ย อัตราการเข้าพักต่อห้อง อัตราการเข้าพัก (OCCUPANCY RATE) ซึ่งสามารถเข้าสูตรความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\text{ห้องพักทั้งหมด} = \frac{\text{นักท่องเที่ยว X วันพักเฉลี่ย X 100}}{\text{อัตราผู้เข้าพักเฉลี่ยต่อห้อง X 365 X อัตราการเข้าพัก}}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งนี้เนื่องจากวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงต้องแยกส่วนคำนวณดังนี้

	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
- จำนวนนักท่องเที่ยว (ดูจากตารางที่)		
- วันพักเฉลี่ย		
- อัตราผู้เข้าพัก	1.6	1.6
(ตามมาตราฐานกำหนดการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย)		
- อัตราการเข้าพัก	60	60
(เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมกับการลงทุน)		

ตามเป้าหมายของโครงการจะเริ่มเปิดดำเนินการในปีพ.ศ.2539 ดังนั้นจะเริ่มดำเนินการตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2539 เป็นต้นไป

$$\frac{460608 \times 4.28 \times 100}{1.6 \times 365 \times 60} + \frac{3,533 \times 2.9 \times 100}{1.6 \times 365 \times 60}$$

$$5,472 + 29$$

ความต้องการของห้องพักทั้งหมด = 5,472 +

= 5,501 ห้อง

ปัจจุบันจังหวัดตรังมีห้องพัก = 827 ห้อง

ดังนั้น ปี 2539 จึงขาดอยู่อีก 4,674 ห้อง

สำหรับในปีต่อๆ ไปดังแสดงในตาราง

ปี พ.ศ.	ความต้องการห้องพัก	ห้องพักที่มีอยู่
2539	4,674	827
2540	7,595	
2541	7,823	
2542	8,057	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากความต้องการห้องพักที่ขาดอยู่ในปี2539เท่ากับ 4,674 ห้องจะนำไปพิจารณาขนาดของโครงการต่อไป

3) การกำหนดขนาดโครงการ

การกำหนดของโครงการโรงแรมจังหวัดตรังในวิทยานิพนธ์ มีสมมุติฐานดังนี้

1) จากการพิจารณาถึงปีที่โครงการดำเนินการได้ โดยคาดว่าจะใช้เวลาในการดำเนินการ 2 ปี ดังนั้น จะเปิดดำเนินการได้ในราวปี 2539 ซึ่งมีความต้องการห้องพักประมาณ 2018 ห้อง

2) จำนวนห้องพักที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน(B.O.I=BOARD OF INYESTMENI) จะได้เปรียบโครงการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมซึ่งตามข้อกำหนดของพ.ร.บ.ส่งเสริมการลงทุน กำหนดให้โรงแรมต่างจังหวัดในเขตเทศบาลที่ได้รับการส่งเสริม จะต้องมีจำนวนห้องพัก 80 ห้องขึ้นไป

3) คำนึงถึงความเป็นไปได้ในการลงทุน ของขนาดการลงทุนที่ต่างกัน โดยให้ขนาดของโครงการที่เหมาะสม และเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และสามารถคืนทุนได้เร็ว ต่ำสุด คือขนาด 250-450 ห้อง

จากข้อพิจารณาข้างต้น ประกอบกับแนวโน้มความเจริญของเมืองลำปางจึงกำหนดให้ขนาดของโครงการมีจำนวนห้องทั้งหมด 450 ห้อง ซึ่งเป็นขนาดของโรงแรมที่เหมาะจะทำการศึกษา เพราะประกอบด้วย FACILJTY ต่างๆ ครบถ้วน

4) การจำแนกห้องพัก

การจำแนกชนิดของห้องพักจะอาศัยอัตราเฉลี่ยของห้องพักชนิดต่างๆ ของโรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพฯ และโรงแรมชั้นหนึ่งจังหวัดตรัง ดังตารางต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 ชนิดห้องพักของโรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพฯ

ลำดับที่	โรงแรมชั้นหนึ่งใน กทม.	จำนวนห้องทั้งหมด	เตียงเดี่ยว	เตียงคู่	ห้องชุด
1	แอมบาสเดอร์	790	114	63	44
2	เอเชีย	170	33	129	8
3	ดุสิต	362	138	606	18
4	เอราวัณ	250	30	190	30
5	ไฮแอทรามา	518	30	464	24
6	อินทรารีเจนท์	436	22	390	24
7	มณเฑียร	600	140	400	60
8	โอเรียนเต็ล	404	-	384	22
9	นารายณ์	500	84	380	36
10	นิวอิมพีเรียล	180	-	172	8
11	สยามอินเตอร์คอนติเนลต้น	386	-	361	25
12	เชอราตัน	265	-	254	11
	รวม	5,236	591	4,632	11
		100 %	11.23%	82.88%	5.98%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 การจำแนกห้องพักออกเป็นประเภทต่างๆ ของโรงแรมชั้นหนึ่งในจังหวัดตรัง

ลำดับที่	โรงแรมชั้นหนึ่งในจังหวัดตรัง	จำนวนห้องพักทั้งหมด	เตียงเดี่ยว	เตียงคู่	ห้องชุด
1	โรงแรมธรรมรินทร์	130	-	119	25
2	โรงแรมตรัง	71	24	38	9
	รวม	285	60	199	24
		100 %	21	70%	9%

ในการหาห้องพักประเภทต่างๆ จึงใช้วิธีเฉลี่ยระหว่างห้องพักของโรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพมหานคร และห้องพักของโรงแรมชั้นหนึ่งในจังหนึ่งในจังหวัดตรัง ดังนี้

ห้องพักรวมทั้งสิ้น 5,236 + 285 = 5,521 ห้อง .... 100 %

ห้องพักเตียงเดี่ยว 591 + 60 = 651 ห้อง .... 11 %

ห้องพักเตียงคู่ 4,362 + 199 = 4,561 ห้อง .... 82 %

ห้องชุด 310 + 24 = 334 ห้อง .... 7 %

ดังนั้น จากห้องพัก 450 ของโครงการ จึงสามารถจำแนกชนิดของห้องตามอัตราข้างต้นได้ดังนี้

ห้องพักเตียงคู่ 82% = 369 ห้อง

ห้องพักเตียงเดี่ยว 7% = 32 ห้อง

ห้องชุด 11% = 50 ห้อง

แต่จากสภาพความเป็นจริงในปัจจุบันโรงแรมชั้นหนึ่งทั่วไปไม่นิยมจัดห้องพักชนิดเตียงเดี่ยว แต่อาศัยเตียงคู่ บริการแขกที่เข้าพักเพียงคนเดียวแทน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นในโครงการนี้ จึงกำหนดให้ใช้ห้องพักเตียงคู่แทนห้องพักเตียงเดี่ยว และจัดให้มีห้องชุดพิเศษ เพื่อบริการแขกคนสำคัญ หรือนักธุรกิจชั้นนำตลอดจนเศรษฐีต่างๆ และแขกเมืองเป็นต้น

สรุป ชนิดของห้องพักในโครงการ

ห้องพักเตียงคู่	435	ห้อง (93%)
ห้องชุด	12	ห้อง (7%)
ห้องชุดพิเศษ	3	ห้อง

4.1.4) การวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านกายภาพ

จังหวัดตรังเป็นจังหวัดที่อยู่ทางภาคใต้ตอนล่าง มีเส้นทางคมนาคมผ่านทั้งรถยนต์ทางรถไฟ ทางเครื่องบิน ทางเรือ นับได้ว่าเป็นทำเลที่ช่างเอื้ออำนวยต่อการเดินทาง

การพิจารณาที่ตั้งของโครงการ

1.) การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการและสภาพแวดล้อม

ในขั้นต้นได้พิจารณาพบว่าบริเวณอำเภอเมือง โดยเฉพาะในเขตเทศบาลเมืองตรังมีความเหมาะสมมากที่สุด เนื่องจาก

-สอดคล้องกับนโยบายในแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดตรังที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ท.ท.ท.) ได้เสนอต่อภาครัฐ

-ในเขตเทศบาลมีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่เอื้ออำนวยต่อธุรกิจบริการด้านนี้

-เป็นชุมชนศูนย์กลางการบริการทางสังคม ศูนย์กลางการพานิชยกรรมบริการ การท่องเที่ยว ศูนย์กลางการคมนาคม ซึ่งล้วนอำนวยประโยชน์ต่อโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1) หลักการพิจารณาที่ตั้งโครงการ

การพิจารณาเลือกตำแหน่งที่ตั้งโครงการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาที่ตั้งที่เหมาะสมมากที่สุด ซึ่งมีผลต่อการลงทุนการให้บริการนักท่องเที่ยว ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

ก.) ลักษณะย่านที่ตั้งและกฎหมาย (ZONING AND ORDINANCE)

-ที่ตั้งสัมพันธ์กับกฎหมายผังเมือง และสิ่งแวดล้อม อันได้แก่ การใช้ที่ดินในปัจจุบันและอนาคต

ข.) ลักษณะของภูมิประเทศ (TOPOGRATHY)

-ลักษณะความสูงต่ำ ความลาดเอียงของพื้นที่ว่า มีลักษณะเป็นเช่นไร เป็นประโยชน์ต่อการระบายน้ำหรือไม่

-ขนาดและรูปร่างของที่ตั้ง ต้องเหมาะสมในการจัดทำโครงการ

ค.) เส้นทางคมนาคม และสภาพการจราจร (TRAFFIC ROUTE)

-เส้นทางคมนาคมเข้าสู่ที่ตั้งโครงการ มีลักษณะเป็นเช่นใด

-การซ่อมต่อ และสัมพันธ์กับส่วนอื่นๆ โดยรอบ

ง.) สภาพแวดล้อม (ENYIROMENT)

-สภาพแวดล้อมที่ดีสวยงามเหมาะสมและ ไม่ก่ออุปสรรค แก่โครงการ

จ.) ราคาที่ดิน และเจ้าของที่ดิน (LAND COST & CWERSHIP)

-ไม่สูงเกินไป

ฉ.) ระบบสาธารณูปโภค (INFRASTRUCTURE AND FACILITIES)

ช.) ทัศนียภาพ และต่อเนื่องกับอาคารข้างเคียง (VISTA AND SKYLINE)

-สถานที่ตั้งควรเอื้ออำนวยต่อการสร้างมุมมอง และทัศนียภาพที่ดี และสวยงามซึ่งเป็นสิ่งที่ดึงดูด และ ที่ดีได้ประการหนึ่ง

ซ.) ความปลอดภัย (SAFETY)

-ที่ตั้งโครงการควรอยู่ในบริการที่สามารถติดต่อได้ง่าย จากเจ้าหน้าที่บ้านเมืองเพื่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่น และปลอดภัยแก่ผู้มาใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพทั่วไปของที่ตั้งบริเวณที่ 1.

ก.) ลักษณะย่านที่ตั้ง และกฎหมาย

จัดอยู่ในเขตที่ดินประเภทพานิชยกรรม และที่อยู่อาศัยหนาแน่นมาก

ข.) ลักษณะภูมิประเทศ

ที่ดินมีขนาดพื้นที่ 9 ไร่ สภาพเป็นที่ราบ

ค.) เส้นทางคมนาคม และสภาพการจราจร

เส้นทางคมนาคมสะดวกต่อการติดต่อ ส่วนบริการของเมืองด้านต่างๆ สภาพการจราจรด้านหน้าที่ตั้ง ซึ่งติดกับถนนห้วยยอด กับถนนเพลินพิทักษ์ คับคั่งพอสมควร

ง.) สภาพแวดล้อม

อยู่ใกล้กับสำนักงานเทศบาล สถานีรถไฟ สภาพแวดล้อมโดยรอบเป็น ย่านพานิชยกรรมประเภทค้าส่งและค้าปลีก

จ.) ราคาที่ดิน และเจ้าของที่ดิน

ราคาที่ดิน ตารางวาละ 45,000 บาท ของเอกชน

ฉ.) ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

มีความพร้อมทั้งประปาไฟฟ้า โทรศัพท์ เนื่องจากเป็นย่านพานิชยกรรม และเป็นศูนย์กลางของเมือง

ช.) ทัศนียภาพ

มีทิวทัศน์ที่ดี คือ อยู่บริเวณใจกลางเมือง

ซ.) ความปลอดภัย

อยู่ใกล้กับสำนักงานเทศบาล เป็นที่ตั้งของสถานีตำรวจ

สภาพทั่วไปของที่ตั้งบริเวณที่ 2.

ก.) ลักษณะย่านที่ตั้งเครื่อง และกฎหมาย

จากแผนผังกำหนดการใช้ที่ดิน ผังเมืองตรัง จัดอยู่ในที่ดินเขตประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข.) ลักษณะภูมิประเทศ

ที่ดินมีขนาด 13 ไร่ สภาพเป็นที่ราบ

ค.) เส้นทางคมนาคม และสภาพการจราจร

เส้นทางคมนาคมสะดวกต่อการติดต่อ สภาพการจราจรไม่ติดขัด.

ง.) สภาพแวดล้อม

สภาพโดยรอบเป็นย่านพักอาศัยเบาบาง ลักษณะเป็นห้องแถวสูง 2 ชั้น

จ.) ราคาที่ดิน และเจ้าของที่ดิน

ราคาที่ดินตารางวาละ 15,000 บาท เป็นที่ดินของเอกชน

ฉ.) ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

มีความพร้อมทั้งประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์

ช.) ทัศนียภาพ

ไม่มีทิวทัศน์ที่ดี น่าสนใจ

ซ.) ความปลอดภัย

มีบ้างพอสมควร

สภาพทั่วไปของที่ตั้งบริเวณที่ 3.

ก.) ลักษณะย่านที่ตั้งและกฎหมาย

จัดอยู่ในเขตที่อยู่อาศัยเบาบาง

ข.) ลักษณะภูมิประเทศ

ที่ดินมีขนาด 15 ไร่ สภาพเป็นที่ราบ ติดกับลำคลอง

ค.) เส้นทางคมนาคมและสภาพการจราจร

การติดต่อกับส่วนต่าง ๆ ทำได้สะดวก แต่กับส่วนการค้าค่อนข้างไกล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง.) สภาพแวดล้อม

สภาพโดยรอบเป็นย่านพักอาศัย การขยายตัวทำได้ง่าย ไม่มีปัญหาเรื่องมลภาวะเป็นพิษ

จ.) ราคาที่ดินและเจ้าของที่ดิน

ราคาที่ดินตารางวาละ 9,000 บาท ของเอกชน

ฉ.) ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

มีความพร้อมทั้ง ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์

ช.) ทัศนียภาพ

ไม่มีทิวทัศน์ที่เป็นจุดเด่นน่าสนใจ

ช.) ความปลอดภัย

มีบ้างพอสมควร

สรุปผลจากการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการทั้ง 3 จากเงื่อนไขทั้ง 8 ข้อ จะได้ที่ตั้งที่เหมาสมกับการจัดที่ตั้งโครงการ คือ ที่ตั้งบริเวณที่ 1 ซึ่งได้เปรียบด้านตำแหน่งที่ตั้งที่อยู่ใกล้กับย่านศูนย์กลางความเจริญของเมือง มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

1.3) การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

ก.) ตำแหน่งที่ตั้งโครงการ

ตำแหน่งที่ตังอยู่บริเวณศูนย์กลางของเขตเทศบาลเมืองลำปาง มีถนนขนาบ ทั้ง 3 ด้าน โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับ ถนนเพลินพิทักษ์

ทิศใต้ ติดกับ บ้านพักอาศัยสูง 2 ชั้น

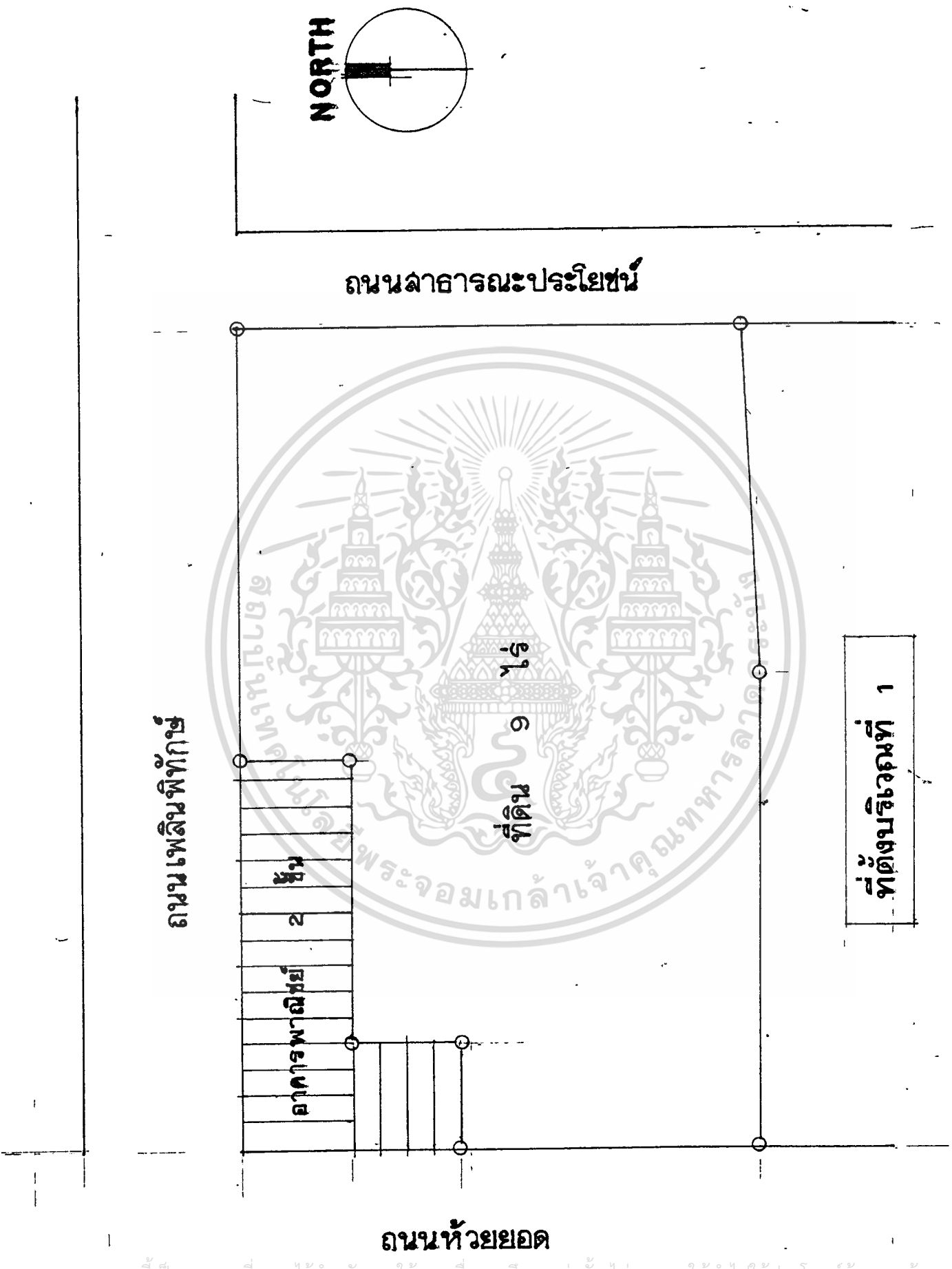
ทิศตะวันออก ติดกับ ถนนซอยสาธารณะประโยชน์

ทิศตะวันตก ติดกับ ถนนห้วยยอด

ข.) ขนาดและพื้นที่ของที่ตั้งโครงการ

พื้นที่เป็นรูปหลายเหลี่ยม สำหรับพื้นที่รวมทั้งหมดเท่ากับ 9 ไร่ หรือ 14.400 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

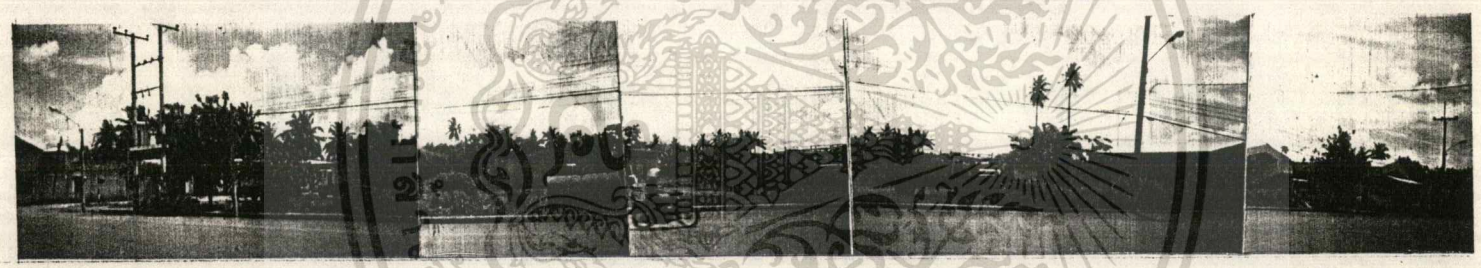
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE NO. 1

SITE NO. 2

SITE NO. 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค.) ภูมิประเทศ

ส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวมีความอุดมสมบรูณ์ปานกลางถึงสูง การระบายน้ำส่วนใหญ่ดีปานกลาง สภาพชั้นดินมีการรับน้ำหนักที่ดีประมาณ 10 ตัน /ตารางเมตร สามารถที่จะขุดลึกลงไปเพื่อทำชั้นใต้ดิน โดยไม่มีปัญหา

ง.) ภูมิอากาศ

ก.) อุณหภูมิ อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 35.62 องศาเซลเซียส

อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี 37.32 องศาเซลเซียส

ข.) ฤดูกาล สำหรับฤดูกาลในจังหวัดตรัง แบ่งออกได้ดังนี้

ฤดูร้อน ตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม

ฤดูฝน ตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม - ตุลาคม

ฤดูหนาว ตั้งแต่ เดือนตุลาคม - กุมภาพันธ์

ค.)ปริมาณน้ำฝน ฝนตกมากที่สุดเดือนกันยายน ปริมาณน้ำฝนวัดได้ 2.218.9 มิลลิเมตร

ง.) ความชื่นสัมพัทธ์ ตลอดปีจะมีความชื่นสัมพัทธ์อยู่ในเกณฑ์สูง ความชื่นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีประมาณ 81.11%

จ.) ลักษณะสภาพแวดล้อมของที่ตั้ง

สภาพแวดล้อมเป็นย่านพาณิชยกรรม ที่สำคัญแห่งหนึ่งของเมือง ส่วนใหญ่ เป็นอาคารพาณิชย์สูง 2 ชั้น

ฉ.) เส้นทางคมนาคมและสภาพการจราจร

จากที่ตั้งโครงการจะเห็นว่ามีเส้นทางคมนาคม ที่สำคัญซึ่งต้องผ่านโครงการ

ช.) สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

- น้ำใช้และการระบายน้ำ ที่ตั้งโครงการอยู่ในเขตเทศบาล ซึ่งมีระบบน้ำ ประปา และรบบการระบายน้ำพร้อมมูล

- ไฟฟ้า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้เดินสายไฟด้านหน้าโครงการ โดยเดิน สายเป็น 3 เฟส 4 สาย อีกทั้งยังมีการไฟฟ้าฝ่ายผลิตอยู่ที่อำเภอห้วยยอด เป็นผลให้โครงการมีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ขยะ เมืองตรังมีอัตราการผลิตเฉลี่ย 3.5 ลิตร /คน/วัน การเก็บขยะ ในปัจจุบันก็นับว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

- โทรศัพท์ สายโทรศัพท์ได้จัดเตรียมไว้โดยเดินคู่ไปกับสายไฟ ซึ่งนับว่า สะดวกในการต่อเข้าสู่โครงการ

4.2) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถาปัตยกรรม

4.2.1) การวิเคราะห์ระบบการดำเนินงานและหน้าที่รับผิดชอบบุคคล จากการศึกษาสามารถเขียนแสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

<u>วิธีการคิดจำนวนที่จอดรถยนต์</u>

1.) โดยคัดแยกพื้นที่ใช้สอยแต่ละส่วน

ก.) หาจากจำนวนห้องพัก

ข้อกำหนด : ห้องพัก 100 ห้องแรกให้มีที่จอดรถ 10 คันสำหรับ 60 ห้อง แรก ส่วนที่เกิน 60 คิดอัตรา 1 คัน / 20 ห้อง เศษของ 5 คิดเป็น 5

ที่จอดรถสำหรับ 100 ห้องแรก = 10 + 40 / 5

= 24 คัน

ส่วนที่เกินจาก 100 ห้องแรกคิดอัตรา 1 คัน/20 ห้อง เศษของ 20 ให้คิดเป็น 20 ที่เหลือ 350 ต้องมีที่จอดรถ

= 350 / 20 = 17.5 คัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ORGANIZATION CHART

NEED OF PROJECT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนสาธารณะ	
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง
ทางเข้าหลัก	ทางเข้ารอง
โถงต้อนรับ , ลงทะเบียน	โทรศัพท์
นั่งเล่น , พักผ่อน	สถานีควบคุม
กระเป๋าเดินทาง	ควบคุมเสียง
ธุรการส่วนหน้า	ห้องน้ำชาย - หญิง
จองห้องพัก	
ผู้จัดการ	
ห้องบัญชี	

ส่วนบริหาร	
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง
ผู้จัดการทั่วไป	ส่วนทำงานฝ่ายชาย , โฆษณา
ผู้จัดการฝ่ายโภชนาการ	ห้องประชุมผู้บริหารระดับสูง
ผู้จัดการฝ่ายชาย	ห้องน้ำชาย - หญิง
ผู้จัดการฝ่ายบุคคล	
ผู้จัดการฝ่ายจัดเลี้ยง	
ส่วนทำงานของส่วนอื่นๆ	
ผู้ช่วยผู้จัดการ	

DEFINE ELEMENT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริการด้านการค้าและร้านค้าให้เช่า	
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง
ร้านตัดผมชาย	
ร้านเสริมสวย	
ร้านขายบุหรี่ , หนังสือพิมพ์	
ร้านซักรีด	
โทรเลข	
ร้านค้า	
ห้องเก็บของร้านค้า	

DEFINE ELEMENT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนอาหาร และ เครื่องดื่ม	
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง
ห้องอาหาร	ทางเข้าห้องจัดเลี้ยง
ห้องอาหารพิเศษ	การเตรียมอาหารจัดเลี้ยง
คัอฟพี่ช๊อฟ	เก็บของห้องจัดเลี้ยง
ดิสโก้เธค	เก็บอาหาร
คัอกเทลเลาจ์	เก็บเครื่องดื่ม
ห้องครัวใหญ่	บริการห้องพัก
ครัวคัอฟพี่ช๊อฟ	ห้องน้ำชาย
ห้องจัดเลี้ยง	ห้องน้ำหญิง

ส่วนอำนวยความสะดวก	
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง
สระว่ายน้ำ	บริการเครื่องดื่ม
ปฐมพยาบาล	ล๊อคเกอร์ห้องน้ำ
ห้องเล่นเกมส์	
ศูนย์สุขภาพ	
ลนุ๊กเกอร์	

DEFINE ELEMENT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริการทั่วไป	
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง
ทางเข้าส่วนบริการ	จอดรถขนอาหาร
ส่วนขนของ	ควบคุมเข้าออกพนักงาน
ลานเช็คของ	ห้องน้ำชาย , ล๊อกเกอร์
ห้องขยะ	ห้องอาหารพนักงาน
ห้องจัดซื้อ	ห้องครัวพนักงาน
รับสมัครดำเนินการ	ห้องน้ำหญิง , ล๊อกเกอร์
ลิฟท์บริการ	ห้องพักผ่อนพนักงาน
แม่บ้าน	บริการห้องพัก
ห้องผ้า	เก็บน้ำ
ซ่อมบำรุง	เก็บของเตรียมอาหาร
ห้องทำน้ำร้อน	ซักรีด
ห้องช่าง	เก็บวัสดุช่าง
ถังเก็บน้ำ	เก็บภาชนะ
ถังเก็บน้ำใต้ดิน	เก็บเฟอร์นิเจอร์
	ห้องเก็บเชื้อเพลิง
	ห้องปั่นไฟฟ้า

ส่วนห้องพัก	
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบรอง
ห้องพักเตียงคู่	ห้องบริการห้องพัก
ห้องชุด	โถงลิฟท์
ห้องชุดพิเศษ	

DEFINE ELEMENT

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนสาธารณะ		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	รวม
1	ทางเข้าหลัก		4	4	4	4	4	4	4	4	2	4	2	2	42
2	ทางเข้ารอง			3	2	1	1	2	2	1	1	2	2	2	23
3	โถงต้อนรับ , ลงทะเบียน				4	4	4	4	4	4	3	4	2	2	42
4	นั่งเล่นพักผ่อน					1	3	2	2	2	1	2	2	2	27
5	กระเป๋าเดินทาง						4	1	1	1	1	4	2	2	26
6	ธุรกิจส่วนหน้า							4	4	4	4	4	2	2	40
7	โทรศัพท์								4	3	1	3	2	2	32
8	สถานีควบคุม									3	1	3	2	2	32
9	ควบคุมเสียง										1	4	2	2	31
10	จองห้องพัก											4	2	2	23
11	ผู้จัดการ												2	2	38
12	บัญชี													4	26
13	ห้องน้ำ														26

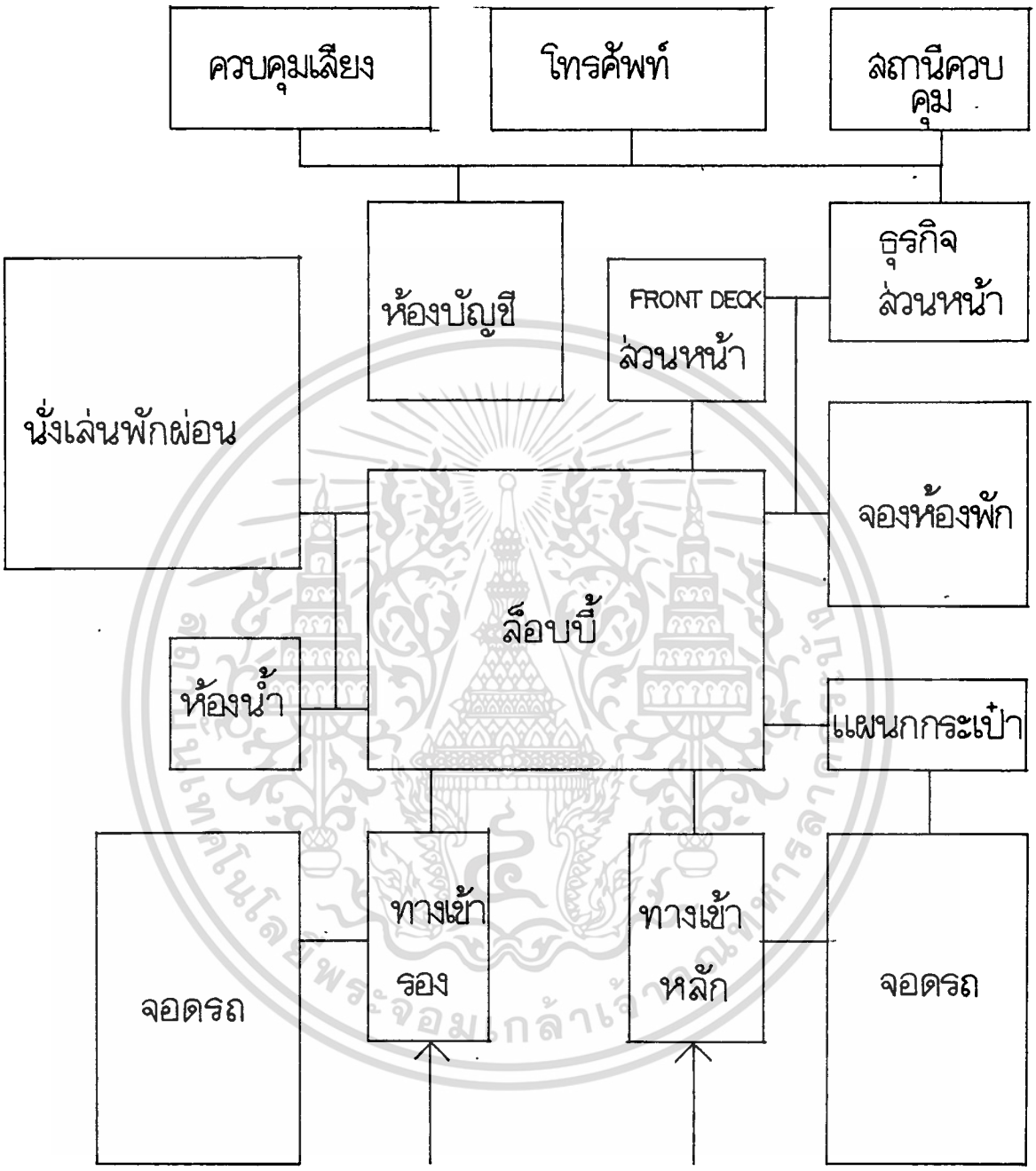
บริการ

เทคนิค

บริหาร

ติดต่อ

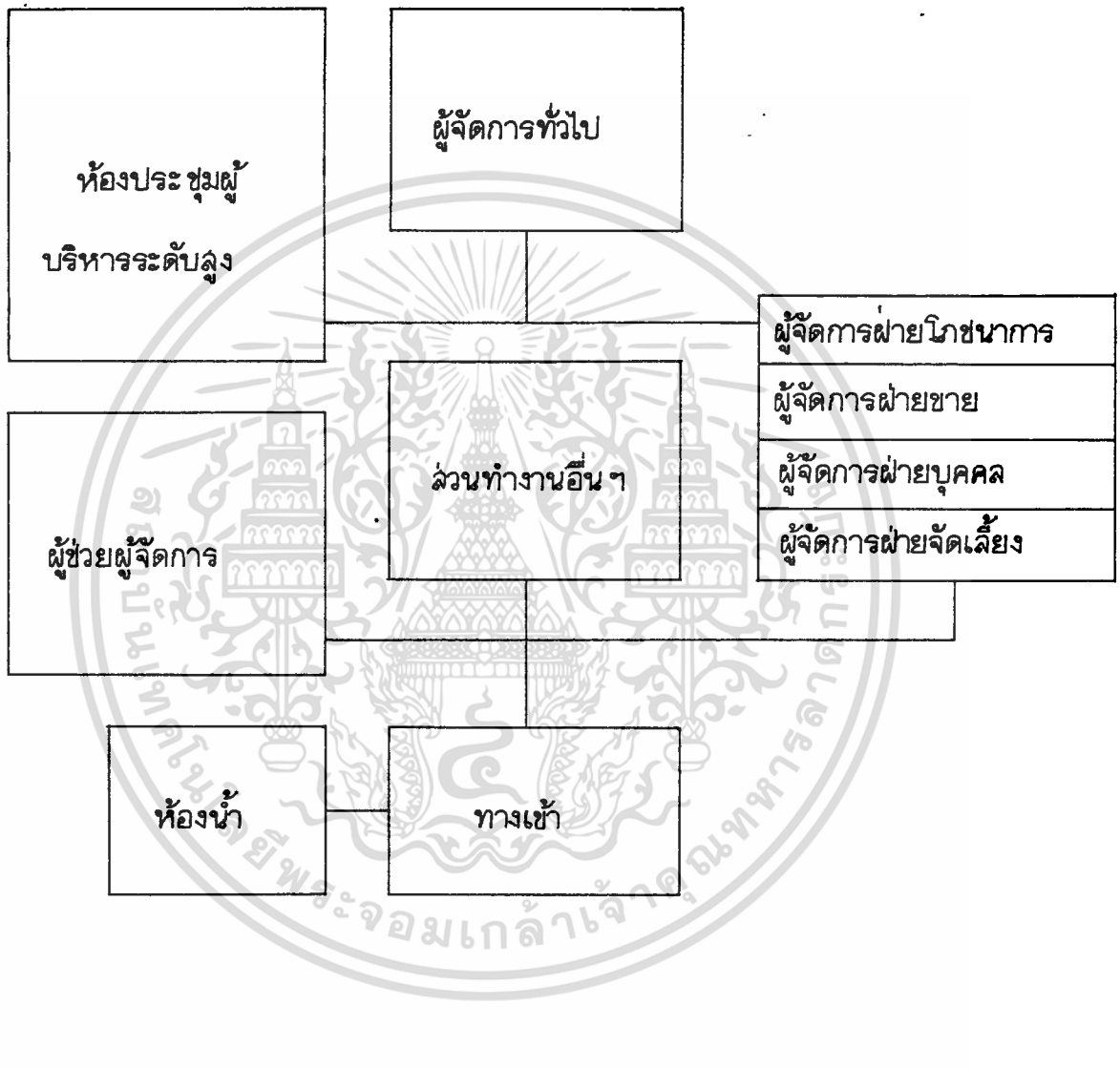
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

FUNCTION DIAGRAM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERACTION														
	ส่วนบริหาร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	รวม
1	ผู้จัดการทั่วไป		4	4	4	4	4	4	4	4	2	2	36
2	ผู้ช่วยผู้จัดการ			4	4	4	4	4	4	3	2	2	35
3	ผู้จัดการฝ่ายโฆษณาการ				4	2	2	2	2	3	2	2	27
4	ผู้จัดการฝ่ายขาย					2	3	4	2	3	2	2	30
5	ผู้จัดการฝ่ายบุคคล						2	1	2	2	2	2	23
6	ผู้จัดการฝ่ายจัดเลี้ยง							2	1	2	2	2	24
7	ส่วนทำงานฝ่ายขายโฆษณา								2	2	2	2	25
8	ส่วนทำงานของส่วนอื่น ๆ									2	2	2	23
9	ห้องประชุมผู้บริหารระดับสูง										2	2	25
10	ห้องน้ำชาย											4	22
11	ห้องน้ำหญิง												22

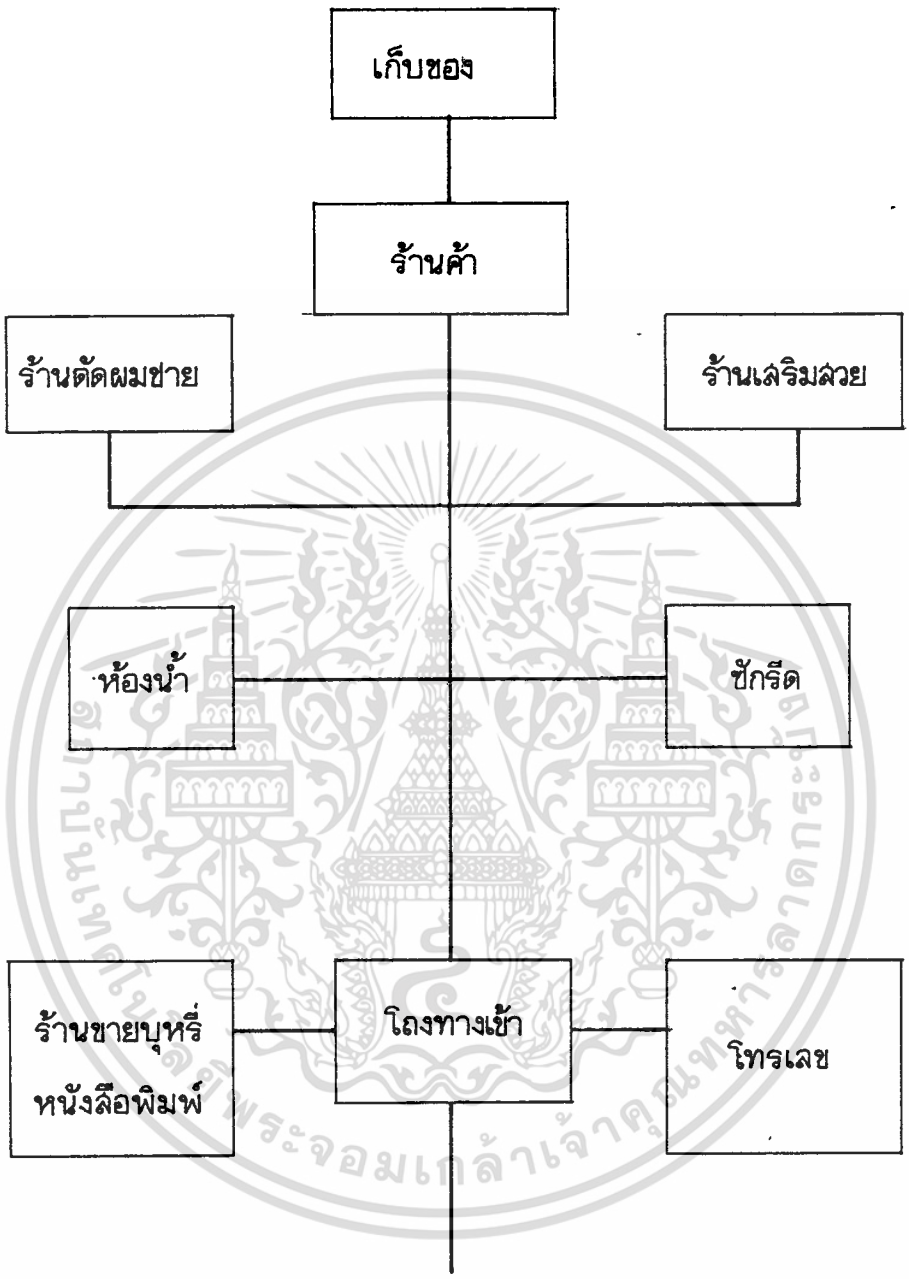
FUNCTION DIAGRAM

ส่วนบริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERACTION									
ส่วนบริการด้านการค้า, ร้านให้เช่า		1	2	3	4	5	6	7	รวม
1	ร้านตัดผมชาย		4	1	1	1	1	–	8
2	ร้านเสริมสวย	•		1	1	1	1	–	4
3	ร้านขายบุหรี่ , หนังสือพิมพ์	•	•		1	1	3	–	5
4	ร้านซักรีด	•	•	•		1	1	–	2
5	โทรเลข	•	•	•	•		1	–	1
6	ร้านค้า	•	•	• •	•	•		4	6
7	ห้องเก็บของร้านค้า						• •		4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FUNCTION DIAGRAM

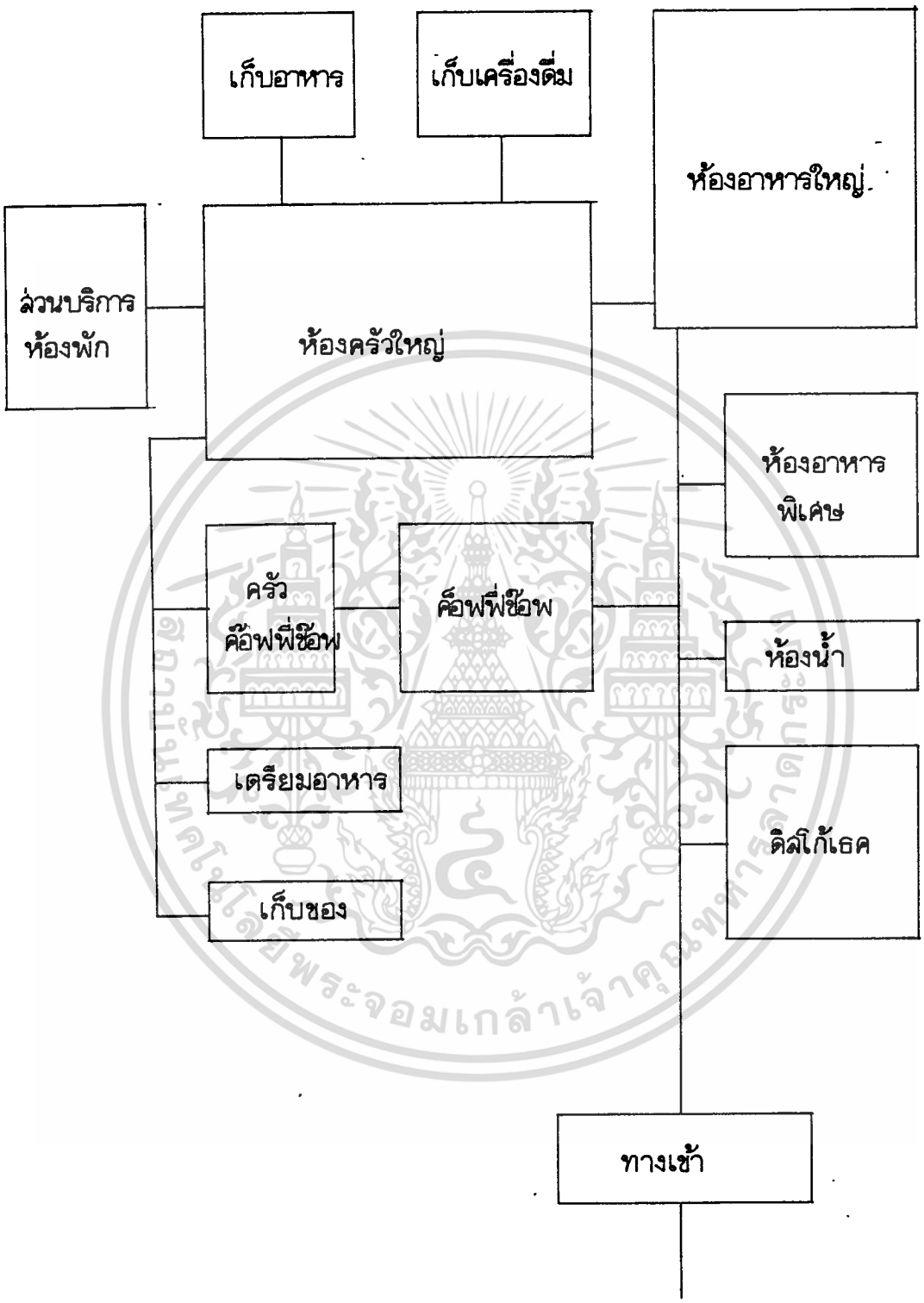
ส่วนบริการด้านการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERACTION

	ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	รวม
1	ห้องอาหาร		4	4	1	1	1	1	2	2	1	1	1	4	3	2	2	30
2	ห้องอาหารพิเศษ			2	2	1	1	1	2	2	1	1	1	4	1	2	2	27
3	ค๊อฟพี่ช๊อพ				1	1	1	1	2	2	1	1	1	4	4	1	1	27
4	ห้องจัดเลี้ยง					4	4	4	1	1	1	4	4	4	1	1	1	34
5	ทางเข้าห้องจัดเลี้ยง						1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18
6	เตรียมอาหารห้องจัดเลี้ยง							1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	18
7	เก็บของห้องจัดเลี้ยง								1	1	1	2	2	1	1	1	1	20
8	ดิสโก้เธค									4	1	1	1	2	1	2	2	22
9	ค๊อกเทลเล้าจ										1	1	1	2	1	2	2	24
10	บริการห้องพัก											1	1	3	1	1	1	17
11	ห้องน้ำชาย												4	1	1	1	1	22
12	ห้องน้ำหญิง													1	1	1	1	22
13	ห้องครัวใหญ่														4	4	4	40
14	ห้องครัวคอฟพี่ช๊อพ															4	4	29
15	เก็บอาหาร																2	26
16	เก็บเครื่องดื่ม																	27

ใช่ทางการศึกษาเพื่อการใช้งานเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ใช้ในเชิงพาณิชย์ ไม่อนุญาตให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของผลงานทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

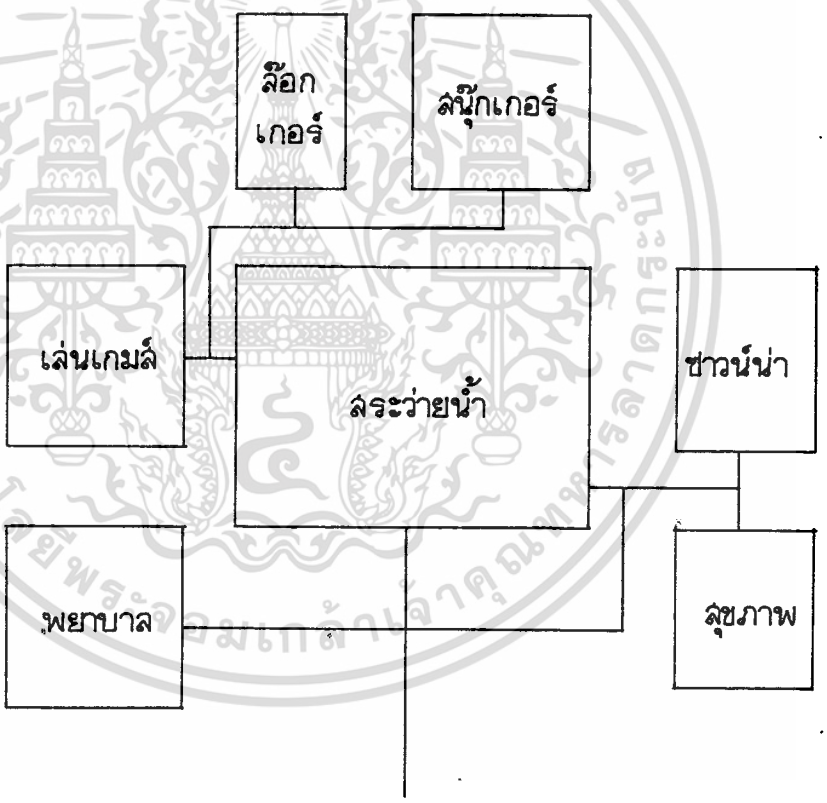
FUNCTION DIAGRAM

ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INTERACTION

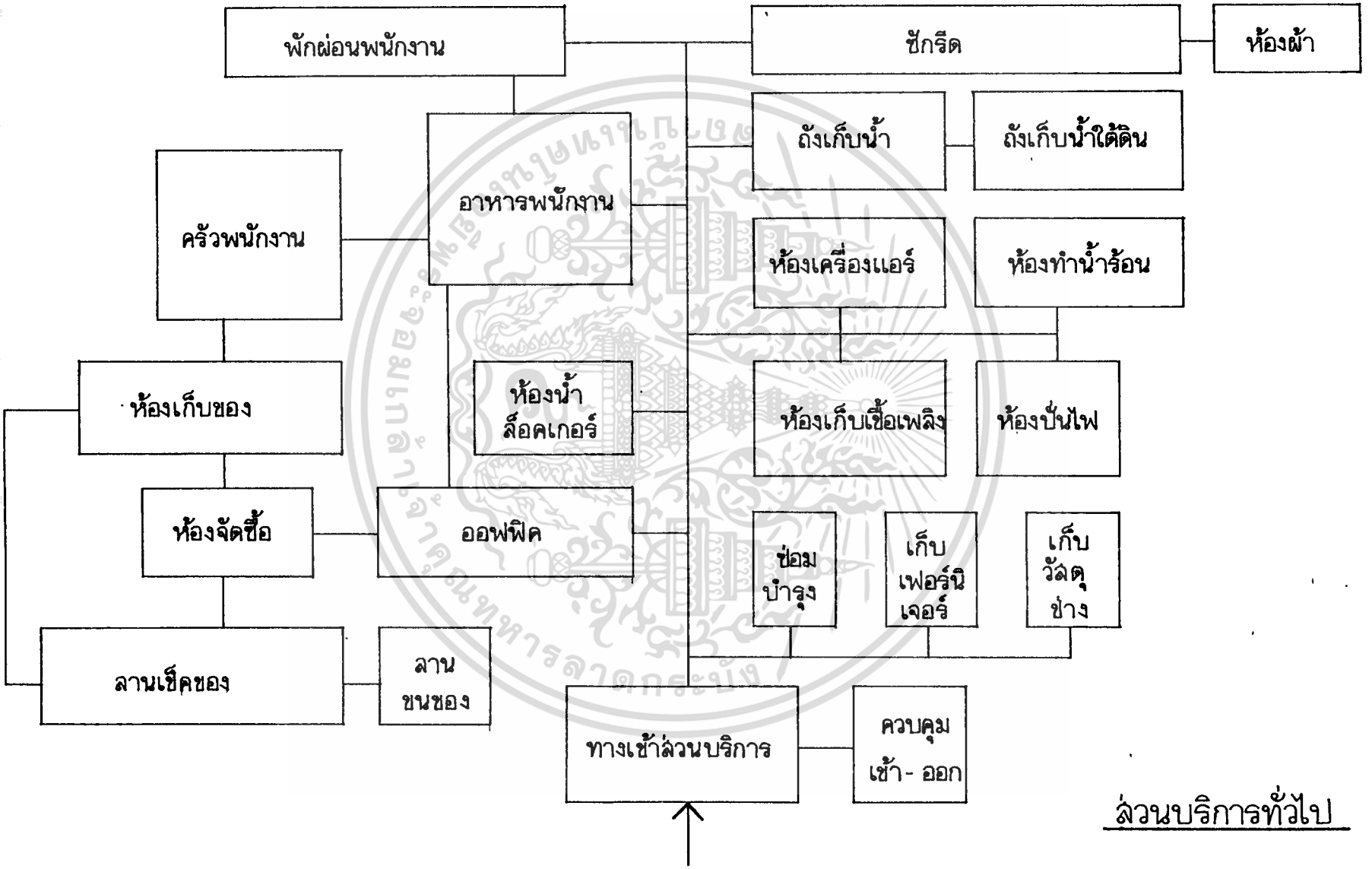
	ส่วนอำนวยความสะดวก	1	2	3	4	5	6	รวม
1	สระว่ายน้ำ		2	2	2	2	2	10
2	ห้องเล่นเกมส์			2	3	2	1	10
3	สนุ๊กเกอร์				1	1	3	8
4	ศูนย์สุขภาพ					1	3	8
5	ซาวน์น่า						2	10
6	ล๊อกเกอร์ห้องน้ำ							9

FUNCTION DIAGRAM

ส่วนอำนวยความสะดวก

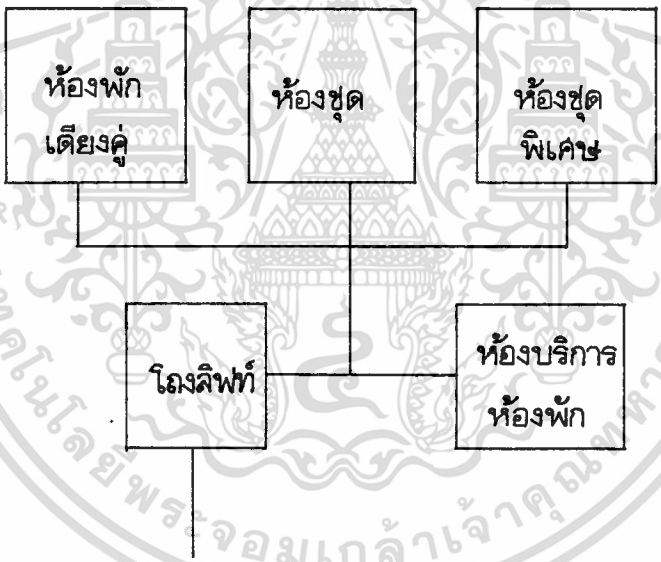
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริการทั่วไป

INTERACTION

	ส่วนห้องพัก	1	2	3	4	5	รวม
1	ห้องพักเดียงคู่		3	3	4	4	14
2	ห้องชุด			3	4	4	14
3	ห้องชุดพิเศษ				4	4	14
4	ห้องบริการห้องพัก					4	16
5	โถงลิฟท์						16

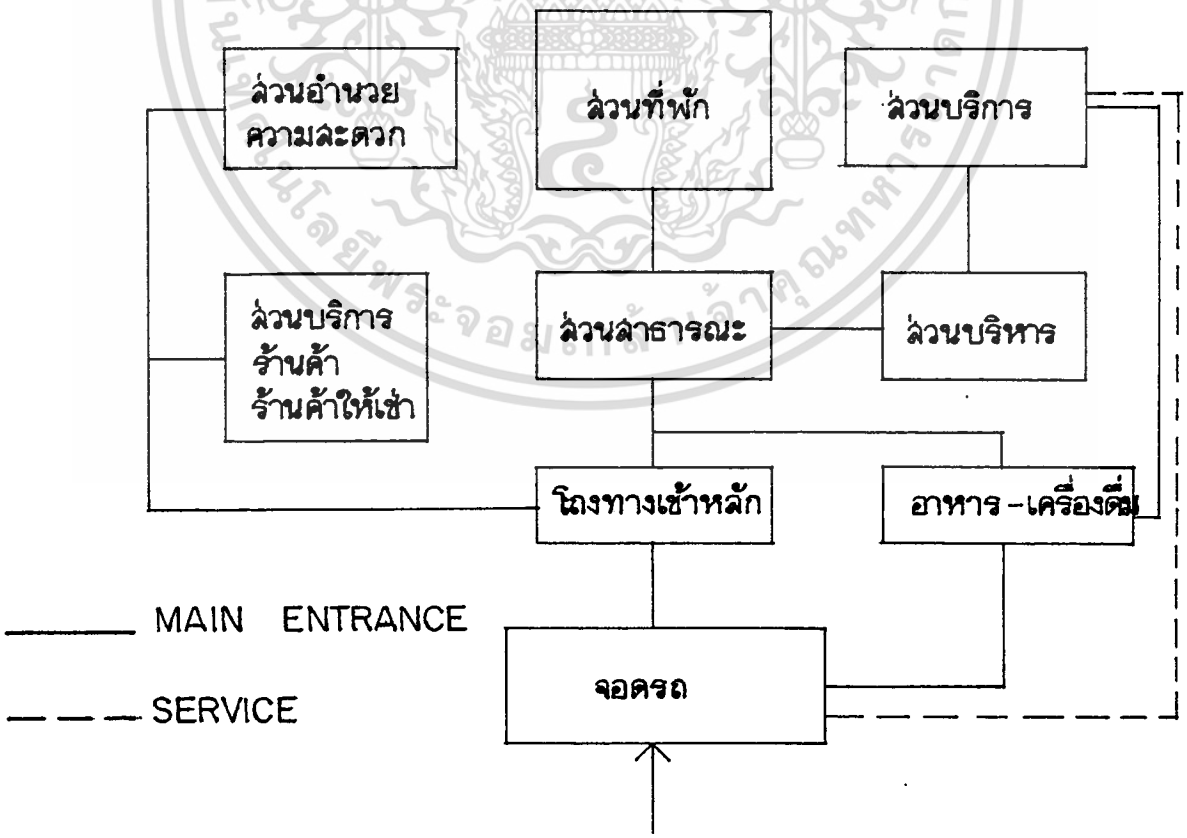
FUNCTION DIAGRAM

ส่วนห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลักโรงแรม		1	2	3	4	5	6	7	8	รวม
1	ส่วนสาธารณะ		3	2	3	4	3	3	3	21
2	ส่วนบริหาร			1	1	3	1	1	2	12
3	ส่วนบริการด้านการค้า,ร้านเช่า				4	2	3	1	3	16
4	ส่วนอาหารเครื่องดื่ม					2	3	1	1	15
5	ส่วนห้องพัก						3	2	2	18
6	ส่วนอำนวยความสะดวก							2	3	18
7	ส่วนบริการทั่วไป								2	12
8	ส่วนจอดรถ									16

ค่าความสัมพันธ์องค์ประกอบหลักของโรงแรม

GROUPING

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจำนวนที่จอดรถสำหรับห้องพักโรงแรม 450 ห้อง = 36 คัน

ข.) หาจากพื้นที่ภัตตาคามต่าง ๆ และส่วนจัดเลี้ยง

- RESTAURANT	=	855
- SPECIALLY RESTAURANT	=	1,572
- COFFEE SHOP	=	505
- COCKTAIL LOUNGE	=	608
- DISCO THEQUE	=	1,177
- SNACK BAR	=	64
- CAFEE TERIA	=	270
- FOOD CENTER	=	1,715
- SKY LOUNGE	=	1,675
- BEER CORNER	=	240
TOTAL	=	8,679 M^2

ข้อกำหนด : พื้นที่ห้องอาหาร 750 M^2 แรกคิดอัตรา 1 คัน/ 30 M^2 ส่วนที่เกิน 750 M^2 คิดอัตรา 1 คัน/ 60 M^2

จำนวนที่จอดรถสำหรับ 750 M^2 แรก = 750 / 30 = 25 คัน

ส่วนที่เกิน 750 M^2 ให้คิดอัตรา 1 คัน / 60

ส่วนที่เหลือ 8,679 - 750 = 7,929 M^2

= 7,929 / 60

= 133 คัน

ดังนั้นจำนวนที่จอดรถสำหรับส่วนภัตตาคาร = 158 คัน

ค.) หาจากพื้นที่โถงของโรงแรม

ข้อกำหนด : ให้คิดที่จอดรถ 1 คัน ต่อพื้นที่ 20 M^2 เศษของ 20 ให้คิดเป็น 20

พื้นที่ LOBBY	=	992
LOUNGE	=	180
TOTAL	=	1,172 M^2

ดังนั้นจำนวนที่จอดรถสำหรับโถงโรงแรม = 1.172 / 20 = 59 คัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ง.) หาจากพื้นที่สำนักงาน

ข้อกำหนด : พื้นที่สำนักงาน 120 M^2/คัน เศษของ 120 คิดเป็น 120

- FRONT DESK = 204
- ADVANCE RESERVATION OFFICE = 16.25
- FRONT OFFICE MANAGEMENT = 47
- TOP EXECUTIVE OFFICES = 167
- SALE OFFICE = 20.25
- OTHER DEPARTMENT = 40
- CONFERENCE ROOM = 542.50

จำนวนที่จอดรถเจ้าหน้าที่ 540 / 120 = 5 คัน

จ.) หาจากส่วนการค้า

ข้อกำหนด : พื้นที่ส่วนการค้า คิดอัตรา 1 คัน / 40 M^2

- TAX FREE COMMERCIAL = 1,294 M^2
- RENTAIL SHOP = 2,625 M^2
- DEPARTMENT STORE 1 = 4,352 M^2

TOTAL = 8,244 M^2

จำนวนที่จอดรถ 8,244 / 40 = 206 คัน

ฉ.) หาจากส่วนโรงมหรสพ

ข้อกำหนด : โรงมหรสพให้มีที่จอดรถยนต์ 1 คันต่อจำนวนที่นั่ง 40 ที่

จำนวนที่นั่ง 1,000 ที่จอดรถ 1,000/ 40 = 25 คัน

จากวิธีคิด ก+ข+ค+ง+จ+ฉ = 36+158+59+5+206+25 = 489 คัน

2.) โดยคิดจากพื้นที่ทุกตารางเมตรที่ใช้สอย

ข้อกำหนด : รวมพื้นที่ใช้สอยทุกตารางเมตรของอาคาร แล้วคิดเป็นอัตรารถยนต์ 1 คัน / 240 $ม^2$ เศษของ 240 คิดเป็น 240

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการรวมพื้นที่ทั้งหมดของโครงการ

ก.) ส่วนโรงแรม = 66,888 M^2

ข.) ส่วนการค้า = 8,244 M^2

TOTAL = 75,132

จำนวนที่จอดรถ = 75,132/240 = 313 คัน

สรุป จากวิธีที่ 1 ได้จำนวนที่จอดรถ = 489 คัน

จากวิธีที่ 2 ได้จำนวนที่จอดรถ = 313 คัน

ฉะนั้น จึงเลือกเอาจำนวนที่จอดรถตามวิธีที่ 1 เพราะมีค่ามากกว่าถึง 273 คัน โดยแยกประเภทได้ดังนี้

BUS COACH PARKING กำหนดให้อัตราเข้าพักเท่ากับ 80 % และอัตราผู้เข้าพัก/ห้อง เท่ากับ 1.6 คน จะได้

จำนวนผู้มาพัก = $\frac{450 \times 80}{100}$

= 360 ห้อง

แบ่งเป็น - นักท่องเที่ยวแบบกลุ่มประมาณ 70 %

- นักท่องเที่ยวอิสระ นักธุรกิจและอื่นๆ 30 %

ฉะนั้นนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยเกณฑ์ = $\frac{70 \times 360}{100}$

= 252 ห้อง

จำนวน 252 ห้อง คิดเป็นแขกผู้พัก = 252 x 1.6 คน

= 430 คน

รถทัวร์ 1 คัน บรรจุได้ประมาณ = 40 คน

ฉะนั้น 403 คน ต้องการรถทัวร์ = $\frac{430}{40}$ คน

= 10 คัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยทั่วไป กำหนดให้มีที่จอดรถทัวร์ 1 ใน 3 ของทั้งหมด

นั่นคือ จำนวนที่จอดรถทัวร์ = 3 คัน

พื้นที่จอดรถ 1 คัน = 12.00 x 2.50

= 30.00 $ม^2$

พื้นที่รถทัวร์รวมทางสัญจร = 60 $ม^2$/คัน

รวมพื้นที่จอดรถทัวร์ = 180 $ม^2$

MOTOCYCLE PARKING ส่วนมากเป็นของผู้มาใช้บริการของโรงแรม และติดต่อธุรกิจกับทางโรงแรมโดยคิดจำนวนผู้มีพาหนะจักรยานยนต์ประมาณ15 %จากพื้นที่ของภัตตาคารและส่วนจัดเลี้ยงในอัตรา 1 คัน / พ.ท.ภัตตาคาร และจัดเลี้ยง 25 $ม^2$

พื้นที่ของภัตตาคาร และจัดเลี้ยง = 8,679 $ม^2$

15 % ของพื้นที่ = 1,302 $ม^2$

นั่นคือ จำนวนที่จอดรถจักรยานยนต์ = 1,302 / 25

= 52 คัน

รวมพื้นที่จอดรถ = 52 x 1.5 = 78 $ม^2$

STAFF PARKING จากการคำนวนได้ 5 คัน ซึ่งจะเห็นได้ว่า ไม่เหมาะสมกับความเป็นจริง จึงกำหนดให้มีแผนกงานละ 2 คัน

ดังนั้น 8 แผนก เป็นที่จอดรถยนต์ = 8 x 2 = 16 คัน

คิดเป็นพื้นที่ = 400 $ม^2$

PUBLIC PARKING คือ จำนวนที่จอดรถที่เหลืออีกทั้งหมด จำนวน 470 คัน (ไม่นับรถจักรยานยนต์)

คิดเป็นพื้นที่ = 470 x 25 = 11,750 $ม^2$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุป จำนวนที่จอดรถมีดังนี้

- ที่จอดรถสาธารณะ = 470 คัน คิดเป็นพื้นที่ 11,750 $ม^2$
- ที่จอดรถทัวร์ = 3 คัน คิดเป็นพื้นที่ 180 $ม^2$
- ที่จอดรถเจ้าหน้าที่ = 16 คัน คิดเป็นพื้นที่ 400 $ม^2$
- ที่จอดรถจักรยานยนต์ = 52 คัน คิดเป็นพื้นที่ 78 $ม^2$

หมายเหตุ นอกจากนี้ยังมีส่วนจอดรถบริการ (รถบรรทุก 6 ล้อ) อีก 3 คัน

โดยมีพื้นที่จอดรถ 10 x 3 = 30 $ม^2$ / คัน

พื้นที่ทางสัญจร = 72 $ม^2$

รวมพื้นที่จอดรถบริการ = 72 x 3 = 216 $ม^2$

สรุป พื้นที่โครงการ

1.	PUBLIC SPACE	= 642.5	M^2
2.	GENERAL ADMINISTRATION SPACE	= 292.5	M^2
3.	CONCESS AND SUBRENTAL SPACE	= 355.25	M^2
4.	FOOD AND BEVERAGE SERVICE SPACE	= 2810.5	M^2
5.	GUEST ROOM SPACE	= 9891	M^2
6.	SPECIALLY ACCOMMODATION SPACE	= 638	M^2
7.	GENERAL SERVICE SPACE	= 8135	M^2

4.3 การวิเคราะห์ส่วนประกอบเชิงเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับอาคาร

4.3.1 การวิเคราะห์ระบบโครงสร้างอาคาร

จากการศึกษารูปทรงอาคารสูงระบบที่นิยมใช้มี FRAM SYSTEM และ SHARE WALL แต่การศึกษาพบว่าระบบ FRAM SYSTEM กลายเป็นระบบที่ไม่เหมาะสมเสียแล้วเพราะไม่ประหยัดคือ เสาจะมีขนาดใหญ่และมีจุดเชื่อมระหว่างคานกับเสามีหน้าที่รับแรงลมสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับระบบ SHARE WALL แบบหลังนี้รับแรงตามแนวนอนได้ดี กว่าดังนั้นระบบ SHARE WALL จึงถูกนำมาใช้ในลักษณะของ CORE WALL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาลักษณะของ CORE WALL สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

1. มี CORE อยู่ศูนย์กลางและมีพื้นที่ใช้งานอยู่โดยรอบ
2. มี CORE อยู่ตรงกลางและมีพื้นที่ใช้งานอยู่ 2 ข้าง
3. มี CORE อยู่ด้านใดด้านหนึ่งที่ผนังนอกของพื้นที่ใช้ง่าย
4. มี CORE ZONE อยู่ 2 แห่งแยกจากกัน

ในการวิเคราะห์รูปทรงอาคารสูงนี้ จำเป็นที่จะต้องนำเอาปัจจัยต่างๆ มาช่วยวิเคราะห์ให้ค่าคะแนน โดยการวิเคราะห์ทำขึ้น โดยการให้ค่าคะแนนตามลำดับความสำคัญ

การให้ค่าคะแนนให้ลำดับความสำคัญดังนี้

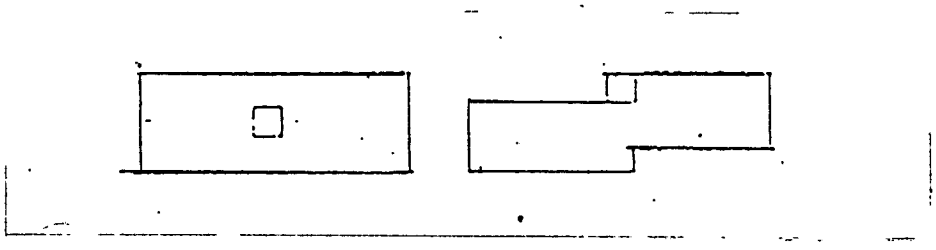
ลำดับความสำคัญมากที่สุดให้ค่าเป็น 4
ลำดับความสำคัญลดลงให้ค่าคะแนน 3
ลำดับความสำคัญลดลงอีกค่าคะแนน 2
ลำดับความสำคัญน้อยที่สุดค่าคะแนน 1

ภาพแสดงลักษณะของตำแหน่ง

1. มี CORE อยู่ศูนย์กลางและมีพื้นที่ใช้งานอยู่โดยรอบ

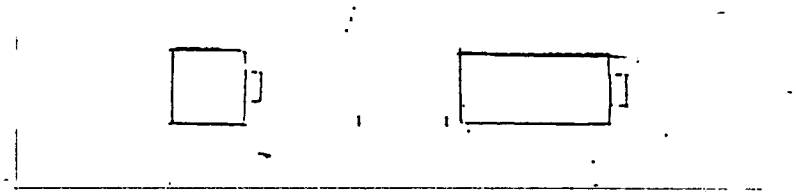

2. มี CORE อยู่ตรงกลางและพื้นที่ใช้งานอยู่สองข้าง

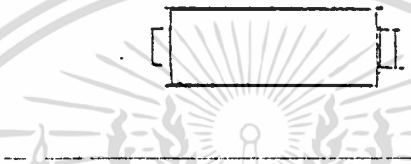

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. มี CORE อยู่ด้านในด้านหนึ่งของพื้นที่ใช้งาน

4. มี CORE ZONE อยู่ 2 แห่งแยกจากกันแทนที่จะมี CORE ZONE เพียงแห่งเดียว

ตารางวิเคราะห์รูปทรงและตำแหน่งคอร์โซน

รูปทรงและตำแหน่งคอร์โซนลักษณะที่	1	2	3	4
1. มีจุดไกลของพื้นที่ใช้งานเท่าๆ กัน	4	2	1	1
2. มีพื้นที่ใช้งานใหญ่พอ	2	2	3	4
3. จากอาคารต้วอย่าง	1	3	1	1
4. รูปทรงมีความมั่นคงด้านโครงสร้างอาคารสูง	4	2	4	3
5. สามารถต้านแรงลมปะทะด้านข้างได้ดี	4	2	2	3
6. งบประมาณค่าก่อสร้าง	4	3	3	2
7. สามารถรับทัศนีภาพได้ดี	4	2	3	2
8. รูปทรงมีความสัมพันธ์กับที่ตั้งโครงการ	3	2	2	2
9. มีความงามในตัวเอง	3	2	4	2
รวม	29	21	23	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลการรวมคะแนนเห็นได้ว่าลักษณะการกำหนดตำแหน่งของ CORE ควรจะอยู่ในลักษณะมี CORE อยู่ศูนย์กลาง และมีพื้นที่ใช้งานอยู่โดยรอบ

รูปทรงภายนอกขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ นำมาประกอบกันจึงจำเป็นต้องนำรูปทรงภายนอก มาวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ระบบฐานราก

จากการศึกษาในบทที่ 3 ระบบฐานรากที่ทำการศึกษามีด้วยกันหลายชนิดแบ่ง ตามลักษณะสำคัญที่ต่าง ๆ กันอาจแบ่งได้ 3 ประเภทคือ

1. ฐานรากแผ่

ในอาคารธรรมดาทั่วไปการก่อสร้างฐานรากแผ่ได้หลายแบบคือ

1.1 ฐานรากแผ่แบบแห่งพื้นยาวตามกำแพง

1.2 ฐานรากแผ่เป็นชั้นบันได

1.3 ฐานแผ่หนีศูนย์

1.4 ฐานแผ่แผ่นรองตอม่อ

2. ฐานรากเข็ม

3. ฐานรากแบบแห่งตอม่อ

ระบบฐานรากที่เหมาะสมกับอาคารประเภทสูงปานกลางในเขตจังหวัดตรังซึ่งมีสภาพดินแข็งพอสมควร และจากการศึกษาอาคารตัวอย่าง ประกอบกับประโยชน์และเข็ม. สำหรับฐานรากแผ่นั้น มีหลายชนิดด้วยกัน ในการเลือกใช้จำเป็นต้องใช้วิศวกรที่มีความชำนาญเฉพาะ ดังนั้นในที่นี้จึงเพียงกำหนดเป็นหลักกว้างๆ เอาไว้เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ระบบพื้น

สำหรับระบบพื้นเมื่อพิจารณาถึง

- ความมั่นคง แข็งแรง
- ความประหยัด
- ความรวดเร็วในการก่อสร้าง

ก็พอสรุประบบพื้นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามเงื่อนไข ดังกล่าวได้แก่

ก. พื้นคอนกรีตเสริมเหล็กหล่อในที่ธรรมดา
ข. พื้นไรคาน
ค. พื้นสำเร็จรูป

ในการพิจารณาเลือกระบบนั้น ควรกำหนดหัวข้อพิจารณา ดังนี้

- ราคาก่อสร้างรวมทั้งอาคาร ซึ่งหมายถึงส่วนประกอบด้านสถาปัตยกรรมและวิศวกรรมสาขาอื่น ๆ ด้วย เช่น โครงสร้างพื้นระบบใดที่ใช้ความหนาของพื้นคานน้อยที่สุด จะช่วยลดความสูงของอาคารลงได้ซึ่งสามารถประหยัดค่าผนังหน้าต่างโดยรอบอาคาร รวมทั้งลดความยาวของท่อระบบต่างๆ ลงได้

- ความสะดวกในการก่อสร้างและความรวดเร็ว ซึ่งจะพิจารณาเฉพาะงานพื้นอย่างเดียวไม่ได้เช่นกัน ต้องคำนึงถึงงานอื่น ๆ ที่ต่เนื่อง รวมทั้งขั้นตอนที่ต้องทำต่อไปเพื่อบรรจุถึงขั้นผิวสำเร็จของงานด้วย

- จากการศึกษาอาคารต้วอย่าง ปัจจุบันนิยมนำระบบพื้นไร้คานมาใช้กันมาก เนื่องจากใช้ระยะเวลาก่อสร้างน้อยและไม่มีปัญหาเรื่องเดินท่อ ซึ่งมักเป็นปัญหาสำหรับพื้นระบบอื่น ๆ

- การป้องกันอัคคีภัย ในกรณีเกิดอัคคีภัยชั้นใด ๆ ของอาคาร สิ่งที่ป้องกันการลุกลามของไฟจากชั้นหนึ่งสู่ชั้นหนึ่งที่สำคัญที่สุดคือ พื้น ซึ่งระบบพื้นสำเร็จรูปมีปัญหามากเนื่องจากมีรอยต่อของแผ่นพื้นมาก สำหรับพื้นไร้คานจะป้องกันได้ดีที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สะดวกในการเดินท่อ ซึ่งเป็นระบบที่สำคัญมากอันหนึ่งของอาคาร พื้นคอนกรีตหล่อในที่และพื้นสำเร็จรูป จะมีจุดอ่อนในเรื่องนี้มาก ส่วนพื้นไร้คานนั้นจะเป็นระบบที่สะดวกที่สุด

จากการศึกษาอาคารในโครงการ ส่วนประกอบของอาคารสามารถแบ่งออกได้เป็น สองส่วนใหญ่ ๆ คือ ส่วนที่เป็นส่วน TOWER และส่วน PRODIUM จึงแยกส่วนโครงสร้างพื้นออกเป็น 2 ส่วน โดยการวิเคราะห์ทำพื้นโดยการให้คะแนนตามลำดับความสำคัญ

การให้ค่าคะแนนให้ตามลำดับความสำคัญดังนี้

ลำดับความสำคัญมากที่สุดค่าคะแนนเป็น 4

ลำดับความสำคัญลดลงได้ค่าคะแนนเป็น 3

ลำดับความสำคัญลดลงอีกค่าคะแนนเป็น 2

ลำดับความสำคัญน้อนที่สุดค่าคะแนนเป็น 1

ฉะนั้นการวิเคราะห์ส่วนโครงสร้างพื้นนี้จึงยึดถือค่าคะแนนข้างบน

ตารางค่าคะแนนระบบโครงสร้างพื้นส่วน Guest Room

ระบบโครงสร้างพื้นระบบที่	1	2	3
1. ราคาก่อสร้าง	3	3	2
2. ความสะดวกในการก่อสร้างและความรวดเร็ว	3	4	2
3. เทคโนโลยีในการก่อสร้าง	4	3	3
4. จากการศึกษาอาคารตัวอย่าง	4	3	3
5. การป้องกันอัคคีภัย	3	4	2
6. สะดวกในการเดินท่อ	2	4	1
รวม	19	21	11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลคะแนนข้างต้นสรุปได้ว่าระบบโครงสร้างพื้นส่วนที่เป็น GUEST ROOM ควรที่จะใช้โครงสร้างพื้นระบบไร้คาน

ตารางค่าคะแนนระบบโครงสร้างพื้นส่วน PRODIUM

ระบบโครงสร้างพื้นระบบที่	1	2	3
1. ราคาค่าก่อสร้าง	3	3	2
2. ความสะดวกในการก่อสร้าง และความรวดเร็ว	2	4	3
3. เทคโนโลยีไรการก่อสร้าง	4	3	3
4. จากการศุกษาอาคารต้วอย่าง	3	2	3
5. การป้องกันอัคคีภัย	3	4	2
6. สะดวกในการเดินท่อ	2	1	1
7. สำหรับอาคารช่วงกว้าง	2	4	3
รวม	19	24	17

จากผลคะแนนข้างต้นสรุปได้ว่าระบบโครงสร้างพื้นส่วนที่เป็น PRODIUM ควรที่จะใช้โครงสร้างพื้นระบบไร้คาน

สำหรับพื้นที่จอดรถ เป็นพื้นที่ที่ต้องการหลีกเลี่ยงความสูงของส่วนนี้ในการออกแบบโดยมีทั้งส่วนที่อยู่ใต้ดินและเหนือดิน เพื่อลดความสูงของอาคารโดยได้เนื้นที่ใช้สอย มีระบบโครงสร้าง สร้างพิเศษคือ FIAT PLATE เป็นระบบที่สามารถลดความสูงของอาคาร โดยเพิ่มความหนาของแผ่นพื้นเพียงเล็กน้อย และยังใช้วิธี PRESTRESSED FLAT PLATE (พื้นเสริมแรง) เพื่ให้ได้ช่วงเสากว้างหรือพื้นที่บางกว่าในช่วงเสาเท่ากัน ลดการตกท้องของแผ่นพื้น สามารถยื่นพื้น (CANTILEVERED) ออกไปได้มา ตามปกติควรยื่นไปได้ 1/4 SPAN นอกจากนี้ยังสามารถป้องกันน้ำได้ดีกว่าพื้นระบบอื่นที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงมากกับการใส่แผ่นกันซึม เมื่อใช้กับพื้นติดดิน และพื้นที่จอดรถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 การวิเคราะห์ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศในปัจจุบันมีด้วยกันหลายชนิดจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงข้อดี ข้อเสียในแต่ละระบบทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการเลือกใช้

ระบบปรับอากาศที่นิยมใช้กับอาคารสูงจะมีอยู่ด้วยกัน 3 ระบบที่นิยมใช้กันมากที่สุด คือ

1) ระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลาง
2) ระบบเครื่องปรับอากาศครบชุดในตัวชนิดระบายความร้อนด้วยน้ำ
3) ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน

เนื่องจากอาคารในโครงการมีส่วนใหญ่ อยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็น GUEST RM. และส่วนที่เป็น PODIUM ดังนั้นระบบของเครื่องปรับอากาศในโครงการจึงมีหน้าที่ใช้สอยต่างกันในการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศนี้จึงแยกวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนคือส่วนที่เป็น GUSET RM. และส่วนที่เป็น PODIUM

ในการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศที่ใช้กับอาคารสูงการวิเคราะห์ทำพื้นโดยการให้คะแนนตามลำดับความสำคัญ การให้ค่าคะแนนให้ลำดับความสำคัญดังนี้

ลำดับความสำคัญมากที่สุดให้ค่าเป็น 4
ลำดับความสำคัญลดลงให้ค่าความสำคัญเป็น 3
ลำดับความสำคัญลดลงอีกให้ค่าคะแนนเป็น 2
ลำดับความสำคัญน้อยที่สุดให้ค่าคะแนนเป็น 1

ในการกำหนดระบบปรับอากาศลงในตารางกำหนดให้
ระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลางเป็นระบบที่ 1
ระบบเครื่องปรับอากาศครบชุดในตัวเป็นระบบที่ 2
ระบบปรับอากาศแบบแยกส่วนเป็นระบบที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน GUEST RM.

ระบบปรับอากาศระบบที่	1	2	3
มีความประหยัด	1	2	3
เสียงรบกวน และความสั่นสะเทือน	4	2	1
สะดวกในการซ่อมบำรุง	4	2	2
มีความเรียบร้อยสวยงาม	3	2	1
มีความปลอดภัย	2	3	2
มีความเหมาะสมต่อพื้นที่ใช้งาน	3	2	2
จากการศึกษาอาคารตัวอย่าง	4	1	1
รวม	21	14	12

จากการให้ค่าคะแนนระบบปรับอากาศในส่วน GUEST ROOM ผลสรุปออกมาว่าระบบ ปรับอากาศที่เหมาะสมกับส่วน TOWER ของอาคารในโครงการคือระบบที่ 1 ระบบทำน้ำเย็น หมุนเวียนส่วนกลาง ในการหาระบบปรับอากาศของส่วน PODIUM ใช้ข้อกำหนดเดิมในการ วิเคราะห์

ตารางการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน PODIUM

ระบบปรับอากาศระบบที่	1	2	3
มีความประหยัด	3	1	2
เสียงรบกวนและความสั่นสะเทือน	3	2	1
สะดวกในการซ่อมบำรุง	3	2	1
มีความเรียบร้อยสวยงาม	3	2	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน (ต่อ)

ระบบปรับอากาศระบบที่	1	2	3
มีความปลอดภัย	3	2	2
มีความเหมาะสมต่อพื้นที่ใช้งาน	4	2	1
จากการศึกษาอาคารตัวอย่าง	3	2	1
รวม	22	13	9

จากตารางวิเคราะห์ระบบปรับอากาศส่วน PODIUM เห็นได้ว่า ระบบทำน้ำเย็นหมุน เวียนเป็นระบบที่มีความเหมาะสมกับอาคารในส่วน PODIUM เป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้นอาคารใน โครงการในส่วนของ PODIUM จึงใช้ระบบปรับอากาศระบบทำน้ำเย็นหมุนเวียนส่วนกลาง

สรุป

ก) ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM) ใช้ระบบปรับอากาศ Central Unit แบบ All- Water System จ่ายความเย็นโดยใช้ Fan Coil Unit เป่าลมเย็นเข้าสู่ห้องพักโดยตรง

ข) ส่วนที่เป็นสาธารณะ เช่น โถงโรงแรม ห้องประชุม จัดเลี้ยง ภัตตาคารใช้ระบบ ปรับอากาศ Central Unit แบบ All-Water System คือ จ่ายความเย็นโดยใช้ Air Handing Unit เป่าลมเย็นจ่ายไปตามท่อในส่วนต่างๆ ที่ต้องปรับอากาศ

ค) ส่วนการค้า (พลาซ่า) เป็นส่วนที่ทางโรงแรมไม่ได้ดำเนินการเองแต่ละในเอก ชนเช่าหรือเช้ง เนื่องจากอาคารส่วนการค้าด้านหน้านี้เป็นลักษณะเปิดโล่ง ซึ่งไม่จำเป็นต้อง ใช้ระบบปรับอากาศก็ได้ แต่ถ้าเจ้าของร้านจะติดตั้งก็ได้ ออกแบบบริเวณที่สำหรับ วางส่วน ระบายความร้อน ด้านนอกอาคารไว้สำหรับระบบปรับอากาศแบบแยกส่วน (SPLIT YPPE)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจ่ายความเย็นในส่วนห้องพัก (Guest Rm.)จะเป็นแบบ Fan Coil Unit และในส่วนของห้องโถง ห้องจัดเลี้ยงจะเป็นแบบ Air Handing Unit

ลักษณะของตัวจ่ายลมที่ใช้ในโครงการ แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

การจ่ายลมจากเพดาน (Ceiling Diffuser) ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นวงกลม สี่เหลี่ยมจตุรัส หรือ สี่เหลี่ยมผืนผ้า

- ข้อดี สามารถกระจายความเย็นได้ทั่วถึง
- ข้อเสีย เปลืองช่องว่าง (Space) เหนือเพดาน

การจ่ายลมจากพนัง (Wall Diffuser) การจ่ายลมในแนวผนัง หัวจ่ายเรียกว่า"Grill" ลักษณะการจ่ายลมจะจ่ายจากด้านในของอาคารออกสู่ด้านนอกเพื่อความร้อนจากภายนอกจะเข้ามาได้น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ข้อดี สามารถทำให้ห้องเพดานสูงได้เพราะไม่มี Duct Ceiling
- ข้อเสีย การจ่ายความเย็นอาจถูกรบกวนจาก Solar Heat Grain

สรุป ลักษณะการจ่ายลมเย็นภายในห้องพักแขก (Guest Room) จะใช้แบบ Wall Diffuser และในส่วนที่เป็นสำนักงานหรือในส่วนของห้องจัดประชุมจะใช้แบบ Celling Diffuser

การหาขนาดเครื่องปรับอากาศและห้องเครื่อง

พื้นที่ส่วนที่ต้องการการเปรียบเทียบ พื้นที่ (ตร.กม.)

PUBLIC SPACE

GENERAL AAMIN SPACE

CONCESSION AND SUBRENTIAL SPACE

GUEST ROOM SPACE

SPECIALLY ACCOMMODATION

GENERAL SERVICE SPACE

TOTAL

พื้นที่ปรับอากาศทั้งหมด ตารางเมตร

พื้นที่ต่อเครื่องขนาด 1 ตัน ครอบคลุมได้ 300 ตารางฟุตหรือ 27 ตารางเมตร

ดังนั้นจำนวนต้นที่ต้องการ $= \frac{\qquad}{27}$

$=$

$=$ ตัน

ซึ่งจะใช้เครื่องขนาด 300 ตัน เครื่องและขนาด 400 ตัน 1 เครื่อง สำหรับพื้นที่ของห้องเครื่องสำหรับระบบปรับอากาศดูได้จากตารางดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MACHINE ROOM FOR CENTRAL CHILLED WATER SYSTEM

Bldgs. Cap. A/C	Approx Room Size	Approx. Area of Room Sp.,Meter	Approx. Operating Wt. Kg.
100	4 x 10	40	3,500
200	6 x 10	60	5,000
300	8 x 10	80	7,000
400	8 x 12	100	8,000
600	10 x 12	120	10,000
800	10 x 12	120	28,000
1,000	10 x 14	140	29,000 หรือ 37,000
2,000	12 x 20	240	310,000

ความสูงของห้อง Machine Room นั้น Min. Height = 2.8 เมตร ถ้าสูง 3 ถึง 3.5 เมตร (ได้ Beam ถึง Floor) จะดีมาก

จากตารางเครื่องขนาด 300 ตัน ใช้พื้นที่ = 80 ตารางเมตร
ขนาด 400 ตัน ใช้พื้นที่ = + 96 ตารางเมตร
พื้นที่ห้องเครื่อง 176 ตารางเมตร

การหาขนาด หอผึ่งน้ำ (COOLING TOWER)

น้ำที่ระบายความร้อนจาก Coodenser จะมีอุณหภูมิสูง เราจะนำน้ำที่นำมา ระบายความร้อนทิ้ง โดยใช้หอผึ่งน้ำ โดยมากหอผึ่งน้ำแบบกลมนี้ ตัวถัง (Casing) ทำด้วย F.R.P. (IBERGLASS REINFORCED polyester) ส่วนใบพัดทำด้วยอลูมิเนียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การติดตั้งมักตั้งบนหลังคา (FLAT SLAB) หรือบนพื้นทางเดินรอบอาคาร แต่ ต้องให้มีลมพัดผ่านหอผึ่งน้ำได้สะดวก

Tons	Approx Dimension, Meter	Approx. Operating Wt.,Kg.
100	2.8 x 2.7	1,100
200	3.7 x 3.2	2,540
300	4.4 x 3.6	4,080
400	5.0 x 34.0	7,100
600	6.6 x 5.4	10,500
800	7.6 x 5.8	12,500

จากตารางสรุปใช้ COOLING TOWER สำหรับเครื่องปรับอากาศในโครงการ ดังนี้

COOLING TOWER ขนาด 300 ตัน 1 ตัว ใช้พื้นที่ = 4.4 x 3.6

= 15.48 ตร.ม.

ขนาด 400 ตัน 1 ตัว ใช้พื้นที่ = 5.0 x 3.4

= 17 ตร.ม.

รวมพื้นที่ติดตั้ง COOLING TOWER = 32.84 ตร.ม.

4.3.3 การวิเคราะห์ระบบสุขาภิบาล

จากข้อมูลข้างต้นที่ได้ทำการศึกษามาแล้วในบทที่ 3 สามารถวิเคราะห์ระบบตามหัวข้อต่อไปนี้

1.ระบบการจ่ายน้ำจากการศึกษาระบบการจ่ายน้ำมี 3 ระบบนั้น สามารถนำมาวิเคราะห์ดังตารางต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรียบเทียบ ข้อดี ของระบบจ่ายน้ำแบบต่าง ๆ

ระบบจ่ายน้ำจากถังสูง

1. มีความแน่นอนในการทำงานสูง และมีน้ำเก็บสำรองเอาไว้ส่วนหนึ่ง
2. ระบบการทำงานง่าย ทำให้สะดวกในการซ่อมบำรุง
3. ค่าก่อสร้างไม่แพงกว่าระบบอื่น และค่าใช้จ่ายในการทำงานต่ำ
4. ค่าซ่อมบำรุงต่ำ
5. ใช้ประตูน้ำควบคุมความดันในระบบจ่ายน้ำน้อยกว่าระบบอื่น
6. สามารถเก็บน้ำสำรองเอาไว้เพื่อใช้ในการดับเพลิง
7. ใช้พลังงานน้อยและเลือกใช้เครื่องสูบน้ำให้ทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงได้ง่าย
8. มีการเปลี่ยแปลงความดันในท่อจ่ายน้ำน้อย
9. ถึงแม้จะเลือกใช้เครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่เกินไปก็ไม่มีผลเสียต่อการทำงานของระบบ

ระบบถังอัดความดัน

1. ไม่ต้องมีถังสูงขนาดใหญ่
2. สามารถติดตั้งที่ส่วนไหนของอาคารก็ได้ทำให้ไม่เสียเนื้อที่ใช้สอย
3. เครื่องสูบน้ำไม่ต้องเดินในขณะที่ไม่ใช้น้ำ
4. สามารถเลือกเครื่องสูบน้ำให้ทำงานที่ประสิทธิภาพสูงได้ง่าย

ระบบสูบน้ำเพิ่มความดันในเส้นท่อโดยตรง

1. ใช้เนื้อที่น้อย
2. อาจลงทุนต่ำในบางกรณี
3. ไม่ต้องเก็บน้ำเอาไว้ในอาคารทำให้ประหยัดค่าก่อสร้างงานโยธา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปรียบเทียบ ข้อเสีย ของระบบจ่ายน้ำแบบต่างๆ

ระบบจ่ายน้ำจากถังสูง

1. ถังน้ำต้องอยู่สูง อาจทำให้เสียความสวยงาม
2. มีน้ำหนักมากทำให้สิ้นเปลืองค่าก่อสร้างงานโยธามากกว่าระบบอื่น
3. ถ้าก่อสร้างไม่ดีจะเกิดการรั่วซึมและถ้าเกิดรอยรั่วขนาดใหญ่อาจจะ ทำให้เกิดการเสียหายได้

ระบบถังอัดความดัน

1. เนื่องจากมีออกซิเจนละลายอยู่ในน้ำสูงทำให้มีการกัดกร่อนในระบบข่ายน้ำมากกว่าระบบอื่น
2. ความดันเปลี่ยนแปลงประมาณ 1.4 ก.ก./ตร.ซม.(20 ปอนด์/ตร.นิ้ว)
3. ต้องใช้เครื่องสูบน้ำที่มีความดันสูงกว่าระบบจ่ายน้ำจากถังสูง
4. ราคาก่อสร้างสูงและควบคุมการทำงานยาก

ระบบสูบน้ำเพิ่มความดันในเส้นต่อโดยตรง

1. การควบคุมการทำงานยุ่งยากมาก
2. อาจจะมีปัญหาในการทำงานหากเลือกเครื่องสูบน้ำไม่ถูกต้อง เช่น เสียงรบกวนเกิดและ
3. ไม่มีปริมาณน้ำสำรอง
4. การทำงานจะต้องเดินเครื่องสูบน้ำหนึ่งเครื่องตลอดเวลา
5. เครื่องสูบน้ำต้องทำงานที่ช่วงกว้างมากทำให้มีประสิทธิภาพต่ำ
6. เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสูง
7. ถ้าเลือกเครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่เกินไป นอกจากจะต้องลงทุนสูงแล้ว ยังต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทำงานสูงตลอดเวลาเพราะเครื่องสูบน้ำมีประสิทธิภาพต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางสรุปได้ว่าระบบจ่ายน้ำจากถังสูงเป็นระบบที่ตั้งและเหมาะสมที่จะใช้กับโครงการนี้

การหาขนาดถังเก็บน้ำใช้

การหาปริมาณถังเก็บน้ำเย็น

- แขกผู้มาพักคนหนึ่งใช้น้ำเย็น = 35 แกลลอน/วัน
  คืออัตราผู้เข้าพัก 85% และอัตราการเข้าพัก 1.6 คน/ห้อง
  เพราะฉะนั้นจำนวนแขกทั้งหมดใน 1 วัน เฉลี่ย คน
  ปริมาณน้ำเย็นในส่วนของห้องพักที่ใช้ใน 1 วัน = แกลลอน/วัน
- ปริมาณน้ำเย็นสำหรับพนักงาน
  Resident Employees ใช้น้ำคนละ 24 แกลลอน/วัน
  Non-Residen Employees ใช้น้ำคนละ 12 แกลลอน/วัน
  คิดเป็น 10% ของพนักงานทั้งหมด
  พนักงานทั้งหมดในอาคาร = 1 x 250 = 250 คน
  ดังนั้นน้ำเย็นที่ถูกใช้โดย Resident Employes = 250 x 1 x 24
  = 600 แกลลอน/วัน
  Non-Resident Employes = 250 x 9 x 12
  = 5400 แกลลอน/วัน
- น้ำเย็นที่ถูกใช้ตามห้องอาหารต่างๆ = 2 แกลลอน/วัน

Main Dining Room	เสริฟ 2 มื้อ (คิด 60% ต่อมื้อ)		
	ประมาณ = 250 x 6 x 2	= 300	ที่
Coffee Shop	เสริฟ 3 มื้อ คิด 60% ต่อมื้อ		
	ประมาณ = 125 x 8 x 3	= 300	ที่
Banquet Hall	เสริฟวันละ 1 ครั้ง คิด 60% ต่อครั้ง		
	ประมาณ = 500 x 6	= 300	ที่
Cocktail Lounge	ประมาณ	100	ที่
Night Club	ประมาณ	150	ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณน้ำเย็นสำหรับส่วนบริการอาหารประมาณ = (300+300+300+100+150)x2

= 2300 แกลลอน

ดังนั้นปริมาณน้ำเย็นที่ต้องใช้ใน 1 วัน = 11900+600+5400+2300

= 20220 แกลลอน

การสำรองน้ำใช้ส่วนใหญ่จะให้มีระยะเวลาการสำรองน้ำอย่างน้อยที่สุด 1 วัน เพราะฉะนั้น ปริมาณความจุของถังน้ำเย็น = 40400 แกลลอน

ดังนั้นปริมาณของถังเก็บน้ำทั้งหมดของโครงการ = $\frac{40400}{264.2}$ = 150 ลูกบาศก์เมตร

หมายเหตุ ถังเก็บน้ำเย็นนี้ใช้สำหรับการอุปโภคบริโภคทุกชนิด และจ่ายให้กับดับเพลิง ยกเว้นระบบทำน้ำร้อนเพราะน้ำที่ใช้ในระบบทำความร้อนจะถูกสูบจาก Suction Tank ที่ระดับใต้ดิน

การหาปริมาณถังเก็บน้ำสำหรับจ่ายสู่ระบบทำความร้อน

ปริมาณการใช้น้ำร้อน 10 แกลลอน/วัน/คน

คิดจากแขกผู้เข้าพักในอัตรา 85%

และอัตราการเข้าพักต่อห้อง = 1.6 คน (ตามมาตราฐาน ททท.)

ดังนั้นประมาณน้ำร้อนที่ต้องใช้ใน 1 ถัง = 250 x .85 x 10 x 1.6

= 3400 แกลลอน

= $\frac{3400}{264.2}$ = 13 ลูกบาศก์เมตร

ดังนั้นปริมาณของ Suction Tank จะมีความจุ 13 ลูกบาศก์เมตร โดยจะนำไปใช้เป็นขนาดของ Suction Tank ของโครงการ

2.ระบบกำจัดน้ำเสีย จากการศึกษาระบบกำจัดน้ำเสีย น้ำโสโครกที่เหมาะสมกับโครงการคือ ระบบที่ใช้ออกซิเจนซึ่งระบบนี้แบ่งออกได้ 4 ชนิด การพิจารณานำมาใช้อาศัยหัวข้อพิจารณาดังแสดงในตาราง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำเสียจากส่วนต่างๆ ของโรงแรมจะไหลมารวมกันที่ Sewage Holding Tank จากนั้นจะถูกสูบขึ้นสู่ Aeration Tank ที่มี Aerator อยู่ทำการหมุนเวียนน้ำเสียให้ได้รับ ออกซิเจน เนื่องจากใช้แบคทีเรียประเภทที่ต้องใช้ออกซิเจนในการย่อยสลายของเสียน้ำเสีย จาก Aeration Tank ที่ถูกย่อยสลายแล้วจะไหลล้นไปยัง Settling Tank หรือถังตกตะ กอน ซึ่งในช่วงนี้แบคทีเรียจะไม่ได้รับออกซิเจน ทำให้มีการย่อยสลายน้อยลง และจับกลุ่มกัน เป็นตะกอนตกลงสู่ก้นถังน้ำเสียส่วนหนึ่งพร้อมทั้งตะกอนจะถูกส่งไปยัง Chlorine Contact Tank และอีกส่วนหนึ่งจะถูกส่งกลับไปยัง Aeration Tank เพื่อทำให้สภาวะของแบคทีเรีย สมดุลย์ใน Chlorine Contact Tank น้ำเสียที่ถูกบำบัดจะถูกใส่ Chlorine และไหลลง สู่ Threated Waste น้ำเสียที่ถูกบำบัดจะถูกตรวจสอบคุณภาพให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ และ ตะกอนก็จะถูกสูบถ่ายออกไปทิ้งต่อไป

ปริมาณของบ่อกำจัดน้ำเสีย

พิจารณาจากปริมาณน้ำใช้ของโรงแรมต่อ 1 วัน ดังนั้นความจุของบ่อกำจัดน้ำเสียจุประมาณ 23600 แกลลอน หรือเท่ากับ 90 ลูกบาศก์เมตร

สำหรับเนื้อที่ซึ่งจะต้องใช้ก่อสร้างดังแสดงไว้ในตาราง

ปริมาณน้ำเสีย (ลบ./วัน)	พื้นที่ก่อสร้างโดยประมาณ (ตร.ม.)
50	60
100	100
200	180
300	240
500	400
750	500
1,000	600

หมายเหตุ ความสูงสุทธิต้องไม่น้อยกว่า 0.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากปริมาณน้ำเสียเท่ากับ 90 ลบ.ม. ดังนั้นต้องการพื้นที่ก่อสร้างประมาณ 95 ตร.ม.

4.3.4 การวิเคราะห์ระบบไฟฟ้าและแสงสว่าง

1. ระบบไฟฟ้ากำลัง บริเวณที่ตั้งโครงการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้เดินสายไฟฟ้าแรงสูง โดยเดินสายเป็น 3 เฟส 4 สาย ดังนั้น การจัดไฟฟ้าเข้าอาคารกระทำ โดยเดินสายไฟฟ้าแรงสูงเข้าอาคารโดยการฝังสายไว้ในดินตรงเข้าไปยังห้องไฟฟ้าของโรงแรม ผ่านเข้าสู่หม้อแปลงไฟฟ้าขนาด 1,600 KVA จำนวน 2 ลูกแปลงเป็นไฟฟ้าแรงเคลื่อน 380 และ 220 โวลท์ จากนั้นจะจ่ายกระแสไฟฟ้าสู่แผงจ่ายไฟฟ้าวงจรแรงเคลื่อนต่ำ และ แผงจ่ายไฟฟ้าแรงเคลื่อนสูงและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆ

2. ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง การจัดแสงสว่างในบริเวณอาคาร ต้องมีความสว่างเพียงพอกับการใช้งาน ตามที่ได้ศึกษามาแล้วในบทที่ 3 สำหรับประเภทของแสงสว่าง ที่จะใช้กับอาคารแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1) INEANDESCENT ใช้กับบริเวณต่างๆ ดังนี้คือ LOUNG, RESTAURANTS, BEDROOMS หรือพื้นที่พิเศษที่ต้องการเน้นในเรื่องความสวยงามและให้เกิดบรรยากาศเข้ากับวัตถุประสงค์และการใช้สอยตามต้องการ

2.2) FLUORESCENT ใช้กับบริเวณทั่วๆ ไปโดยฝังในฝ้าเพดานโดยใช้สีเดย์ไลท์ และคูลไวท์ สลับเท่าๆกัน เพื่อให้ได้แสงสว่างใกล้เคียงธรรมชาติมากที่สุด โดยให้มีความเข้มส่องสว่าง 150 ฟุต-แรงเทียน ในส่วนที่เป็นที่ทำงานของส่วนเก็บเอกสารบัญชีเครื่องลงบัญชี และ 100 ฟุต-แรงเทียน ในห้องประชุม 20 ฟุต-แรงเทียนบริเวณทางเดิน ลิฟท์และบันได

3. ระบบไฟฟ้าฉุกเฉิน เลือกใช้ทั้ง 2 ระบบ คือ

3.1) เครื่องดีเซลเยนเนอรเตอร์

3.2) เครื่องแบตเตอรี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งนี้เนื่องจากทั้ง 2 ระบบต่างก็มีระบบการทำงานที่ต่างกันออกไป ซึ่ง จำเป็นต้องใช้ทั้งสิ้นในโครงการนี้

แสดงการเปรียบเทียบระบบกำจัดน้ำเสีย

ข้อเปรียบเทียบ	SEPTIC TANK & SAND FILTER	OXIDATION POND	AERATED LAGOON	ACTIVATED SLUDGE
พื้นที่ดิน	4	5	3	1
ค่าก่อสร้างไม่รวมค่าที่ดิน	3	1	4	5
ค่าใช้จ่ายในการกำจัด	1	1	3	5
ความยุ่งยากในการควบคุมและการบำรุงรักษา	1	1	2	5
เสียงรบกวน	0	0	4	5
กลิ่น	1	1	1	1
ความใสของน้ำหลังจากกำจัด	5	3	2	5
เสถียรภาพของระบบ	4	5	4	2

ที่มา " การกำจัดน้ำทิ้งจากชุมชนขนาดเล็ก " ฝ่ายวิจัยสิ่งแวดล้อมและนิเวศน์วิทยา สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์

จากข้อเปรียบเทียบสามารถเลือกระบบกำจัดน้ำเสียสำหรับโครงการได้ โดยพิจารณาถึง สภาพที่ดินและการรบกวนต่อสภาพแวดล้อมข้างเคียง จึงพิจารณาเลือกใช้ระบบ ACTIVATED SLUDGE

ขั้นตอนการทำงานของระบบ Activated Sludge

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.5 การวิเคราะห์ระบบติดต่อสื่อสาร

1. ระบบโทรศัพท์

เลือกใช้ระบบ PABX เพราะเป็นระบบที่เหมาะกับการใช้ในธุรกิจโรงแรมมากกว่าระบบอื่น อาจมีการเพิ่มโทรศัพท์สายภายใน เพื่อเพิ่มความสะดวกในเหตุการณ์ฉุกเฉินและการซ่อมบำรุง ซึ่งจะมีในตำแหน่งต่อไปนี้

- ลิฟท์
- ห้องเครื่องลิฟท์
- ห้องวิศวกรเครื่องกล
- ครัว ภัตตาคาร บาร์ ห้องเก็บของ
- ห้องควบคุมระบบวิทยุ และโทรศัพท์
- ทุก ๆ 3 หรือ 4 ชั้นของชานพักบันไดหนีไฟ

2. ระบบเทเล็กซ์ (การพิมพ์) และอุปกรณ์อื่น ๆ

ระบบเทเล็กซ์ระบบโทรพิมพ์ โทรทัศน์วงจรปิดเป็นอีกระบบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อระบบโรงแรมและมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในโครงการ นอกจากนี้ยังมีระบบอื่นๆ อีกที่มีความสำคัญต่อการติดต่อสื่อสารของโรงแรมเช่นระบบอิเลคโทรนิคส์อื่นๆ ซึ่งมีในรายละเอียดไว้แล้วในบทที่ 3

3. ระบบเสาอากาศ

พิจารณาใช้ระบบเสาอากาศเดี่ยว เพราะบริเวณโดยรอบยังไปมีอาคารสูงที่จะมาบดบังสัญญาณและการใช้เสาอากาศระบบนี้ทำให้มีความประหยัดและมีความสวยงาม สำหรับระบบจานสายอากาศนั้นยังไม่มีความจำเป็น จะต้องใช้เพราะจะเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมากขึ้น และนอกจากนี้การส่งสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมในภูมิภาค แบบนี้ยังมีน้อยไม่คุ้มค่าค่อการลงทุนดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.6 การวิเคราะห์ระบบขนส่งในอาคาร

1. ระบบบันได

บันไดธรรมดา บันไดหนีไฟใช้ตามความเหมาะสมของอาคาร และเทศบัญญัติตามรายละเอียดในบทที่ 3

2. ระบบทางลาด

ระบบทางลาด ที่ใช้กับโรงแรม คือ มีอัตราส่วนทางลาดเท่ากับ 1:12 โดยประมาณ

3. ระบบลิฟท์

จากการศึกษาในบทที่ 3 กำหนดใช้ลิฟท์แต่ละประเภทดังนี้

3.1) ลิฟท์โดยสาร 3 ตัว อัตราความเร็วประมาณ 2.40 เมตร/วินาที อัตราความจุผู้โดยสารประมาณ 10-22 คน

3.2) ลิฟท์บริการ 2 ตัว อัตราความเร็ว 0.5 เมตร/วินาที

4.3.7 การวิเคราะห์ระบบป้องกันอัคคีภัย

1) ระบบแจ้งเหตุ

1.1) ใช้ระบบกดปุ่มในบริเวณห้องโถงทั่วไป

1.2) ใช้ระบบ HEAT & SMOKE DETECTOR ในบริเวณห้องทั่วไป โถงทางเดิน ห้องพัก และในส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้

2) ระบบดับเพลิง

เลือกใช้แบบต่างๆ ดังนี้

2.1) ระบบท่อน้ำแรงดันและสายสูง ใช้ในส่วนของโถงทางเดิน ห้องพัก และบริเวณโดยทั่วไป

2.2) ระบบสปริงเกอร์ ใช้ระบบท่อเปียก (WET PIPE) ติดตั้งในส่วนบริการหลักของโรงแรม เช่น ตัวห้องซักรีด ฯลฯ บริเวณที่มีการเสี่ยงภัยต่ออัคคีภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3) ระบบก๊าซ ใช้ระบบก๊าซฮาลอน 1301 ในห้องที่มีระบบอิเลคโทนิค เช่น ห้องควบคุมระบบโทรศัพท์ ห้องคอมพิวเตอร์

นอกจากนี้กำจัดให้มีเครื่องมือผจญเพลิง ติดตั้งเป็นชุดอยู่รวมกับสายสูบและระบบท่อน้ำแรงดันรวมเป็น 1 หน่วย ทุกระยะ 20 เมตร เช่น ในส่วนของโถงทางเดินไปยังห้องพักแขก

4.3.8 การวิเคราะห์ระบบรักษาความปลอดภัย

ระบบรักษาความปลอดภัยให้กับแขกและผู้มาใช้บริการของโครงการเป็นเรื่องที่สำคัญ ดังนั้นจึงกำหนดให้มีทีมงานเพื่อดูแลรักษาความปลอดภัย โดยควบคุมพื้นที่ดังได้ศึกษาในบทที่ 3 แล้ว

4.3.9 การวิเคราะห์ระบบป้องกันฟ้าผ่าและสายล่อฟ้า

เนื่องจากพื้นที่ทำการก่อสร้างเป็นบริเวณที่ไม่มีอาคารอื่นสูงเด่นอยู่ อาคารในโครงการจึงจำเป็นที่จะต้องจัดทำระบบป้องกันฟ้าผ่า เพื่อเป็นการป้องกันทรัพย์สินอันมีค่า ฉะนั้นการศึกษาเรื่องนี้จึงมีความสำคัญกับอาคารในโครงการ ในปัจจุบันระบบที่มีความปลอดภัยมากที่สุด ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันก็คือระบบของฟาราเดร์ ส่วนประกอบของระบบป้องกันฟ้าผ่า แบบฟาราเดร์มีด้วยกัน 3 ส่วน คือ

1. สายอากาศล่อฟ้า
2. สายนำลงดิน
3. ราดสายดิน

ซึ่งส่วนต่างๆ เหล่านี้มีรายละเอียดในบทที่ 3 นอกจากเรื่องระบบเหล่านี้แล้ว ยังมีเรื่องราวเกี่ยวกับ - หลักการพิจารณาติดตั้งระบบป้องกันฟ้าผ่า
- การออกแบบระบบป้องกันอาคารสูง
- การจัดการเสา หรือสายอากาศล่อฟ้าและสายนำลงดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องเหล่านี้ยังต้องอาศัยวิศวกรเฉพาะสาขา ในส่วนของการวิเคราะห์เรื่องระบบป้องกันฟ้าผ่านี้จึงขอสรุปเพียงในอาคารที่ทำวิทยานิพนธ์นี้ ใช้ระบบป้องกันฟ้าผ่าแบบฟาราเดร์ ซึ่งเป็นระบบที่นิยมใช้กันอยู่ในปัจจุบัน

- 4.3.10 การวิเคราะห์ระบบการจ่ายแก๊สหุงต้ม

ระบบการจ่ายแก๊สที่ใช้ในการปรุงอาหารภายในโรงแรม ใช้การจ่ายในระบบเดินท่อแก๊สจากถังเก็บไปยังเตาโดยใช้อุปกรณ์เพราะสามารถปรับความดันของแก๊สได้ตามความต้องการของอุปกรณ์แต่ละชนิด

4.3.11 การวิเคราะห์ระบบการจ่ายเชื้อเพลิงเหลว

ระบบการจ่ายเชื้อเพลิงเหลว ใช้ตามระบบที่ได้ศึกษาในบทที่ 3 โดยติดตั้งถังเก็บเชื้อเพลิงเหลวไว้ใต้ดินและแบ่งถังออกเป็น 2 ส่วน คือ ถังเก็บใหญ่และถังเก็บย่อย

4.3.12 การวิเคราะห์ระบบการกำจัดขยะ

ระบบการกำจัดขยะ (DISPOSAL) สำหรับโครงการนี้เลือกใช้ระบบการนำออกไปทิ้ง (TRANSPORTATION) เนื่องจาก

- ไม่ก่อให้เกิดสภาวะแวดล้อมเป็นพิษ (ควัน) ซึ่งอาจรบกวนต่ออาคารข้างเคียง
- สิ้นเปลืองพลังงานน้อยกว่า เพราะในเขตเทศบาลเมืองลำปางมีบริการเก็บขยะที่พอเพียงอยู่แล้ว ไม่ต้องหาแหล่งพลังงานความร้อนมาใช้ทำการเผาขยะ
- ค่าใช้จ่ายในขั้นเริ่มต้นและขั้นดำเนินการประหยัดกว่า
- เป็นระบบที่นิยมใช้อยู่ในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การวิเคราะห์รายละเอียดขององค์ประกอบและการกำหนดพื้นที่ใช้สอย

จากการศึกษารายละเอียดองค์ประกอบของโครงการ สามารถนำมาวิเคราะห์และสรุปพื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบของโครงการ โดยแยกเป็น 2 ส่วนคือ

1. ส่วนการค้า
2. ส่วนโรงแรม

1. ส่วนการค้า

การคิดหาขนาดพื้นที่การค้า ในโครงการนี้อาศัยสมมุติฐานตามลักษณะของรัศมีอิทธิพลโครงการ โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ เพื่อให้สามารถรองรับประชากรของจังหวัด และนักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ ในปี พ.ศ.2539 อันเป็นปีเริ่มเปิดโครงการ

จากการคาดการณ์จำนวนประชากร ในรัศมีอิทธิพลโครงการสรุปได้ดังนี้

ระยะที่ 1 ประชากร อ.เมือง = 143,243

ระยะที่ 2 ประชากร อ.ห้วยยอด นาโยง
ย่านตาขาว สิเกา วังวิเศษ = 632,801

ระยะที่ 3 ประชากร อ.กันตัง ปะเหลียน = 982,177

และจากการประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามายังจังหวัดลำปาง สรุปได้ว่าในปี พ.ศ.2539 จะมีนักท่องเที่ยวดังนี้

นักท่องเที่ยวชาวไทย 460,608 คน

นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 5,564 คน

1.1) คำนวนจากจำนวนประชากรของจังหวัดตรัง

คำนวนจากประชากรในรัศมีอิทธิพลโครงการ โดยหักกลุ่มอายุประชากรที่มีอำนาจในการซื้อน้อย และไม่ค่อยมีโอกาสไปใช้บริการ ซึ่งได้แก่ประชากรที่มีอายุไม่ถึง 15 ปี และอายุเกิน 60 ปี ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 28.1+7.88-35.98 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. ประชากรในระยะที่ 1	=	143,243	คน
หักกลุ่มที่มีอำนาจการซื้อน้อย 35.98 %	=	51,538	คน
ประชากรในตลาดโครงการ	=	91,705	คน
คาดว่ามาใช้โครงการ 25 %	=	22,926	คน
มาใช้โครงการเดือนละ 2 ครั้ง			
เพราะฉะนั้นจะมีผู้ใช้โครงการวันละ	=	1,528	คน
ข. ประชากรในระยะที่ 2	=	133,114	คน
หักกลุ่มที่มีอำนาจการซื้อน้อย 35.98 %	=	47,984	คน
ประชากรในตลาดโครงการ	=	85,220	คน
คาดว่ามาใช้โครงการ 20 %	=	17,044	คน
มาใช้โครงการเดือนละ 2 ครั้ง			
เพราะฉะนั้นจะมีผู้ใช้โครงการวันละ	=	1,136	คน
ค. ประชากรในระยะที่ 3	=	96,231	คน
หักกลุ่มที่มีอำนาจการซื้อน้อย 35.98 %	=	34,623	คน
ประชากรในตลาดโคงการ	=	61,608	คน
คาดว่ามาใช้โครงการ 15 %	=	9,241	คน
มาใช้โครงการเดือนละ 2 ครั้ง			
เพราะฉะนั้นจะมีผู้ใช้โครงการวันละ	=	616	คน
เพราะฉะนั้นจะมีผู้มาใช้โครงการต่อวัน	=	3,280	คน
จากมาตรฐานพื้นที่การขาย	=	1.2	ตร.ม./คน
พื้นที่ขายสุทธิ	=	3,936	คน

1.2) จากจำนวนนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวไทย	=	460,608	คน
นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	=	5,564	คน
รวม	=	466,172	คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาดว่ามาใช้โครงการ 25 %	=	116,543	คน
ผู้ใช้โครงการต่อเดือน	=	9,712	คน
ผู้ใช้โครงการต่อวัน	=	324	คน
จากมาตรฐานพื้นที่การขาย	=	1.2	ตร.ม./คน
พื้นที่ขายสุทธิ	=	398	ตร.ม.

สรุป รวมพื้นที่ขายจากทั้ง 2 วิธีข้างต้น = 3,936+389 ตร.ม.

= 4,325 คน

แต่เมื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมในการลงทุนและเผื่อความผันผวนทางเศรษฐกิจที่อาจมีผลกระทบต่อโครงการ ดังนั้นจึงกำหนดพื้นที่ขาย ของส่วนการค้าประมาณ 80% ของพื้นที่ขายทั้งหมดที่ได้จากการคำนวน คือ เท่ากับ 3,460 คน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การวางผังและการออกแบบทางสถาปัตยกรรม

5.1) ปรัชญาและแนวความคิดหลักในการออกแบบ

5.1.1 การออกแบบให้ใช้พื้นที่ทุกตารางเมตรอย่างคุ้มค่าราคาที่ดิน เพื่อประโยชน์ในแง่เศรษฐกิจการลงทุน

5.1.2 ออกแบบให้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมของโครงการ

5.1.3 ออกแบบส่วนห้องพักให้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่สวยงามของเมืองให้ได้มากที่สุด

5.1.4 ออกแบบส่วนการค้า ให้เป็นจุดดึงดูดคนเข้าใช้บริการ

5.1.5 นำเอาเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมไทยภาคใต้ มาใช้ในการออกแบบ รวมถึงการนำเอาวัสดุพื้นเมืองมาใช้ในการตกแต่งอาคารด้วย

5.2) การวางผัง

การวางผังของอาคารนั้น อาศัยข้อมูลการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการในบทที่ 4 ที่ผ่านมา ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

สภาพทั่วไปเป็นที่ราบ ด้านหน้าติดถนนห้วยยอด กว้าง 30.00 เมตร ทิศเหนือติดกับถนนเพลินพิทักษ์ กว้าง 30.00 ม. ทิศตะวันออกติดถนนซอยสาธารณะ กว้าง 7.00 เมตร

5.2.1 แนวความคิดในการกำหนดทางเข้า-ออกของโครงการ

เนื่องจากด้านหน้าของโครงการติดกับถนนห้วยยอด และอยู่บริเวณใกล้ทางแยก มีสภาพการจราจรที่หนาแน่น จึงกำหนดทางเข้าหลักของโครงการอยู่ห่างจากทางแยกมากที่สุด ส่วนทางเข้ารองของโครงการเข้าทางบริเวณถนนซอยสาธารณะของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 แนวความคิดในการวางผัง

เมื่อพิจารณาสภาพแวดล้อมทั้ง 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้

- ด้านทิศเหนือ ติดถนนเพลินพิทักษ์กว้าง 30.00 ม. เป็นเส้นทางสายรองการออกแบบจึงวางส่วนของการค้าเพื่อมารองรับผู้ที่จะมาใช้โครงการ
- ด้านทิศใต้ ติดกับบ้านพักอาศัยหนาแน่น เหมาะที่จะเป็นส่วนบริการ
- ด้านทิศตะวันออก ติดกับถนนสาธารณะ จึงกำหนดให้เป็นทางเข้ารอง
- ด้านทิศตะวันตก ติดกับถนนห้วยยอด กว้าง 30.00 ม. เป็นเส้นทางสายหลัก จึงกำหนดให้เป็นทางเข้าหลักของโครงการ

กลุ่มอาคารที่ได้จัดวางไว้ในที่ตั้งโครงการ มีอยู่ 8 กลุ่ม คือ

1. PUBLIC SPACE
2. GENERAL ADMIN.SPACE
3. CONCESSION & SUBRENTAL SPACE
4. FOOD & BEVERAGE SERVICE SPACE
5. GUEST ROOM SPACE
6. SPECIALLY ACCOMMODATION SPACE
7. GENERAL SERVICE SPACE
8. PARKING SPACE
9. PLAZA

หัวข้อพิจารณาการวางผัง

1. APPOACH การเข้าสู่อาคาร เป็นทางเข้าอาคารชัดเจน มีความน่าสนใจในการเข้ามาใช้โครงการ
2. CIRCULATION ทางสัญจรของส่วนต่างๆ มีความสัมพันธ์กันไม่สับสน
3. ORIENTATION การวางตัวอาคาร ตามทิศทางที่สามารถป้องกันแสงแดด ฝน และการระบายอากาศได้ดี
4. IRAFFIC การสัญจร การเข้า-ออก ของบริเวณโครงการทางรถ และทางเท้าไม่ติดกันรวมถึงการบริการที่สะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. VISUAL มุมมองของอาคารที่ดี ทั้งจากภายในโครงการ และจากภายนอกโครงการ เน้นความสง่างามของโครงการ

6. FUTURE EXPENTION การขยายตัวในอนาคตของตัวอาคาร มีการจัดพื้นที่ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด มีพื้นที่เพื่อการขยายตัวในอนาคต

7. ELEMENT องค์ประกอบส่วนต่างๆ มีครบตามความต้องการจัดที่ถูกต้อง

8. ENVIROMENT ลักษณะการจัดกลุ่มอาคาร การวางตำแหน่งอาคาร เพื่อป้องกันสภาพแวดล้อมข้างเคียงที่ไม่เหมาะสม และการเข้ากับสภาพแวดล้อม

สรุปการวางผังบริเวณ

1. PUBLIC SPACE อยู่ทางด้านหน้าเนื่องจากเป็นส่วนที่แขกมาใช้บริการติดต่อ

2. GENERAL ADMIN SPACE อยู่ด้านหลังต่อจากส่วน PUBLIC SPACE ใกล้กับส่วนบริการด้านหลังด้วย

3. CONCESSION & SUBRENTAL SPACE อยู่ด้านหน้าใกล้กับส่วน PUBLIC SPACE เพื่อให้แขกและบุคคลภายนอกมาใช้บริการได้

4. FOOD & BEVERAGE SERVICE SPACE อยู่ทางด้านหน้าเพื่อต้องการทิวทัศน์

5. GUEST ROOM SPACE อยู่บริเวณตรงกลาง เนื่องจากต้องการความสวยและทิวทัศน์

6. SPECIALLY ACCOMMODATION SPACE อยู่ในส่วนที่แยกจากส่วนสาธารณะอื่นๆ เพื่อความเป็นส่วนตัว

7. GENERAL SERVICE SPACE เป็นส่วนของพนักงานจัดไว้ใกล้ทางบริการและอยู่ด้านหลังของที่ตั้ง

8. PARKING SPACE จัดไว้ทางด้านหลังสำหรับรถบริการ ส่วนของแยกและบุคคลภายนอกบางส่วน

9. PLAZA จัดไว้ด้านหน้าติดถนนใหญ่เพื่อความสะดวกลูกค้า จะมาใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3) การออกแบบอาคาร

5.3.1 การออกแบบส่วน TOWER

ลักษณะของ TOWER ที่นำมาพิจารณานั้นได้นำรูปพื้นฐานมาพิจารณาดังนี้

จากการวิเคราะห์รูปทรงของ TOWER เห็นสมควรใช้ TOWER แบบที่ 5 เป็นรูปตัวที ซึ่งจะได้ทำการออกแบบในส่วนขยายละเอียดต่อไป

5.3.2 การออกแบบอาคารส่วนใหญ่

1. พื้นชั้นใต้ดิน ออกแบบให้เป็นที่จอดรถ และส่วนบริการทั่วไปบางส่วน เช่น ส่วนซ่อมบำรุง ห้องเครื่องปรับระบบอากาศ ห้องติดตั้งหม้อต้มน้ำ ฯลฯ และยังมีส่วนของ DISCO-THEQUE กับ TAX FREE COMMERCIAL ส่วนของSUPPERMARKET

2. พื้นชั้นที่ 1 ออกแบบให้สูงกว่าระดับต้นประมาณ 1.20 เมตร โดยมีส่วนของพลาซ่า โดยถัดจากส่วนของพลาซ่าก็จะเป็นส่วนของโรงแรม สำหรับองค์ประกอบของส่วนโรงแรมนี้ก็จะเป็น PUBLIC SPACE เช่นโถงบริการ ประชาสัมพันธ์ ธุรการ ห้องน้ำ-ส้วม และส่วน CONCESSION & SUBRENTAL เช่น ร้านตัดผมชาย-หญิง ร้านขายหนังสือพิมพ์ ฯลฯ

3. พื้นชั้นที่ 2 ออกแบบให้ด้านหน้าเป็นส่วนการค้า และด้านหลังเป็นส่วนของโรงแรม ประกอบด้วย RENTAL SHOP, SPCIALLY RESTAURANT ฯลฯ

4. พื้นชั้นที่ 3 ออกแบบให้ด้านหน้าเป็นส่วนการค้า ด้านหลังเป็นส่วนของโรงแรม ประกอบด้วย COCKTAIL LONGE, RENTAL SHOP, MASSACE ฯลฯ

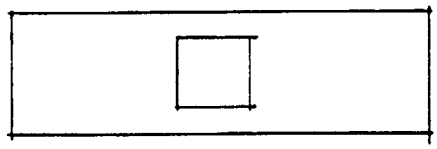
5. พื้นชั้นที่ 4 เป็นส่วนการค้า ได้แก่ ห้องประชุมและจัดเลี้ยง

6. พื้นชั้นที่ 5 เป็นส่วนของการค้า ได้แก่ HEALTH CLUB SNOOKER CLUB, SWIMING POOL ฯลฯ

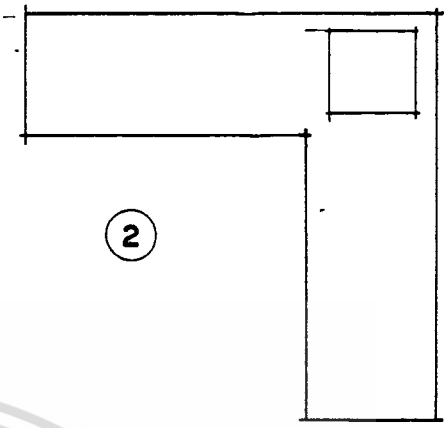
7. พื้นชั้นที่ 6-20 เป็นส่วนของห้องพักทั้งหมด

8. พื้นชั้นที่ 21 เป็น SKY LOUNGE บริการเครื่องดื่มและอาหารเบาๆ มีห้องครัวเล็กๆ สำหรับเตียมอาหารบริเวณในส่วนนี้ด้วย

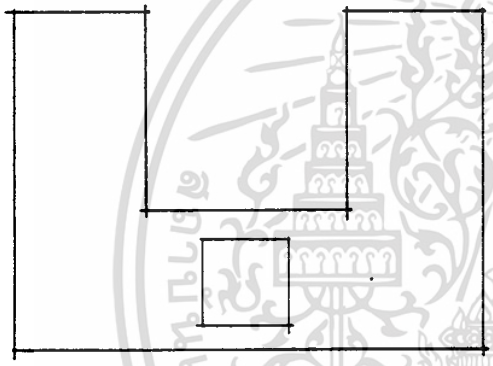
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

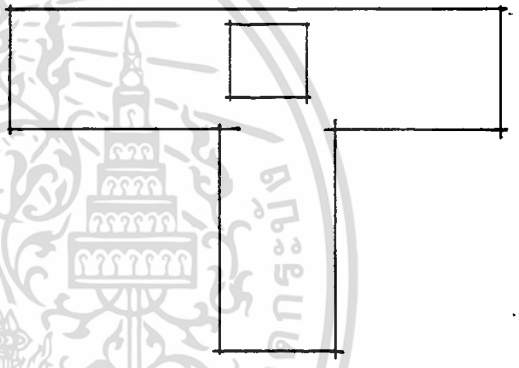
(1)

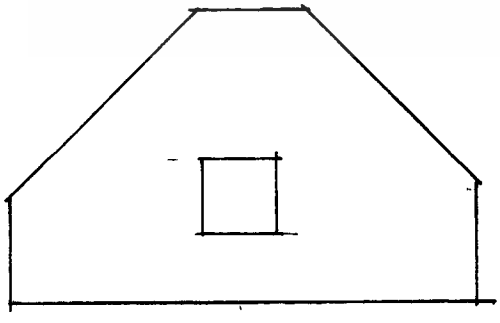
(2)

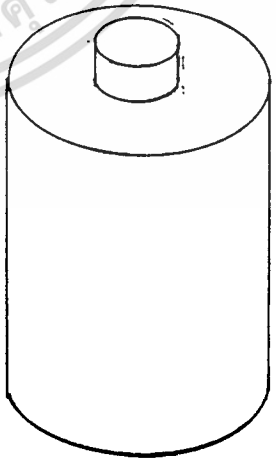
(3)

(4)

(5)

(6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการวิเคราะลักษณะ TOWER

	เครดิต	1		2		3		4		5		6	
		คะแนน		คะแนน		คะแนน		คะแนน		คะแนน		คะแนน	
1. ทัศนียภาพ (มุมมองจากภายใน)	4	3	12	4	16	2	8	4	16	2	8	4	16
2. ความจุจำนวนห้องพักแต่ละชั้น	3	2	6	3	9	3	9	3	9	4	12	3	9
3. มุมมองจากภายนอกและความสวยงาม	4	2	8	2	8	3	12	4	16	3	12	2	8
4. ความสัมพันธ์กับที่ตั้งและสภาพแวดล้อม	3	2	6	3	9	3	9	4	12	2	6	3	9
5. ลักษณะพื้นฐานและโครงสร้างอาคาร	4	2	8	3	12	3	12	4	16	3	12	4	16
6. ปัญหาดินฟ้าอากาศ	2	1	2	3	6	2	4	2	4	2	4	3	16
			42		60		54		73		54		64

สรุป เลือกใช้ TOWER แบบที่ 4

5.4) ภาพถ่ายการออกแบบและหุ่นจำลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

จากการศึกษาข้อมูลทางด้านต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ขั้นตอนการออกแบบโครงการโรงแรมจังหวัดตรัง จะสรุปเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้

6.1.1 บทนำ

เป็นการกล่าวถึงความเป็นมาของการเสนอโครงการ โดยกล่าวถึงปัจจัยหลัก 4 ประการ อันได้แก่ ปัจจัยทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ ซึ่งมีหัวข้อต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ เหตุผลในการเสนอวิทยานิพนธ์ (Rational) ความเป็นมาของปัญหา (Problem) แนวทางในการแก้ปัญหา (Problem Solving) วัตถุประสงค์ของวิทยานิพนธ์ (Objective) รวมไปถึงการกำหนดขอบเขตของการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน รวมไปถึงประโยชน์ที่ได้รับ

6.1.2 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

เป็นการรวบรวมข้อมูล ทางด้านปฐมภูมิและทุติยภูมิจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆโดยเก็บข้อมูลทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ ที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องกับโครงการรวมไปถึงการศึกษาประเภทของโรงแรม อาคารตัวอย่างและความเป็นไปได้ของโครงการเบื้องต้น

6.1.3 การศึกษาและรวบรวมข้อมูล

เป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ และจะนำไปใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ และข้อมูลทางด้านสถาปัตยกรรมและระบบเทคนิค เทศบัญญัติต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ เพื่อนำสู่ขั้นตอนของการออกแบบต่อไป

6.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

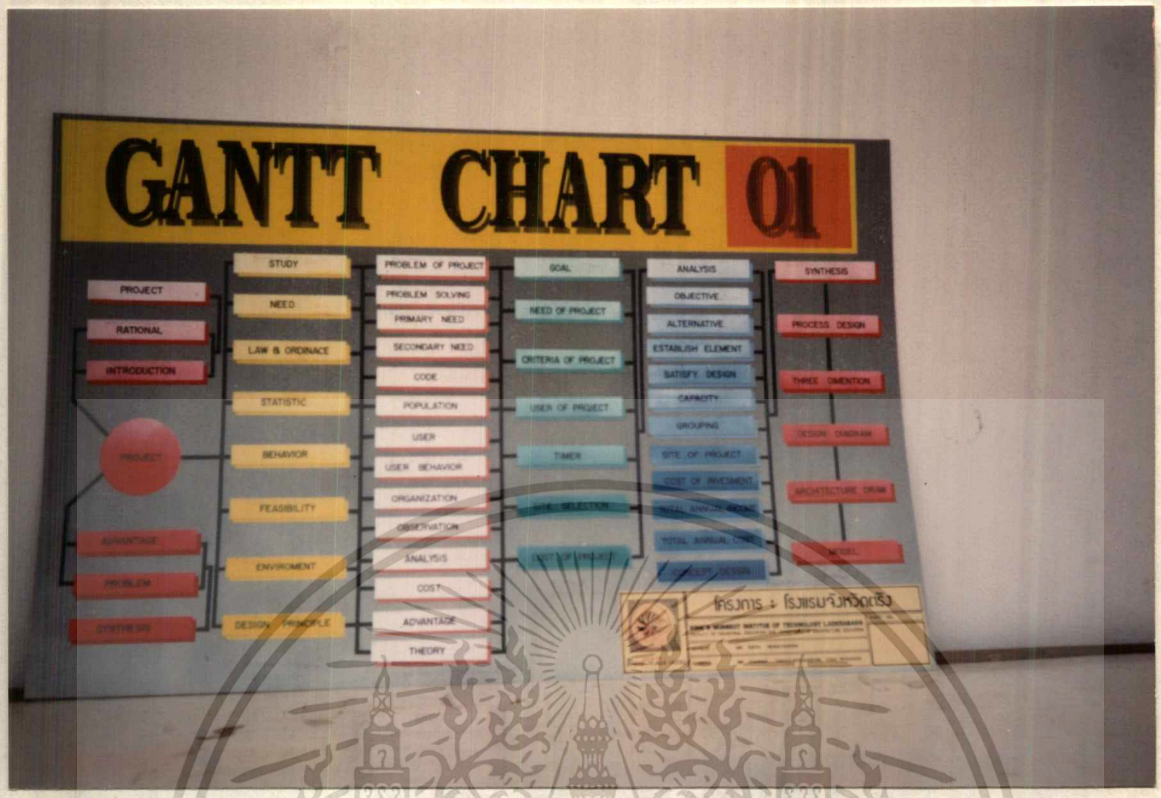
เป็นการแยกแยะรายละเอียดของ ข้อมูลที่เป็นปัจจัยหลักของโครงการทั้ง 4 ด้านอันได้แก่ ปัจจัยทางด้านนโยบาย เศรษฐกิจ สังคม และกายภาพ รวมไปถึงข้อมูลทางด้านสถาปัตยกรรม และระบบเทคนิค โดยหาขนาด จำนวน และความจุ ความต้องการเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบอาคาร

6.1.5 การออกแบบ

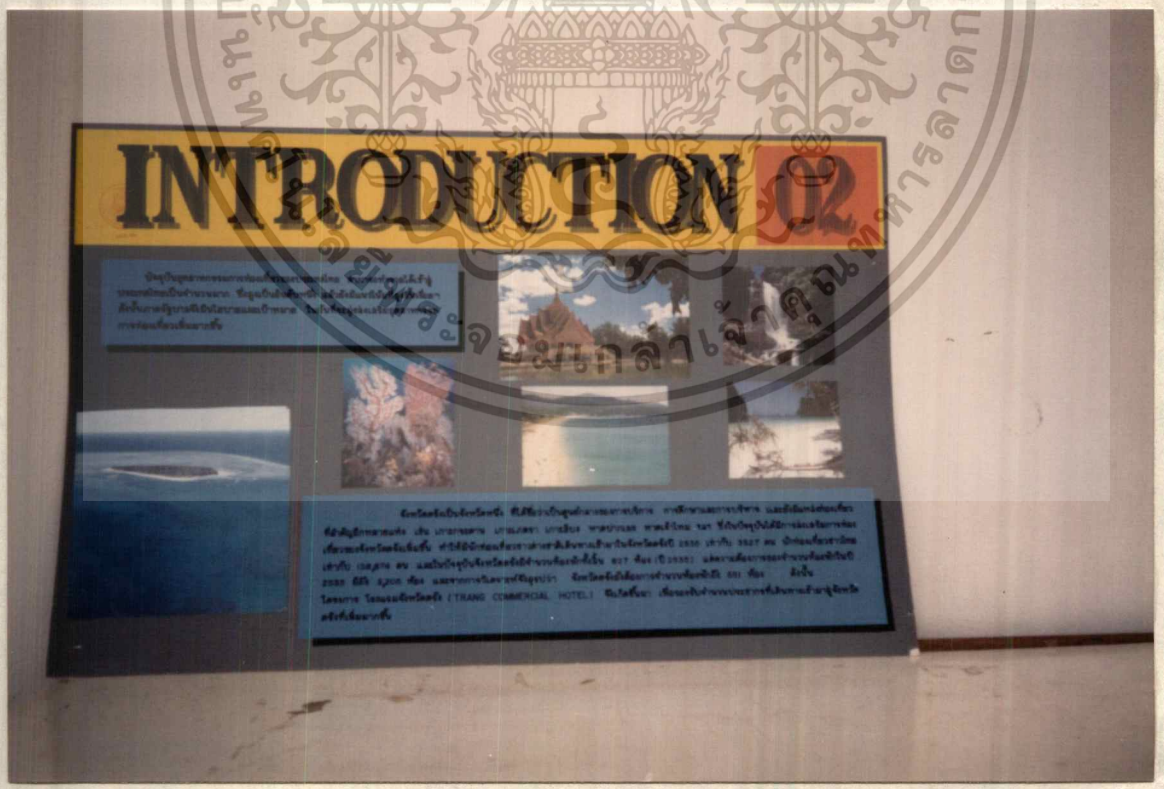
ในขั้นการออกแบบนี้ แบ่งออกได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

- แนวความคิดในการออกแบบ (Concept Design)
- กระบวนการในการออกแบบ (Process Design)
- การออกแบบทางสถาปัตยกรรม (Architecture Drawing)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

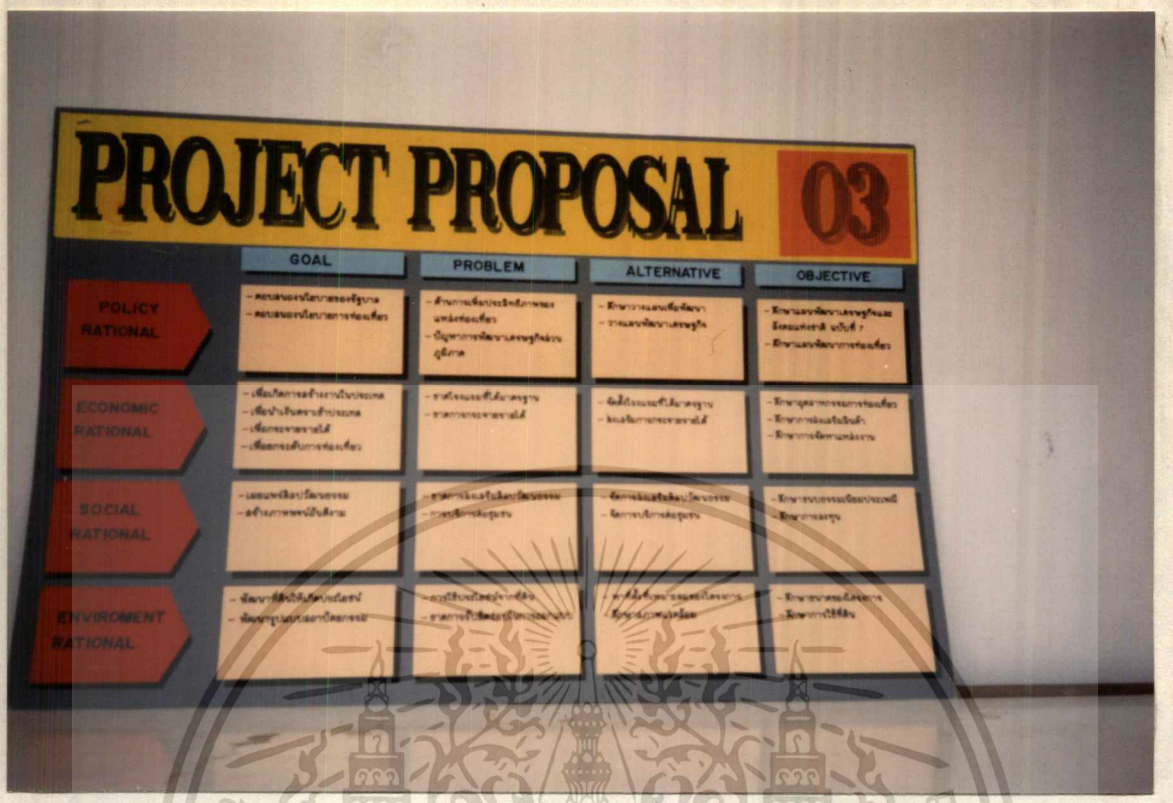

GANTT CHART แผนผังการทำวิทยานิพนธ์

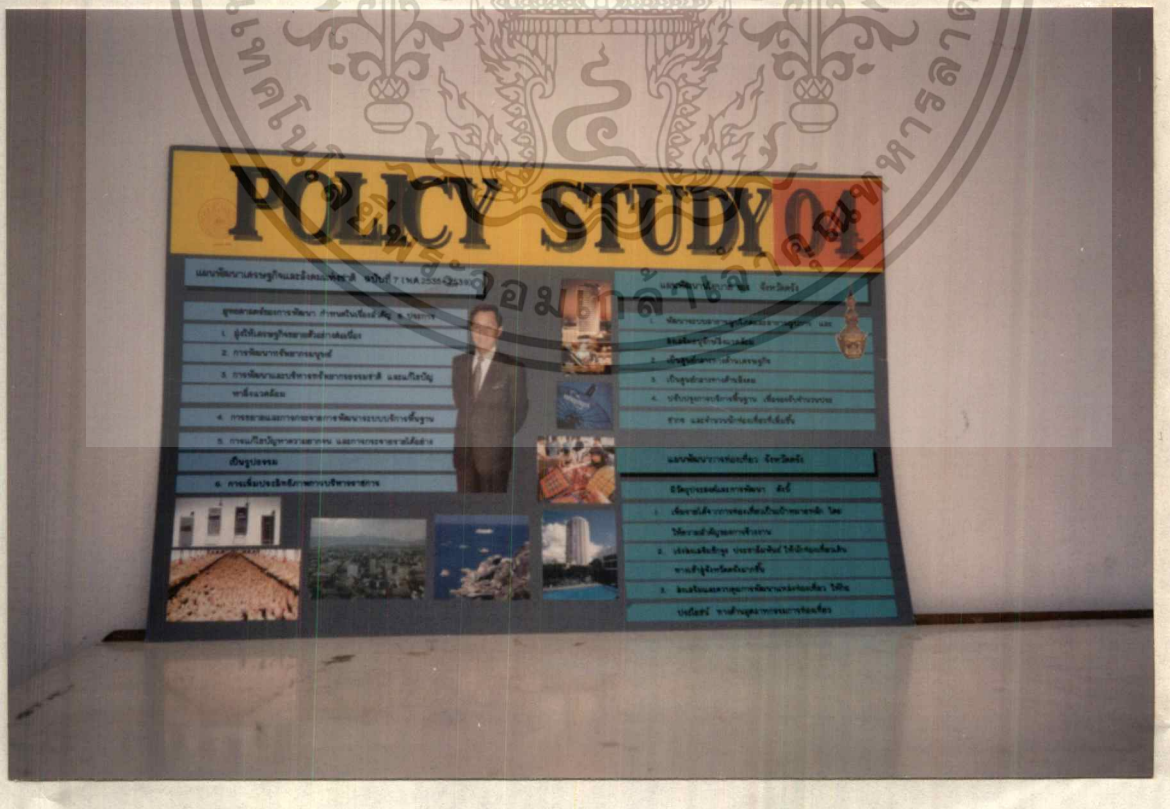

INTRODUCTION ความเป็นมาของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

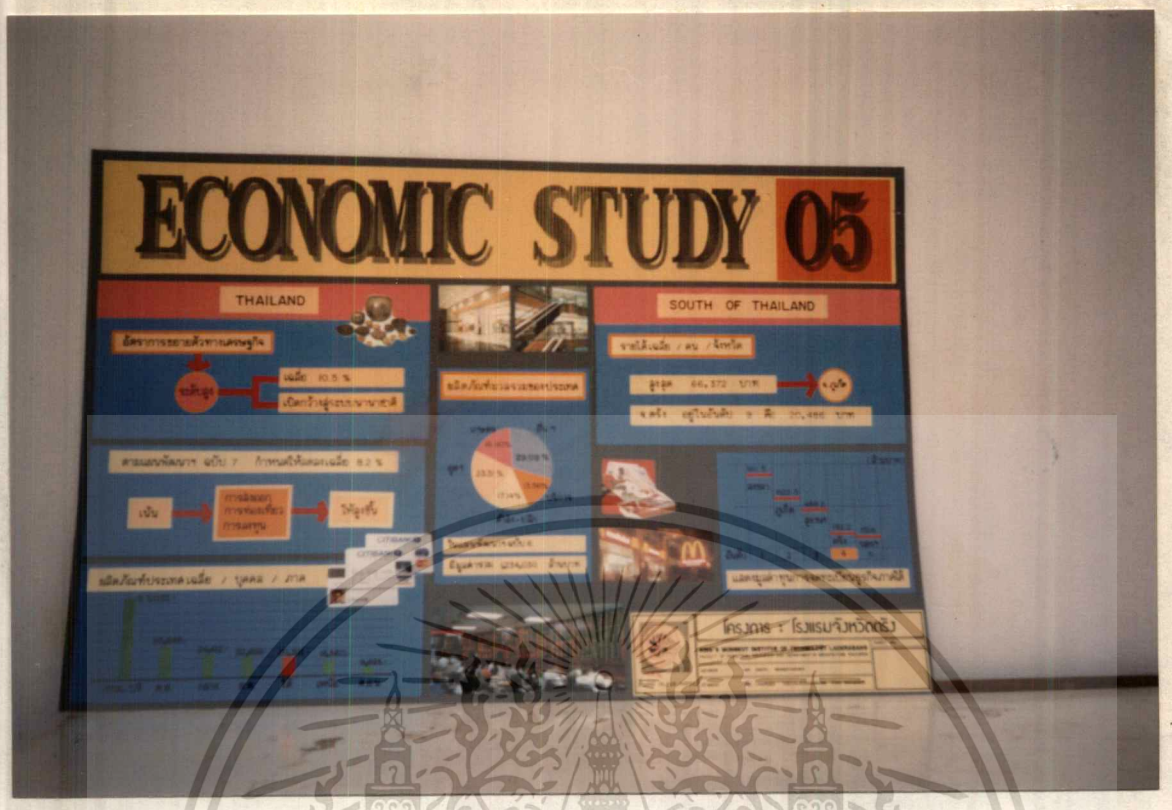

PROJECT PROPOSAL การนำเสนอโครงการ

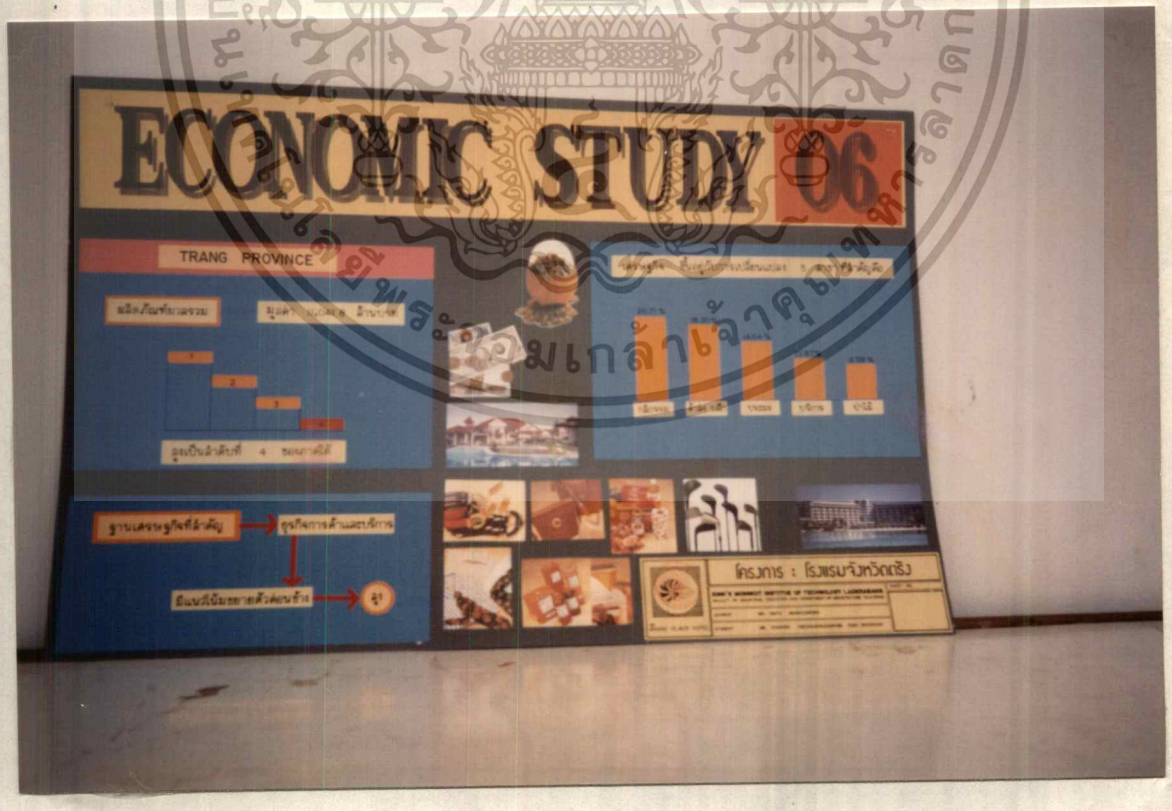

POLYCY STUDY การศึกษานโยบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

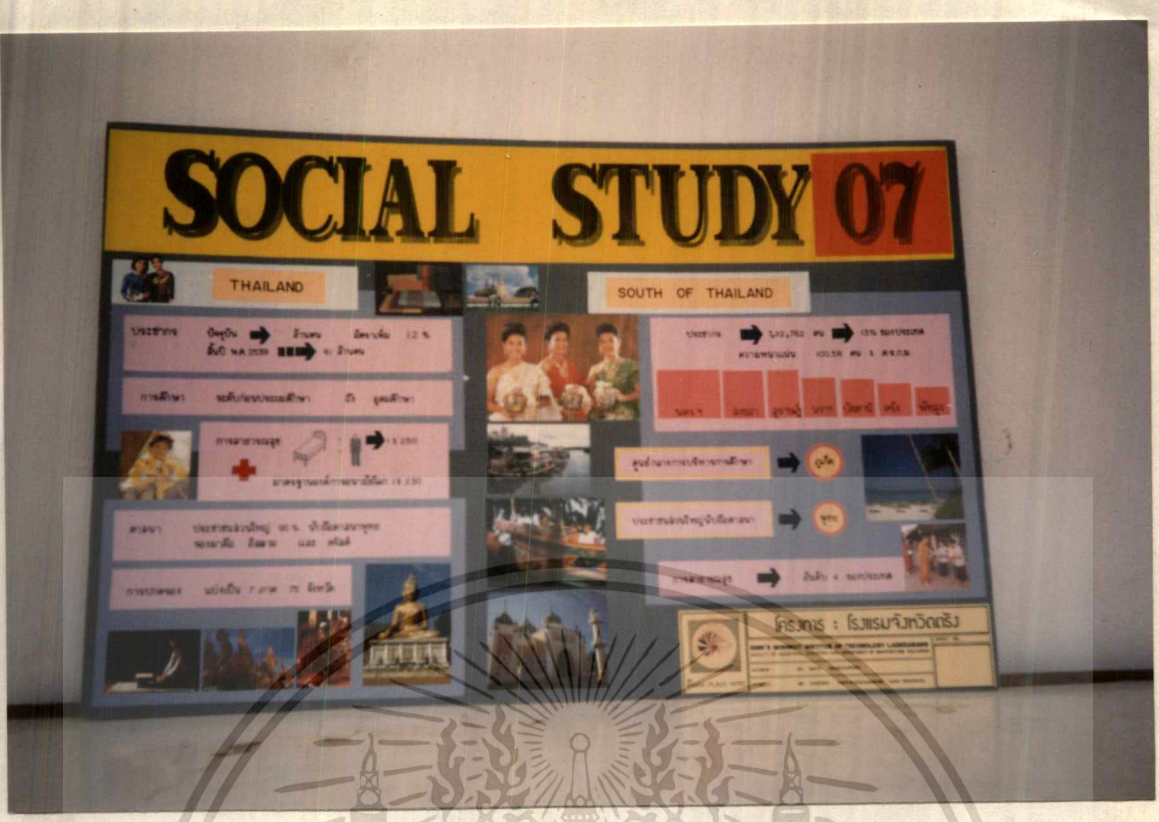

ECONOMIC STUDY การศึกษาเศรษฐกิจระดับประเทศ,ภาคใต้

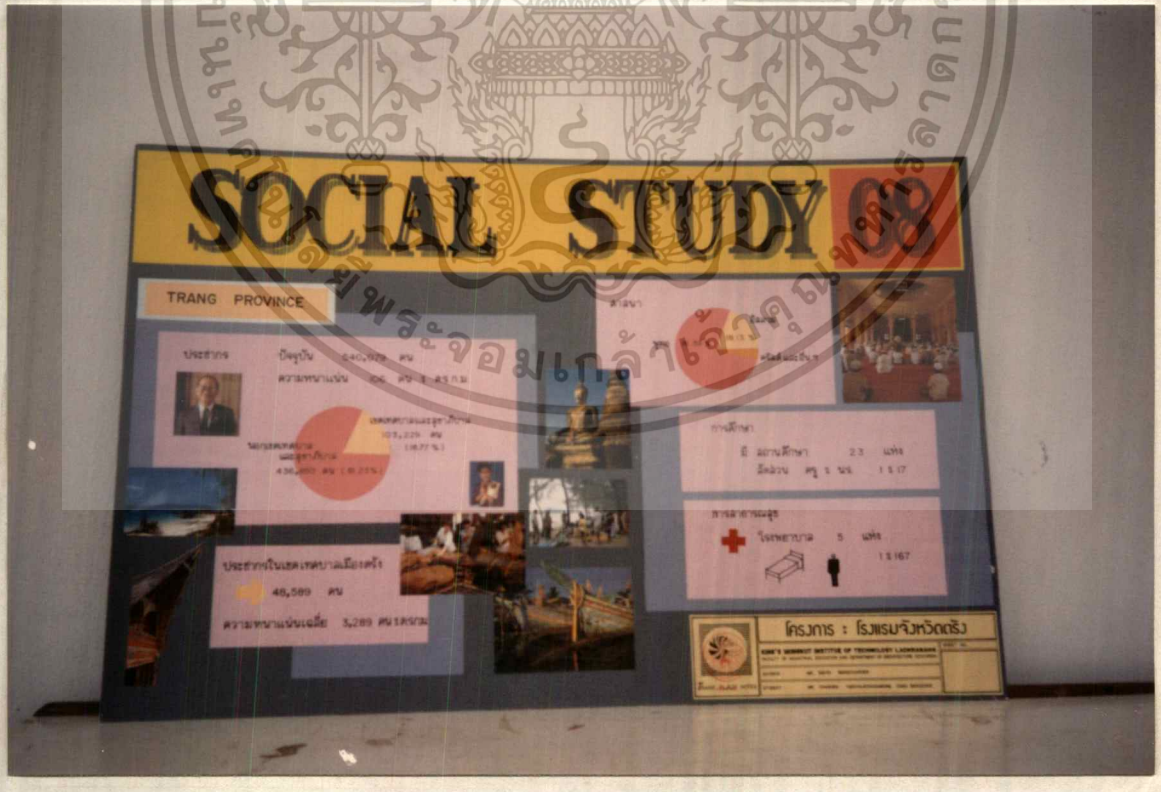

ECONOMIC STUDY ศึกษาเศรษฐกิจจังหวัดตรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

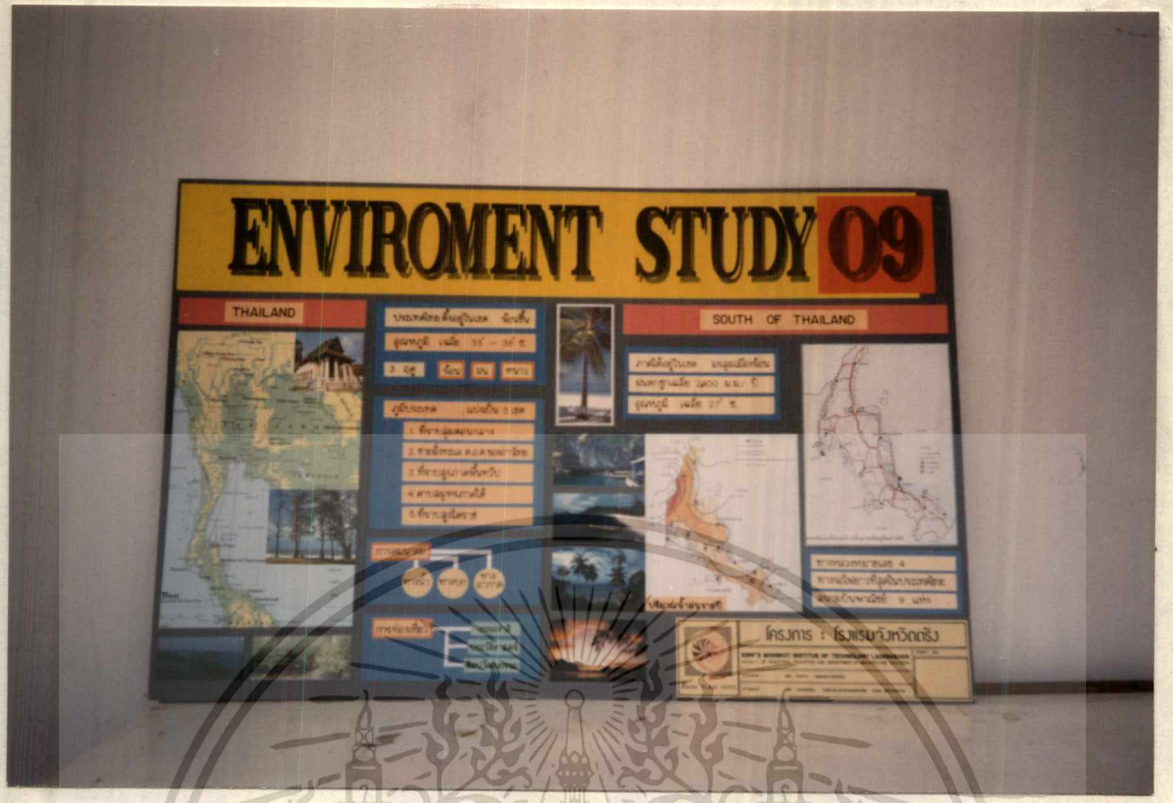

SOCIAL STUDY การศึกษาข้อมูลทางสังคมระดับประเทศ ,ภาคใต้

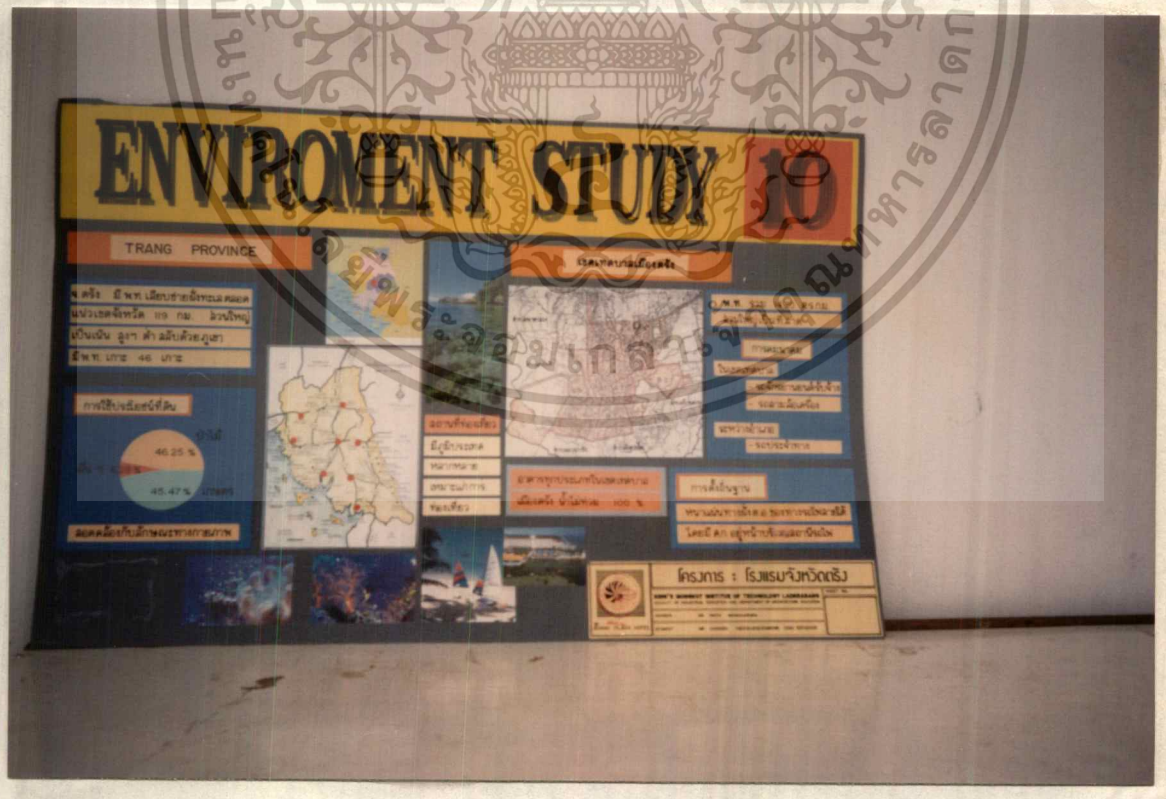

SOCIAL STUDY การศึกษาข้อมูลทางสังคม จังหวัดตรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ENVIROMENT STUDY การศึกษาทางกายภาพระดับประเทศ,ภาคใต้

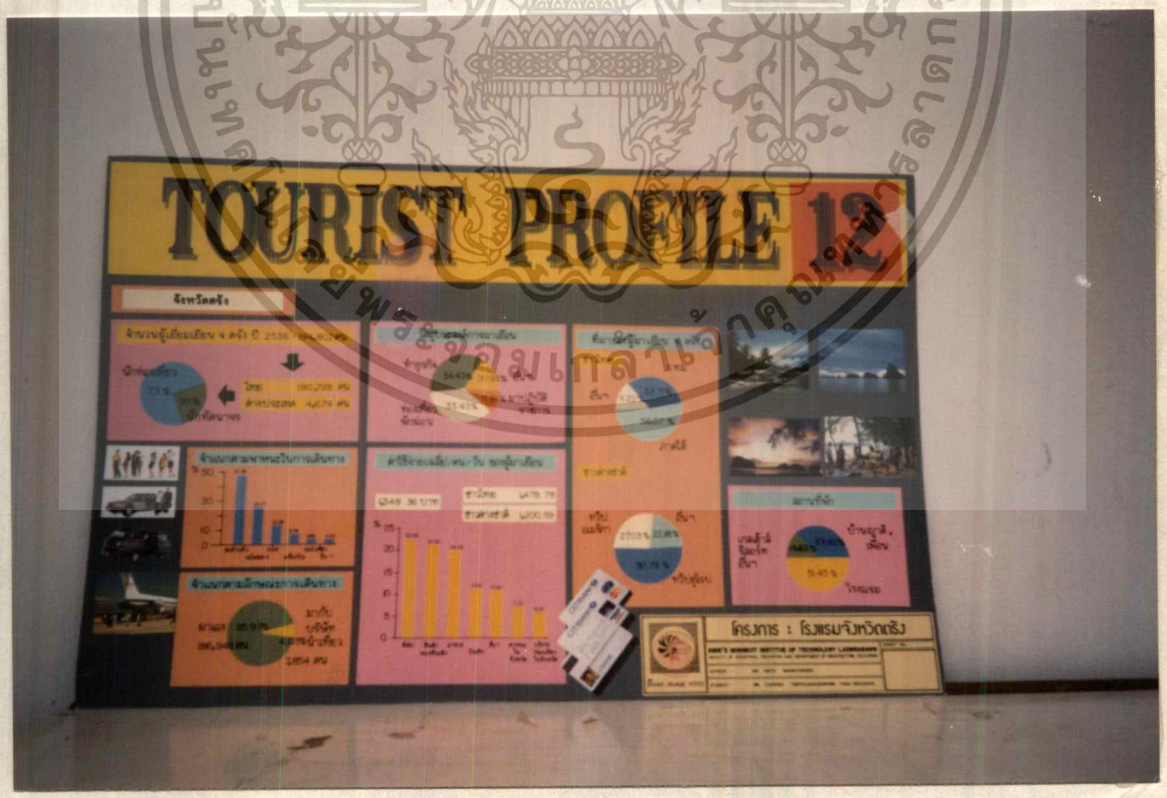

ENVIROMENT STUDY การศึกษาทางกายภาพจังหวัดตรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

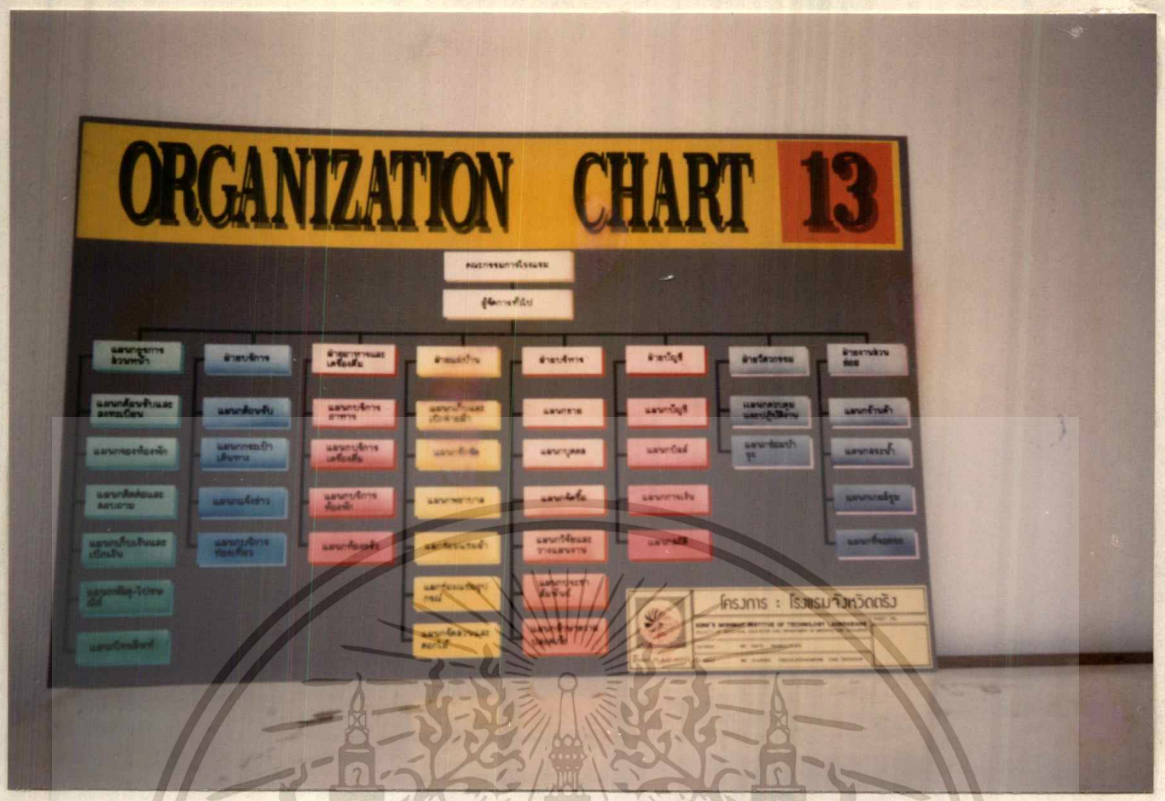

TOURIST PROFIEL การศึกษานักท่องเที่ยวระดับประเทศ

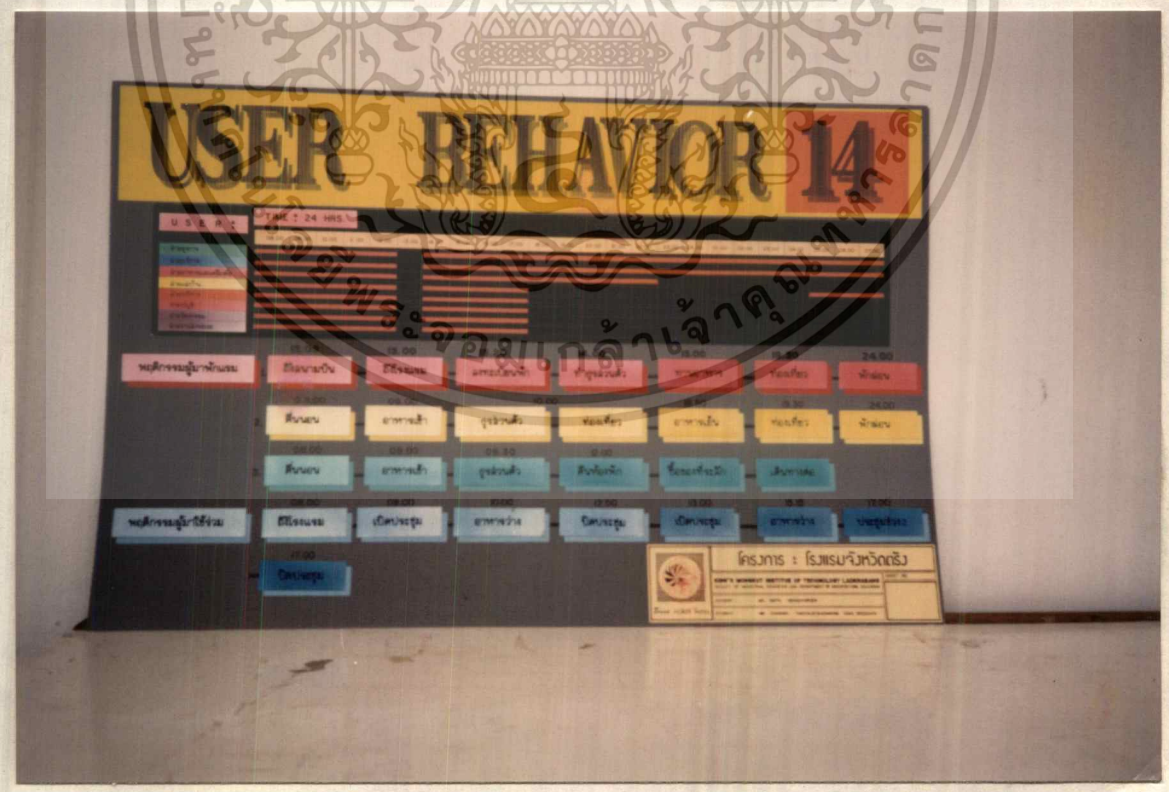

TOURIST PROFIEL การศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดตรัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

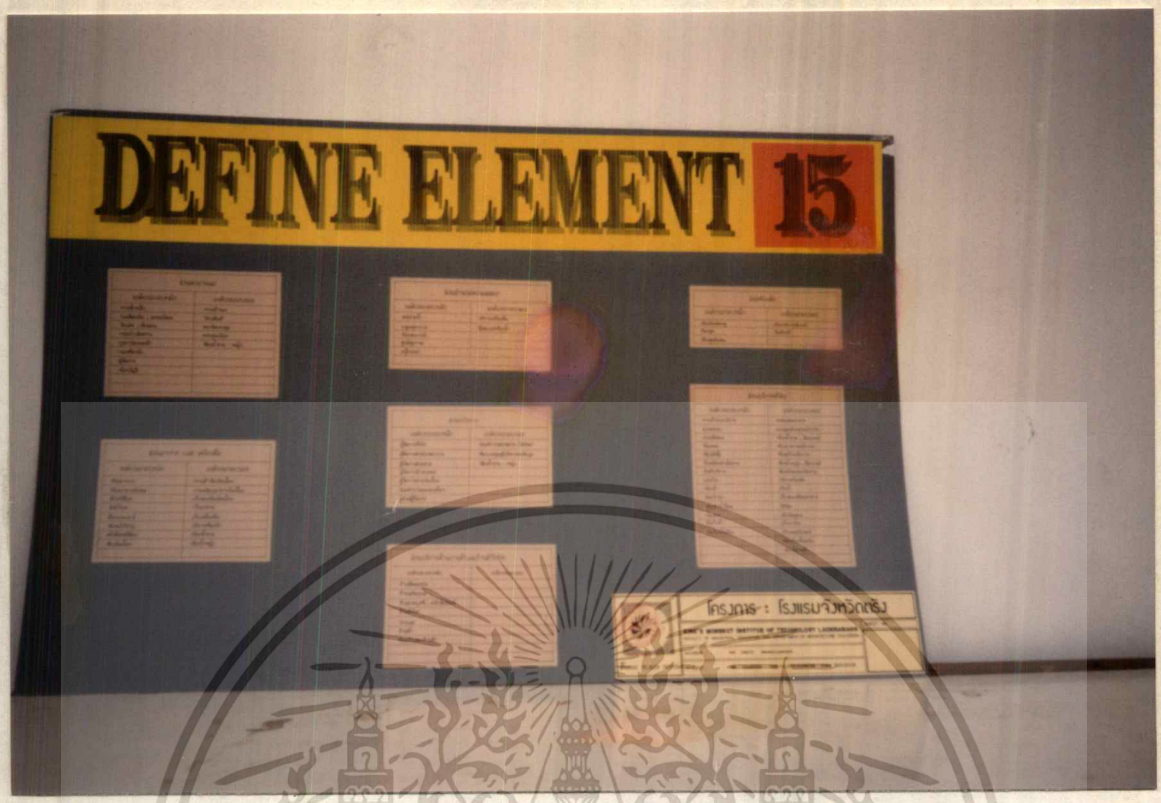

ORGANIZATION แผนภูมิการบริหาร

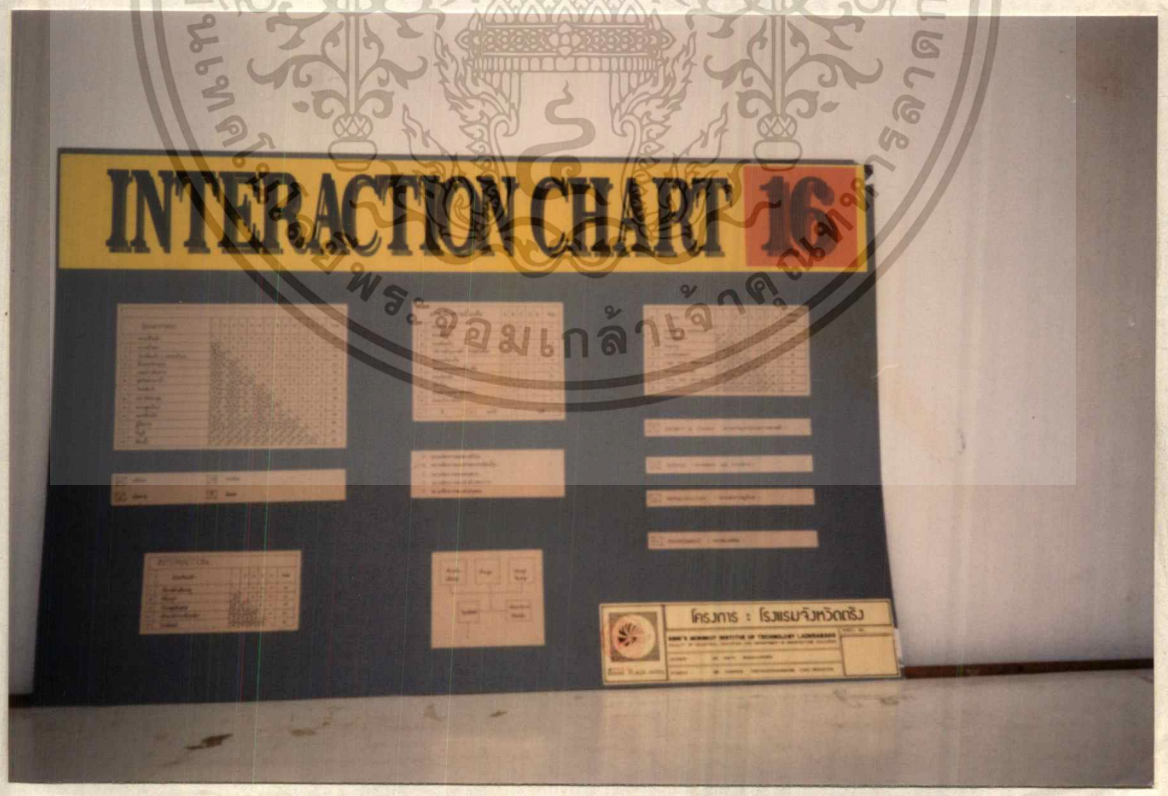

USER BEHAVIOR พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

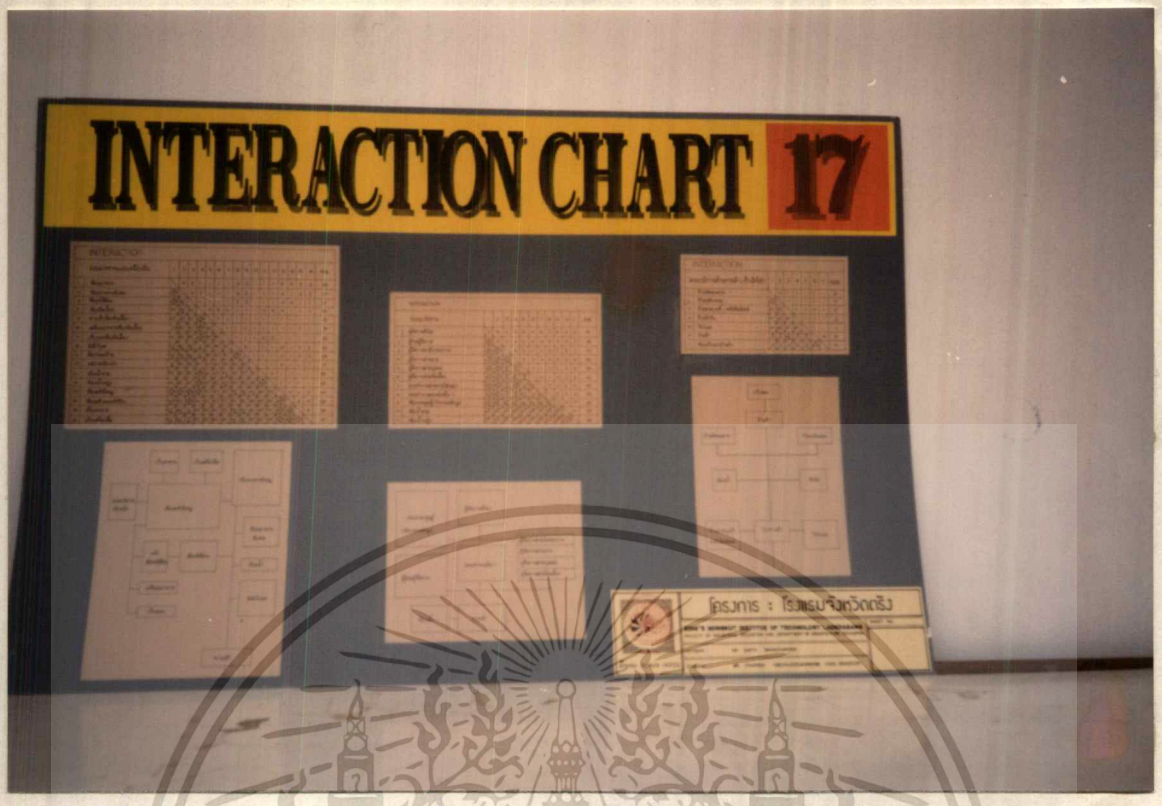

DEFINE ELEMENT การกำหนดองค์ประกอบ

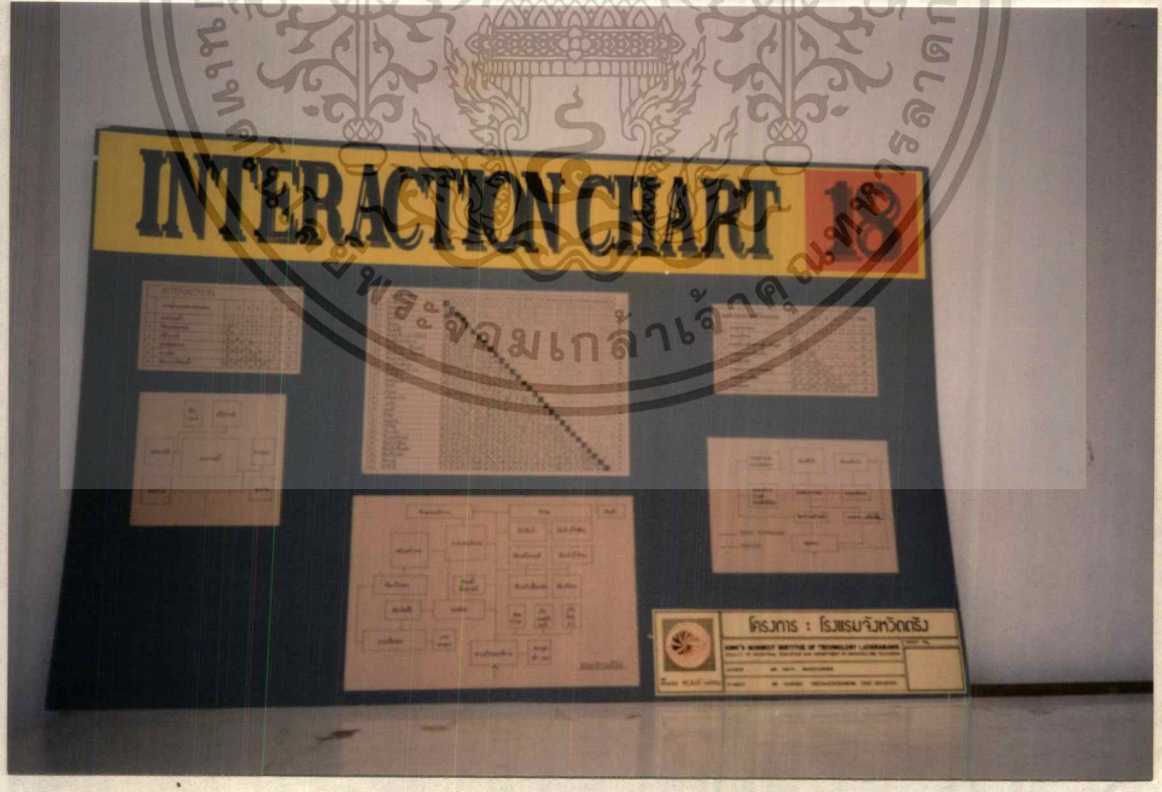

INTERACTION CHART ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

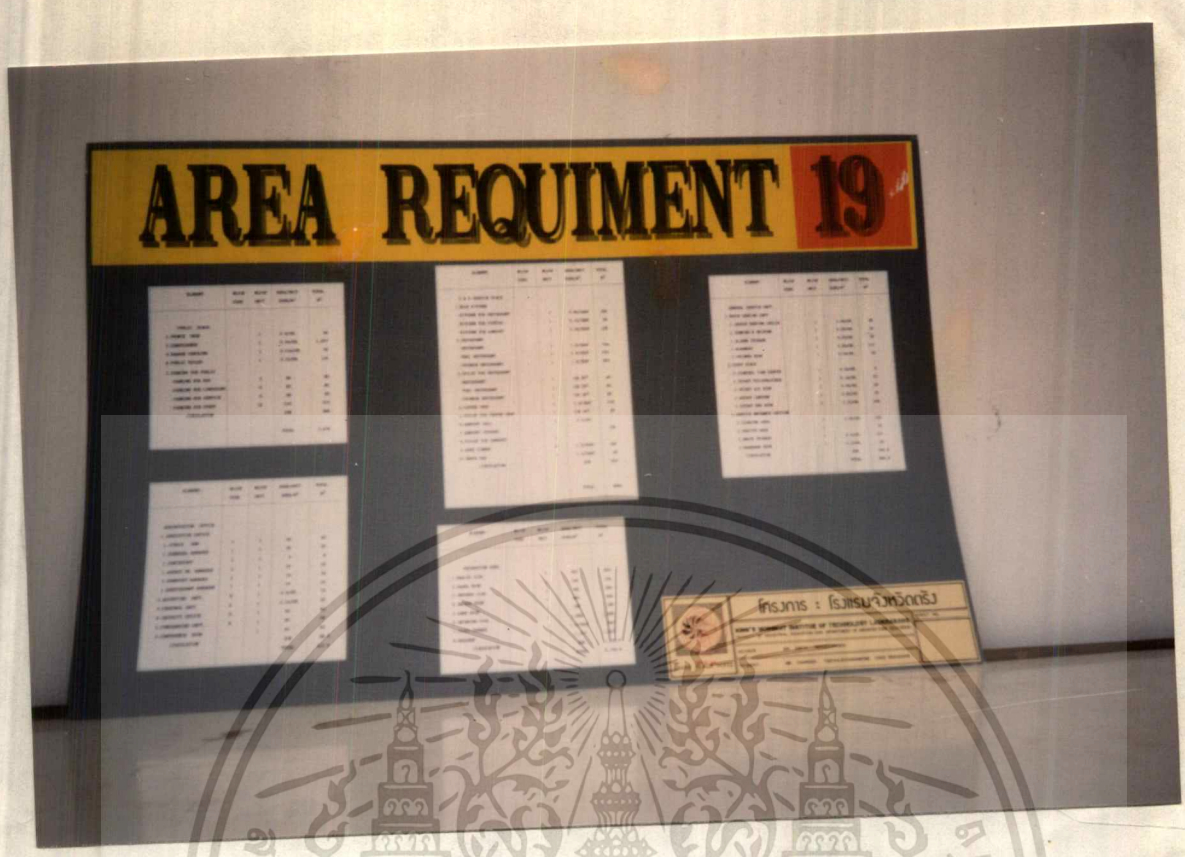

INTERACTION CHART ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

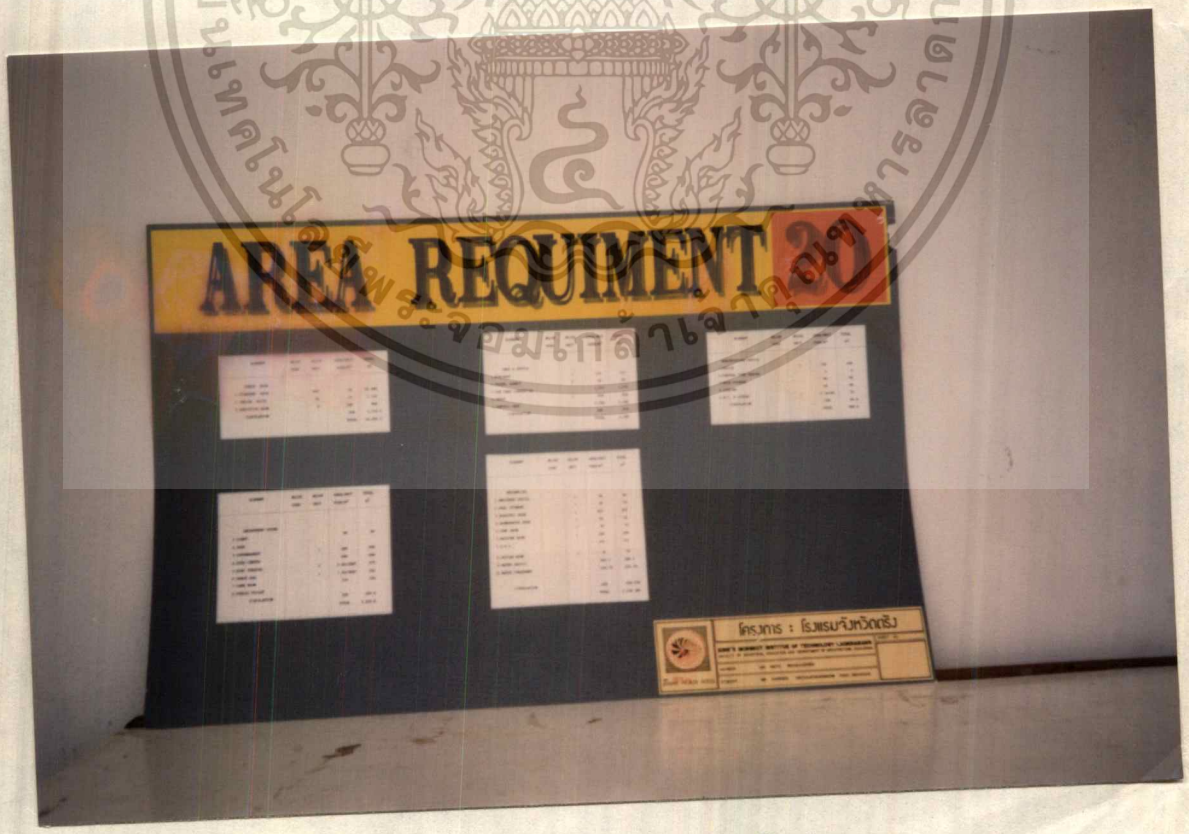

INTERACTION CHART ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

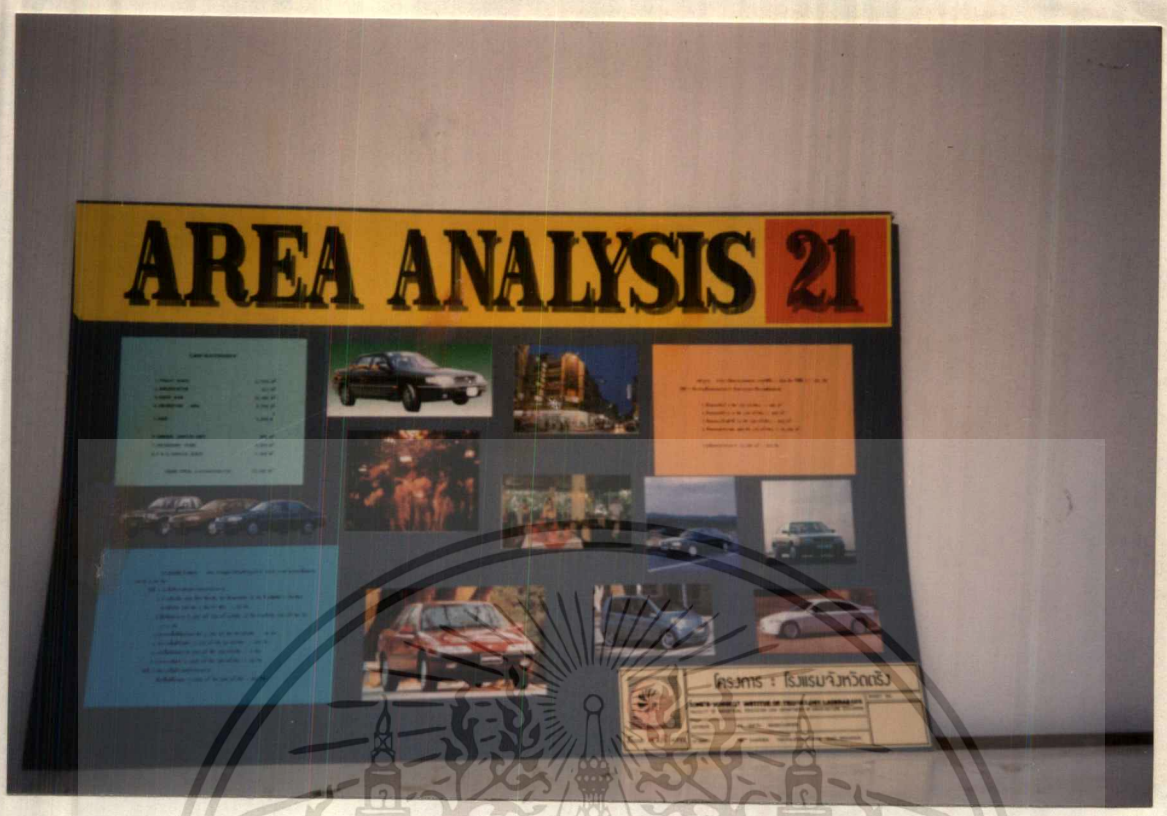

AREA REQUIMENT การกำหนดขนาดพื้นที่ใช้สอย

AREA REQUIMENT การกำหนดขนาดพื้นที่ใช้สอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

AREA ANALYSIS การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอย

IDEL SITE การกำหนดที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

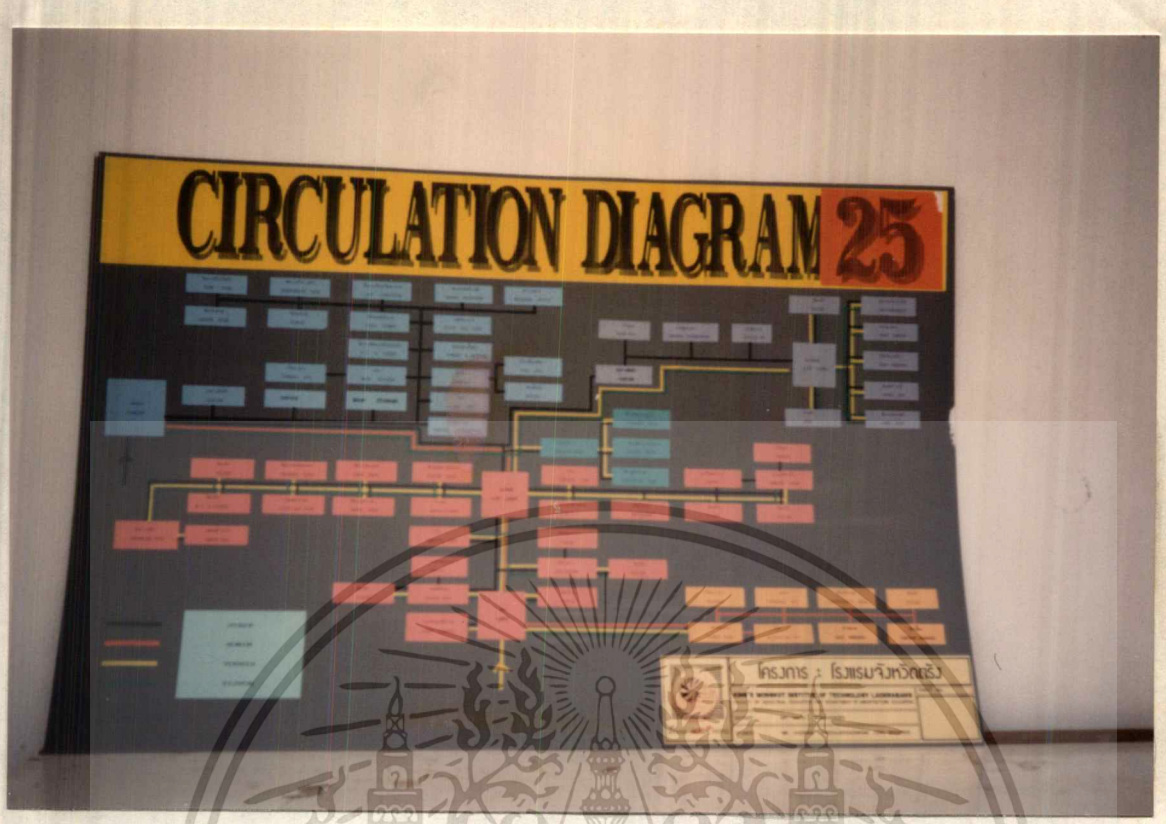

SITE SPECIFICATION การเลือกที่ตั้งโครงการ

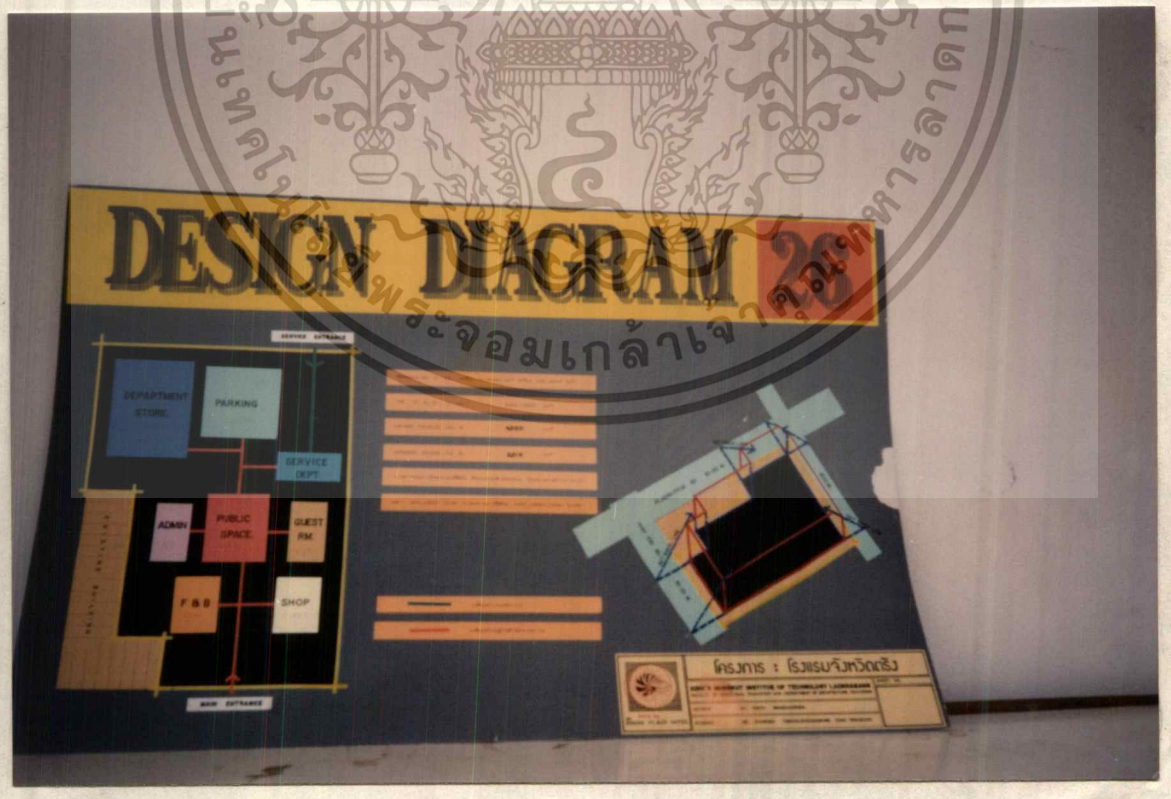

GROUPING ZONING ALTERNATIVE การจัดพื้นที่ใช้สอยในที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

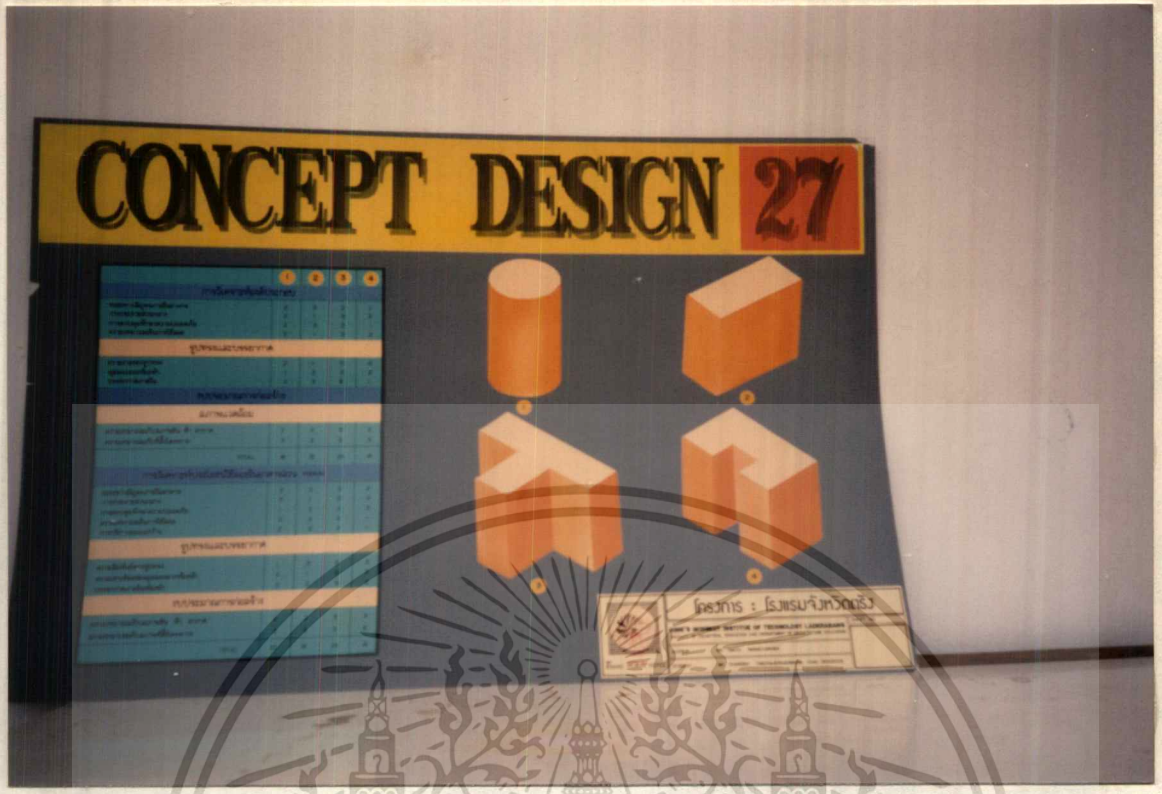

CIRCULATION DIAGRAM ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

DESIGN DIAGRAM การจัดพื้นที่ใช้สอยในที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

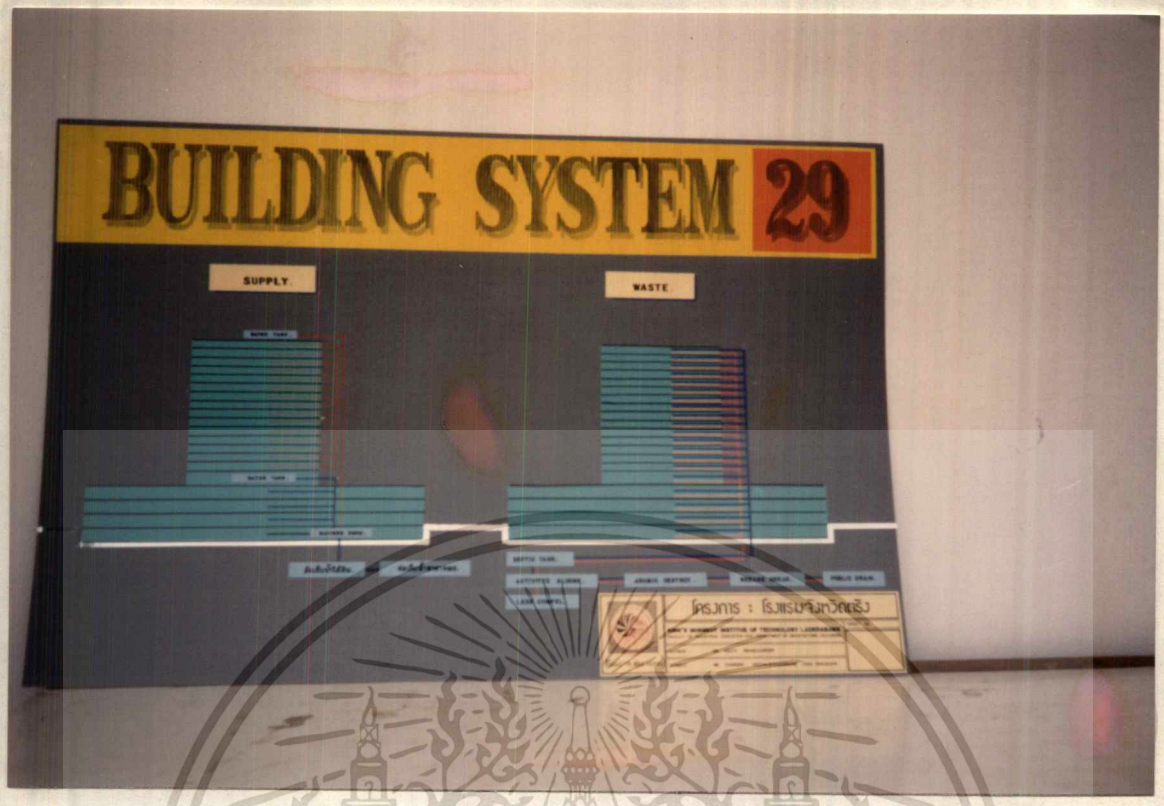

CONCEPT DESIGN แนวความคิดในการออกแบบ

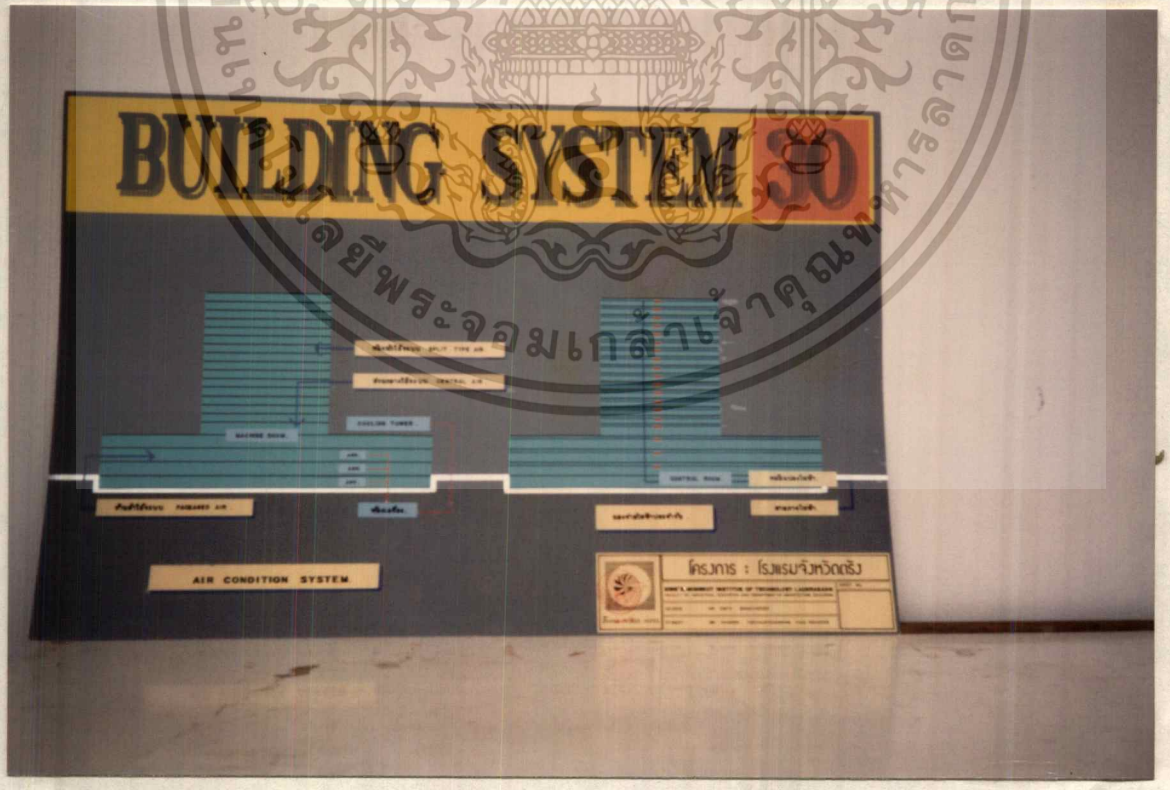

TREE DIMENSION DIAGRAM การจัดพื้นที่ใช้สอยในลักษณะสามมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

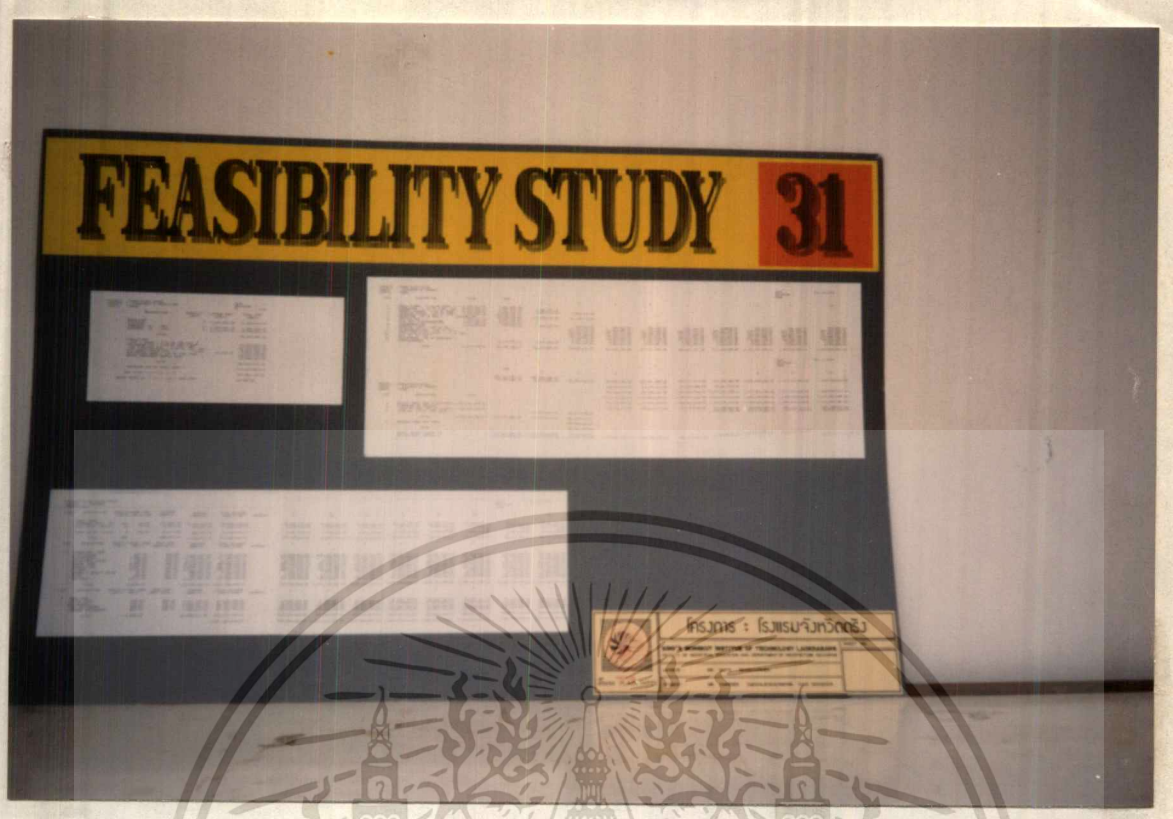

BUILDING SYSTEM ระบบในอาคาร

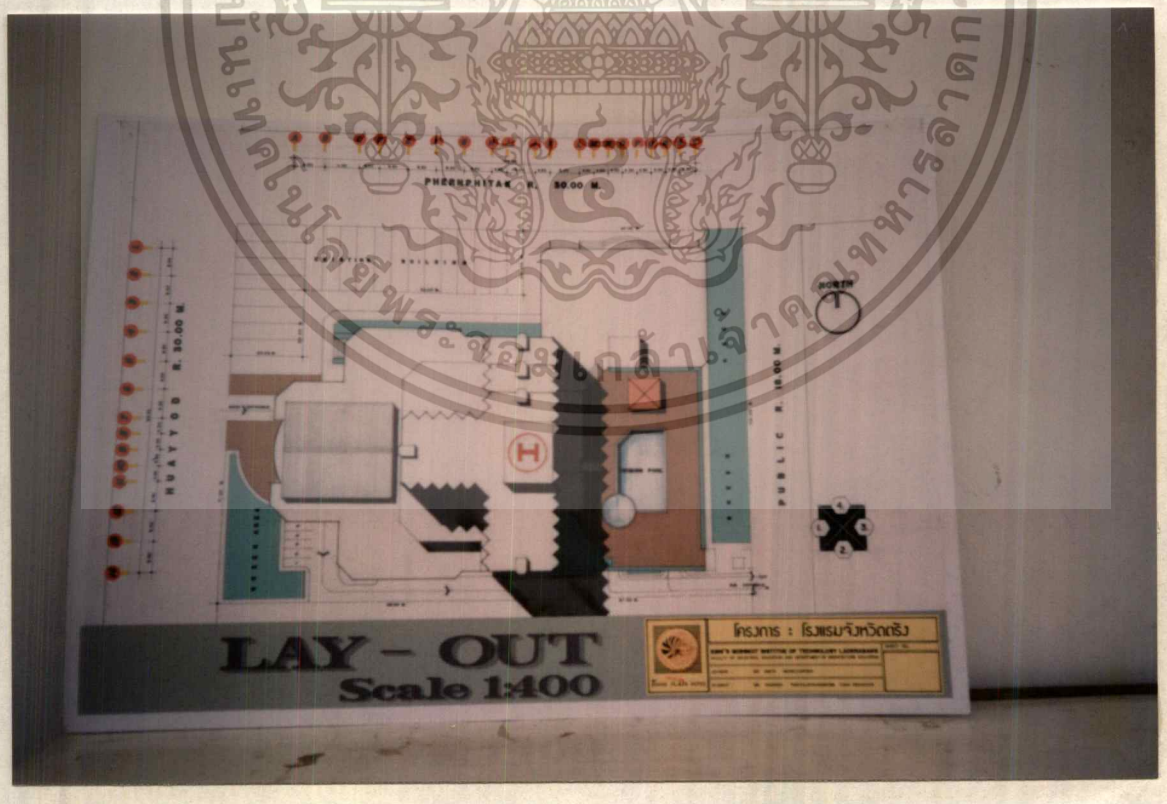

BUILDING SYSTEM ระบบในอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

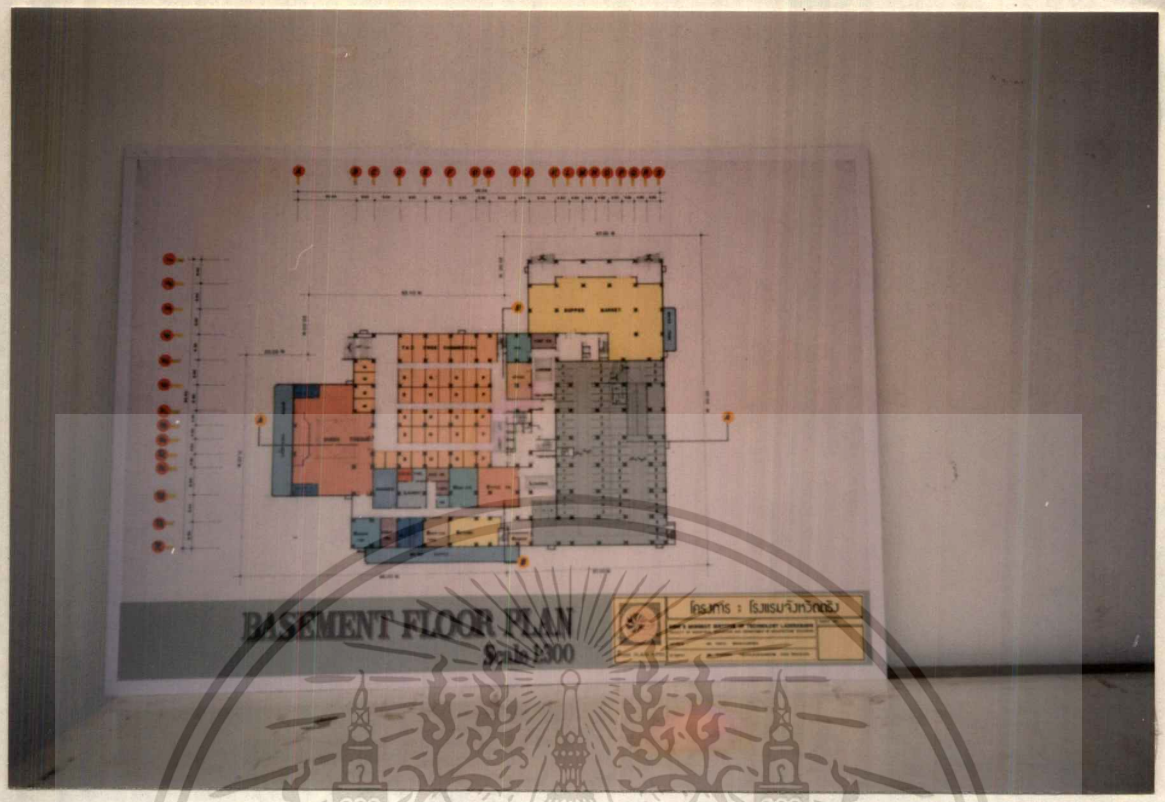

FEASIBILITY STUDY การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ

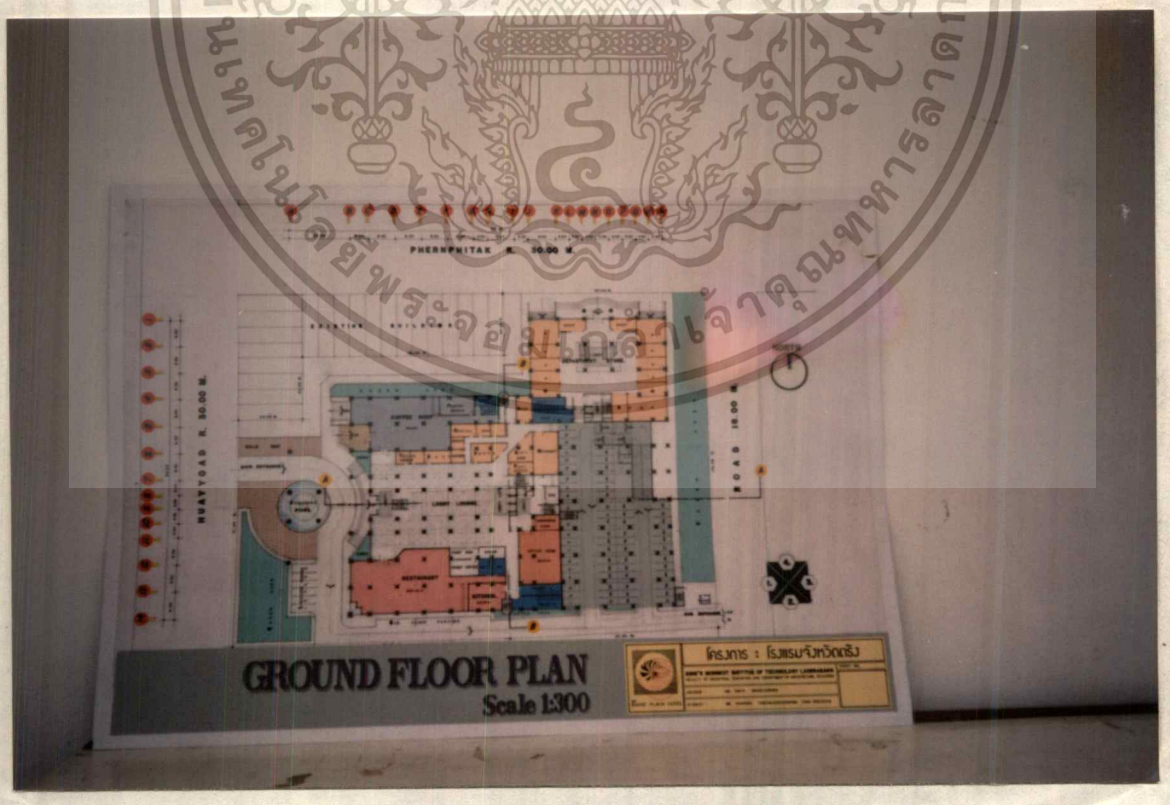

ผังบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

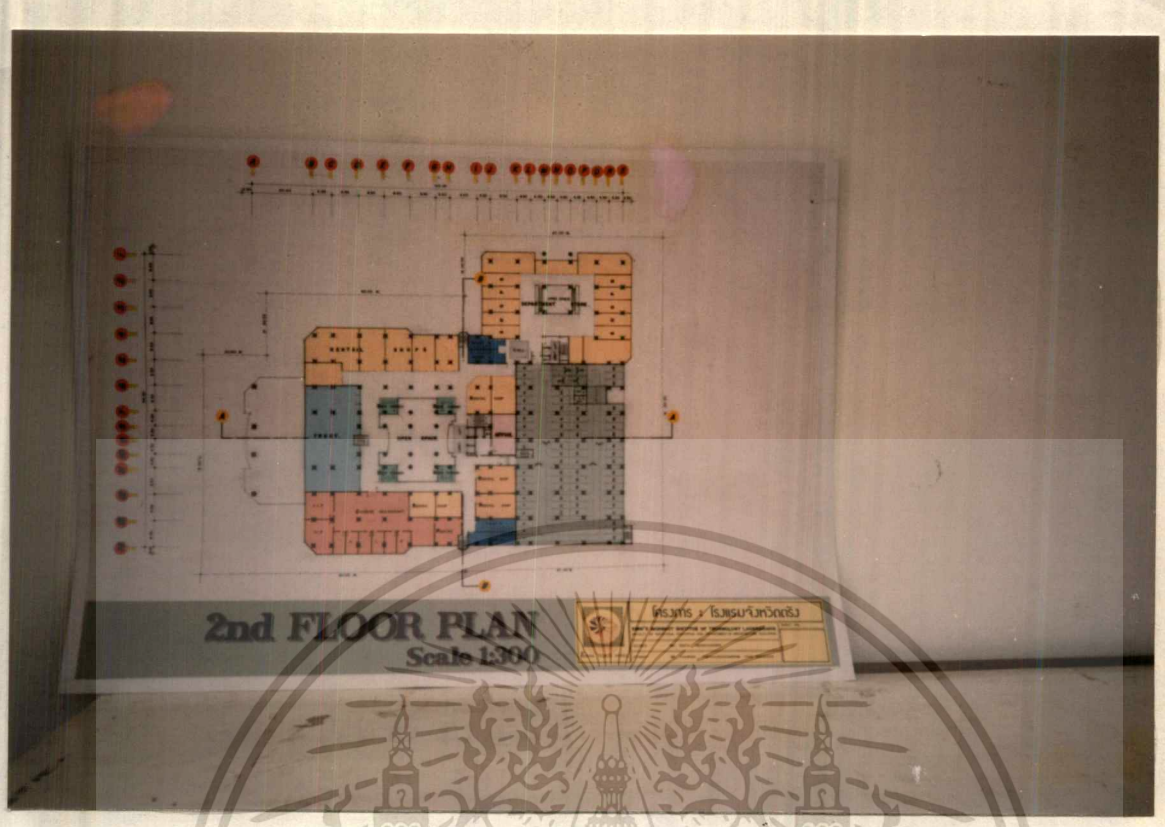

แปลนพื้นชั้นใต้ดิน

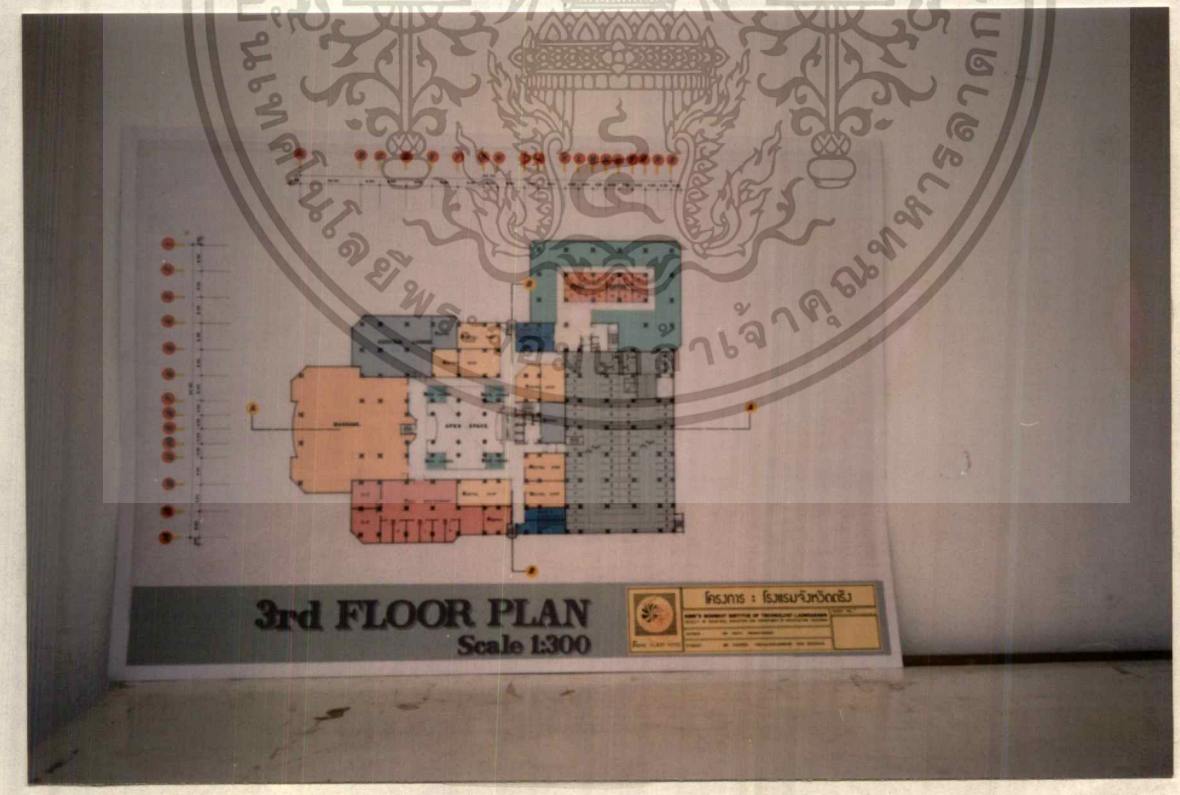

แปลนพื้นชั้นล่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

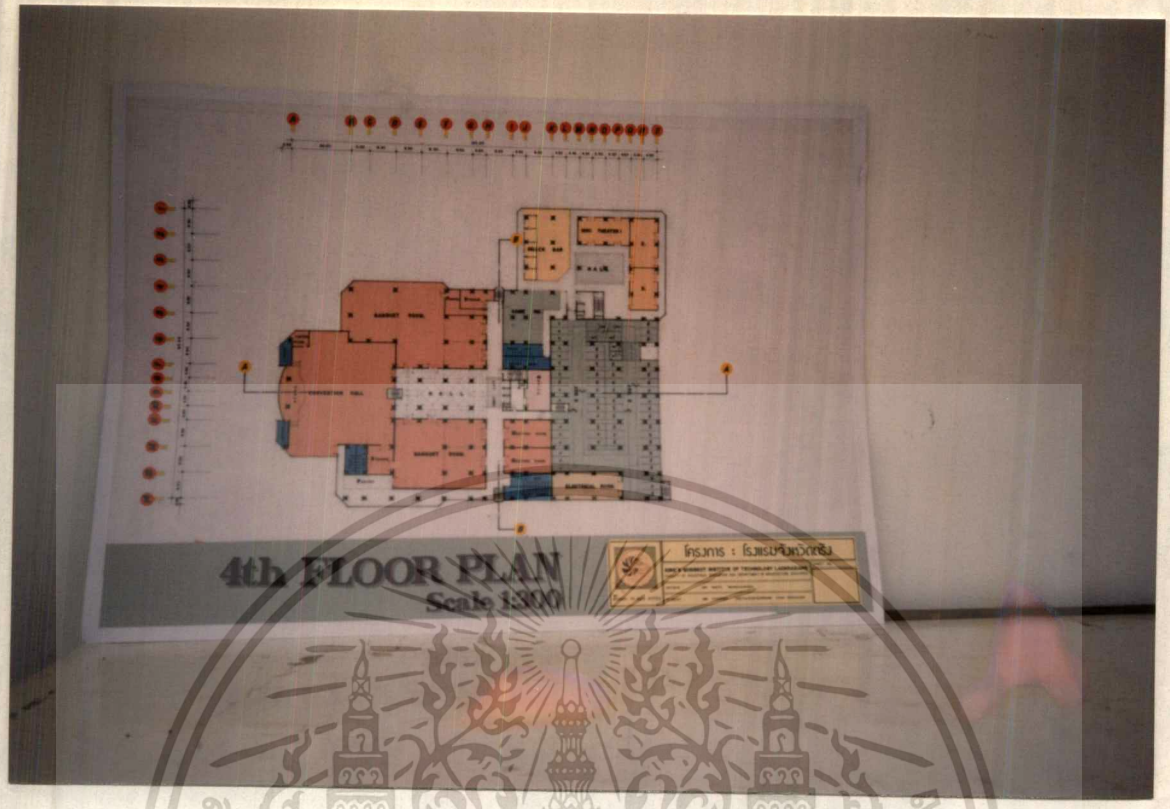

แปลนพื้นชั้นที่ 2

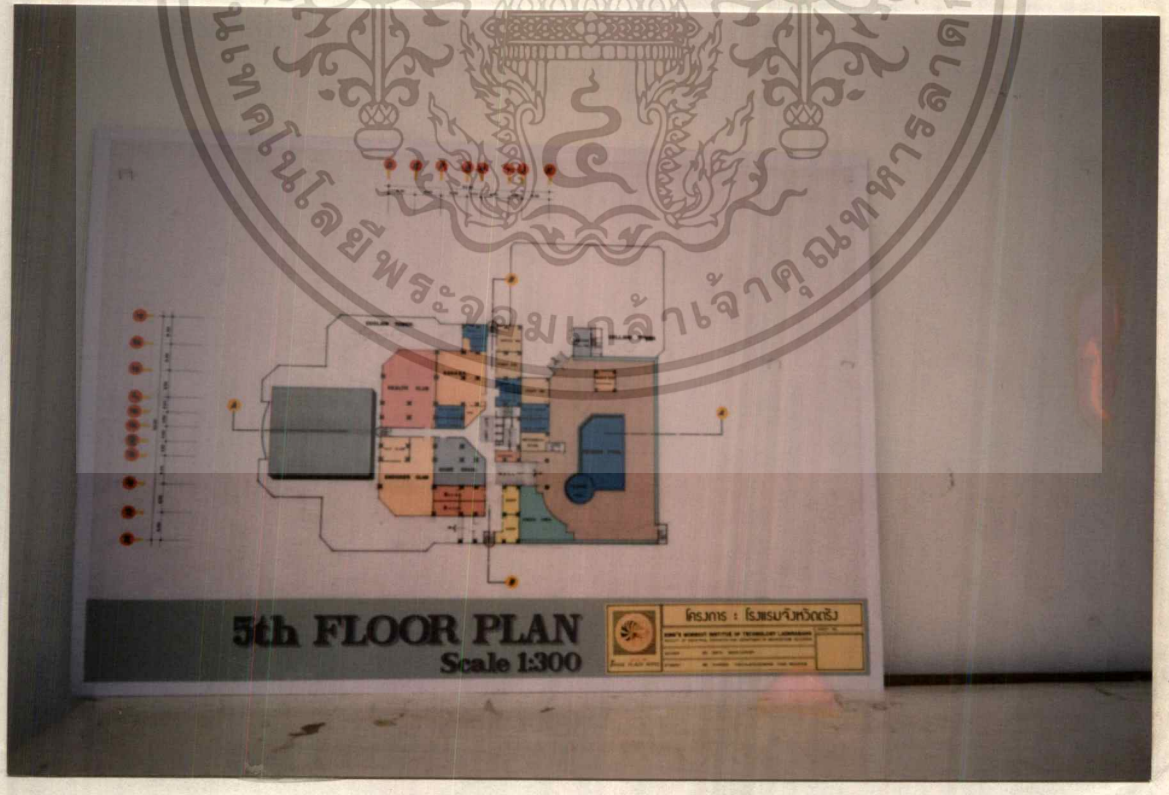

แปลนพื้นชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

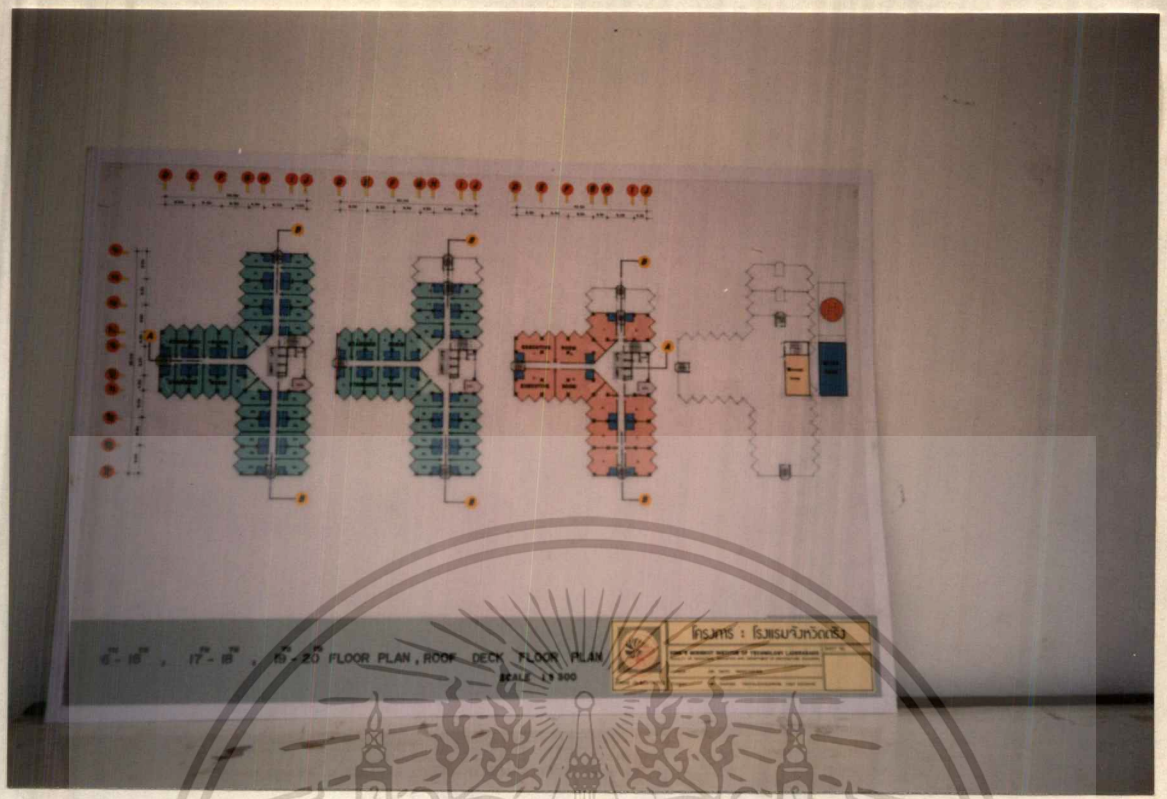

แปลนพื้นชั้นที่ 4

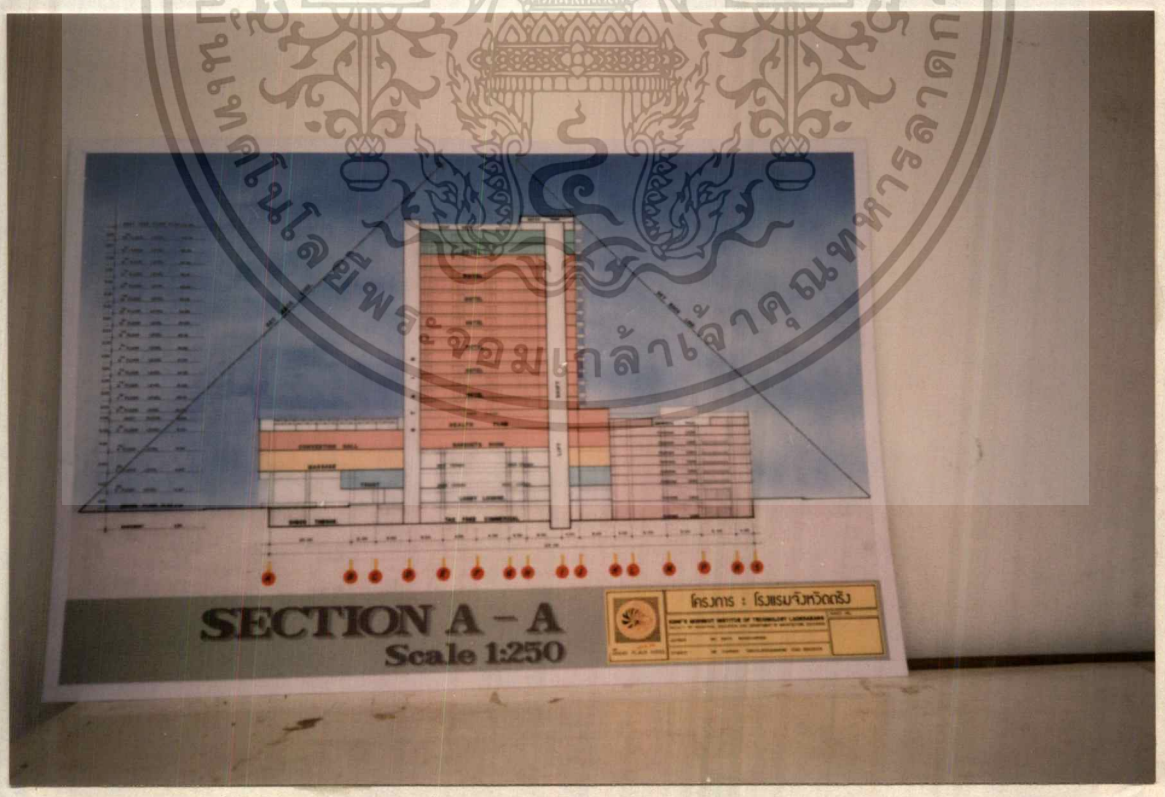

แปลนพื้นชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

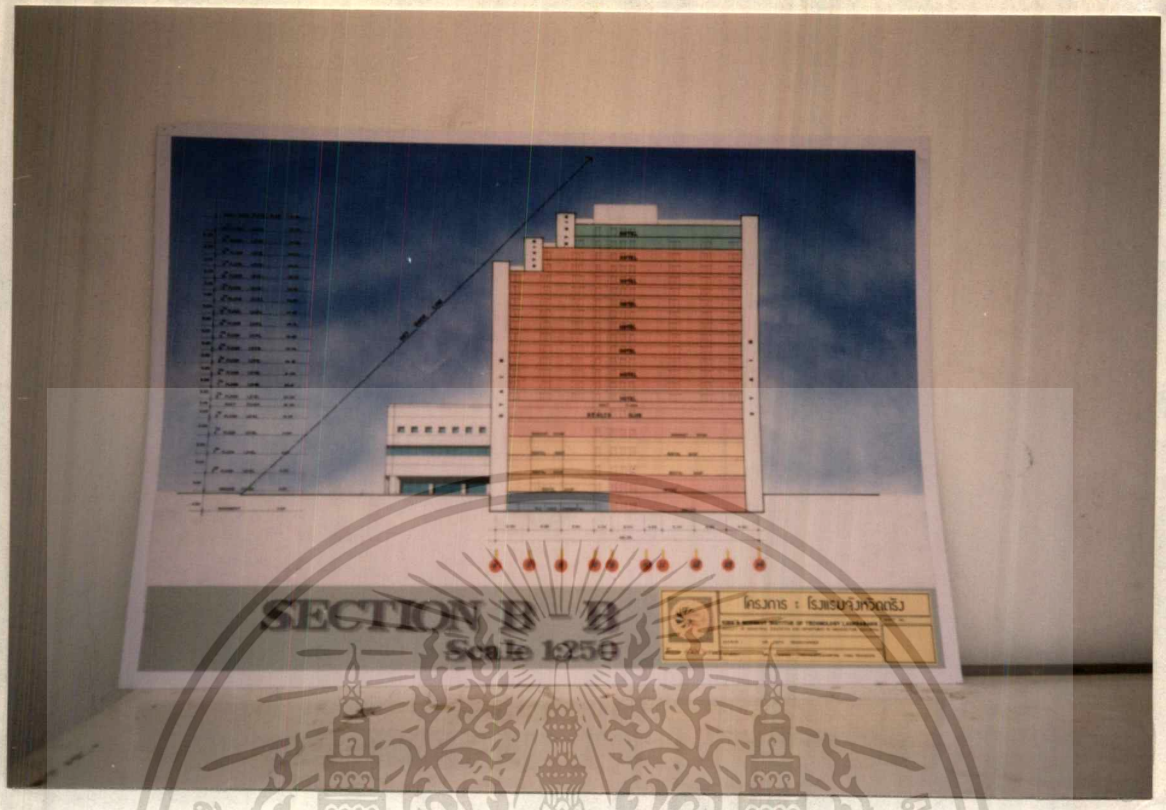

แปลนพื้นชั้น TOWER

รูปตัด A-A

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

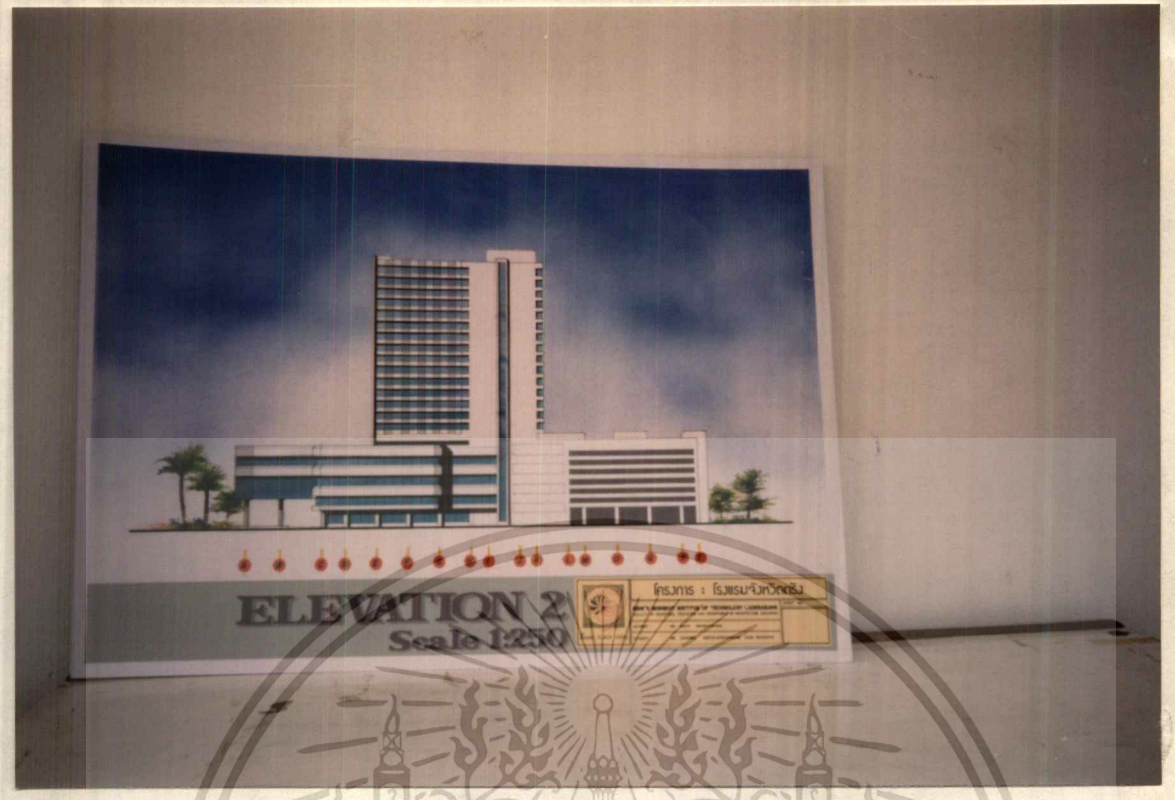

รูปตัด B - B

รูปด้านทิศตะวันตก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

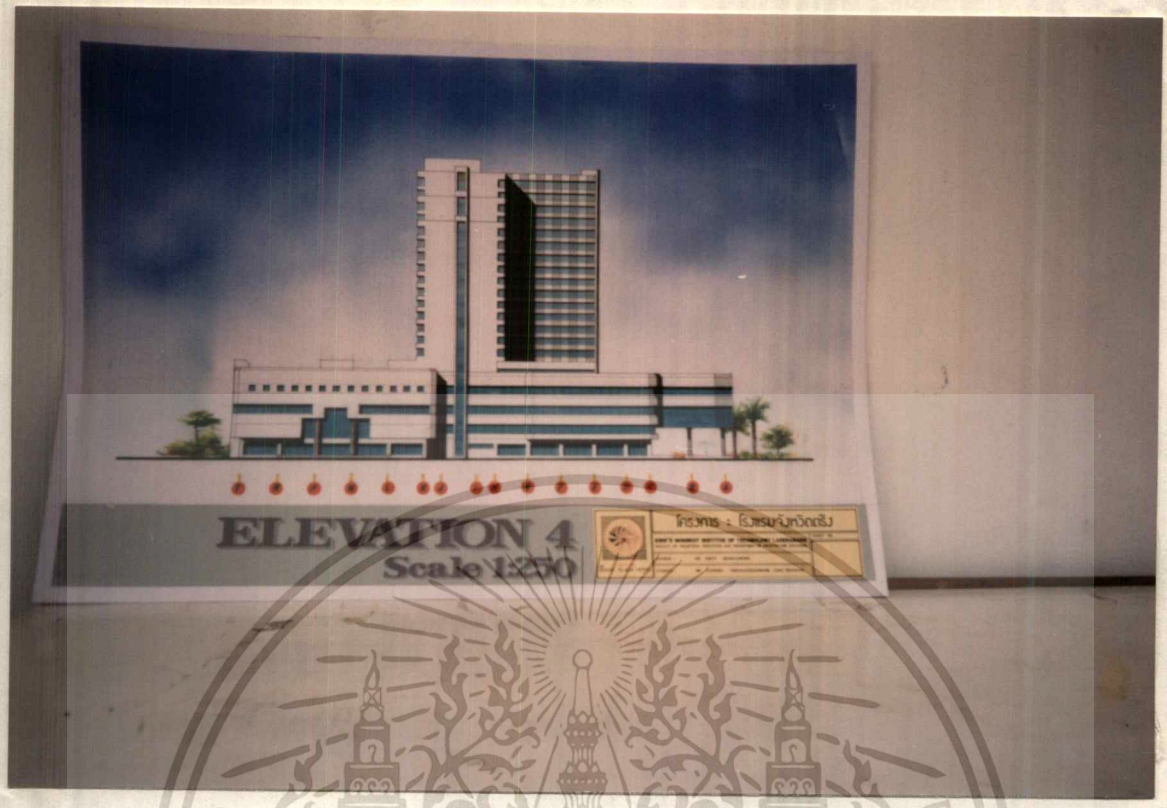

รูปด้านทิศใต้

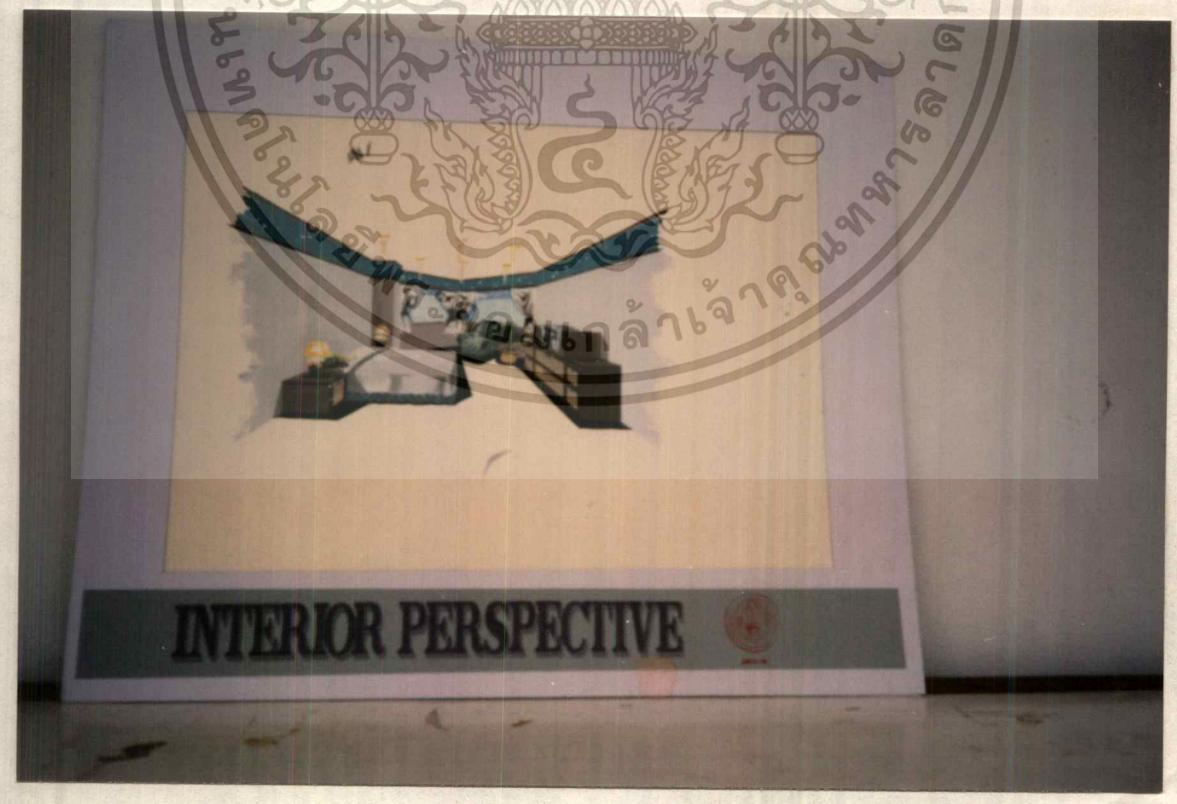

รูปด้านทิศตะวันออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

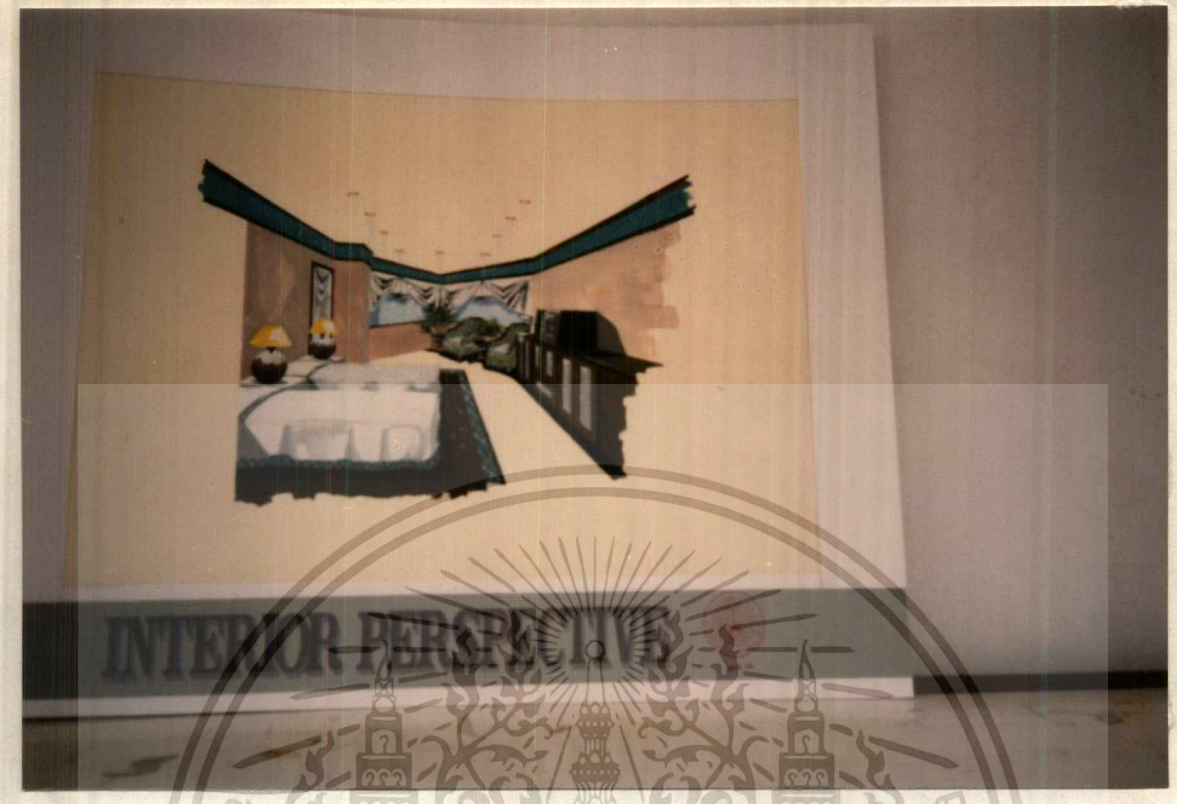

รูปด้านทิศเหนือ

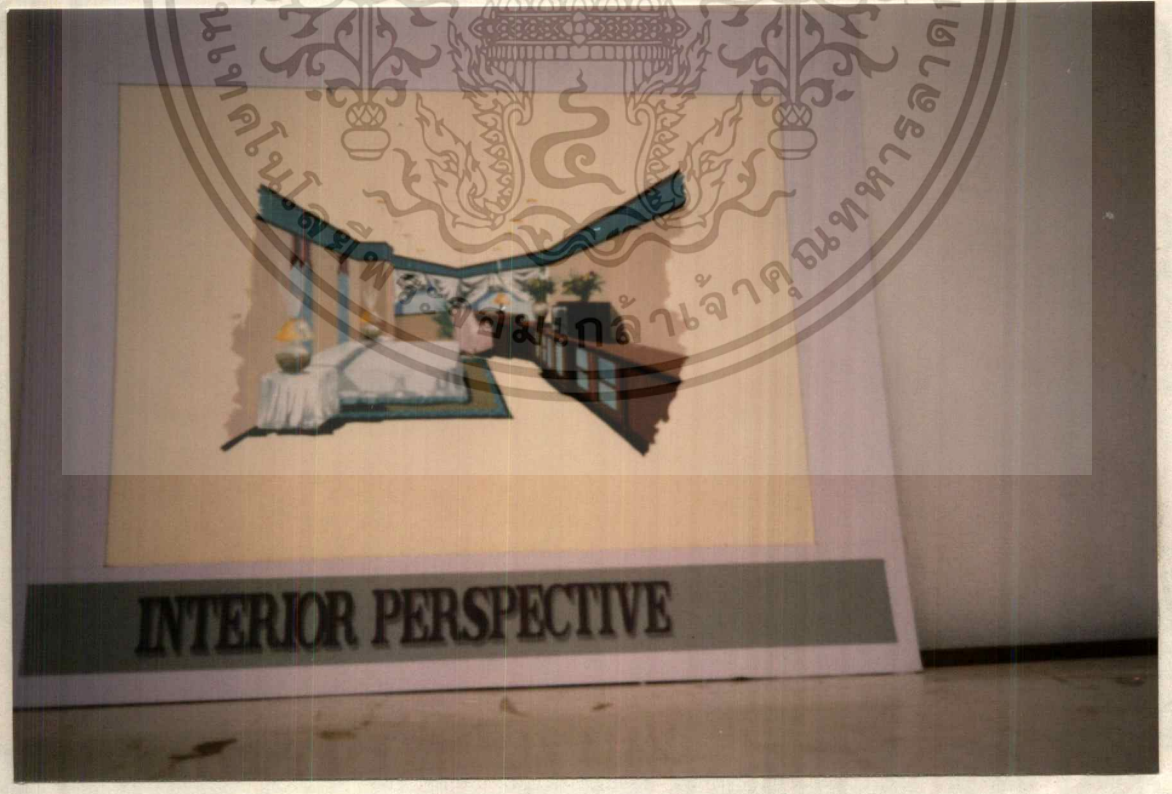

ทัศนียภาพภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนียภาพภายใน

ทัศนียภาพภายใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

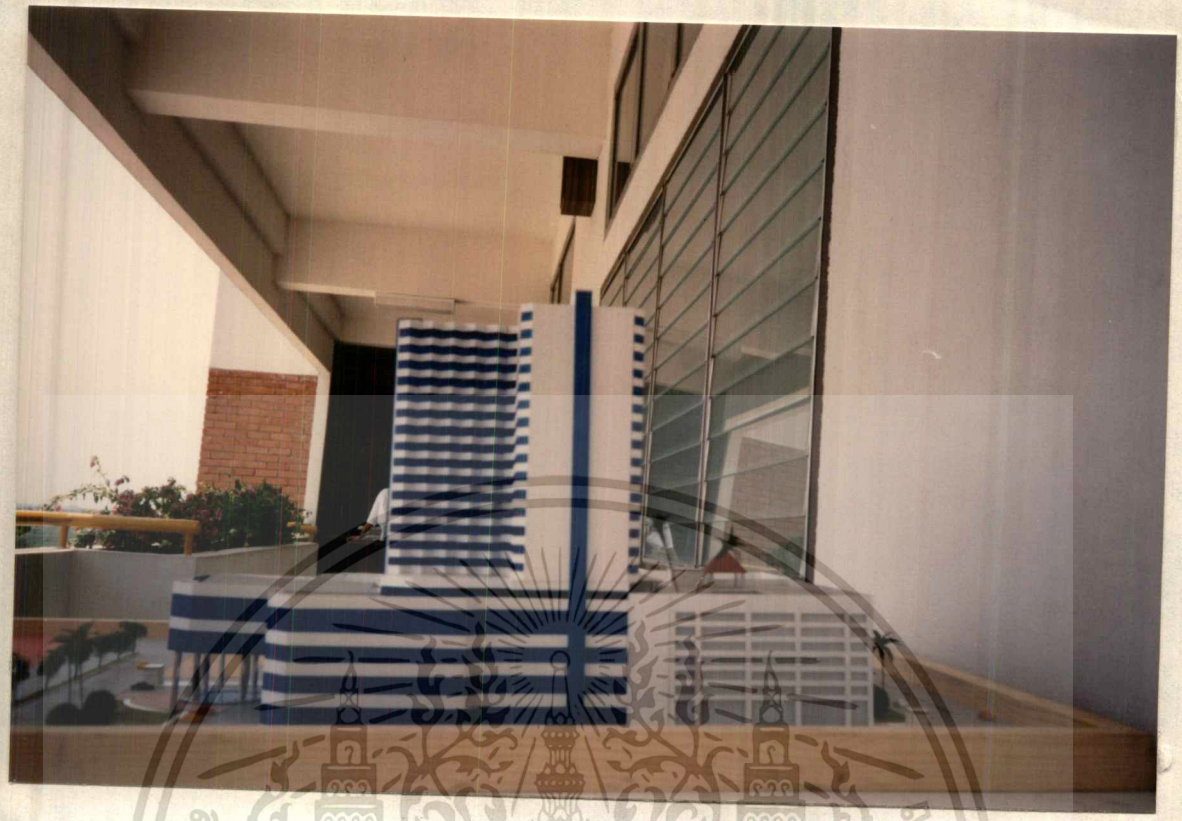

ทัศนียภาพภายนอกโครงการ

หุ่นจำลองด้านทิศตะวันตก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หุ่นจำลองด้านทิศใต้

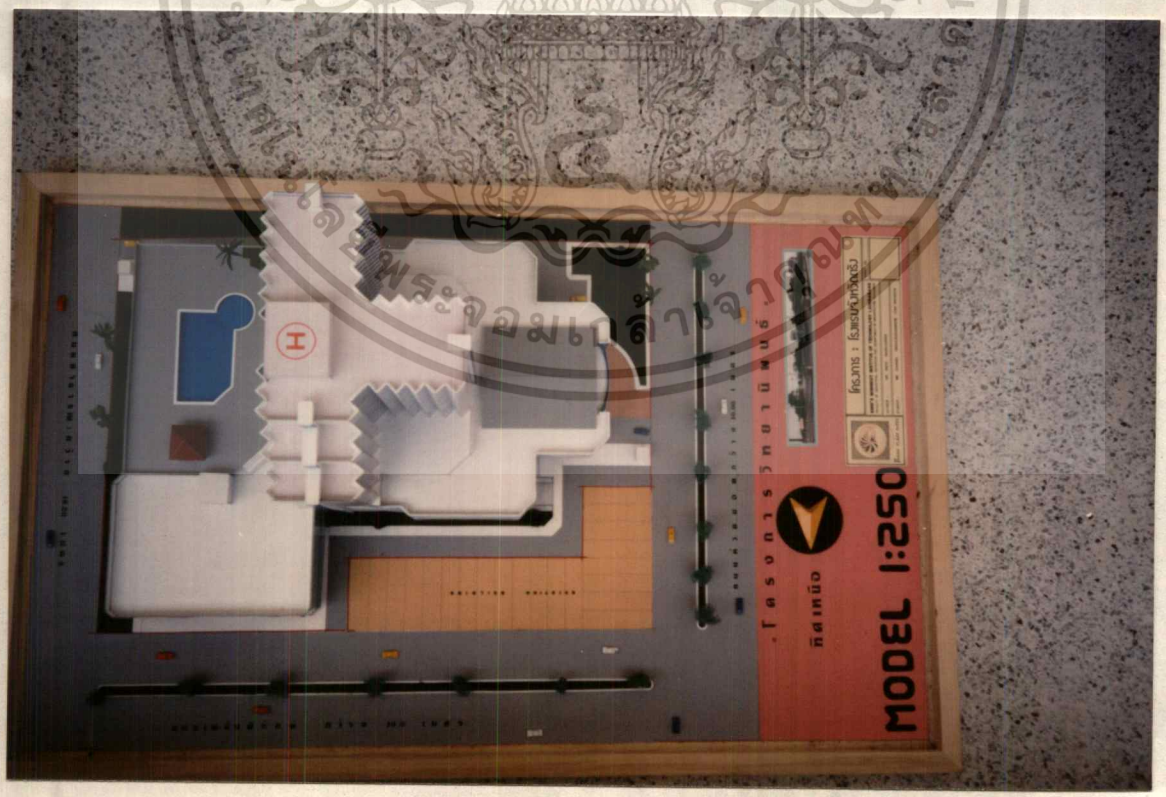

หุ่นจำลองด้านทิศตะวันออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หุ่นจำลองทางด้านทิศเหนือ

หุ่นจำลองมองจากทางด้านบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทัศนียภาพของหุ่นจำลอง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 ข้อเสนอแนะ

โครงการโรงแรมนั้นถือเป็นโครงการของเอกชนที่มีผลตอบแทน การเกิดของโครงการจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ โดยเน้นไปที่นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ เป็นกลุ่มเป้าหมาย คือ เมื่อจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาห้องพักขาดแคลน เป็นตัวทำให้เกิดปัญหาทางด้านต่าง ๆ แนวทางการแก้ปัญหา คือ การเพิ่มจำนวนห้องพักให้เพียงพอกับความต้องการ ควรคำนึงถึง เครือข่าย หรือการเป็นแขนของกลุ่มโรงแรมด้วย จากการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จนรวมถึงการออกแบบที่ผ่านมา พอจะสรุปปัญหาหรือข้อเสนอแนะที่ควรได้รับการพิจารณาในการทำงานครั้งต่อไป ดังนี้

6.2.1 ปัญหาความต้องการห้องพักเพิ่มจากเดิม

ในข้อนี้เป็นข้อที่สำคัญที่สุด เพราะถือว่าเป็นตัวที่ทำให้เกิดโครงการ ข้อมูลที่ช่วยในการทราบความต้องการห้องพัก ได้แก่ ตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยว และรายละเอียดเกี่ยวกับการเข้าพัก รวมถึงจำนวนห้องที่จะมีขึ้นในอนาคต

6.2.2 ปัญหาในการออกแบบ แบ่งออกได้ ดังนี้

- ขนาดของที่ดิน ขนาดของที่ดินมีผลต่อการออกแบบมาก พื้นที่ที่ใช้ในการออกแบบควรมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 6 ไร่ จะช่วยในการออกแบบได้สะดวก และ สามารถที่จะเสนอรูปแบบทางสถาปัตยกรรมได้อย่างสวยงาม

- เทศบัญญัติควบคุมอาคาร สถานที่ตั้งของโรงแรมที่ดี ควรตั้งอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว และในบริเวณเหล่านั้นก็ต้องมีเทศบัญญัติควบคุมอาคาร เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมข้างเคียง และราคาที่ดินที่กำลังพุ่งสูงขึ้น ข้อกำหนดเหล่านี้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้การเสนอรูปแบบสถาปัตยกรรมที่แตกต่างออกไป

- ระบบทางเทคนิค เนื่องจากรูปแบบของอาคารเป็นอาคารทางราบจึงต้องพิจารณาระบบต่าง ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ระบบโครงสร้าง ระบบสุขาภิบาล ระบบติดต่อทางแนวดิ่ง ระบบป้องกันอัคคีภัย

6.2.3 ปัญหาในการทำงาน

ในการทำงานให้ระลึกว่าวิทยานิพนธ์เป็นเพียงการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำสู่การออกแบบ ซึ่งมีการแสดงงานออกมาอย่างมีขั้นตอนเท่านั้น มิใช่เป็นการออกแบบเพื่อนำไปใช้การก่อสร้างจริง ดังนั้น จึงต้องมีข้อผิดพลาดหรือไม่สมบูรณ์ได้ในทุกขั้นตอน ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ คือ การลดข้อผิดพลาดที่จะเกิดให้มีน้อยที่สุด รวมถึงการนำเทคนิค หรือประยุกต์วิธีการต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ดร.ไพบูลย์ ห้างสมฤกษ์ , การปรับอากาศ
  กรุงเทพ : โรงพิมพ์คุรุสภา ,2523
- กองวางแผนโครงการ ททท., การสำรวจเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวนครศรีธรรมราช - ตรัง - กระบี่
  กรุงเทพ : 2535
- กองผังภาค สำนักผังเมือง , ผังเมืองจังหวัดตรัง เอกสารโรเนียว,2535
- ERNST NEUFERT , ARCHITECTS' DATA,
  LONDON : GROSBY LOCKWOOD STAPLES , 1980
- JOSEPH DE CHIARA AND JOHN HANCOCK COLLENDER , TIME SAYER STANDARDS FOR BUILDING TYPES,
  NEW YORK : MCGREW - HILL BOOK COMPANY 1980

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้